

Assange & Sweden

Miscellaneous Information: Part 3

20 February 2011 – 17 July 2011

This is a somewhat random collection of news clippings and other items relating to accusations of sexual misconduct that have been made against Julian Assange by Swedish authorities. Much of the material is in Swedish, but I believe that at least half is in English.

The quality and reliability of the various items vary widely. In some places I have added clarifications, warnings, etc. [*in italics, within square brackets and initialed--A.B.*]. But there is nothing systematic about that, either, and everything in this document should be interpreted with due caution.

Questions and comments regarding any of the information included here are welcome and may be addressed to me via e-mail at: editor@nnn.se

– Al Burke
Nordic News Network

Links to other parts of the series

*Documents in PDF format
Require Adobe Reader or similar program*

Part 1: 14 August 2010 – 16 December 2010
www.nnn.se/nordic/assange/docs/case1.pdf

Part 2: 17 December 2011 - 17 February 2011
www.nnn.se/nordic/assange/docs/case2.pdf

Part 4: 8 August 2011...
www.nnn.se/nordic/assange/docs/case4.pdf

For more and better-organized information:
www.nnn.se/nordic/assange.htm

Professor: News coverage on Assange is partial and controlled

Marcello Ferrada-Noli

Newsmill

2011-02-20

Svenska Dagbladet, a main Swedish newspaper, illustrated its 17 Feb 2011 article "Idyllic picture of Sweden is darkened" with a montage showing the notorious criminal Göran Lindberg-- a world-reviled, convicted serial rapist (including the rape of a 14-year old child)-- portrayed together with Julian Assange and his lawyer Mark Stephens. A conspicuous columnist of the newspaper Aftonbladet refers 13 Feb 2011 to Julian Assange as "a paranoid idiot who refuses come to Sweden to confront trial". The competitor newspaper, Expressen, describes 13 Feb 2011 in its cultural page "the sexual pleasure of Mr Assange is just an inescapable element for his severe compulsive needs that are beyond..."

The above is a sample of recent publications by four main Swedish newspapers. These media (DN, SvD, Expressen and Aftonbladet) have published a total of 802 articles on Julian Assange and WikiLeaks since the reports on the subject began in July 2010. To assess such reports I have conducted an empirical and statistical analysis based in a consecutive sample of 103 articles corresponding to the total reports published in the last month-period ending 17 February 2011.

As an overview, the aim of the analysis was to test the notion "trial by the media" in the official case of Sweden against Assange. This is a serious complaint because it involves issues of human rights violations. In Sweden, this allegation of human rights violations has not been specially commented upon and is ignored by most of media. But it is widely discussed in the rest of the world. The Australian Ambassador has recently conveyed a letter to the Swedish government containing a plea on that Assange's human rights should be respected in the case of an extradition to Sweden. This alleged public media trial together with top-government statements, as expressed by Assange lawyers, would have generated a nationwide, hostile situation for Julian Assange, who has not yet even charged, heard or prosecuted by any Swedish Court.

I have done independent research departing from that hypothesis. My goal has been to test whether the media-trial theory is valid in Sweden or how much empirical material exists beyond the lawyers' professional assessment. I used a main parameter of inclusion versus exclusion of the following categories a) Objective reporting, b) Erroneous information or deployment of disinformation, c) Omission of relevant information, d) Personality descriptions ad-hominem. Further, a theme on censure of contributions critical to the main-stream thesis and exercised in the blog-linking process to the Swedish newspapers was also analysed.

The result was an overrepresentation of media articles with a non-objective reporting (56 percent) on issues around the accusations or the Court proceedings in London and particularly with a negative content towards Julian Assange as a person. A breakdown of this group shows that articles containing information mainly erroneous in content or deceiving in its formulation were 20 of the total articles in the sample. The articles omitting relevant information in the context of the article's subject or with regard to the article's heading-- although such information was available or published by other media-- was 36 percent of all articles.

Among the articles which referred Julian Assange's personal character or clearly implied features of his personality (forty percent of total articles), far more articles (72 percent) did so by using hostile, detrimental or aggressive terms in contrast with articles using positive terms (28 percent). When comparing these variables, the statistical analysis showed a ratio of 0.38, pointing to a significant overrepresentation of negative assessments.

The analysis suggests a manifested hostility by the Swedish media against Assange and objectivity deficits in the news reports related to the case, raising questions about the journalists' professional culture and ethics, their disregard for the critical and investigative function of journalism, and their passivity or condescension towards press-information provided by authority. The results of the investigation raise also the question why Swedish journalists employed by traditional media act so uniformly.

Finally, I scrutinize whether the frequently claimed freedom of expression by Swedish newspapers can be compatible with censorship exercised by the media, by means of blocking opinions viewed as contradicting conventional wisdom, such as exposing reasons for Sweden's official antagonism towards Assange and WikiLeaks. Who in the Swedish media is deciding to filter the links of articles to admit certain blogs and censure others? What are the criteria? Is it the newspaper publisher or the journalist who is authoring the newspaper article? Or is it the blog-search engine company providing the link from the blogosphere?

These questions arise from a recent article in Sweden by the prominent American writer and journalist Naomi Wolf (12/2). The main Swedish newspapers refused to link to her article, creating further international embarrassment for the Swedish media beyond the facts of the Assange case. Her article, published as a guest-contribution in Professors blog, analyzed in the main the police proceedings around the investigations on Julian Assange.

Although a main conclusion derived from this investigation is that such "trial by the media" it is undoubtedly exercised in Sweden, it was also noticeable in this investigation that some of the journalists of the viewed media, individually considered, scored high both in objective reporting and by a neutral characterization of Julian Assange.

It should be also recognized that a number of other Swedish journalists and bloggers have reacted differently than those following the official line in the case Assange, and have contributed with critical posts or columns. There are as well some web-based media publications in Sweden that in their pages have too published critical or alternative analysis by a variety of authors. These are nevertheless few in contrast to those in the mainstream media, but their civil courage is highly needed in a society where, as Voltaire said, it is dangerous to be right in those matters on which those in power are mistaken.

Table 1. Types of character description about Julian Assange in articles of main Swedish newspapers (Period 17 Jan.-- 17. Feb 2011).

Categories: A-- Neutral or absent. B-- Mainly hostile, C-- Mainly sympathetic

	Articles n=	A Absent or mainly neutral	B Mainly supportive	C Mainly hostile	<i>Rate</i> Supportive/ Hostile*	Hostility rank**
DN	22	14	3	5	0.6	3
Svd	24	12	2	10	0.2	2
Exp	13	8	0	5	0.0	1
AB	31	20	5	6	0.8	4
TOTAL	90	54	10	26	0.38 (average)	-

Table 2. Objective VS non-objective content in the articles of Swedish newspapers on the case Assange. Period 17 Jan-- 17 Feb 2011

Variables	DN	Svd	Exp	AB	Total articles n=	Representation of variables in material N= 90
Objective reporting	10	9	5	16	40	44 %
Erroneous information / disinformation	2	5	3	8	18	20 %
Omission of relevant information	10	10	5	7	32	36 %
Total N= 90	22	24	13	31	90	100 %

Table 3. Assessment-categories distributed by media

<i>Assessment Categories</i>	DN Percent of 22 articles	Svd Percent of 24 art	Exp Percent of 13 art	AB Percent of of 31 art
Objective reporting	45	37	38	52
Erroneous information / disinformation	9	21	24	26
Omission of relevant information	45	42	38	22
Total	100	100	100	100

The full 20-pages report-- including tables and figures-- on the research referred here is found at the link <http://ferrada-noli.blogspot.com>

• *Marcello Ferrada-Noli is PhD in Psychiatry (Karolinska Institutet) and Professor Emeritus in Public Health Sciences. Formerly Research Fellow in Social Medicine at Harvard Medical School. At present Senior Advisor at the Department of Immunology, Stockholm University.*

[Note: In terms of methodology, this analysis has significant shortcomings and should therefore be regarded as more suggestive than definitive. --A.B.]

DN: 2011-02-22

Trasig eller förstörd

Anklagelserna mot Julian Assange

Assangeaffären: Att tvinga på någon sina kroppsvätskor.

Jag fick tag i förhören med Julian Assange och anmälarna av de påstådda sexbrottet just när en Kanadaresa stod för dörren. Pappersbibban åkte ned i handbagaget. Sedan sträcklände jag en berättelse som jag redan ryktesvägen lärt känna, men där originalet skilde sig rejält från de historier som nått mina öron tidigare.

Jag landade i Kanada för en konferens med 220 kolleger från ett trettiotal länder. När Assange, Sverige och sexövergrepp kom på tal i informella sammanhang var perspektivet i stort sett ett och detsamma. Är det verkligen våldtäkt om en kondom går sönder?

När jag sedan kommer hem igen, och hör svenska kolleger fråga sig samma sak, inser jag hur väl försvarssidan lyckats med att etablera sin bild av vad som skett.

Jag ringer Claes Borgström, målsägarbiträde och stridbar advokat för kvinnors rätt. Han suckar igenkännande och berättar hur han blivit upprindg av journalister från världens alla hörn och fått frågor om det i Sverige är ett brott att ha samlag utan kondom, om det är våldtäkt om kondomen går sönder och om han står på CIA:s lönelista.

Nej, så är det ju inte. Däremot är det ett brott att penetrera en kvinna som sover [*"offret" har sagt att hon var "halv-vaken" och inte sade emot--A.B.*], är medvetslös eller av annat skäl inte kan freda sig. I Storbritannien, där Assange hukar med stöd av en vänsterorienterad kulturelit, är lagstiftningen än striktare, berättar Claes Borgström. Där krävs samtycke, en skärpning som har diskuterats i Sverige också.

Det är här våldtäktsanklagelsen ligger. En tidigare sambo till en av de kvinnor som anmält Assange berättar hur frågan om sjukdomar var central för kvinnan. Båda gick och testade sig och delgav varandra testresultaten innan de hade sex för första gången. Därefter, och under hela relationen, hade de sex med kondom.

Om kvinnan tidigare under kvällen signalerat att ja, jag vill ha sex med dig men med kondom, och om mannen sedan när kvinnan sover tränger in i henne utan kondom-- ja, då är det i lagens mening våldtäkt.

Kvinnan uppsökte sjukhus och behandlades med bromsmediciner mot hiv. Inte för att det på något vis står klart att Julian Assange har hiv, utan för att det inte står klart, och för att han vägrade att testa sig [*detta tycks inte vara sant--A.B.*].

I fallet med den andra kvinnan tycks brottsrubriceringen desto svårare. Om man ska tro kvinnan-- och Statens kriminaltekniska laboratorium-- har kondomen skadats genom att den lilla toppen längst fram, spermabehållaren, slitits av. Rättsteknikerna har undersökt delningsyta och repor och skriver i ett sakkunnigutlåtande att bevisningen är av grad +2 vilket innebär att "möjligheten att erhålla dessa resultat om någon annan hypotes är sann bedöms som liten". [*Och beiset att skadan avsiktligt orsakades av Assange i så fall?--A.B.*]

Hypotesen är alltså att Julian Assange under pågående samlag dragit sig ur, fixat någonting med kondomen så att kvinnan när samlaget är över märkte att utlösningen är inne i henne och att det är tomt i kondomen.

Sexuellt ofredande lyder brottsbeskrivningen, men frågan är om man kan bli ofredad i efterhand. Detta har varit ett juridiskt dilemma i de fall där svartsjuka och hämndlystna expojkvänner exempelvis installerat filmkameror i sina tidigare partners sovrum och sedan lagt ut smygfilmningarna på nätet. Jag frågar Claes Borgström om det är ett brott i sig att mot en kvinnas uttryckliga vilja få utlösning inne i henne. Eller om det för att det ska bli ett brott förutsätts någon annan typ av sexuellt våld. Claes Borgström kan inte riktigt svara.

Vi får vänta och se vad som blir av hela denna historia. Men jag tycker att det är besynnerligt om det inte finns något riktigt lagrum för att mot en kvinnas vilja uppsåtligen utsätta henne för risken att bli gravid eller att smittas av en könssjukdom.

I det land som kallats feministernas Saudiarabien kan det alltså vara juridiskt fritt fram att sprida sin säd som man önskar-- även om inte kvinnan gör det. [Kan en kvinna "sprida sin säd"?--A.B.] Och att därmed tvinga på kvinnor oro, dagen-etter-piller och bromsmediciner. Det liknar mer patriarkatets Saudiarabien än feminismens.

- Hanne Kjöller
-

Är det svårt att läsa en häktningspromemoria?

Göran Rudling
www.samtycke.nu
23 februari 2011

Tycker om att läsa Hanne Kjöller. Tycker hon skriver bra och insiktsfullt många gånger. Håller naturligtvis inte alltid med henne. Den 8 februari skrev hon om fallet Assange i DN, Falskskyldtad apostel, efter att ha läst igenom Häktningspromemorian. En artikel som är intressant ur många perspektiv. Hanne har några poänger men hon missar väldigt mycket.

Hanne skriver att "Det finns stödbevisning för kvinnornas version medan Assange står ensam med sin berättelse." Jag har läst samma häktningspromemoria och jag finner ingen stödbevisning. Ingen stödbevisning alls. I själva verket är det tvärtom. Efter jag genomläst häktningspromemorian så tycker jag att kvinnornas utsagor är väsentligt svagare..... Om vi fortsätter med Hanne Kjöllers artiklar:

"Eventuella hämndmotiv kommer på skam då kvinnorna faktiskt inte anmält Assange. De vände sig till polisen för att undersöka om det gick att tvinga Assange till hivtest, då han mot deras vilja fått utlösning i dem. Eftersom våldtäkt faller under allmänt åtal behövdes ingen polisanmäljan från kvinnorna för att rättsprocessen skulle mala vidare."

Det som Hanne här skriver är inte sant. Det borde Hanne veta. Om hon har läst Häktningspromemorian som hon påstår. I förhören med kvinnorna förekommer inte en enda rad om att kvinnorna gått till polisen för att tvinga Julian Assange till ett HIV test. Inte en enda rad. Poliserna som skrivit förhören har i alla fall inte skrivit ned en enda rad om att kvinnorna ville att Julian Assange skulle testas. Om ett HIV test var anledningen till att kvinnorna gick till polisen så borde det rimligen nämnts i förhören. Det gör det inte. Det måste även Hanne Kjöller ha sett.

Däremot talar vittnena mycket om HIV test. Så vittnenas berättelser skiljer sig avsevärt från målsägarnas. Hur har vittnena fått uppfattningen om att det är rädsla för HIV som drivit kvinnorna till polisen? Är det något man får tack vare att man har bra ögon eller är det något som man fått höra? Det verkar som om målsägarna pratat med vittnena om en sak och sen nämnd en helt annan historia för polisen. Vittnenas berättelser är inte stödbevisning. Det är inte stöd och inte heller bevis. Det tyder bara på att de fått något berättat för sig som de senare berättar för polisen.

Den 22 augusti säger Anna Ardin till Aftonbladet "Den andra kvinnan ville anmäla för våldtäkt. Jag gav min berättelse som vittnesmål till hennes berättelse och för att stötta henne". Inte heller i denna artikel finns ett ord med om att Anna Ardin ville att Julian Assange skulle testas för HIV. Det kan vara så att Anna har nämnd det för journalisten,

Jessica Balksjö, men det förekommer inte med ett ord i artikeln. Kanske kommer Jessica en dag att berätta vad som verkligen sades den där dagen i augusti.

Rebellabloggen, en blogg Anna Ardin och hennes vänner medverkar på, skriver den 24 augusti om en förklaring om vad som hände vid polisanmälan, något som liknar Hanne Kjöllers historia:

"Det kan handla om något så enkelt som två kvinnor som ville ta reda på om det gick att tvinga någon att testa sig för sexuellt överförbara sjukdomar. Och om poliser som gjorde sitt jobb och såg något brottsligt i kvinnornas berättelse om en sexpartner som struntade i deras överenskommelse om skyddat sex och lät bli att använda kondom utan deras vetskap eller samtycke."

Sen i mitten på december har Rebellabloggen raderat och gjort om sitt inlägg. Nu står det helt plötsligt något helt annat: "Det kan handla om något så enkelt som två kvinnor som ville stå upp för sin rätt till sina kroppar, som inte accepterade övergrepp och berättade om dem."

Kanske ska Hanne Kjöller läsa på lite så att hon vet vilken historia som gäller för stunden. För att tydliggöra att Hannes text är något som i efterhand är påhittat låt oss lyssna på kvinnornas eget valda målsägarbiträde. I en intervju säger han att båda kvinnorna ville anmäla för våldtäkt. Något som jag sen jag läste den första polisintervjun hela tiden påstått. Om du inte orkar lyssna på hela intervjun börja 7 min 40 sekunder in och lyssna på vad Claes Borgström säger. Båda kvinnorna ville anmäla för våldtäkt.

Om det nu är så att båda kvinnorna, av skäl som vi inte vet, ville anmäla för våldtäkt så är det så. Denna uppgift stöds dessutom av det PM som Linda Wassgren, den polis som tog emot de två kvinnorna när de gjorde sin polisanmälan, skrev den 22 augusti. "Inledelsevis så nämndes brottet våldtäkt och att båda kvinnorna skulle varit utsatta."

Vad jag kan se så finns inget stöd för Hanne Kjöllers påstående att det handlade om att få Julian Assange testad. Det är något som Hanne själv hittar på. Men varför hittar Hanne Kjöller på uppgifter som hon sen skriver om i DN? Jag vet inte. Jag tror att Hanne Kjöller tror att hon gör rätt. Jag tror att Hanne Kjöller inbillar sig att hon försvarar svenska kvinnors rättighet att anmäla sexuella övergrepp. Tyvärr är Hanne helt fel ute, något hon kommer att bli fullständigt klar över om en liten tid. Detta fall handlar inte om sexuella övergrepp. Det handlar om påhittade övergrepp och dåligt polisarbete som inte avslöjat det. Det tror jag att Hanne Kjöller kommer att bli medveten om i en framtid.

Så till den stora frågan om den motvilliga utlösningen. Hanne skriver att "han mot deras vilja fått utlösning i dem." Var har hon fått detta ifrån? I polisförhöret med Kvinnan 2 står det följande "Han sa att han ville komma inuti henne, men han sa inte när han gjorde det men han gjorde det." Av förhöret kan vi se att Kvinnan 2 inte sa nej, stopp, låt bli eller något annat i den stilens. Hon noterade bara att han sa så. En rad längre fram kan man läsa "Det rann ut mycket ur henne efteråt." Kan vi av detta utläsa att Julians utlösning var mot hennes vilja. Nej, det går inte.

Vad kan man då veta om denna utlösning? I häktningspromemorian kan vi läsa att Kvinnan 2:s pojkvän aldrig hade sex med henne utan kondom. Dessutom testade sig båda två innan de hade sex första gången. Nu var inte Kvinnan 2 lika noggrann när det gällde sex med Julian Assange. Varför? Vi vet inte men kan gissa. Vad vi kan se av

Kvinna 2s pojkväns vittnesmål är att Kvinna 2 bestämde sig för att bete sig på ett helt annat sätt än med pojkvänne. På vilket sätt är då pojkvännens vittnesmål viktigt? Jag förstår faktiskt inte det. Det enda vittnesmålet visar är att Kvinna 2 betedde sig helt annorlunda mot Julian Assange som hon gjorde mot pojkvänne.

Innan jag avslutar vill jag bara ta upp en liten sak till. Något som faktiskt är komiskt. Hanne Kjöller skriver: "Om tvåget i övrigt skiljer sig uppgifterna åt. Men besvärande för Assange är att han svarar att han faktiskt blivit avvisad. Men att det inte skedde 'på något sätt som var betydelsefullt'."

Nu undrar jag verkligen hur Hanne Kjöller tänker. Är det besvärande att Julian erkänner att han faktiskt blivit avvisad? Är det faktum att en man blivit avvisad ett bevis på att han är en sexbrottsling? Jag har blivit avvisad ibland. Alla mina manliga vänner har någon gång under sitt liv blivit avvisade. Är vi sexbrottslingar?

Vad visar det faktum att en man blivit avvisad? Det enda jag kan se att det visar är att en man tagit kvinnans nej på allvar. Något som är tvärtemot det Anna Ardin påstår om Julian Assange. "Ansvaret för det som hänt mig och den andra tjejer ligger hos en man med skev kvinnosyn och problem att ta ett nej."

Håller med Hanne Kjöller på en punkt. Det är ytterligt pinsamt att läsa om Johannes Wahlströms rädsla för att informationen från polisförhörerna kan läcka ut. Vad är det som han är så rädd för? Vad är det han vill dölja? Vad är det som han inte berättar i förhörerna som är av vikt i fallet? Varför kan Johannes Wahlström inte bete sig som en normal människa som försöker hjälpa polisen reda ut ett allvarligt brott? Det känns som det finns en stor brist på civilkourage hos Johannes Wahlström. Men det är bara en känsla. Men det är en oerhört stark sådan. [*Kanske för att J.W. tidigare varit så illa behandlad av till synes falska anklagelser om "anti-semitism" m.m.--A.B.*]

Kommentarer på: <http://www.samtycke.nu/2011/02/ar-det-svart-att-lasa-en-haktningspromemoria/#more-1713>

Kan man få en rättvis rättegång om förundersökningen är riggad?

Göran Rudling
www.samtycke.nu
 23 februari 2011

Det diskuteras om Julian Assange kan få en rättvis rättegång i Sverige. Bland annat hänvisar man till Fredrik Reinfeldts uttalande om fallet där han bland annat sa: "Jag kan bara beklaga att kvinnors rätt och ställning väger så lätt när det gäller den här typen av frågor jämfört med andra typer av teorier som förs fram."

Nu tror jag inte att Fredrik Reinfeldts uttalande är den allvarligaste risken mot en rättvis rättegång. Inte heller tror jag att våra svenska medias partiska rapportering är ett verkligt hot. Det som dock allvarligt hotar en rättvis rättegång är en riggad förundersökning. Och det finns mycket i förundersökningen som ser extremt märkligt ut. Det ser faktiskt ut som om förundersökningen är riggad.

Den 20 augusti går två kvinnor till polisen för att anmäla Julian Assange för våldtäkt. Båda kvinnorna anser sig utsatta. Polisen anser att det finns misstanke att en kvinna utsatts för våldtäkt och att den andra kvinnan blivit ofredad. Julian Assange anhålls i sin frånvaro trots att inga förhör med kvinnorna genomförts.

Dagen efter, när förhören är genomförda, skickas ärendet till chefsåklagare Eva Finné som avskriver misstankarna om våldtäkt. Misstanke om ofredande kvarstår. Den 25 augusti skriver Eva Finné i sitt beslut:

"De uppgifter som framkommit vid förhör med målsägaren är, som tidigare meddelats, sådana att misstanke om våldtäkt inte längre föreligger. Detta innebär inte att jag inte fäster tilltro till hennes uppgifter. Jag har studerat innehållet i förhöret för att se om misstanke om annat brott kan anses föreligga, i första hand ofredande eller sexuellt ofredande, men finner vid min analys att så inte är fallet. Förundersök-ningen läggs därför ned vad avser denna anmälan eftersom det inte föreligger misstanke om brott."

Den 25 augusti är Julian Assange helt friad från misstanke om våldtäkt. Det finns inte heller någon misstanke att han gjorts sig skyldig till något annat brott mot Kvinna W. Eva Finnés beslut är mycket viktigt. Naturligtvis mycket viktigare än jouråklagare Maria Häljebo Kjellstrands beslut den 20 augusti. Anledningen är att Eva Finné hade utskrifter av förhören med målsägarna när hon fattade sitt beslut. Maria Häljebo Kjellstrand hade bara muntlig information från Linda Wassgren. Information som vi ännu idag inte vet exakt vad den bestod av.

Den 27 augusti begär Claes Borgström en överprövning av Eva Finnés beslut och den 1 september återupptas förundersökningen efter beslut av överåklagare Marianne Ny. Den 30 augusti förhörs Julian Assange om misstanke om ofredande av Anna Ardin. Det finns regler om hur våldtäktsutredningar ska göras

Polis och åklagare får inte jobba hur som helst när det gäller att utreda allvarliga brott. Det finns regler och rekommendationer. En viktig regel är objektivitetsprincipen. Den innebär att åklagare och förundersökningsledare skall uppmärksamma och tillvarata sådant som talar till den misstänktes oskuld. Sen finns det rekommendationer hur man ska genomföra och dokumentera förhör. Förhör med målsägare ska videodokumenteras eller i alla fall bandas så att man kan skriva ut förhören i dialogform, man ska kunna läsa exakt vad som sades. Förhör över telefon ska inte förekomma och inte heller ska förhör skrivas som sammanfattningar.

Förhöret med målsägare Kvinna W genomfördes den 20 augusti. Det avbröts 18.40 när hon fick veta att Julian Assange var anhållen. Då blev Kvinna W så okoncentrerad att förhörsledaren Irmeli Krans fann det bäst att avbryta trots att man ännu inte utrett många väsentliga frågor. Förhöret är inte bandat för Irmeli Krans kunde inte hitta en bandspelare på Klara Närlolisstation.

Förhöret med Anna Ardin genomfördes som telefonförhör, 49 minuter långt, den 21 augusti. Förhöret är skrivet som en sammanfattning. Uppenbart är att många för fallet viktiga omständigheter inte har utretts.

Förhöret med Julian Assange den 30 augusti är ett bandat förhör. Det genomfördes med en förhörsledare, Mats Gehlin, och ett förhörsvittne, Ewa Olofsson. Det är utskrivet i dialogform.

Av dessa tre förhör som genomförts innan förundersökningen återupptogs är två gjorda mot gällande rekommendationer. Förhören med målsägarna. Det ser ut som om förundersökningsledarna anser att förhören med målsägarna inte är lika viktiga som förhöret med den misstänkte.

När förundersökningen återupptas den 1 september vet vi att misstankarna om våldtäkt är helt avskrivna av chefsåklagare Eva Finné. Det finns alltså tydliga indikationer på att den misstänkte är oskyldig. Det är av detta skäl som det är extra viktigt att genast förhöra den misstänkte så att hans version av det som hänt kan ingå i förundersökningen. Så att man kan kontrollera hans uppgifter. Att de som ansvarar för den återupptagna förundersökningen väntar med att förhöra den misstänkte i 21 dagar ser för mig ut som ett klart brott mot objektivitetsprincipen. Man undviker helt att ta hänsyn till det som pekar på att den misstänkte är oskyldig.

Vad gör då polis och åklagare under de 21 dagarna? De ägnar tid åt att förhöra 4 vittnen som möjligent kan stödja målsägarnas berättelser. De förhör också 2 neutrala vittnen, två journalister som samarbetat med Julian Assange och Anna Ardin under de aktuella dagarna. De "samlar bevis" mot Julian Assange på ett sätt som tyder på att polisen vid detta tillfälle var övertygade om att Julian var skyldig. Och de gör det på ett märkligt sätt. Av de 4 som förhörs som stöd för målsägarnas berättelse intervjuas 3 per telefon. Bara ett vittne förhörs personligen. Samtliga förhör till stöd för målsägarnas berättelser är skrivna som sammanfattningsar. Förhören med de två neutrala vittnena är ljudbandsförhör och utskrivna i dialogform och så har dessutom två poliser medverkat vid de förhören.

När man läser förhören kan man lätt se att polisen missat viktiga uppgifter. De har helt enkelt inte ställt följdfrågor. Det ser ut som om polisen inte varit intresserade av att ta reda på vad som verkligen har hänt utan varit mer intresserade av att försöka hitta uppgifter som tyder på Julian Assanges skuld.

Fram till den 21 september har vi kännedom om att totalt 9 förhör har genomförts. Inget av de totalt 6 förhören med målsägarna och deras stödvittnen är inspelade. 4 av dessa är telefonförhör. Samtliga förhör är skrivna som sammanfattningsar. Det är bara förhör med den misstänkte och hans eventuella stödvittnen som är inspelade.

Det är mycket osannolikt att det blivit på detta sätt av en slump. Det är otvivelaktigt så att polisen valt att genomföra förhören på detta sätt. Man vill av skäl man ännu inte redovisat ha den misstänkte och hans eventuella stödvittnen inspelade på band. Sedan undvek man att förhöra den misstänkte i 21 dagar trots att ett förhör var påkallat. Åklagarna och förundersökningsledarna har, som det ser ut, helt åsidosatt objektivitetsprincipen.

Efter den 21 september har man försökt att få tag på Julian Assange för att förhöra honom. Det har inte lyckats än. Polisen har också genomfört 3 ytterligare förhör med vittnen som ska stödja Kvinnan Ws berättelse. De genomfördes under oktober månad och är telefonförhör och skrivna som sammanfattningsar.

Den 16 september blev jag per telefon förhörd av polisen eftersom jag skickat ett mail till Marianne Ny där jag meddelat att jag hade information som tydde på att Anna Ardin raderat uppgifter som är väsentliga för fallet. Jag har inte fått se någon utskrift av det förhöret. På eget initiativ skickade jag också in fakta och förslag på personer polisen borde förhöra, Anna Troberg och Rick Falkvinge från Piratpartiet, då de varit

på en middag tillsammans med Anna Ardin och Julian Assange. Jag vet att polisen inte brytt sig om att kontakta dessa vittnen.

Den information jag hade då tillsammans med den information jag har nu har fått mig övertygad om att Anna Ardin berättelse är påhittad. Det är en berättelse där hon lägger till uppgifter för att försöka få Julian att framstå som en förövare och hon tar bort uppgifter som tyder på att han är oskyldig. Då polisen inte verkar vara intresserad av att ”vända på alla stenar” utan bara på vissa så upptäcker inte polisen de stora motsägelser som finns. Polisen har gjort en riktigt dålig utredning.

Polis och åklagare bryter mot regler och rekommendationer

Det vi har sett i Härktningspromemorian och tidigare släppta dokument samt det som framkommit vid förhandlingarna i London den 7-8 februari tyder på att polisen bestämt sig för att Julian Assange är skyldig. Och att man ägnat tid åt att försöka hitta bevis för att så är fallet. Sen har man genom att undvika att förhöra Julian Assange på ett tidigt stadium brutit mot objektivitetsprincipen. Att polisen har valt att genomföra de flesta förhören som telefonförhör och skriva sammanfattningar står i strid med gällande rekommendationer hur man ska genomföra förhör i utredningar av våldtäkt.

Trots att det uppenbart att det är så här så tiger nästan alla svenska media. Ett av undantagen är Karin Thurfjell på Svenska Dagbladet som skrivit om de dåliga förhören. Dagens Nyheter har nyligen skrivit om dåliga utredningar och polisförhör. Utredningar som är så dåliga att förövare inte kan ställas till svars för sina gärning.

Det är för mig obegripligt att ingen vågar skriva om denna historia och vad som verkligen har hänt. Så som denna utredning skötts måste väl alla ändå se är helt felaktigt. Vi måste ha bra polisutredningar när det gäller sexualbrott. Det är en nödvändighet. Annars kan vi aldrig komma tillräffa med sexuellt våld och övergrepp. Varför blundar svenska media för denna viktiga fråga? Vad är de rädda för? Vad är det som gör att det är pressetiskt korrekt att utmåla Julian Assange som våldtäkts-man men man vågar inte granska hur polisen och åklagarna skött sig i detta fall? Är detta bara ett utslag av den svenska fegheten eller finns det något annat bakom?

Aftonbladet: 2011-02-24

Chat with Julian Assange

*Comment from Olof
Do you see yourself as a modern-day freedom fighter?*

Julian Assange: Hello everyone! The freedom to communicate knowledge is, to me, the most important freedom. It is the freedom on which all other freedoms and rights depend. Concepts such as the right to representation, freedom from arbitrary detention or torture all need to be voiced and evidence for them made clear. This can only be done effectively if the central freedom-- the right to communicate is strong. In fighting for this freedom, we fight for all freedoms.

Kommentar från John

How Do u feel about the court decision today?

Julian Assange: It was not a surprise. Over 95% of EU arrest warrants result in such an outcome in the lower courts. The judge involved, Riddle was the same judge that first put me in prison. I am of course, annoyed at the tremendous distraction from our work in the revolutions in the middle east. This angers me, but on the other hand, the process does mean we and others such as Fair Trials International can inspire law reforms in Sweden and europe.

Kommentar från Maria

What do you base your assumptions on that Sweden will send you to USA?

Julian Assange: This is an interesting question that few people have looked at with any depth. Onwards extradition-- to the United States-- entirely a matter of politics. The Swedish Prime Minister has refused to block such an extradition, saying, falsely, that it is a matter entirely for the judiciary, while at the same time pathetically pandering with his other commentary on the case. In fact, he has the power, in the Swedish extradition relationship with the US, to disqualify my extradition. He refuses. According to what I have been told of the protocol between Sweden and the UK, and the US and the UK, the Home Secretary of the UK, simiarly has such power to politically veto such an extradition. The British government, thus far, has refused to do so.

Now, while it is convention that an extradition from the UK or Sweden to the US would require the US to agree to not execute or torture me or other european based WikiLeaks staff, any such diplomatic guarentee would be meaningless. Sweden went through that formalism with its CIA assisted extraditions to Egypt, which were immediately ignored. In the US many senior politicians have called for our assassination or life imprisonment. There are three bills before Congress and the Senate to do such things as declare us a "transnational threat", so all our staff can be treated like al-Quada-- as "enemy combatants" and shipped off to Bagram or Guantanamo, etc. Nothing Sweden can politely ask for can stop this legislative risk.

Kommentar från Maja

What happens to your work with Wikileaks now? Are you releasing anything new soon?

Julian Assange: We are releasing new material every day. Major efforts throughout South America have appeared in the last week and we have had since the start of the year a special focus on the middle east, which is continuing.

Kommentar från Cleo

Hi Julian. Do you see yourself involved in what happening in the Arabic World? Are their fight for freedom based on the document you have revealed?

Julian Assange: The heavy lifting in these revolutions has been done by long standing civil and political groups throughout the middle east. However we have tried to play a part in the region since last year. In particular, we are pround of the work of our media partner Al-Akhbar in Lebanon who published many important stories based on our material in Arabic. Al-Alkbar and WikiLeaks were then banned by the Ben Ali regime of Tunisia. Supportive computer hackers then redirected many Tunisian government websites to WikiLeaks and its cables exposing Ben Ali. Al-Alkbar suffered three critical cyber attacks and had its cable publishing eventually wiped out. The sophistication of the attacks point to state involvement. Subsequently, we worked with the Telegraph and on our own to aggressively expose Mubarak (Egypt), Soliman (Egypt), Bahrain and Libya.

Kommentar från BJ

What makes you think you will not be given a fair trial in Sweden?

Julian Assange: I could never have imagined just how badly the Swedish justice system can be abused. This question needs a very long answer, but Swedes everywhere are coming forward to tell us horror story after horror story. While these domestic considerations are bad enough, in my case we have united both Social Democrat patronage networks through political opportunists like Claes Borgstrom and other radical feminists who hope to get some limelight, together with the worst elements of the Moderates who hope to curry favor with the US. I do see, however that the Swedish press is starting to question what is going on more. But I loved Sweden and the level of xenophobic opportunism saddens me. I still believe Sweden can be a good country, but it must first, grow up.

Kommentar från TheAmazingHanna

What do you think the chances are for appealing today's decision?

Julian Assange: The United Kingdom has its own pressures. Just look at the handling of the case here. It was the UK that appealed to keep me in prison, rather than have me under house arrest. It is not that, in terms of law, that the UK is safer at protecting me from the US, rather it is that, at least I am receiving materials in my own language, English, something that the Swedish government has, to this day, refused to do, and being a larger country, the judiciary is further separated from government patronage networks. I have greater ability to fight US extradition in the UK than I do in Sweden. The cables we released about Sweden paint a grim picture. Swedish politicians and bureaucrats sometimes do not follow the rule of law when it comes to their dealings with the United States.

Kommentar från Andreas_A

If you are innocent to the allegations of sexual assault, why do you not willingly return to Sweden to clear your name and your reputation?

Julian Assange: There has been so many abuses by the Swedish government, including the ongoing refusal to provide me any material in English, and the prosecutor Ny lying about interview agreements, that I do not have confidence in the Swedish justice system. Let us not forget that I already gave an interview, stayed in Sweden voluntarily for a month, and the warrant for my arrest was dropped.

Kommentar från Annika

The impression from the press is that this is a conspiracy against you, attacking WikiLeaks. What I wonder is if there is any substance to the charges. Can you give any comment to this without compromizing the ongoing investigation?

Julian Assange: There is a lot of pressure. We should not let people who want to detract from the seriousness of pressure recast it into a conspiratorial cartoon. That is not how real life tends to work. This case has been going for six months. There are many people and many complicated agendas.

Kommentar från Peter

Are you WikiLeaks or will WikiLeaks continue if you are in prison?

Julian Assange: I have set structures in play. We will not be stopped.

Kommentar från Gustav F

Don't you believe that "white lies" are a necessity for a functional government? I.e. the US ambassadeur personal judgements of certain european leaders?

Julian Assange: The lies we have exposed are not white. They are the highest order concealment of criminality. If governments that conceal reality from their peoples can not function when those realities are revealed, that's fine by me. Let them be replaced with ones that do not.

Kommentar från Anneli

Do you ever feel guilty that some of your leaks/sources has been exposed?

Julian Assange: As far as we are aware, we have never failed a source. In two cases, alleged sources allegedly made the mistake of speaking to individuals or not from WikiLeaks.

Kommentar från Martijn

What do you think of Anonymous attacks against websites such as mastercard in order to support you?

Julian Assange: We neither condemn nor condone them. They are they online equivalent of a protest and as such are an expression of public sentiment.

Kommentar från Gabriel

What do you fear will happen if you came to Sweden?

Julian Assange: Already answered. OK. I have to get back to work now. Thanks everyone. Bye! Oh. There is one more thing I would like to say. I would like to thank all those Swedish women and men who have stepped forward to help me and tell us what is going on and going wrong. Thanks!

SvD: 24 februari 2011

Assange överlämnas till Sverige

Wikileaksgrundaren Julian Assange ska överlämnas till Sverige. Det beslutade domaren i London idag. Domaren anklagar Assanges svenska advokat Björn Hurtig för att medvetet ha försökt vilseleda domstolen.

Klockan 11.30 svensk tid återupptogs förhandlingarna om en överlämning av Assange i Belmarsh-domstolen i London, och efter en knapp timme kom beslutet: Julian Assange ska överlämnas till Sverige. Domstolen lät strax efter tillkännagivandet ut sitt beslut på nätet.

– Det kom inte som en överraskning men är ändå fel, sa Julian Assange angående överlämningsbeslutet i ett uttalande utanför domstolen, rapporterar Guardian.

Assange gick också till attack mot systemet med europeiska arresteringsorder, och han menar att ärendena handläggs rutinmässigt.

– Det skedde inget övervägande kring anklagelserna som riktats mot mig, säger Assange.

Han slutade sitt anförande med att uppmana svenskar som sett bevis på felaktiga rättsprocesser att träda fram för att göra frågan "större än mig".

Julian Assange har sju dagar på sig att överklaga beslutet, vilket han kommer att göra. Assanges advokat Mark Stephens säger i ett uttalande att överklagan kommer att baseras på argument som redan kommit fram, bland annat att delar av våldtäktsrättegången kan komma att hållas inför stängda dörrer, någor som försvaret kallat en "hemlig" rättegång. Stephens kritiserar också att Assange kan komma att frihetsberövas i väntan på rättegång, eftersom Sverige inte har något borgenssystem.

Det kan alltså dröja innan ett slutgiltigt besked om Assange överlämnas eller inte kommer. Nu överklagas ärendet till High court, men det finns ingen tidsbestämmelse för hur snabbt målet måste tas upp där.

– Därför är det svårt att säga hur lång tid det här kan ta. Det är inte ovanligt att det dröjer flera månader innan målet kommer upp, säger Karin Rosander, informationsdirektör på Åklagarmyndigheten.

När High court gjort ett beslut är det möjligt för parterna att överklaga till Supreme court. Den domstolen tar dock inte upp alla mål, utan fungerar likt den svenska Högsta domstolen, som bara tar upp fall som anses prejudicerande. Den brittiska domstolen beslutade också att Assange, i väntan på att High court tar upp målet, släpps mot borgen på samma villkor som förr.

Claes Borgström, som företräder de två kvinnor som Assange anklagas för brott mot, är inte överraskad av beskedet.

– Att hans engelska advokater försöker förhindra det här bara förlänger processen. Men det har hela tiden varit ganska självklart att han ska överlämnas. Det har jag också förberett mina klienter på, säger Borgström.

Riddle började dagen med att sammanfatta vad som framkommit under förhandlingarna tidigare. Han anklagar Björn Hurtig för att medvetet ha försökt vilseleda rätten, och kallar honom ett opålitligt vittne. Hurtig har vitnat om svenska åklagarmyndighetens försök att komma i kontakt med Assange när denne fortfarande var i Sverige, skriver Guardian.

Domaren säger att det är uppenbart att Assange inte gjort sig anträffbar för förhör när han var i Sverige, och att det inte är upp till Assange att avgöra om han "medvetet flydde" från Sverige eller inte. Riddle sågar också försvarets argument att anklagelserna mot Assange inte räcker för överlämning, och menar att det Assange anklagas för möter kriterierna för att överlämnas.

Domaren menar också att det inte är oresonligt av svenska åklagaren Marianne Ny att vilja höra Assange i Sverige istället för i Storbritannien.

Men Riddle säger också att det finns "betydande negativt publicitet" om Assange i Sverige, och att det inkluderar uttalanden från statsminister Fredrik Reinfeldt. Försvaret har tidigare anklagat Reinfeldt för att ha uttalat sig negativt om Assange. Samtidigt konstaterar han att han är fullständigt övertygad om att Reinfeldts uttalande inte kommer att påverka en svensk rättegång.

Under förhandlingarna för två veckor sedan argumenterade Assanges försvarare bland annat att svenska åklagaren Marianne Ny inte har befogenhet att begära Wikileaksgrundaren utlämnad, samt att han inte är åtalad för något brott utan bara häktad i sin frånvaro. Men domaren slår fast att arresteringsordern är giltig.

Försvaret ägnade sig också åt att måla ut Sverige som ett rättsosäkert land där Assange inte kan vänta sig en rättvis rättegång. Bland annat sa de att Assange redan betraktas som samhällets fiende nummer ett i Sverige.

Det svenska rättsväsendet har redan börjat förbereda sig inför att Assange eventuellt ställs inför en svensk domstol, och väntar sig ett extremt medietryck.

I Sverige är Assange häktad i sin frånvaro misstänkt för våldtäkt av en kvinna och sexuellt tvång och sexuellt ofredande av en annan, brott han misstänks ha begått under ett besök i Sverige i augusti förra året.

• *Karin Thurfjell*

SvD: 24 februari 2011

Hurtig: Jag blir förbannad

Julian Assanges svenska advokat Björn Hurtig anklagades av domaren i överlämningsmålet för att vara ett opålitligt vittne.

– Jag blir förbannad. Jag är inte ett opålitligt vittne. Jag har inte med flit försökt vilseleda rätten, säger han till SvD.

Innan rätten förkunnade beslutet om att Julian Assange överlämnas till Sverige kallade domaren hans advokat Björn Hurtig för ett opålitligt vittne som med flit försökt vilseleda rätten, enligt The Guardian-reportern Esther Addley.

Björn Hurtig hade tidigare kallats som vittne i överlämningsmålet av Julian Assanges brittiska försvarare. Anklagelserna gör Björn Hurtig förbannad:

– Jag är tvärtom mycket pålitlig men jag försvarar min klient med näbbar och klor. Men situationen, att som försvarsadvokat vittna på ett främmande språk i ett annat land, skulle jag inte önska någon. Det var en jobbig situation.

Han tror att det domaren syftar på är sms-kontakten mellan honom och överåklagare Marianne Ny.

– Inför rättegången såg jag att jag missat att redovisa två eller tre sms-kontakter med åklagaren. Men det talade jag om i mitt huvudförhör.

Domaren sa dessutom att det var rimligt att tro att Assange hållit sig undan för att slippa bli förhör och att det inte var orimligt av Marianne Ny att vilja hålla förhöret med Assange i Sverige.

– Det får han tycka om han vill. Men jag tycker att det rimligaste vore att hålla förhöret i England så fort som möjligt. Då hade vi sluppit den här charadern och sparat en massa pengar för svenska staten.

Björn Hurtig är inte förvånad över beslutet att Assange ska överlämnas.

– Men så vitt jag vet kommer hans engelska advokat att överklaga beslutet, men jag har inte hunnit prata med det brittiska försvarsteamet än.

Om överlämnandet verkställs är det Björn Hurtig som tar över som försvarsadvokat.

– Då väntar jag på att gå med honom på förhör och att försvara honom i en eventuell rättegång.

• *Catarina Håkansson*

Julian Assange slams extradition ruling

*Rosa Silverman and Chris Greenwood, PA
The Independent
24 February 2011*

WikiLeaks founder Julian Assange today criticised the European arrest warrant system after a judge ruled he should be extradited to Sweden to face sex offence charges. The 39-year-old Australian is accused of sexually assaulting one woman and raping another during a week-long visit to Stockholm in August.

Speaking outside Belmarsh Magistrates' Court in south-east London today following the ruling, he said he had "always known" he would have to appeal against the decision.

The ruling against him came as a result of "a European arrest warrant system run amok", he claimed. He said: "There was no consideration during this entire process as to the merit of the allegations made against me, no consideration or examination of even the complaints made in Sweden and of course we have always known we would appeal."

Launching into a criticism of the system, he said 95% of European arrest warrants were successful and he welcomed a pending review of UK extradition procedures due in June. This, he hoped, would "deal with some of those abuses of European arrest warrants in law and for abuses relating to other countries such as the United States". He also reiterated his wish that his own case be used to shed light on "abuses" of the system.

But he denied saying the CIA or the Pentagon were lurking behind the allegations against him. "I have never stated who or what was behind those initial allegations other than to say they were simply untrue," he said.

He went on to rail against his bail terms, demanding: "Why is it that I, a non-profit free speech activist, am subject to a 360 000 US dollar bail? Why is it that I am kept under

electronic house arrest when I have not been charged in any country, when I have never been a fugitive?"

His speech was greeted with a lone cry of "justice for Julian" from one of his supporters and a smattering of applause.

It's Julian Assange's own 'tizzy' that bamboozles

The WikiLeaks founder should keep quiet about his private life and let his hugely important work speak for itself

*David Leigh
The Guardian
24 February 2011*

Julian Assange, the beleaguered inventor of WikiLeaks, stood on the Belmarsh courtroom steps and delivered what has become a familiar harangue against those trying to extradite him to Sweden, where he is accused of sexual misconduct. The climax of almost a quarter of an hour of oration came when he complained of "this ridiculous time I have to spend on this nonsense!". Such was his dismissive reaction to a reasoned 28-page ruling by the district judge, Howard Riddle, who no doubt burned some midnight oil composing findings he knows will be scrutinised carefully by an appeal court.

It might have been more diplomatic of Assange to have kept quieter, following a devastating finding in the judgment that one of Assange's fleet of lawyers, the Swedish advocate Björn Hurtig, made "a deliberate attempt to mislead the court". It was a striking reminder of the dangers over-enthusiastic solicitors face when they cross the line and engage in media grandstanding.

The issue could not have been more crucial: the Assange team had attempted to give the impression that the Swedish prosecutor Marianne Ny had behaved in an "astonishing" and improper manner, by making no attempt to interview Assange while he was in Sweden, and then unscrupulously chasing after him in England to have him arrested. This false allegation was bolstered with unsubstantiated claims that Ny, the senior sex crimes specialist prosecutor, was a "malicious radical feminist".

Apparently undaunted by the wholesale rejection of his case, Assange shifted tack to mount a lengthy attack against the entire European arrest warrant system, which, as he said, was devised after the 2001 terrorist atrocities of 9/11 to make it easier to bring Islamist suspects to justice in European courts.

He may well have a point about the subsequent overuse and abuse of the warrants. State power frequently needs watching and curbing. But he is scarcely well placed to be a disinterested advocate of British legal reform, while he is himself frantically trying to avoid facing the music in Sweden. Nor do his pious remarks about "our system of justice" make much sense when they come from a peripatetic Australian citizen who has made a virtue out of a nomadic, virtually stateless, existence that circumvented traditional systems of justice.

Assange has now been mired in what he calls this "nonsense" for a considerable time--since six months ago, when two Swedish women went to the Stockholm police complaining about Assange's sexual behaviour.

This might seem like "nonsense" in Assange's eyes. He has previously said the women got into a "tizzy" and were "bamboozled" by police. He has sought in this way to wage a high-profile information war about what ought to have remained his private life, through hearing after hearing, interview after interview, and has repeatedly tried to blur the boundary between the sex allegations and the attacks on him by US politicians because he masterminded the WikiLeaks free speech exposures . He was at it again on Thursday, talking about "the pressure the US brings to bear on the UK, on Sweden and on the media".

Meanwhile, the night before the Belmarsh verdict, the editors of the five international publications involved in the leaks gathered in Madrid. The Guardian, the New York Times, El País, Der Spiegel and Le Monde debated before an audience, but with much less fanfare, the real issues thrown up by the pioneering work of WikiLeaks. Has the exposure of the US diplomatic cables made it harder for governments to lie in the age of the internet? How far did WikiLeaks contribute to the online dissent currently sweeping the Arab world? Can Bradley Manning, the US soldier accused of the actual leaking, expect civilised treatment in his military jail? These are the real issues that should be at the front of civil libertarians' minds, not Assange's legal problems.

AB: 2011-02-25

En dyr och bisarr cirkus

Att Julian Assange skulle bli utlämnad till Sverige var lika lite en sensation som att hans horder av advokater omedelbart överklagade.

Det bisarra skådespelet fortsätter således helt i onödan att fylla juristernas plånböcker.

Så skulle domare Howard Riddle vid domstolen på Belmarsh road i södra London tillkännage om Assange ska lämnas ut till Sverige eller ej.

Det var den gamla vanliga cirkusen.

Demonstranter som inte tycks ha begripit vad målet handlar om, höll upp sina plakat och skrek: "Rädda Wikileaks! Inför demokrati!"

Bianca Jagger anlände ett par timmar innan förhandlingen började, möjligen för att tv-kamerorna från hela världen inte skulle missa henne.

Huvudpersonen själv kom med sina tre advokater, vinkade självsäkert åt sina sympatisörer och förklarade artigt för pressuppbådet att han skulle hålla ett anförande så fort domslutet avkunnats.

Jag har intervjuat Assange några gånger. Hans hår är vitare än när vi sågs för några månader sedan, ansiktet blekare, mer färat.

Han fick syn på mig, gick fram och viskade i mitt öra:

- Jag vet redan hur det går.
- Berätta, viskade jag tillbaka.
- Vi pratar senare, sa han och skyndade vidare.

Journalister från Tyskland, Australien och USA stirrade nervöst på mig och tycktes undra om de just gått miste om ett scoop.

Domare Riddle, en lågmäld man i övre medelåldern, tycktes dock inte bry sig det minsta om spektaklet utan började läsa upp sitt beslut på utsatt tid, klockan 10.30. Långsamt och metodiskt gick han igenom advokaternas alla argument för att Assange inte skulle lämnas ut till Sverige.

Med giftig ironi viftade han bort märkliga vittnesmål om att det i Sverige i praktiken är nyckfulla folkopinioner som dömer och att åklagare Marianne Ny, som leder utredningen, är direkt farlig.

Det blev kort sagt ingen bra dag för de välbetalda advokaterna. De lyckades inte övertyga domaren om att Sverige är en bananrepublik där till och med statsministern anstränger sig för att få Assange fälld.

Det tog Riddle en dryg timme att resonera sig fram till att den misstänkte ska utlämnas till Sverige.

Och efter någon timmes diskussioner om hur borgen skulle betalas, kom till slut Assange ut till mikrofonerna och tv-kamerorna.

Han blandade sedan vanliga utfall mot USA med högst rimliga funderingar på systemet med den europeiska arresteringsordern, som tillkom i kölvattnet av 9/11 för att EU-länder smidigt ska kunna

skicka misstänkta terrorister till varandra, men som används för att lägga vantarna på alla möjliga slags misstänkta brottslingar.

I bakgrunden stod juristerna och pratade om överklaganden med alla som ville lyssna.

- Det här kommer att pågå till i sommar, suckade en reporter från BBC.

Han har troligen rätt. För även nästa domstol kommer med all sannolikhet gå på Sveriges linje. Och då kan Wikileaks grundare överklaga ännu en gång.

En absurd föreställning i tre akter som handlar om allt mellan himmel och jord, men som rimligen slutar med att den världsberömde mannen tvingas inställa sig till förhör i Stockholm om vad allt detta borde handla-- misstänkta sexbrott mot två unga kvinnor.

Det hade onekligen varit enklare och billigare för Assange att sätta sig på ett plan till Sverige och svara på åklagarens frågor. *[Eller för Marianne Ny att resa till London eller skicka någon representant.--A.B.]*

- *Oisín Cantwell*

Demand open justice for Julian Assange

Our high court should refuse extradition when the trial in prospect is likely to be unfair-- as it is in this case

*Mark Stephens
The Guardian
25 February 2011*

Julian Assange will, according to the judge's finding of fact, be held in prison in solitary confinement when he is returned to Sweden and will then be interrogated, held without bail and later subjected to a secret trial on accusations that have been bruited around the world, not least by this newspaper. He has a complete answer to these charges, which he considers false and baseless. Even if acquitted, however, the mud will stick and, if convicted, the public will never be able to assess whether justice has miscarried. This country, which has given to the world the most basic principles of a fair trial-- that justice must be seen to be done-- denies that basic liberty for those that are extradited to Sweden.

How come our courts abandon our cherished principles in deference to European systems and prosecutors? The answer is that they are bound to regard the prosecutors of no less than 26 countries, including Poland and Romania-- as perfect. This is the result of the European arrest warrant (EAW), one of the civil liberties disasters bequeathed by the Labour government when it passed the Extradition Act in 2003.

This act, quite incredibly, allows European countries to deem prosecutors and even policemen "as judicial authorities" (a contradiction in terms, because they are neither independent nor impartial) and to pluck their suspects from the UK so long as they tick the right box on the EAW form. In Assange's case, for example, they ticked "rape" and the court cannot dispute that the allegation is of rape, even though the leading authority on sexual offences, the Oxford Vinerian professor, Andrew Ashworth, disputes this characterisation. There can be no questioning on the merits of the charges-- in 2003 parliament abolished the traditional right of a suspect to require foreign governments to show a *prima facie* case before dragging them off to unfair trials.

An inquiry into the working of the EAW system has been set up and Assange's appeal to the high court may demonstrate the extent to which it allows our judges to stand up against unfair European systems. In the case of Sweden, for all its civilised and rational approach to many criminal justice issues-- especially sentencing-- it is a human rights black spot in relation to solitary confinement, the lack of a money-bail system and ill-treatment of foreigners in the very prison for which Assange may be destined-- all matters for which it has been condemned by the recent European Committee report on torture.

But nothing so breaches the most fundamental principle of justice as its custom of holding all rape trials behind closed doors. This, so the prosecutor Marianne Ny explains, is so that "complainants may give their evidence better". Of course it is absolutely right to give complainants the protection of anonymity and to limit the right to cross examine them on their past, but it is utterly wrong to keep it from public view, for three reasons:

1. As Jeremy Bentham pointed out, "publicity is the very soil of justice, it keeps the judge, while trying, under trial". In this case, which will be heard by three lay judges appointed by political parties who are usually members of such parties, it is essential to see justice being done, especially since the Swedish prime minister has publicly attacked Assange.
2. Second, openness is essential to truth. It ensures that witnesses will be afraid to perjure themselves less they be found out. Others will come forward to confound them if they learn that they are lying. In this case, where both complainants tweeted and text-messaged their friends in ways which can be said to be inconsistent with their complaint, justice demands a public hearing.
3. Finally, the public itself has an interest, and that must override the interest of individuals whether the complainant or even defendants are happy that their details of conduct are hidden from public view. No democracy can commit secret court, because then there is no check that the formidable powers of prosecutors and judges are not being abused.

There are two philosophic approaches to the EAWs open to our courts. At present most adopt the "rubber stamp" approach-- hand suspects over to the European policeman and prosecutors if the formalities on the warrant are correct. But the alternative-- which we will invite the high court to adopt in this case-- is that the EAW system should be used to actually improve the quality of justice throughout Europe, but to refuse extradition when the trial in prospect is likely to be unfair, judged according to our fundamental principles. That way, things can only improve and human rights blind spots can be eradicated. If our courts declare that open justice is the only possible justice by denying Sweden the extradition of Assange, this would very likely have the result that Sweden would change its unacceptable policy.

Open justice is one of the greatest contributions the UK has made to international human rights law. It goes back to the famous demand of "freeborn John Lilburne the leveller"-- to have the doors of his court opened so that Cromwell's judges could not try him in "holes or corner". The rhetoric about the importance of open justice is found throughout law reports and often in cases brought by journalists at newspapers like this one. Will all this judicial rhetoric be empty or even hypocritical when it comes to deporting Julian Assange? We must wait and see.

Julian Assange's lawyer attacks 'tick-box justice'

The Telegraph
24 Feb. 2011

Julian Assange's lawyer Mark Stephens says the WikiLeaks founder will appeal against his extradition ruling to face sexual assault allegations. The 39-year-old Australian is accused of sexually assaulting one woman and raping another during a week-long visit to Stockholm in August.

Speaking outside court afterwards, Assange's lawyer, Mark Stephens, said the judge's decision came as no surprise. "This was, I think, reasonably to be expected," he said. "It reaffirms the concerns that we had about the form of tick-box justice that is the European Arrest Warrant... What the judge has done is confirm that system is just that."

But he did not blame Judge Riddle, suggesting instead that he was "hamstrung". He said: "We're pretty sure the secrecy and the way (the case) has been conducted so far have registered with this judge."

But Assange and his legal team remain confident that the matter will be resolved in Britain, he added, saying they are hopeful there will be an appeal. He went on: "We have to remember that at this point Julian remains uncharged."

Assange has had to shell out a huge sum to defend himself so far, with the cost of translating material alone amounting to more than £30,000, his lawyer said. "That's a cost the prosecution should be bearing," he added. "The prosecution should be translating everything into a language he understands."

Any appeal against the extradition ruling must be lodged in the next seven days.

Julian Assange plea after extradition defeat: 'Make this case bigger than me'

WikiLeaks chief must answer sex charges, judge says, as court dismisses fears over fair trial in Sweden

*Esther Addley
The Guardian
24 February 2011*

Julian Assange, the founder of WikiLeaks, will be extradited to Sweden to answer accusations of rape and sexual assault, a judge has ruled, bringing to an close the first stage of what is now likely to be a lengthy legal battle.

Assange, who has been fighting extradition since being arrested in Britain in December, must face interrogation in Sweden on the sex assault claims, ruled chief magistrate Howard Riddle, rejecting arguments that the prosecutor seeking his extradition had behaved illegally and was unqualified to issue a warrant, and that he would not receive a fair trial.

But if the judgment had been widely anticipated by both sides, the Australian's decision to appeal against the ruling was, he told reporters afterwards, never in question. "What we saw today was a rubber-stamping process. It came as no surprise, but is nonetheless wrong. Of course, we always knew we would appeal."

He now has seven days to lodge an appeal, otherwise extradition would automatically take place within 10 days. His solicitor, Mark Stephens, who called the ruling an example of "tick-box justice", insisted he was "still hopeful that the matter will be resolved in this country. We still remain very optimistic about our opportunities on appeal."

Outside court Assange, who remains on bail subject to curfew conditions, preferred not to assert his innocence of the accusations but to appeal instead to public opinion in Sweden and internationally over what he sought to portray as an unjust legal system.

In an impassioned denunciation of a mechanism that "drags people off to an uncertain destiny" on the basis of no more than "a two-page form filled out by a member of the bureaucracy", Assange appealed to his supporters to challenge the system of European arrest warrants (EAWS), by which extradition requests are fast-tracked between EU member states. Challenging that system, he said, would "make the ridiculous time that I have spent on this nonsense" worthwhile.

He also questioned why the US ambassador to Britain had made comments relating to the case to a BBC journalist: "What does the US have to do with a Swedish extradition case?" Assange fears that the American government may seek his onward extradition on possible charges relating to WikiLeaks' publication of leaked US embassy cables.

Assange has never been charged with any offence relating to accusations made by two Swedish women in August while he was visiting Stockholm, nor has he been formally interrogated in connection with all four of the alleged crimes of rape and sexual assault. His lawyers had argued that this meant the EAW, issued by prosecutor Marianne Ny, was not legal. They also maintained that the alleged offences would not be illegal in the UK, and that a "secret" rape trial would be a breach of Assange's human rights.

Riddle dismissed the defence arguments, however, in a judgment that was damning in its criticism of Bjorn Hurtig, the Australian's Swedish lawyer. Hurtig acknowledged during a three-day hearing earlier this month that his witness statement, in which he maintained Ny had "made no effort" to interview Assange before he left Sweden, was untrue.

Riddle said: "He says he realised the mistake the night before giving evidence. I do not accept that this was a genuine mistake. It cannot have slipped his mind. The statement was a deliberate attempt to mislead the court." In fact, said Riddle, the prosecutor had made "constant attempts" to question Assange between 21 and 30 September, when Hurtig said he was alerted that Assange had left the country.

As Assange did not give evidence, Riddle could not say whether the WikiLeaks chief had known that the prosecutor was trying to contact him, but "it would not have been an unreasonable assumption from the facts (albeit not necessarily an accurate one) that Mr Assange was deliberately avoiding interrogation in the period before he left Sweden".

The untruth in Hurtig's statement in turn "fatally undermined" the evidence of two other defence expert witnesses who had been briefed by him, said Riddle.

The judge also addressed the defence argument that public comments made by the Swedish prime minister about the case had vilified Assange "as an enemy of the Swedish state". The prosecution, he noted, had suggested that those comments "may have been a response to comments made publicly on the steps of this court by the defence team here. Certainly the conventional wisdom is that prosecutors, lawyers and politicians are best advised not to comment on a case until it is over. Sometimes public comment damages the cause more than it helps."

With the preliminary stage of his case at its conclusion, Assange emerged alone, unlike at previous hearings where he has been flanked by his lawyers, to address his supporters. He said: "I call on you to make this bigger than me. Take this case and bring it back home. Make it your case and your own virtue."

He was calling on Swedes, he said "not to be scared" to speak out about legal abuses of which they were aware, and Swedish newspaper editors to "let your bravest journalists speak". They are now likely to have ample opportunity.

What happens next? Given what they consider to be the "constraints" of the European arrest warrant mechanism, Julian Assange and his legal team said they had expected to lose the extradition case and were already preparing to appeal before the judgment.

Appeal papers must be lodged within seven days, but it is likely that a hearing requiring the WikiLeaks founder's attendance will not take place for some months.

Mark Stephens, Assange's solicitor (above left), indicated that the appeal would centre on the fact that Swedish rape trials are heard in part in private, and the argument that this would be a breach of the Australian's human rights. The chief magistrate Howard Riddle acknowledged in his ruling that such conduct was "alien as far as our system is concerned".

Should the court of Appeal rule against him, Assange could ask for permission to appeal to the supreme court on point of law. A last-resort appeal to the European court has not been ruled out, said Stephens.

Response of retired Swedish judge Brita Sundberg-Weitman to British judge Riddle's ruling on the Assange case

24 February 2011

Generally about the crossexamination:

I can agree that there was confusion during the crossexamination, much due to the fact that I had great difficulties hearing Ms Montgomery's questions. (My hearing device had been destroyed just before my travel to London and there was no time to have it replaced.)

However, here are my comments to Judge Riddle's decision.

The basis of my conclusions

It is not true that I based my conclusions on what I had been told by defence lawyers. Ms Ny has herself confirmed that she could have interrogated Mr Assange whilst he was still in Sweden. Her motivation for not doing so was that she wanted to interrogate all the witnesses before she heard Mr Assange's side of the story. In my view this delay was unreasonable, since Mr Assange was only temporarily in Sweden. However, since she did not question him before he left Sweden, she should in my view have accepted his offer to be interrogated in England. Under the Code of Judicial Procedure "(t)he investigation should be conducted so that no person is unnecessarily exposed to suspicion, or put to unnecessary cost or inconvenience." (Chapter 23 Section 4) Issuing a EAW was bound to cause Mr Assange and his work a maximum of harm, as could easily be predicted.

Presence of the defence in the Court of Appeal

Page 3: "The witness at first appeared to say the defence were not represented in the Court of Appeal but later she said, after being referred to the decision of the court, that this document says Mr Hurtig was present, but she doesn't think he was." My comment: It appears clearly from the protocol of Svea Court of Appeal that Hurtig was not present. There was no hearing in the Svea Court of Appeal. The case was presented by an official of the Court.

Bail

Page 3: "She was asked direct questions as to whether the court would decide whether this defendant should be on bail, if returned to Sweden. At first she appeared to avoid the question but did say that this is a matter for the court, with a right to appeal if bail is refused." My comment: There is no bail option in the Swedish Code of Judicial Procedure, so I cannot have said that "this is a matter for the court" or that there is "a right to appeal if bail is refused"

Ms Ny's idea of reasons to have a man locked up

Page 3: "She was taken through the early paragraphs and accepted that there was nothing really wrong with what was said there." My comment: I probably did not have enough presence of mind to answer the question properly. However, what is really wrong with Ms Ny's statement-- that a man ought to be detained in order to let the woman have the peace to consider whether or not she has been mistreated-- is that this is not a legitimate reason to put a person in prison! (Legitimate grounds: risk of absconding, risk of collusion, risk of continued criminality)

Principle of proportionality

Judge Riddle states that he is "not in a position to say what the reason was" why Mr Ny rejected Mr Assange's offers to be interrogated in England". Obviously because she has never divulged what her reason was! That is why I said that her refusal "looks malicious". It strikes me that whereas Judge Riddle is rash to draw the conclusion that it "cannot have slipped (Mr Hurtig's) mind" what efforts he made to contact his client between 21st, 22nd and 29th September, Judge Riddle is content that Ms Ny has refused to state her reasons for issuing a EAW instead of accepting Mr Assange's offers to be interrogated in England.

As stated in the decision by the High Court in December, what Mr Assange did "is not the conduct of a person who is seeking to evade justice." When interviewed in the media Ms Ny has given the following reason for not accepting Mr Assange's offer to be questioned in England: "It would not be consistent with Swedish law." This is simply not true.

The principle of proportionality will lack all sense if you accept that a state authority is not under an obligation to divulge its reasons for limiting a person's freedom!

Julian Assanges engelske advokat försvarar sin svenska kollega

*InfoTorg
25 februari 2011*

I sitt beslut om att Julian Assange ska överlämnas till Sverige kritiserade den engelska domstolen advokaten Björn Hurtig. Men Mark Stephens, Assanges advokat i London, berättar för InfoTorg Juridik att han anser att kritiken var orättvis.

Igår, torsdag, beslutade en domstol i London att bifalla riksåklagare Marianne Nys begäran om att Julian Assange ska överlämnas till Sverige.

Advokaten Mark Stephens, Assanges juridiska biträde i Storbritannien, är inte förvånad:

-- Vi visste från början att den svenska regeringen skulle överklaga om beslutet gick emot dem, det hade de indikerat, och vi hade indikerat att vi skulle överklaga ifall det gick emot oss. Det var hjälpsamt att äntligen få ett beslut.

Innan domstolen förkunnade beslutet kallade domaren Björn Hurtig, Assanges advokat i Sverige, för ett opålitligt vittne som med flit försökt vilseledda rätten. Detta för att Hurtig, när han vittnade i överlämningsmålet, missade att redovisa några sms som skickats mellan honom och åklagaren Marianne Ny.

Mark Stephens anser dock att kritiken var orättvis.

- Jag tycker att Hurtig gjorde ett enkelt fel som han upptäckte kvällen innan förhöret, han korrigrade det i förhöret, och han förstod inte betydelsen av felet förrän den andra sidan hade kommit fram. Det ledde till missförstånd, men också en olycklig händelseutveckling i målet. Efter att dessa sms framkommit framstår det nämligen som att Julian Assange försökte träffa Marianne Ny innan han lämnade Sverige, och att han erbjudit sig komma tillbaka i oktober för att träffa henne. Men hon tog den omedgörliga ståndpunkten att om han inte kunde komma exakt det datum som hon föreslog så var han samarbetsovillig.

Advokaten är öppet kritisk till den svenska åklagaren:

- Att ansöka om en europeisk arresteringsorder var ett olämpligt och olyckligt beslut från hennes sida, men det tycks ligga i linje med hennes karaktär: om folk inte går med på exakt det hon önskar, även om de är i ett annat land, så vidtar hon extrema åtgärder. Domaren igår antydde att en annan åklagare hade gjort på ett annat sätt. Det proportionerliga hade varit att använda ömsesidig juridisk assistans, eller anta Assanges erbjudande om att mötas.

Stephens skräder inte orden när han talar om Marianne Ny.

- Jag tror hon medvetet har eskalerat detta mål på ett sätt som inte har att göra med fallet. Hade det varit hennes främsta intresse att hjälpa kvinnorna som är mälsägande hade hon åkt till London och hört Julian Assange, men det har hon inte gjort. Hon väljer att inte göra det, och ingen har gett mig en rimlig förklaring till varför hon inte gör det. Hon är envis och omedgörlig. Hon vill göra detta till en cirkusrättegång ("a show-trial"), det är inte vad rättvisa handlar om.

Han är också kritisk mot det svenska rättssystemet.

- Som domaren i beslutet igår noterade så har Sverige ett hemligt processsystem, den tilltalade hörs ju bakom stängda dörrar av en jurist och tre nämndemän valda av politiska partier, och det strider mot internationella mänskliga rättighetsnormer. Att överlämna en person till ett sådant land är fel, det borde inte ha gjorts. Det finns en fundamental defekt i det svenska rättssystemet-- domaren här anser att detta kan avhjälpas genom att låta Europadomstolen pröva fallet, medan jag anser att det borde avhjälpas genom att över huvud taget låta bli att överlämna Assange till Sverige.

På vilket sätt bryter det svenska rättssystemet mot mänskliga rättigheter?

- För att det finns ett hemligt processystem. Vi har en annan syn – en tro på att en tilltalad ska bli hörd inför allmänheten. Jag citerar Jeremy Bentham: "Publicity is the very soil of justice. It keeps the judge, while trying, under trial." ("Öppenhet är rättvisans grund, den ser till att domaren som gör en prövning själv blir prövad.")

Stephens är dock noga med att poängtera att Sverige inte är unikt som har en brist av denna dignitet.

- Det här är inte en attack mot Sverige-- alla länders rättssystem har fel i sig. Vi jurister vill bara att de ska bli bättre. Sverige har fel som identifieras, England har också fel som identifieras. Jag har vunnit fall mot Nederländerna, Ryssland, Turkiet och mitt eget land, Storbritannien – inget rättssystem är perfekt. Men de borde vara det. Det vi gjort är att isolera felaktigheter i det svenska systemet – de går att åtgärda, och i så fall kan man skicka en person till Sverige, men innan dess bör vi inte överlämna någon dit.

Så det här är ingenting som har att göra med Assange-fallet i sig?

- Det påverkar ju Assange-fallet, men det är ett större bekymmer. Jag förväntar mig att nästa gång FN kontrollerar det svenska rättssystemet så kommer man att kritisera detta. FN:s organ har regelbunden kontroll av alla länder-- Storbritannien har fått kritik för sina lagar om förtal, och hur terrorister behandlas. Men i mitt land är man kanske mer öppen i sin kritik mot systemet än vad man är i Sverige.

Är svenskar självgoda, menar du?

- Svenskar är nog, med rätta, stolta över sitt rättssystem. Jag har själv hög akning för många svenska advokater och jurister som jag jobbat nära med, och för det svenska rättssystemet i allmänhet, men det innebär inte att jag blir förblindad av min beundran. Jag specialiseras mot mänskliga rättigheter och reser till många länder och undersöker deras rättssystem och ser om de efterlever internationella normer för mänskliga rättigheter.

Har du någon åsikt om svensk lagstiftning kring sexualbrott?

- Nej, jag tycker att sexbrott är vidriga och felaktiga. Men jag kan poängtera att Sverige är unikt i Europa på sättet man definierar och bestraffar de mindre allvarliga formerna av våldtäkt och sexuellt ofredande.

Är risken större att Julian Assange ska bli utlämnad till USA om han befinner sig i Sverige?

- Ja. Folk svävar i villfarelsen att det är lätt att få folk utlämnade från Storbritannien, men det stämmer inte. Det finns ett fall, skotten Gary McKinnon som hackade sig in i Pentagons datorer, som USA försökt få utlämnad i tio år, och ännu har det inte gått igenom. Jag tror inte att det hade hänt i Sverige.

*Nicholas Ringskog Ferrada-Noli [intervjuare?]
Redaktion: nicholas.ringskog@infotorg.se*

Kommentar

Fin intervju! Men Mark Stephens gjorde ju nästan rabiata utfall mot svenska rättsväsen tidigare i tv-intervjuer, här låter han ju ytterst hovsam och respektfull, som att det inte är samme man! Intressant med hackaren som inte blivit utlämnad på 10 år från Storbritannien, det låter ju faktiskt som om brittiska rättssystemet då har integritet.

— Erik

Assange har rätt: Sverige har blivit "feminismens Saudiarabien"

Julian Assange har kallat Sverige för "feminismens Saudiarabien". Efter att ha levtt med den svenska feminismen från 70-talet fram till idag är jag benägen att hålla med honom. Den statsfeminism som nu visar sitt fula ansikte i Sverige vill jag inte ens kalla för feminism. Det senaste exemplet är det typiskt svenska förslaget om ett samlagskontrakt. Det skriver journalisten Helene Bergman, som på 80-talet var verksam på SR:s kvinnoprogram Radio Ellen.

Helene Bergman

Newsmill

2011-03-01

Ursprungsfeminismen eller den fria feminismen tar alltid parti för de svagare, oberoende av kön, mot makten. Den statsfeminism som nu visar sitt fula ansikte i Sverige vill jag inte ens kalla för feminism.

Inte när enskilda män i vårt land börjat tala om att lägga av med sexlivet av rädsla för att anmälas för våldtäkt. Inte när pappor numera råder sina söner att filma samlaget med mobiltelefonen för att inte åka dit. Inte när utländska medier skriver att den sexuella frigörelsen bombas tillbaka till medeltiden av det svenska rättsväsendet.

Ovanstående slutsatser jag drar efter att ha läst igenom de 207 kommentarer som skrevs efter min artikel på Newsmill med över 14.000 visningar och med rubriken: "Feministerna i Assange-härvan gör våld på feminismen".

Jo, rubriken är sannare än vad den från början tycktes vara! Att vara feminist är inte att hata män, att använda enskilda män som måltavla, att göra män impotenta. Att använda den kvinnliga förförelsen som ett vapen mot enskilda män. Vi urfeminister kämpade för vår sexuella frihet för att njuta, inte för att använda den som maktmedel med statens hjälp.

Att vara feminist är att avslöja och bekämpa de maktstrukturer som förtrycker och håller nere människor. Den sexuella frigörelsen kom tillsammans med kravet på att kvinnor måste kunna försörja sig själva och inte vara ekonomiskt beroende av män. Det började så bra under Olof Palmes tid med slopad sambeskattning, föräldraförsäkring med pappaledighet, massiv dagisutbyggnad och fri abort.

Det kunde ha stannat därvid. Men socialdemokraterna i regeringsställning kidnappade feminismen, avväpnade den, döpte om den till jämställdhet och gjorde den till en del av maktapparaten. Ett smart sätt att ta död på den fria feminismen. Jämställdheten upphöjdes till statlig norm och blev en karriärstege inte minst inom politiken, byråkratin och rättsväsendet. Problemet var bara att den inte var förankrad i "rörelsen." Det är bara att komma ihåg länspolismästaren i Uppsala, Göran Lindberg, med nära

anknytning till den socialdemokratiska toppen. Göran Lindberg gjorde karriär som jämställdhetsprofet samtidigt som han utnyttjade kvinnor sexuellt.

T.o.m. Göran Persson kallade sig för feminist, en blasfemi eller med ett annat ord--hädelse. Inte för att han är man utan för att han representerade makten. Många av urfeministerna försvann till universiteten och blev elitfeminister och gjorde kampen till vetenskap och intellekt. Könet blev genus och måltavlan var inte längre stats-apparaten utan svängde över mot männen som kön och sexuella varelser. Det som nu hänt är att vi fått en "feminismens" nomenklatura som sätter dagordningen även under en borgerlig regering.

Det senaste exemplet är det typiskt svenska förslaget om ett samlagskontrakt troligtvis inspirerat från USA. Ett lagförslag SOU 2010:71, som kommer att innebära att när vi tänder sexuellt på varandra ska vi PRATA med varandra först för att nå consensus, därefter ska båda skriva under ett kontrakt, (det kommer säkert att finnas förtryckt på nätet!) sedan äntligen kan vi älska med varandra. Om lusten fortfarande finns kvar? Har lagstiftaren ingen fantasi? Vad tror hon/han att det ska leda till? Statsfeminismen har gått ett steg för långt när staten går in och penetrerar ända in i sängkammaren!

Ja, Julian Assange begrep inte i vilket land han hamnat i och nu eventuellt ska utlämnas till. Han kallar Sverige för feminismens Saudiarbien. Han var den enda som vågade kalla det för vad det är och jag som urfeminist håller med honom. Trots att jag vet att det är oerhört politiskt inkorrekt att kritisera feminismen i Sverige. Men just bristen på fri och öppen debatt har gjort att vi har hamnat i en så absurd situation att staten t.o.m. vill lagstifta om vårt sköraste och skönaste och göra det till en kriminell handling.

Kommentarer (*axplock*)

"Att vara feminist är att avslöja och bekämpa de maktstrukturer som förtrycker och håller nere människor." Vore det inte bättre att välja ett namn på ideologin och dess anhängare som stämmer med det då, Helene Bergman? Feminism innebär ju ordagrant att man har kvinnors egenintresse som enda utgångspunkt. Det kan aldrig bli något annat än sexism med den förutsättningen.

— Bo T.

Det gläder mig väldigt mycket att en kvinna som du Helene Bergman skriver något sådant här. Välkommen till kampen mot den totalt urspårade och numera öppet manshatiska svenska statsfeminismen. Själv är jag född i början av 70-talet. Fostrad av den svenska vänsterskolan fick jag och andra pojkar redan på 70-talet lära oss av våra feministiska lärarinna i palestinaschalar och näbbskor att vi var sämre än tjejerna. Vi var inte bara efter i utvecklingen, vi var också rotens till allt ont här i världen. Det var vi som skulle väldta, mörda och starta krig. Många små pojkar kroknade i skolbänkarna redan då.

Sedan dess har jag och många med mig fåttstå ut med det allt mer öppna mansförakten i vårt svenska samhälle. Så länge som jag kan minnas har jag som man fått höra att jag är ett problem som måste åtgärdas. Och i våra medier har hatet från vissa minister inte haft några som helst gränser. Ja, jag använder ordet hat som är väldigt starkt. Men jag kan tyvärr inte tolka det på något annat sätt.

Samtidigt har jag som människa sett hur jag inte alls har haft några som helst fördelar tack vare mitt kön. Tvärtom. Jag har själv fått kämpa hårt för det jag har.

Och när jag tittar omkring mig kan jag konstatera att de flesta kvinnor jag känner i praktiken alltid har haft det bättre och lättare än mig själv ur livets alla aspekter.

Att konstatera en sådan sak och sedan samtidigt bli beskylld för att glida på en räkmacka är en förolämpning som kan göra vem som helst heligt förbannad. Men inte bara det. Feministernas ständiga propagerande om att alla vi män är våldtäktsmän och sexförbrytare är också en återkommande käftsmäll. Och trots att forskning gång på gång har bevisat motsatsen fortsätter feministerna att påstå detta.

Personligen känner jag därför som snart fyrtioårig man en ofattbar avsky inför den svenska feminismen. Kvinnor som Linda Skugge, Unni Drougge, Gudrun Schyman, Margareta Winberg, Eva Lundgren, med fler är i mina ögon av precis samma skit som vilka rasister som helst. De är simpla hatare helt enkelt.

— Joakim Johansson

Tack för ännu en mycket angelägen debattartikel från Helene Bergman. Det som slår mig när jag läser debattartikeln är varför hennes version av feminism känns intuitivt rimlig medan den nuvarande "statsfeminismen" känns intuitivt orimlig: Bergmans feminism syftar ju till att ge enskilda individer mer makt över sina liv. Medan statsfeminismen syftar till att inskränka individernas handlingsfrihet genom lagar och förbud.

Oavsett om man som här fokuserar på kvinnors situation eller på någonting helt annat, så har jag väldigt svårt att sympatisera med sådana som vill inskränka medborgarnas frihet. Jag gissar att det antingen handlar om socialistiska och socialkonservativa trygghetsneurotiker, eller också helt enkelt om cyniker som vill begränsa andras möjligheter för att öka sin egen makt. För feminismens skull är jag glad att rörelsen också har talespersoner som Helene Bergman.

— Gustav S.

Det politiska parti som vågar ta tag i denna fråga och se till att könskriget och den sekteristiska feminismen förpassas till historiens bakgård kommer att vinna mängder av väljare.

— Anders Lindfors

Hänvisar till mitt inlägg om Samtycke vid samlag (<http://www.newsmill.se/artikel/2009/08/20/samtycke-vid-samlag-ar-det-vettigt>). Madeleine Leijonhufvud har ännu inte svarat på detta inlägg. Däremot fått med sig en utredare och två politiska partier i förslaget.

— Sune Olofson

Mats Blom, Hundratals män sitter och har suttit oskyldigt dömda i Sveriges fängelser på grund av "genusrättsian". Allt enligt HD:s förre chef. Kanske är det en mental stening som kan jämföras med det som sker i Saudiarabien? Pinan blir ju lite längre i Sverige men är lidandet mindre?

— Arvid Andersson

Och ni som vill bidrag till motståndet, kan med fördel gå med i motståndsgruppen: http://www.facebook.com/#/home.php?sk=group_171468909549248

Stoppa lagen om samlagskontrakt! 500 är redan medlemmar.

— Arvid Andersson

Det är först när jag kommer fram till meningarna: "Jag har själv fått kämpa hårt för det jag har" och ".....kan jag konstatera att de flesta kvinnor jag känner i praktiken alltid har haft det lättare och bättre än mig själv ur livets alla aspekter som jag förstår att det är satir jag läser. Joakim Johansson har verkligen lyckats fånga tonen hos den "Svenske

Mannen" som inför polarna förklarar sitt livs misslyckanden med att han utsatts för en konspiration, i det här fallet en kabal av kvinnor med makt att påverka själva statsapparaten! Statlig Feminism! Känns tongångarna igen? Lysande satir herr Johansson, lysande.

— Bo Carlsson

Bo Carlsson, Det finns ju något i Sverige som officiellt heter "statsfeminism". Är detta begrepp förenligt med demokratin? Ska en stat hänge sig åt någon--ism överhuvudtaget? Eller är neutralitet mellan--ismerna det naturligaste? Jag som amerikan tycker det sistnämnda.

— Arvid Andersson

Lagstiftningen måste naturligtvis även kunna tillämpas på de mest intima relationerna. Varför skulle de vara laglöst land? Det är lika känsligt i familjerelationer där barn är delaktiga. I fallet Assange kan man ju undra över motiven för anmälan, men självklart måste åklagaren undersöka om ett lagbrott har begåtts. Sen har domstolen sista ordet. Trots att även jag är kritisk till den akademiska feminismen tycker jag att Bergman reagerar omotiverat alarmistisk i detta fall. Och att åberopa Assange själv som sanningsvittne om Sverige som rättsstat är dålig argumentation.

— Pjotr Lesr

Det är bra du fortsätter reagera Helene Bergman. Men jag tror man bör inse detta-- Ordet feminism är till stor del själva orsaken, eller blev mycket snart. Det är därför dags att skrota begreppet, det är besudlat, och egentligen likaså "jämställdhet", även det ett nyspråksord. Verkar som du är inne på den linjen. Sedan, "den sexuella frigörelsen" vilken spårade ur redan på just 70-talet, den kom med p-piller och ungdomsrevolten, flower-power "make love not war" osv. Men det är tydligt att kvinnor och män inte klarade av den riktigt". I statsfeminismens ledband.

"På båda könens villkor, för båda könens bästa!"

— Joakim Steneberg

Feminism har som utgångspunkt en övertygelse om orättvisor på vilka kvinnor stötter just därför att de är kvinnor. Ultrafeminister och politiker har skrikit och gapat över att jämställdhet är så viktigt. Problemet börjar först när man vill specificera vad dessa orättvisor betyder. Nu leder alla de stigar som feminismen går på åt så många olika håll att mittpunkten blir bara större och större....

— Wanda J.

Var det allt du hade att komma med Bo Carlsson? Alltså inget av substans utan bara raljerande och hån? Sticker det i ögonen på dig att jag är en man har fått skapa allt själv? Känner du dig underlägsen? Saknar du den driften personligen? Jag beklagar i så fall. Men jag skäms inte. För jag behöver inte tacka någon för att jag idag är akademiskt utbildad och har ett hyggligt avlönat statusjobb.

Dessutom. Om du personligen ingår i patriarkatet och är uppväxt i en miljö där du har förtryckt kvinnor så är det inte mitt fel. Skäms du för det så ska du såklart göra det. Men dra inte in mig i dina problem. Gör upp med dig själv så kanske du mår lite bättre sedan.

Slutligen. Vilka konspirationsteorier talar du om? Kan inte en man ha det sämre än en kvinna? Är det vad du menar? Ta i så fall en ordentlig titt runtikring dig så kommer kanske polletten att trilla ner. Men då måste du såklart ta av dig dina feministiska genusglasögon först.

— Joakim Johansson

Kvinnokampen på 70-talet var något helt annat som jag hyser mycket stor respekt för! De såg till att kvinnor skulle ha samma skyldigheter, och möjligheter som män. Men därifrån så hamnar kampen på det individuella planet! Kvinnor måste lära sig att om någon påpekar att om vi har här under armarna så ska man inte springa in på toaletten och lipa, utan bara enkelt säga: "ja?" och sedan inte bry sig om vad andra tycker om det.

Statsfeminismen riktar istället in sig på att ändra på vad som är tillåtet och otillåtet att tycka om saker och ting-- det är en extremt farlig väg som ligger nära totalitära stater. Feminismen måste bli en kamp på det personliga planet där vi inte längre anpassar oss efter någon annans vilja, utan går vår egen väg. Schyman och anhaget kräver istället att kvinnans vilja skall bli lag och otillåten att kritisera, **det är att göra kvinnor till små lättkränkta offer-- snacka om att nedvärdera kvinnor!**

— Erika Svensson

Varje kvinnas röst mot det vansinne som dagens feminism står för är av trovärdighets-skäl viktigare än varje mans röst. De flesta kvinnor har förståndet i behåll och tar avstånd, men färre ställer sig upp.

— Peter Andersson

Ni som svamlar om samlagskontrakt har väl inte läst utredningen? Gör det!

<http://www.regeringen.se/content/1/c6/15/45/15/e59efb2d.pdf>

— Maja Granskog

Den svenska statsfeminismen har på senare år utvecklat tydligt totalitära drag (förespråkar en fullständig kontroll över befolkningen ända in i sängkammaren, stämplar en befolkningsgrupp som statsfiender och tillämpar speciallagstiftning mot denna grupp, verkar för censur och hämmande av yttrandefriheten, sätter abstrakta ideologiska principer över individens väl och ve mm). Man har även lyckats få nästan fullständig kontroll över medierna vilket blir mycket tydligt om man t ex jämför hur svenska och utländska tidningar beskriver Assange-fallet. Dessutom har man utvecklat ett nyspråk där "jämställdhet" betyder "missgynna den en parten på den andras bekostnad".

— Anton Bergquist

Till Maja G, jag citerar ur Marianne Nys lagförslag som du själv länkar till:

"Den som genomför en sexuell handling med en person utan den personens tillåtelse, döms för sexuellt övergrepp till fängelse i högst fyra år." Redan med den nuvarande lagstiftningen anser samma åklagare Ny att det ska vara flerårigt fängelsestraff på att väcka sin partner ur dennes halvslummer med morgonsex efter en lång och het kärleksnatt. Föreställ dig hur en illvillig femiåklagare då skulle kunna missbruка den föreslagna lagtexten.

— Anton Bergquist

Maja: Kan du sammanfatta denna närmare 700 sidor långa utredning? Eller vill du att jag bara hänvisar till en 1000-sidig bok som totalsågar den svenska feminismen?

— Erika Svensson

Till: Erika Svensson.

Utredningen summerar följande i frågan: Bedömning och förslag: Samtyckets betydelse vid bedömmningen av vad som är en tillåten respektive otillåten sexuell handling bör framgå direkt av lagen. En ren samtyckesreglering, d.v.s. en reglering där bristande samtycke är det grundläggande och enda brottsrekvisitet, bör dock inte införas. Strukturen i den nuvarande regleringen av de mer kvalificerade sexuella

kränkningarna av vuxna bör behållas samtidigt som lagstiftningen kompletteras. Brotten våldtäkt och sexuellt tvång ska även framöver utgå från medel (tvång) och omständigheter (utnyttjande).

— Leif Emil Magnusson [Behövde man 700 sidor för att förmedla detta?--A.B.]

Om en man har en feministisk åklagare mot sig som tror på könsmaktsordning där kvinnor alltid är underordnade och män alltid är överordnade, så har han lika stor chans att få en rättvis bedömning som en invandrare med en rasistisk åklagare

— michael lilja

Mycket bra skrivet. Allt blir vad man gör det till, och feminism behöver inte alls vara fel. Men den politiserade realfeminism vi de facto ser är GROTESKT KAOS och närmast att betrakta som kollektiv psykos. Vinnaren är Fredrik Reinfeldt. Det hela är nämligen i högsta grad de Rödgrönas fel och har säkerligen avgörande betydelse för den socialdemokratiska kollapsen. Men det vågar ingen säga.

— Peter Ingestad

Rakryggad Helene Bergman! Visst är det så, viktigt även att du lyfter mediernas ansvar i detta. De etablerade medierna censurerar alla som inser vansinnet i utvecklingen. Det är bara på internät man hittar en kritisk diskussion nuförtiden. Hoppas att du och andra tar er tid att läsa mer på GenusNytt.se

— Anna Frick

<http://www.newsmill.se/artikel/2011/03/01/assange-har-r-tt-sverige-har-blivit-feminismens-saudiarabien>

Ledaren en bördar för Wikileaks

Dilsa Demirbag-Sten

Journalisten

1 mars 2011

När Wikileaks storslaget gjorde entré i vårt nyhetsflöde båvade många inför konsekvenserna för, mer eller mindre, allt och alla. Nätet flyttade fram positionerna och satte många yrkesroller i gungning. Mest ifrågasatt blev nog journalistiken och politiken, och då på en internationell nivå. Resten är historia som det brukar heta.

Julian Assanges grandiosa självbild har avslöjats och många tidigare devota röster ligger lågt.

Rättegången som väntar honom i Sverige har lagt en skugga över den tidigare helgonliga uppenbarelsen. Den förra medarbetaren Daniel Domscheit-Berg har i samband med lanseringen av boken Inside WikiLeaks även talat ut om arbetsetiken i nätverket, och vi kan nu alla ta del av Assange hygienvanor och kvinnosyn.

I takt med att allt mer information om kärntruppen inom Wikileaks blir tillgänglig blir det också allt tydligare att det utspelades tarvliga ageranden bakom fasaden. Ledaren har blivit en bördar för Wikileaks som tycks rasa likt ett korthus. Hur viktigt är då webbplatsen som en politisk maktpelare? Det fanns en tid då det var informationen på

webbplatsen som satte dagordningen och inte Assanges person och eget privatliv. Vilka har nu inflytande i Wikileaks och vem kommer att axla ledarskapet?

När bilden på Assange tillsammans med den ökände antisemiten och konspirationsteoretikern Israel Shamiri cirkulerade i medierna borde de mest inbitna Assange-anhängarna ha dragit örön åt sig. Shamir, som för den svenska journalistkåren kanske är mer känd som skribenten Johannes Wahlströms far, har inte dragit sig för att vädra sina antisemitiska tankebanor och är en flitig förintelseförförnekare som verkar ha vigt sitt liv åt att konspirera om "judarnas makt".

Ingen väljer sin familj och skuld går inte i arv. Som vi alla vet kan man älska en anhörig även om den har märkliga politiska åsikter. Men Johannes Wahlström beskriver sin far som (i Gaudeteamus 2002) en stor oberoende politisk tänkare, i nivå med Noam Chomsky och enligt Shamir är sonen en framstående medarbetare. Det är uppenbarligen inte bara de personliga relationerna som är varma utan även respekten för den andres professionella insatser verkar ömsesidiga.

Samme Johannes Wahlström som i Ordfront fabulerade ihop en text om att "Israels regim styr svenska medier" byggd på falska citat är alltså åter välkommen in i den kollegala värmén. Svenska Dagbladet och Aftonbladet anser tydligen inte Wahlströms tidigare citatförfalskningar och kopplingar till hans extremistiske far vara något hinder att använda honom som mellanhand mellan den egna redaktionen och Wikileaks. Detta sänder mycket märkliga signaler och kan underminera respekten för det redan ansatta och ifrågasatta journalistiska arbetet.

Vad kommer att hända med Wikileaks när Assange allt mer marginaliseras från verksamheten? Troligtvis kommer Wahlström att bli en av ledargestalterna, vilket är högst problematiskt med tanke på hans frivola förhållande till sanningen och dubiosa politiska agenda. Hur kan någon redaktion-- inklusive Aftonbladet och Svenska Dagbladet-- lita på den mannen och på information som kommer från en webbside Wahlström är redaktör för?

Vad det säger om vår kår är att man inte har tagit allvarligare på Wahlströms övertramp och förfalskningar. Hade vi varit lika förlåtande om Wahlström hade haft en personlig och yrkesmässig nära relation till en Ku Klux Klan-ledare? Eller hade han välkomnats tillbaka om hans lögner i Ordfront hade haft rubriken "Pakistanska regimen styr svenska medier"? Alla vet svaret. Vad säger det om svensk journalistisk?

Kommentera

Fem frågor till Dilsa Demirbag-Sten:

1. Vem har påstått att Julian Assange är en "helgonlik uppenbarelse"?
2. Är det nu fastställt att Daniel Domscheit-Berg är en pålitlig källa om Assanges karaktär, och i så fall vem har bestämt detta?
3. I bl.a. DN-Debatt 2006-01-20 ("Är det här något vi inte får tala om?") har Johannes Wahlström bemött kritiken mot sin artikel i Ordfront. Vad är det som är fel med hans svar på denna kritik?
4. Kan man få ett exempel på Israel Shamirs "antisemitiska tankebanor"?

5. Har du inte märkt att, oavsett allt detta (vad det nu eventuellt kan ha för betydelse), WikiLeaks under Assanges ledning redan fått större inflytande i världen än hela den svenska journalistkåren?

Inte dåligt för någon som Daniel Domscheit-Berg och Dilsa Demirbag-Sten inte tycker om.

— *Al Burke*

* * *

“Det fanns en tid då det var informationen på webbplatsen som satte dagordningen och inte Assanges person och eget privatliv.”

Svenska journalister verkar vara för upptagna med att mobba Assange för att bry sig om Wikileaks dagliga avslöjanden, som rapporteras på förstasidor runt om i världen.

Och vad i h-e har Assanges personliga hygien med saken att göra? Vilket skämt.

— *Anna*

* * *

Bra! Jag tycker det är dags att journalistkåren kontrollerar alla ledares personliga hygien, och sedan sin egen. Efter det bör kåren publicera artiklar om dessa människors person och privatliv, i stället för att fokusera på den information och dess innehåll dessa personer rapporterar. Precis som Dilsa Demirbag-Sten gör ovan.

Det är tydligt väldigt lätt att följa det gängse drevet. Hela svenska journalistkåren verkar totalt blind för det faktum att det bästa sättet att krossa en organisation är att misskreditera dess ledare.

— *Erik*

<http://www.journalisten.se/kronika/26699/ledaren-en-boerda-foer-wikileaks>

Mark Stephens on Hurtig, Ny, Riddle & Sweden

Interview by InfoTorg Juridik (original in Swedish follows)

rixstep.com
2011-03-01

The Swedish jurist website InfoTorg Juridik interviewed Mark Stephens about Howard Riddle's attack on Björn Hurtig.

In his decision to allow the extradition of Julian Assange, Howard Riddle criticised Assange's Swedish solicitor Björn Hurtig. But Assange's British solicitor Mark Stephens finds the criticism unfair.

'We knew from the outset the Swedish government would appeal if we'd won. They'd already indicated that. And we too indicated we'd appeal. It was helpful to finally get a decision either way.'

But Howard Riddle went way over the top in announcing his decision, calling Hurtig 'an unreliable witness that deliberately tried to mislead the court'. This because Hurtig failed to see a number of SMS messages in his cellphone between himself and Marianne Ny.

'I think Hurtig made a simple mistake', said Stephens. 'He discovered the mistake the evening before the court hearing [*inexcusably late in the game for Assange's legal counsel to make that discovery-- A.B.*] and made clear he was correcting his testimony in the hearing, and he didn't understand the effect of the mistake until the other side made their case. This led to a misunderstanding but also an unfortunate turn of events in the hearings. Once these SMS messages are accounted for, it becomes clear Julian Assange was eager to meet with Marianne Ny before he left Sweden and that he'd offered to return in October to meet with her. But she took the intractable position if he couldn't come precisely the day she wanted then he wasn't being cooperative.'

Stephens is openly critical of Marianne Ny. 'Applying for a European Arrest Warrant was an inappropriate and unfortunate decision on her part. But it seems to be part of her character: when people don't do exactly as she dictates, even when they're in a foreign country, she pulls out all the stops. The proportional thing would have been to use Mutual Legal Assistance or accept Julian Assange's offer to meet.'

'I think Marianne Ny has deliberately escalated matters in a way that has nothing to do with the case itself. If her chief concern was helping the claimants, she'd have traveled to London and met with Julian. But she hasn't done that. No, she chooses not to. And no one's been able to give me a reasonable explanation why she doesn't. She's stubborn and intractable. She wants to turn this case into a show trial-- and this isn't what justice is about.'

'And as judge Riddle noted on 24 February, Sweden has a system of holding secret trials. The suspect is questioned behind closed doors by a jurist and three laymen chosen by Sweden's political parties. Extraditing someone to such a country is wrong. It shouldn't ever be done. There is a fundamental defect in the Swedish judicial system-- and the judge here thinks this can be ameliorated by letting the European Court take on the case but I think the only way is to simply not let Julian Assange be sent to Sweden.' [*It would most likely take years for the case to make its way to the European Court.— A.B.*]

In what way does the Swedish judicial system violate basic human rights?

'They have a system of secret trials. We have another belief-- that an accused shall be heard by the public. To quote Jeremy Bentham: 'publicity is the very soil of justice-- it keeps the judge, while trying, under trial'.

'This isn't an attack on Sweden-- there are things wrong with judicial systems in most countries. We jurists want conditions to improve. Sweden has identifiable flaws, so does England. I've won cases against the Netherlands, Russia, Turkey, and my own country Great Britain. No judicial system is perfect. But they should be. What we've done is single out the shortcomings in the Swedish justice system-- and they can be corrected, and in such case you can extradite someone to Sweden, but until that time comes, no one should be extradited there.'

So this has nothing to do specifically with the Assange case?

'It has an effect on the Assange case, but that's a bigger cause of concern. I expect next time the UN will take a look at the Swedish judicial system they'll find cause to criticise it. The organs of the UN regularly control all countries-- Great Britain got criticised for their laws about libel and for how terrorists are treated. But in my country one is more outspoken in criticising the system than what people in Sweden are.'

Do you think Swedes are a bit priggish in this regard?

'Swedes have reason to be proud of their judicial system. I have a lot of respect for many Swedish solicitors and jurists I've worked with and for the Swedish judicial system in general, but that doesn't mean I'm blinded by my admiration. I specialise in cases of human rights and I travel to many countries to study their judicial systems and to make sure they follow international requirements for safeguarding human rights.'

Do you have anything to comment on Swedish sex crime legislation?

'No, I think sex crimes are revolting and wrong. But I can point out that Sweden remains unique in Europe in the way the country defines and punishes the lesser forms of rape and sexual molestation.'

Does Julian Assange run a greater risk of extradition (or rendition) to the US if he's in Sweden?

'Yes. People suffer from the erroneous delusion that it's easier to get people out of Great Britain but it's simply not true. Look at the case of Gary McKinnon, the scotsman who hacked into the Pentagon computer network. They've been trying for ten years to get him extradited to the U.S.— but to no avail. This would have never happened in Sweden.' [Probably true, alas. —A.B.]

Nicholas Ringskog Ferrada-Noli [interviewer?]

Editor: nicholas.ringskog@infotorg.se

<http://rixstep.com/2/20110301,00.shtml>

Wikileaks & Private Eye

*WikiLeaks Central
2011-03-01*

Wikileaks posted a press release responding to the rumour of the day, namely, the one published by Private Eye, and republished here, that Julian Assange attributes The Guardian's recent demonstrable and disproportionate enmity towards his person to a "Jewish conspiracy."

Despite the main thrust of the Private Eye article, the last few paragraphs of it (now excised from the post above, and only available by purchasing the issue of Private Eye) expresses remorse for Assange, in light of the fact that the journalism sector is so constituted as to force him to deal with every futile and irrelevant canard available, all

while he is trying to perform activities of genuine benefit to both the public and the media. In short, the end of the article betrays guilt over the balance of it.

Suddenly I got the impression Mr Assange was bored. Bored of me. Bored of answering questions. The energy and anger seemed to have gone from his voice. He was almost weary when he told me that he was not powerful, but had been crushed by powerful global interests and the least I could do was not support them by running pieces critical of him.

I did feel guilty. Briefly. I told him that I would email him the whole piece and that I would happily run a letter from him, answer his points in full, or put him in contact with out lawyers if he wanted. He gave me an address and I sent him the article. I heard nothing back. In the circumstances, I thought the best thing to do was to publish as much as I could remember of our conversation in Private Eye. As a "mode of information flow."

Aftonbladet 2011-03-02

Advokatsamfundet granskar Assanges svenske försvarare

► [Svenske advokaten Björn Hurtig misstänks](#) för att medvetet
vilselett den brittiska domstolen. 14

Note: This headline on the front page of Sweden's largest daily says that the national bar association is going to investigate Assange's lawyer. But it is not the lawyer's image that is shown with the suspicion-arousing headline.--A.B.

“Inside WikiLeaks”: Revenge Of The Second Banana

Ramon Glazov
The eXiled
March 2, 2011

First, the Right accused WikiLeaks of endangering US soldiers and Afghan informers. Then after “Cablegate” the neocons conceded to the lack of evidence and switched to the opposite tactic: insisting there was nothing exciting at all about Julian Assange’s leaks. Spectator editorials appeared, claiming we already knew Sarkozy was a narcissist and Berlusconi was a womaniser. This didn’t work either. The cables had a lot of new information about DynCorp bribing Afghan police with “dancing boys” and Mubarak telling the US to install a “fair dictator” in Iraq.

Daniel Domscheit-Berg

Now a much easier way to discredit WikiLeaks has emerged: attacking Assange as a human being. It's easy because there's no need to touch any wider political issues. It's damaging because (regardless of how right he is) Assange still needs technicians to work for him and a well-timed mutiny could hurt his organisation more than any external pressure. Worse, the man probably is a dickhead. He's a brave dickhead, a talented dickhead, a necessary dickhead. He has a better chance of crippling the war effort than any of his competitors. But none of that makes him easy to work with. And WikiLeaks doesn't just need volunteers, but extremely skilled ones who can maintain large servers and keep them running after all sorts of cyber attacks.

At the moment, Assange's most notable competitor is a squishy little Kraut by the name of Daniel Domscheit-Berg (better abbreviated to "Shite") who worked for WikiLeaks until last September. On January 28th, he announced that he was forming an "alternative" whistleblower site, "OpenLeaks." Instead of publishing documents directly, OpenLeaks plans to provide a select list of media groups with inboxes and give leakers the choice of which inbox to send material to. They do not, however, have the choice of getting documents put up for the public to see. Instead they have to hope their selected editors will: a) find the document "newsworthy," and b) publish as much of it as possible without trying to soften the impact. In other words, Open-Leaks isn't really that open. And it gets creepier-- Domscheit-Berg seems hesitant to put up more US documents, writing that WikiLeaks "should have ruled out any further publication of the American documents" after Bradley Manning's arrest.

Domscheit-Berg's attack on Julian Assange has been three-pronged. Not only has he formed a rival organisation, but he's pinched several thousand documents from the WikiLeaks server and refused to give them back to Assange. He claims this isn't theft-- even though the leakers entrusted Assange with the docs, not him-- because he doesn't plan to publish them. Instead, he's keeping them "in a safe environment," whatever that means. Finally, he's put out a memoir-- *Inside WikiLeaks*-- attacking Assange for chauvinism, transvestism, uncleanness, gluttony and animal abuse.

You see, Domscheit-Berg's main advantage over his Australian adversary is his blandness. He's monogamous, doesn't play mind games with his employees and trusts his government to "respect the law." He also objects to Assange turning WikiLeaks into

"a global political player-- something it was never intended to be." (Intended by whom, I wonder? Domscheit-Berg doesn't dispute that Assange is the group's "sole founder.") He opposes Assange's decision to give the name "Collateral Murder" to footage of a US helicopter gunning down Reuters journalists. And despite hanging around with an anarchist or two, Domscheit-Berg doesn't really seem to have much against the Iraq-Afghanistan occupations. The worst he says is that "the suspicion can hardly be dismissed outright that the United States waged war partly for economic reasons." (It's the "partly" that does it.)

He even suggests Assange only gave so much attention to US military documents because focusing on Africa or Russia "wouldn't have gotten him on the nightly news" or improved his "status." It's the same old argument the Right has always used: anyone who seriously challenges the status quo is just a narcissist. The goals they're trying to achieve aren't half as important as their motivation.

Well, what if Assange is a narcissist? What if he is a jerk, a creep, a stalker, and an absolute pig to everyone who knows him? At least he's actually trying to hurt the scum in power, fuck with bankers, and derail the war effort. Shite doesn't even believe a whistleblower page should be about hurting, but, rather, about making the public "capable of behaving correctly" by giving them sufficient background information.

Domscheit-Berg's nanny-leak philosophy is about as idealistic as he gets, if you call that idealism. In other regards, his blandness merges with a cheerful pro-corporate attitude. Regarding his wife's job as a programmer, he says: "She worked for Microsoft on open government projects. In principle, she was trying to increase transparency from the top down, while [me and Assange] were working from the bottom up. I thought she was probably very good at her job." And just in case you didn't know what a perfectly bland, politically-correct teacher's pet he is, Domscheit-Berg dedicates his book to "My wife Anke, who is my equal."

Domscheit-Berg seems like he's trying to convince himself that he's satisfied being bland, monogamous, and perfectly politically-correct. He admits that Assange's alpha mindset threatened his pious Puritanism:

"I must admit his fascination with women was contagious, even though I was already spoken for.... On our way back home from our absinthe evening, we both saw what amounted to an apparition. A woman in hot pants and a tight top whizzed past us on Rollerblades. We continued talking about the conference, other people we knew, and our future plans, but every once in a while one of us would say 'What a woman!' Or 'Boy, was she the business!'"

Scary, scary picture. A debased Hessian IT worker who can't fantasize about strangers without getting a sick feeling he's deserves to be served with a restraining order. I don't know if this retro Eurovision dweebiness is half as palpable in the original German, but the translator's done a fine job nonetheless. You can almost hear ELO's Xanadu soundtrack in the background when Shite mentions his "apparition...on Rollerblades." And yep, the good Puritanical Domscheit-Berg's favourite drugs are absinthe, weed and "a soft drink containing stimulants," to which he gives a cosy product placement spot. I guess that's supposed to show his healthy distrust of authority. Within acceptable limits.

But Domscheit-Berg's Inside Wikileaks is more than just a cowardly smear job. It's a well-written one, too. Domscheit-Berg dictated the book to a journalist named Tina

Klopp, whom, I suspect, is no stranger to Charles Portis novels. There are moments in the memoir when Domscheit-Berg's thoughts about Assange are eerily similar to passages from *Dog of the South*. If you've read the great exiled-recommended novel *Dog of the South*, you'd know what I mean-- those bitter, jealous parts where prig-lord Ray Midge attacks the personal upkeep and manliness of his wife-stealing rival Guy Dupree (a leftist-radical megalomaniac). Klopp may have been trying to emulate them when she wrote these bits:

Julian ate everything with his hands, and he always wiped his fingers on his pants. I have never seen pants as greasy as his in my whole life....

Julian sat beside me, bitching. He was a terrible backseat driver. He complained the entire time that I was driving too fast, and to him as an Australian, the German roads seemed far too narrow and full of traffic. What's more, he never quite got over the feeling that I was driving on the wrong side of the road....

When we reached Switzerland, I spent all my remaining money on Ovaltine. I love the Swiss chocolate drink, and for the rest of our tour, I couldn't wait to get back home and make myself a huge cup of cocoa. But when we arrived back in Wiesbaden, the cocoa powder would be all gone. Julian had at some point torn open the packages and poured the contents straight in his mouth....

You usually couldn't speak to him when he was working. He sat in deep meditation, programming or reading something or other. At most he used to leap up briefly without any warning and do some strange kung fu exercises. Some media reports said that Julian was at least the equivalent of a black belt in all known international martial arts. In fact, his improvised shadowboxing lasted a maximum of twenty seconds, looked extremely silly, and was probably intended to stretch his joints and tendons after all that sitting.

How much closer can you get to Ray Midge's self-consolatory whine? We're just waiting for Domscheit-Berg to tell us he can't think of any Prime Minister who couldn't handle Assange in a fistfight. He also mocks his former boss's attempts at keeping a low profile ("You couldn't have behaved more conspicuously than Julian did.") and how he repeatedly loses his way through the streets of Wiesbaden. Yes, this makes our Julian seem pretty careless, but not as sloppy as Domscheit-Berg when he fails to make a back-up of the WikiLeaks server.

When the server breaks, Assange (rightly) tells Domscheit-Berg: "Wikileaks only survived because I didn't trust you." Seeing that Domscheit-Berg later stole several thousand files and kept asking for partial control of WikiLeaks's money supply, I can't help but wonder if this was deliberate sabotage on his part.

Domscheit-Berg is oddly incredulous, too, at Assange's descriptions of his ancestry: "There were stories of him having at least ten ancestors from various corners of the globe, from the South Sea pirates to Irishmen." Well, I'd believe a man had nine ancestors-- but ten? That's getting a bit excessive. And IRISHMEN?! Isn't that just too exotic for words? [Note: Australia was populated by aborigines, then by Irishmen.--A.B.]

Klopp does a good job, though, of making Assange look like Portis's Guy Dupree. He gets into a fight with a corrupt Italian ticket inspector, on the grounds that "the man in uniform has to learn his lesson." He randomly attacks Domscheit-Berg's cat "spread[ing] his fingers into a fork shape and pounc[ing] on the cat's neck":

"It's about training vigilance," Julian explained. Mr. Schmitt was a male cat, and male cats were supposed to be dominant. "A man must never forget he has to be the master of the situation," Julian proclaimed. I wasn't aware that anyone in my apartment or the courtyard had questioned Mr. Schmitt's masculinity. What's more, he was neutered.

Guy Dupree's words— "I know your movements and have access to your pets"— might actually be scary coming from the founder of WikiLeaks.

However, there's a key difference between Assange and his Portis-universe doppelganger. Our Julian might be a control freak, but there are plenty of reasons to believe he's a genuine *übermensch*. He works for days on end, hardly eats, has no fixed address, sleeps on cold tables in a Berlin convention centre and carries all his worldly possessions in a single backpack. He's also taught himself to type completely blind, because "working without optical feedback was a form of perfection, a victory over time." He refuses to bribe the Italian conductor even when he's likely to miss a flight to Germany by doing so. Domscheit-Berg, on the other hand, the perfect Social Democratic yuppie, can't stop mentioning how much he loves cooking and shopping at "lefty alternative macrobiotic" groceries. And yet he tells us he's storing Assange's files "in a safe, secure location" because "children shouldn't play with guns."

In fact, his whole OpenLeaks model is designed to keep as much heat away as possible from the website operator, who's little more than a go-between between the leaker and the media. Domscheit-Berg isn't even likely to get a threatening letter from someone's attorney. That only happens when you're publishing, not handing out exclusive email accounts. In his own words:

"OpenLeaks can be seen as a kind of sober, neutral infrastructure. We see ourselves as technological engineers, not as media stars or global galactic saviors. Some people may even think we're boring. That's just how we want to be. The main thing is the system works."

Dickhead or not, at least Assange can deal with pressure. He'd rather go fugitive, sleep rough and live on his wits than surrender his servers. This is the guy I'd trust in a guerrilla war campaign, the old "inflict-and-endure." Compare that with Domscheit-Berg, who claims to give homelessness a try for half a year before running to his fiancee's doorstep. Even his tolerance for messy hotel rooms is much lower than any of Assange's other lackeys.

In other words, a pussy. But aggressively marketing his pussy-ness, with the goal not so much of making the reader like Domscheit-Berg, as in trying to peel away Assange's crucial left-progressive supporters.

But let's take Domscheit-Berg at face value. How much value does he bring to the WikiLeaks movement, compared to Julian Assange? Here's an easy way of telling if someone poses a real threat to the Powers That Be: How much can they endure? If a bit of ceiling mold is enough to make them hoist the white flag, they're not the guy you want to back against the military-industrial complex. If they have real conviction-- ANY real conviction, whether it's self-sacrificing altruism or a self-inflated martyr complex, creepy or not-- they're much more likely to scare the neocons and see the battle through to the end.

The difference between a careerist hanger-on and a martyr has nothing to do with selfishness and everything to do with posterity, a Higher Purpose. A careerist has no notion of posterity. A martyr does. That's the difference. Domscheit-Berg's pain-and-poverty threshold is so much lower than Assange's that you wonder what he's doing there, why he's not delivering mail or serving in some safe job as a Social Democratic Party hack.

What about all the insane surveillance and death threats? Well, Domscheit-Berg won't even admit that Assange was harassed, at any point in his travels, by cops or spooks. Take note: anyone who laughs death threats off into conspiracy theorist territory will buckle, and buckle fast.

There's another odd thing about Domscheit-Berg's memoir: the feel-good moments. In one scene, a corporate executive contacts WikiLeaks, praises the site and offers to organise a fundraiser in Manhattan for it-- if Shite and Assange retract a document or two. He threatens to call his attorneys when they refuse and they tell him to get fucked. Later, the head of Germany's intelligence agency, the BND, emails WikiLeaks and demands they remove a confidential report. They reply, asking him to specify which "BND-related" doc he wants them to remove. He falls for it, admitting that a file titled "BND_Kosovo_intelligence_report" is authentic.

Domscheit-Berg doesn't tell us whether these emails were his idea or Assange's. It's always the royal "we": "we responded... we wrote back... our next answer... we got a few laughs... our response." Seeing as Domscheit-Berg and Assange rarely met in person during 2008 and communicated almost exclusively over a chat program, you wonder if the emails to German intelligence were really the result of teamwork. The email to the BND chief ends with the name "Jay Lim." In an earlier chapter, Domscheit-Berg suspects this is probably one of Assange's pseudonyms, making it fairly likely that Assange caught the spook on his own.

Still, he can't stand the idea of Assange teaching an authority figure a lesson, so the credit goes to "we." At the same time, he theorises that WikiLeaks was probably a two-man organisation for most of 2008. So, Domscheit-Berg, was it you or Assange? Stop leeching off of him with those cowardly first-person plurals when the going is good, and then distancing yourself when things get rough!

Domscheit-Berg insists his motives aren't really malicious. He insists that he isn't trying to compete with WikiLeaks but provide a "complementary" service. Just to show how well-meaning he is, he even gives Assange a pious shout-out in his Acknowledgements. But why did he release his memoir in the middle of the state attack on Assange, when he faces extradition and trial? If that's not malice, I'd hate to see the real thing in Domscheit-Berg's eyes.

Even more suspiciously, Domscheit-Berg really seems shocked when Assange finally tells him he wants to run Wikileaks as an "insurgent operation," as if it's a drastic change of direction. This actually explains a lot-- for instance, why Shite didn't know the number of volunteers WikiLeaks had in its early days. A well-organised insurgent group wouldn't tell the lower rungs exactly how many other lower rungs there are. This protects the group from betrayal by individuals under torture, and by Dom-scheit-Berg's standards, torture is a smelly Icelandic motel room. It's also evidence that he never had real leadership in the group. He joined at the end of its second year, had no idea how WikiLeaks was structured outside of his own cell and now complains that Assange didn't move it closer to "other charitable organizations such as Green-peace or Worldwatch." You wonder why it took him nearly three years to realise what Assange's basic strategy was. Didn't he ever watch Pontecorvo's *Battle of Algiers*?

I guess not, because even if his motives are innocent, the guy's still a White Hat. Before joining WikiLeaks, he worked as a private IT security consultant for "a large American company that did IT work for civilian and military clients." (We have to take his word for it that he didn't work for any war profiteers.)

Twice in the book, he mentions Adrian Lamo and doesn't call him anything stronger than "ex-hacker." Lamo, it turns out, was a member of WikiLeaks's original donor list. When Assange accidentally forgets to blind-carbon-copy a mass email he sends to his donors, Lamo sends him the addresses as an "official leak." Instead of treating it like the brutal sabotage carried out by what everyone and his grandmother assumes is a government informant, Domscheit-Berg seems to think Lamo was only throwing the chin-strokers a bone:

"It was interesting because we had spent some time philosophizing about what would happen if we were compelled to publish something about our own organisation. We agreed that we had to release things that were bad as well as good publicity. In fact, our internal leak went down well with the press. At least we were consistent and none of the donors complained."

I don't know whether Domscheit-Berg is a spook himself or just one of their useful idiots, but he's in for a long, long year of rat comparisons.

- *Ramon Glazov lives and writes in Perth, Western Australia.
Email him at "ramonglazov at gmail dot com"*

<http://exiledonline.com/inside-wikileaks-revenge-of-the-second-banana>

On opportunism

*WikiLeaks
2nd March 2011*

Recently, some press outlets spun a story about Julian Assange trademarking "Julian Assange", "WikiLeaks" and associated logos. These are defensive applications following the discovery of fraudulent trademark applications in Berlin, made last November and December. The most basic journalistic research (performing a trademark search) makes these fraudulent applications obvious.

Whether the motivations of the fraudulent applications are to shutdown or harass WikiLeaks or to wrongfully profit from its good name are unknown, but the applications try to gain exclusive rights on almost every area of the economy, from clothing to the internet.

If such a trademark is acquired, it can then be used to assist in shutting down WikiLeaks domain names and other functions. The same issue exists for "Julian Assange".

Please help us in fighting off such attacks:

<http://wikileaks.ch/support.html>

NYT and the Julian Assange Smear Campaign

Peter Hart
F.A.I.R.
2 March 2011

WikiLeaks' Julian Assange believes people are out to smear him and his organization. That much seems clear. Today the New York Times' Ravi Somaiya writes a piece that would seem to confirm those suspicions.

The headline today: "Assange Complains of Jewish Smear Campaign"

The issue here is what an editor at the British magazine Private Eye says Assange told him-- that there is, in the Times' words, "a Jewish-led conspiracy to smear his organization."

There's no way for the Times to verify this information, as Glenn Greenwald points out at Salon. So why the definitive-sounding headline? And the background to Assange's "rambling phone call" raises more questions about the Times story. The paper reports that Assange "...was especially angry about a Private Eye report that Israel Shamir, an Assange associate in Russia, was a Holocaust denier. Mr. Assange complained that the article was part of a campaign by Jewish reporters in London to smear WikiLeaks".

That makes it sound like:

- a) Assange has some formal association with Israel Shamir, a Holocaust denier;
- b) Assange is angry that this magazine reported that Israel Shamir is a Holocaust denier.

But Assange's anger actually seems to stem from the suggestion that he has a formal relationship with Shamir. As a WikiLeaks statement put it:

"Israel Shamir has never worked or volunteered for WikiLeaks, in any manner, whatsoever. He has never written for WikiLeaks or any associated organization, under any name and we have no plan that he do so. He is not an "agent" of WikiLeaks. He has never been an employee of WikiLeaks and has never received monies from WikiLeaks or given monies to WikiLeaks or any related organization or individual. However, he has worked for the BBC, Haaretz and many other reputable organizations."

WikiLeaks went on to say that "Shamir was able to search through a limited portion of the cables with a view to writing articles for a range of Russian media." It's possible that WikiLeaks is downplaying Shamir's role; other accounts portray him as having a somewhat closer connection to the organization. But Assange's and WikiLeaks' public pronouncements take issue with the linking of themselves to Shamir, not the exposure of his anti-Semitism (which seems to be quite real [*maybe not; see following item--A.B.*]).

You get a very different impression from the headline and thrust of the Times piece, which would lead you to believe that Assange consorts with anti-Semitic Holocaust deniers, gets angry when they are exposed as such and alleges that a Jewish conspiracy is out to get him.

It's clear that Assange does believe that people are out to spread misinformation about him and his group. The Times story won't do much to convince him that he's wrong.

* * *

WikiLeaks and Israel Shamir

WikiLeaks is represented in Russia and Scandinavia by a father and son team with a disturbing record of antisemitism

*Andrew Brown
The Guardian
17 December 2010*

... In an interview with a Swedish Holocaust-denying creationist and Islamist named Mohamed Omar, headlined "The Holocaust is an idol", Shamir says:

"Antisemitism is an invented concept without any real meaning. I don't believe antisemitism exists at all. In the Jewish religion it is an article of faith that Jews and gentiles must hate one another. That's where so-called "antisemitism" comes from. It is a Jewish article of faith. I have met many so-called 'anti-semites' and I haven't found a single one of them who hates Jews. I agree with Joseph Sobran, who said that an anti-semitic is not someone who hates Jews, but someone whom the Jews hate. Most people don't care at all about Jews, let alone hate them. But, as I say, the idea that gentiles nurture a hatred of Jews is a Jewish article of faith, and has nothing to do with reality."

Note that the headline referred to was not written by Shamir.--A.B.

* * *

Diplomat: I can no longer represent Israel

*Ynetnews
2 March 2011*

Veteran diplomat Ilan Baruch quits, says he can no longer represent government; Israel's foreign policy is 'wrong,' he says, adds that blaming global anti-occupation views on anti-Semitism is 'simplistic, artificial'....

Baruch sent a personal letter to all Foreign Ministry employees Tuesday to explain the motives for his decision. "Identifying the objection expressed by global public opinion to the occupation policy as anti-Semitic is simplistic, provincial and artificial," he wrote. "Experience shows that this global trend won't change until we normalize our relations with the Palestinians."

<http://www.ynetnews.com/articles/0,7340,L-4036889,00.html>

Why is it so important that Assange come to Sweden?

Five strange things.

*rixstep.com
2011-03-03*

'Friday's the final day of the Assange hearings', wrote LaholmsTidning on 10 February. 'At least this time around.'

Criticism of the Swedish judicial system has been hard, but in contrast to when opinions are positive, Swedes don't seem to want to bask in the international attention this time.

On the contrary: a number of 'big name' Swedish jurists came out of the woodwork to dismiss the universal criticism. And even prime minister Reinfeldt, who often says one must not comment on or interfere in individual cases, chose to defend his prosecutor Marianne Ny. But that only heightened the criticism: for if the prime minister of Sweden finds it necessary to interfere in the judiciary, there must be a reason for it.

A study of the previously classified documents reveals a number of strange things.

1. Anna Ardin makes arrangements to escort Sofia Wilén to the Klara police station in downtown Stockholm where they'll meet Ardin's political party colleague and personal friend Irmeli Krans. It's this policewoman that conducts the first interrogations; it's her judgement that becomes the basis of the arrest warrant [*this may be incorrect--A.B.*]. Is this reasonable with respect to the question of judicial bias?
2. Almost all interrogations (and one with the claimants) are conducted by telephone. Why didn't they interrogate Julian Assange the same way? The official police guidelines for investigating 'serious crimes' state that police investigators should make video recordings of all primary interrogations or audio recordings at the very least. Yet Irmeli Krans claimed she couldn't find a dictaphone in that building when it's today known all investigators have their own personal devices for such use. Certainly Irmeli Krans could have borrowed a dictaphone from one of her colleagues-- not everyone was conducting an interrogation on Friday afternoon. And in such an important case it was incumbent to get the device before beginning the interrogation.
3. After completing the interrogations of the two claimants (takes less than 24 hours) the police spend weeks conducting nine 'witness' interrogations. But none of the nine qualify as real witnesses-- they can at best be described as character witnesses. Surely it would have been better to interrogate the suspect right away instead? Maybe he would have admitted the crimes and then the prosecutor wouldn't have had to waste so much time interrogating friends, work comrades, family members and pets and so forth who are totally irrelevant? Or perhaps more likely the 'suspect' would have provided circumstances that made the claims of the two women less-- 'believable'? There is absolutely nothing Assange's recorded interrogation has in common with Anna Ardin's telephone chitchat-- they're two different tales. She's now been accused of fabricating the whole thing.
4. A prosecutor is supposed to investigate circumstances which are both against and for the accused. But this new prosecutor Marianne Ny only wants to interrogate people connected with the two women. One of the witnesses can be said to be neutral: the journalist who'd for some time worked on the SVT documentary 'WikiRebels'; another 'neutral' witness is interrogated about contacts with the women and Assange. Both interrogations are conducted with audio recording. Was the purpose in such case to find information that supported a prosecution? A former partner to one of the women is interrogated-- he hadn't had any contact with her for almost half a year. How could he be tied to the events in question? It would have been a lot more interesting to interrogate the suspects' female acquaintances.
5. Marianne Ny sure took her sweet time. The nine 'witnesses' are interrogated over a drawn-out period, the last as late as 27 October, almost two months after she reopened

the case. Is this reasonable considering rape's a crime where the perpetrator normally is incarcerated and where this especially should happen if the suspect can be thought to flee the country? But not in this case. Oh no! On the contrary: Marianne Ny gives Julian Assange the go-ahead to leave!...

Why is it so important Assange come to Sweden?

<http://rixstep.com/1/20110303,00.shtml>

Meeting of MPs concerning Julian Assange in Parliament House, Canberra

W.L. Central
3 March 2011

On 2nd March 2011 at 9.15am a meeting was held, organised by Andrew Laming (Liberal Party MP Bowman Qld) at Parliament House Canberra to allow federal parliamentarians who wished to attend, some insights into the matters of Julian Assange facing extradition from the UK to Sweden, and facing (subject to that extradition process) a possible trial in Sweden and another possible extradition to the USA thereafter.

Among others, MPs Andrew Laming, Malcolm Turnbull, Doug Cameron and Sarah Hanson-Young were in attendance, along with parliamentary staff members.

Three speakers made themselves available for oral presentations and questions: Greg Barns, barrister from Tasmania; former Australian diplomat Tony Kevin and Peter Kemp solicitor from NSW, the latter two made written material available for the parliamentarians reprinted below with their permission.

After short addresses by each of the three speakers, the meeting was opened for questions and summaries of each speaker in the proceedings appears below, after biographies.

TONY KEVIN

Tony Kevin retired from the Department of Foreign Affairs and Trade in 1998, after a thirty-year public service career. He served in the Prime Minister's Department, and was Australia's ambassador to Poland and Cambodia. He is currently an honorary visiting fellow at the ANU Research School of Pacific and Asian Studies. He has written extensively on Australian foreign, national security and refugee policies in Australia's national print media, including Eureka Street, Canberra Times, the Age, Sydney Morning Herald, the Australian, and Australian Financial Review. Since February 2002, his research has been focused on the sinking of the asylum-seeker boat that he named SIEV X

Tony Kevin's summary of the meeting as provided to Wikileaks Central:

"Impressions of the multi-party briefing meeting at Parliament House Canberra on 2 March:

"It was a most constructive discussion, organised by Liberal backbencher Andrew Laming, and notable for the high level and numbers of political attendance, including Malcolm Turnbull (Liberal), and Senators Doug Cameron (Labor) and Sarah Hanson-Young (Greens). Many political staffers attended. The discussion was practically focussed, on clear and present dangers to Julian Assange's safety as an Australian citizen but living outside the legal protections of his own country, and how his human rights might best be protected by his government as complex legal situations in Sweden and the USA evolve in coming weeks and months. Participants went away better informed and with a set of useful briefing papers that will help them better to evaluate and respond to future developments in this unpredictable and fast-moving story. Heartening was the general cross-party responsible concern for Julian Assange's welfare. It is good to see our parliamentary democracy working so well."

Tony Kevin provided the following written material for the meeting:

ASSANGE TALK-- ISSUES

My focus here is not on debating WikiLeaks but on:

1. Whether Assange's rights as an Australian citizen abroad to the Australian Government's full consular protection against unjust treatment are now at risk?
2. If so, whether our government could or should do more to help protect him, either now or later after the extradition decision on the rape case has been made and implemented?

At the end of this talk I make a recommendation for your committee's possible consideration.

* * *

There is growing concern in UK human rights circles that too many people are being extradited from the UK whose human rights are then violated. Public concern about Assange taps into this.

However, in the UK as in Australia, most extradition decisions are enforced, overriding appeals. Judges consider extradition cases on the procedural legality of the warrant, not on substance of the case. There is a built-in assumption that the receiving country will judge the case fairly and will respect human rights norms. Some judges even say what happens later to extradited persons is none of their business as judges.

Australian governments sometimes ask for political guarantees that death penalties will not be imposed e.g. in a landmark case of an extradition from here to Singapore.

There is scope for Attorneys-General to override judicial decisions to approve extraditions, on political or humanitarian grounds, but these powers are rarely if ever used.

Assange's team appealed Judge Riddle's decision last week, to be heard on Thursday 3 March (UK time).

Might Assange's human rights be at risk if he were extradited against his will to Sweden?

I ask first, were the rape allegations against Assange an unrelated sequence of random events, or might they have been prompted or later exploited by persons with hostile political intent against Assange ?

To put it strongly, might Assange have stumbled into some kind of 'honey trap' in Sweden, set by people out to cripple WikiLeaks' political effectiveness at the least, and who might have known his personal lifestyle preferences and his vulnerable state of mind at the time?

It seems that Assange was excited and euphoric and quite emotionally vulnerable when he arrived in Sweden in August 2010. He was living through a stressful time of virulent abuse and death threats from people in USA deeply angered by the harm they think WikiLeaks is doing to American national interests.

He may have naively thought he had found a kind of refuge from American retaliation among friends and supporters in what he thought was a safe liberal country. He may have naively thought he could relax in Sweden from his normally very guarded personal life.

Prominent well-connected figures in US politics both Republican and Democrat have expressed deep loathing for Assange, even calling for him to receive the death penalty or be assassinated for exposing US state secrets.

If there was a honey trap, or political exploitation of a situation randomly created by Assange's actions, it is quite possible that the US government is not involved. A private contract could have been put out to entrap Assange in Sweden. A lot of this kind of activity has been privatised in the USA in recent decades.

Political background-- Relevant Sweden/USA connections

I researched reputable US investigative journalism, as published on US internet sites like Huffington Post and the Swedish English-language internet site www.swedishwire.com by American investigative journalists Andrew Krieg and Roger Shuler. They have raised disturbing questions about the position of the Swedish Government in the case, and its US connections.

Sweden has moved to the right since 9/11 (2001). The present government in Sweden since 2006 is a centre-right coalition government under Prime Minister Fredric Reinfeldt. He leads the Moderate Party, actually a conservative party which has close ties with the US Republican right. Reinfeldt and Bush are friends. Reinfeldt is ideologically and personally close to the former Bush Administration. Reinfeldt's party favours Sweden joining NATO, and under his government Sweden operates as a *de facto* member of NATO.

Karl Rove, the controversial architect of George Bush's political success from 1994 until he resigned under pressure in 2007, has been implicated in many US political-legal scandals though no allegations have been proven or sustained. These scandals include the Valerie Plame affair, the Bush White House e-mail controversy and the related dismissal of U.S. Democratic Party-affiliated state attorneys .

Rove is proud of his Swedish descent and is close to the conservative side of Swedish politics. He has been a friend and political adviser to Reinfeldt for the past two years, and in his private consultancy role visits Sweden regularly e.g. in November last year.

The legal firm representing the two women in the rape case, Anna Ardin and Sofia Wilen, is a partnership, Borgstrom and Bodstrom. Both men are former Social Democrat politicians. Bodstrom is a best selling author of spy thrillers. Last year he left his parliamentary seat and moved to the US for six months, citing a need for family time and to write another book.

As Sweden's Minister of Justice in 2001, Bodstrom had a major policy role in the decision by his government in 2001 secretly to hand over to the CIA two asylum-seekers in Sweden who were suspected by the CIA of being terrorists. The CIA flew the men from Sweden to Egypt where they were tortured. Sweden later awarded them damages for their torture.

Bodstrom's partner on the firm, Borgstrom, represents the two women accusers. Borgstrom is the primary advocate in the complaint initiated by this legal firm against Assange. He stresses that only he, not his partner Bodstrom, represents the women.

Swedish PM's comments

Swedish national pride is now engaged by Assange's UK defence team's casting of doubt on the integrity of Swedish justice.. Geoffrey Robertson said on 11 February that a toxic atmosphere has been created against Assange in Sweden by remarks about the case made by the Swedish PM on 8 February. But some Swedes say that Reinfeldt was legitimately responding to stones that had already been cast by Assange's lawyers.

Reinfeldt was reported by Reuters on 8 February: "What worries me is that they are trying to shy away from the fact that there exist allegations which are very serious."

And as reported more fully on Swedish Wire, from Swedish news agency TT: "It is unfortunate that women's rights and standpoint is taken lightly when it comes to this kind of question compared to other types of theories presented. I can only defend what everyone in Sweden already knows; that we have an independent, non-coerced judiciary."

Reinfeldt rejected the notion that Assange's human rights could be violated in a Swedish rape trial. Unfortunately, this is the kind of thing you hear when a lawyer trying to defend a client gives a condescending description of other countries' legal systems. But everyone [???] living in Sweden knows that is not in line with the truth.

Assange's prospects for avoiding extradition to Sweden

Likely that Assange will sooner or later be extradited to Sweden. Hard to see now after the exhaustive Riddle judgement how any UK appeal court could find grounds for disallowing the Swedish request for a European extradition warrant.

If anyone has entrapped Assange, they have so far covered their tracks well.

It is equally hard to see how the UK Attorney-General could override on humanitarian grounds an appeal verdict that went against Assange, Sweden being a friendly EU member country with a high reputation for due legal process and respecting human rights.

**Is Mr Rudd doing enough for Assange?
And some awful possible scenarios down the track ...**

It's hard to see how the Australian government could ask Sweden to withdraw its extradition request to Britain, which according to Judge Riddle was legally made. A complaint was made by Swedish women that Assange broke Swedish laws in Sweden and Swedish law authorities want Assange in Sweden to answer those accusations.

If Assange were living in Australia and Sweden were to demand his extradition from here on these charges, it would present a very similar problem for Australian courts and an Australian Attorney-General as their British equivalents now face.

Rudd has already gone a long way to try to help Assange. Unusually, when you consider the countries involved, the Australian Ambassador in Sweden Paul Stephens sent a letter to Swedish Justice Minister on 10 Feb.

According to a document leaked by somebody, it is not clear who, to Agence France Presse on 18 Feb (my source is swedishwire.com 18 Feb) the letter said: "I wish to convey the Australian Government's expectation that, should Mr Assange be brought into Swedish jurisdiction, his case would proceed in accordance with due process and the provisions prescribed under Swedish law"

The letter said also that Australia also expected a Swedish trial of Assange would respect "applicable European and international laws, including relevant human rights norms".

This seems a good action by Mr Rudd. But I note that these requests relate only to the matter of the case brought against Assange by the two women.

Let's assume that Mr Rudd's requests will be honoured by Sweden. If the cases go to trial, Assange will be judged by Swedish courts, which are assumed to be independent of politics, and according to Swedish rape laws. If Assange were convicted, Australia could do nothing about any resulting sentence in Sweden except to ask for clemency-- as our government often does in other cases of Australians sentenced abroad for actions that would not be crimes, or would be lesser crimes, in Australia.

But the more disturbing possibility-- not alluded to in the Australian Ambassador's letter so far as we know-- is that once Assange is in Sweden, whether doing time in a Swedish gaol or not, the Swedish government might be asked by the US government to extradite him to the US to face charges of a political character relating to WikiLeaks.

How would Sweden respond to US? Would the response be any different from the way the UK or Australia would respond to such a US request, if Assange were to be living in the UK or Australia at the time?

This contingency is possible from the moment Assange sets foot on Swedish soil. It would present difficult political problems for Mr Rudd and Mr McClelland.

However much the Australian public might protest (and they would!) against an American request to extradite Mr Assange on WikiLeaks grounds, our legal system, like the UK legal system, would seem likely to judge such a US request almost entirely on the legality of the process. It seems from the Singapore case that Australian judges might not even want to consider the question of Mr Assange's safety once in the USA.

It would then be for our A-G to consider whether to override such a procedurally based decision by our courts on grounds that Mr Assange's human rights and physical safety might be at grave risk, if Assange were extradited to the US on such political grounds and in the current hostile political climate after Wikileaks.

It would take a brave A-G and Australian Government to take such a decision, which would be applauded in human rights circles but bitterly attacked by conservatives.

Sweden-- or Britain, if by some miracle Assange were able to stay in Britain-- could be faced in a few weeks time with this same situation. Both are US friends and NATO allies.

How would the Reinfeldt government most likely respond? I would assume they would be inclined to say yes to the US. What reason would they have for protecting a non-Swedish citizen from US wrath? Like Pontius Pilate, they might wash their hands of the Assange matter.

How would the Cameron government respond? Hard to say. They remember how UK citizens suffered in Guantanamo and how hard it was for UK to get them back.

In 2001, after 9/11, Australia did nothing effective to protect the human rights of our citizens Hicks and Habib from US punitive mistreatment in Pakistan, Egypt and Guantanamo. Many of us regret that now.

CONCLUSION:

I think this option is worth considering:

Should Mr Rudd and /or Mr McClelland now be asking the Swedish and British Justice Ministers for humanitarian guarantees that their countries would not surrender up Julian Assange, an Australian citizen, to the US to face political charges there over Wikileaks in view of the current dangerously hostile political climate to Assange in the US, without first giving Australian Government the right to repatriate him here and to consider his rights as an Australian citizen thereafter.

Tony Kevin
tonykevin@grapevine.com.au
Canberra

* * *

GREG BARNS

Greg Barns also contributed to the meeting. His bar association biography:
Greg Barns graduated BA LLB from Monash University in 1984. He was a member of the Victorian Bar where he practiced in criminal law from 1986-89 and has been a member of the Tasmanian Bar since 2003. Greg was chief of staff and senior adviser to a number of federal and state Liberal Party leaders and ministers from 1989-99. He is also the former National Chair of the Australian Republican Movement and a director of human rights group, Rights Australia. Greg has written three books on Australian politics, is a Director of the Australian Lawyers Alliance, and a member of the Australian Defence Lawyers Alliance.

His summary of the meeting as provided to WikiLeaks Central:

"Political leaders should not undermine the presumption of innocence or make claims about the legal process-- the Assange case bears this out.

"Prime Minister Gillard and others mused about cancelling Julian Assange's passport and wasted taxpayers money on a fruitless exercise determining whether or not Assange may have omitted offences under Australian law-- he hasn't and never did!

"The political necessity of the US alliance overrode the rule of law.

"Assange cannot be guaranteed safety by the Swedes. While their extradition process is similar to that other countries the political pressure from the Americans is a likely countervailing force that could undermine a proper application of extradition law."

Greg Barns, Barrister
Michael Kirby Chambers Hobart
Equity Chambers Melbourne
PO Box 124
Battery Point 7004 TAS
+61419 691 846

* * *

PETER KEMP

Peter Kemp is a solicitor of the Supreme Court of NSW and editor here at WikiLeaks Central and has contributed various open letters and commentary articles on human rights and the law particularly in relation to Julian Assange and WikiLeaks. He currently practises in the criminal law area and child protection matters operating from solicitor's chambers in Armidale, Moree and Walgett NSW. Peter Kemp made the following observations on the meeting:

"This was a most productive meeting and I thank Andrew Laming MP for organising it. My concerns are with the human rights breaches that have occurred in the Julian Assange matter and I believe these concerns were thoroughly ventilated at the meeting by myself Greg Barns and Tony Kevin.

"A fundamental principle which I stressed at the meeting in relation to any Swedish trial is that if justice is to be done it must be seen to be done, and not held in secret.

"The response from the MP's present gives me some confidence and hope that a son of Australia will not be abandoned to the dubious legal processes of foreign states."

Peter Kemp provided the following written material to the meeting:

Address to members and staff of the Australian Federal Parliament

I regard myself as a human rights lawyer in a nation that has no separate human rights legislation on the Commonwealth's statute books.

Were members to enact a human rights bill, my job in, for example, Child Protection matters before Magistrates in NSW Children's Courts would be a little easier. Children are being removed by DOCS at birth in NSW without being allowed to bond with their mothers and without medical reasons. That's an argument for a Bill of Rights for another day but my remit here today is the matter of Julian Assange for which other human rights are paramount in my mind.

1) European Arrest Warrant system

The EAW process has changed arguably for the worse and I agree with Julian Assange's solicitor Mark Stephen's comment that it is a "tick box" regime.

That the EAW system does not allow direct testing of the prosecution evidence is something that might be common with some extradition treaties, but some EU nations have pursued extraditions that are flimsy and have resulted in some rather unfortunate human rights abuses. The threshold is way too low. The Framework Decision of June 2002 that established the EAW needs modification to prevent abuse. For the UK, prior to the Extradition Act passed in 2003 applications for extradition to the UK had to show a *prima facie* case, ie is there enough evidence on the face of it that a jury properly instructed could find an accused guilty.

All extradition processes should be akin to committal proceedings in principle and perhaps with witnesses being called only in cases where the defence can establish substantial reasons or special reasons for witnesses to be called to test their evidence, but otherwise all witness statements should be made available to the Magistrate or Judge for extradition purposes, as they are for committal processes, i.e. a *prima facie* case.

During Mr Assange's first bail application in the UK where strength of the prosecution case is an important factor in determining bail, under UK and also Australian bail law incidentally, the Swedish prosecution seemed unaware of this and had little to no such evidence available. In any event extraordinarily high bail cash surties have been imposed on Julian Assange involving hundreds of thousands of UK pounds.

The EAW is fast-track system and was designed for terrorism offences across the EU at a time of great fear of international terrorism early in the new century. It is being complained about and apparently will be reviewed soon. Sweden's system in the ongoing extradition process of Julian Assange says in essence "we can arrest and hold people in custody for investigation and interrogation purposes only and maybe depending on that interrogation, we might lay charges." Now that does not bar an EAW extradition due to the very wide interpretation of what constitutes a prosecution.

In NSW, by comparison, if a suspect is held in custody for more than 4 hours plus timeouts for investigation and no charges, then the case is very likely to be ruined for the prosecution.

Mr Assange has not yet been charged, a crucial fact, he is wanted for investigation and may languish for weeks or months in custody in Sweden without legal or other visits.

Mr Assange's human rights will not be accorded him if he is automatically incarcerated, firstly by inferences that can be drawn from the presumption of innocence and secondly by an automatic refusal of bail. Presumption of innocence and

opportunity for bail are both constituent parts of the European Convention of Human Rights that Sweden is a signatory nation to.

Reform of the EAW system is of course both a political question as well as legal one for EU member states plus Gibraltar and their electors in the EU, but we in Australia have a right to complain if a legal regime of extradition ignores breaches of human rights. Likewise Amnesty International has the right to complain about *prima facie* breaches of human rights in this nation in relation to any matter they think fit, and any disagreement and resentment on our part about that is irrelevant as the nature of human rights is that they are universal and apply anywhere anytime.

Sweden is obliged to enact into domestic law the European Convention. In the UK it's the Human Rights Act.

2) Human Rights

In Julian Assange's case, breaches of his human rights or potential abuses are raising questions of whether he will get a fair trial in Sweden (and potentially the USA).

The decision of Judge Riddle a few days ago for the extradition of Julian Assange basically ruled out human rights issues as reaching a sufficient threshold to allow the Judge, in his opinion and judgement, to reject Sweden's EAW. That does not mean that Sweden's prosecution authority did not engage in certain conduct. Note that only about 5% of contested extraditions are refused. Appeals to the High Court and to the Supreme Court (formerly the House of Lords) may take a different view to Judge Riddle on Julian Assange's case but his lawyers have a very difficult task ahead of them against the "tick box" regime of EAWs.

We might look at the activities of one Claes Borgstrom in the Assange matter. He is senior politicians and a lawyer in Sweden who has made the various comments and engaged with the judicial process of Julian Assange as a suspect right from the beginning. What one prosecutor dropped within 24 hours, he went to another and had reinstated.

Mr Borgstrom has made statements about the case and I refer to a Guardian article:
<http://www.guardian.co.uk/media/2010/dec/08/julian-assange-rape-allegations>

...his clients were "the victims of a crime"

There was nothing unusual about different prosecutors, of varying seniority, coming to different conclusions about whether a crime had occurred.

He refused to reveal sensitive details of the evidence provided to him by the women. "It is important for the future investigation that the suspect himself does not know more than necessary before he is interrogated by the Swedish police," he said.

"These two women were molested by Mr Julian Assange at two different times, independently of each other."

He also said on another occasion that the alleged victims could not be sure of whether it was sexual assault as they weren't jurists. (Australian barrister James Catlin's article at *Crikey* and elsewhere.)

Mr Borgstrom is being paid by the Swedish government to make all those representations. Sweden allows this. In Australia it would, as Members know, be highly improper and reprehensible and in our system such statements from a politician would go a long way for a defence being able to argue that such utterings widely disseminated as they were, would preclude a fair trial.

If extradited, a trial in Sweden is conducted with one legally trained judge and two or three lay judges, the latter appointed by political parties.

We of course have trial by jury and those jurors are selected from jury panels with both sides having an equal number of challenges to strike individual jurors off as part of the selection process.

Mr Borgstrom has stated that he is justified in his representations of the two complainants that Julian Assange's supporters are blackening his client's names. This would of course never have happened if his clients and / or the Swedish prosecutors had not confirmed (as the case may be) or revealed the accusations and names of all the parties at the beginning.

Mr Borgstrom statements illustrate that the Swedish Criminal Justice system operates by restricting the prosecution evidence available to the accused. In our system and the UK and adversarial systems generally, there is a fundamental imperative and obligation on prosecutors to provide an accused with all the evidence, including exculpatory evidence. This is not the system in Sweden. We have seen this in the [the prosecutor] Ms Ny's refusals to provide all evidence to Julian Assange in his language which has cost him personally some 20 to 30 thousand pounds to get authorised translations for the purposes of his extradition hearing. Article 6 of the European Convention on Human Rights is highly relevant.

Attorney General McLelland has sent me a letter dated 22nd February this year signed personally by him, and he says "...the government cannot interfere in the legal processes of another country." On the face of it that sounds perfectly reasonable but the answer to it is of course, that complaining about human rights abuses does not constitute "interference" if human rights are to have any meaning in an international political context.

Doubtless Messrs Gaddafi and Mubarak would have complained about other governments interfering if they had remained in power and ran star chamber courts to prosecute the protesters. In those circumstances the senator Attorney General would have every right to complain about human rights being abused.

I would say to the Attorney General, respectfully, I believe you are wrong, I believe it is any government's remit to complain of human rights abuses, wherever they occur and whatever their range of seriousness, whether or not the offending nation is democratic.

Back on the subject of incarceration in Sweden as a human rights issue, Judge Riddle at the extradition judgement made a finding that Sweden would hold Julian Assange incommunicado if extradited. The Article 6 questions multiply, but in relation to that

Article 5 arguably is highly relevant if he is incarcerated for weeks or months before trial:

"5(3) Everyone arrested or detained in accordance with the provisions of paragraph 1(c) of this article shall be brought promptly before a judge or other officer authorized by law to exercise judicial power and shall be entitled to trial within a reasonable time or to release pending trial. Release may be conditioned by guarantees to appear for trial."

Prosecutor Ny is on the record as saying her policy is that all males suspected of sex offences should be incarcerated irrespective of the circumstances of the case. [She also refers to them as "perpetrators" even if they are judged innocent.--A.B.]

Sweden's lack of consent as an element to sexual assault is another concern which is troubling to me and many other legal practitioners that what was consensual may then be held to be an offence by a Criminal Justice system at trial on what appears to be a policy of extending the scope and liability unknown or alien to adversarial systems.

Lack of consent as an element to be proven by the prosecution, and having to prove it beyond reasonable doubt, is fundamental to our system and to worldwide adversarial systems in these types of serious sexual offences for which there is at least one such allegation against Julian Assange. This is called the *mens rea* or "guilty mind" element. Not only must the prosecution prove lack of consent but it also must prove to the requisite standard that the accused knew or was reckless as to lack of consent.

Sweden has every right to make laws domestically but the question arises as to whether minimum international standards apply under EU law and particularly where the matter spills over into the international arena. It is difficult to reconcile our concepts of an inherited British justice system with one that does not have, among others the *mens rea* concept.

3) Further issues of the police/prosecutorial conduct and a fair trial in Sweden

Two complainants went to police in Sweden last year seeking advice. In relation to that interview it is on the public record that they communicated with each other beforehand and were interviewed together. That means collusion of witnesses and contamination of evidence aggravated by the fact there was no electronic record of interview, only a narrative summary by police, this means that the chance for the defence to expose inconsistencies at trial are much more difficult, perhaps impossible.

The Prosecutor's office apparently confirmed details of the accusations and the accused's name to Expressen, a Swedish tabloid right at the beginning stage of the matter in 2010. No publicly known action was ever taken against that prosecutor. There is some publicly available evidence to support the contention that the two complainants approached the media as well which may surface in the sms message evidence.

There was another major leak of complainant evidence from the prosecutor's office minus the exculpatory parts to the Guardian newspaper in the UK, i.e. the social networking exculpatory "tweets" between the complainants and between them and others. That one-sided evidence was again widely disseminated, prejudicing Julian

Assange's right to a fair trial. Australian people might ask just how that was allowed to happen contrary to Swedish law or regulations.

One of the complainants sought unsuccessfully to delete all records of her tweets and online article "how to get revenge" from internet records. Again this is all publically available information and ventilated by a Swedish witness at the extradition proceeding recently. While these are matters for the Swedish criminal justice system, there are legitimate complaints that can be made of prosecutorial conduct and in so far as they are human rights abuses at least, the Australian people and government in my opinion is entitled to so complain.

4) Possible further extradition from Sweden to the USA

(a) Sweden has a record of allowing rendition of people to Egypt (breach of the Convention Against Torture) at the instigation of US authorities which does not bode well if an extradition application was made by the USA. This was the Agiza-Alzery incident in December 2001 where Swedish authorities signed off on US diplomatic assurances that the two Egyptian men would not be tortured when renditioned by the US to Egypt. Sweden was, I might add held in breach over those renditions by the UN Committee Against Torture in 2003.

Given that the Swedish prosecutor has not laid charges, will not release to Assange the exculpatory evidence by reason apparently either that he is not yet charged and/or the limited evidence policy, and given that it is publicly known to consist of "tweets" and/or sms messages highly damaging to the prosecution case, perhaps fatally, then is it such an unreasonable proposition that the whole exercise may well be to make a holding charge to allow the USA to make an application to extradite Julian Assange from Sweden, after they "discover" they have no sex assault case in Sweden?

And if that extradition occurred, would there be US assurances of not breaching Assange's human rights and if so what would those assurances be worth given the extreme statements many prominent US citizens have made, for exposing so many of the US's dark secrets? Australians might well ask these political questions ever since the world saw some novel treatment of other foreigners and international law appeared to go into legal limbo in Guantanamo Bay.

(b) The UK Home Secretary's required consent to a Swedish/US further extradition. Again this is a question of whether political pressure is put by the USA on the UK behind the scenes and whether Sweden would recognise a grand jury indictment as a political charge precluding extradition under the EAW system.

(c) If Julian Assange is extradited to the USA a fair trial may well be compromised by all the incitement so far to assassinate Julian Assange including VP Biden's comment "high tech terrorist" comment (See my article at Truthout <http://www.truth-out.org/on-julian-assange-and-inciting-whackers66788>)

Here is what some other prominent US citizens said; all this is available on the internet:

Bob Beckel, an American political commentator and an analyst on the Fox News Channel, said, "There's only one way to do it: illegally shoot the s-o-b."

Tom Flanagan, ex-senior adviser to Canadian Prime Minister Stephen Harper, said, "I think Assange should be assassinated, actually." (He has since retracted this statement, which will help him if he is charged and convicted.)

Jonah Goldberg is among the less inciteful. Goldberg is a US syndicated conservative columnist and author who asked, "Why wasn't Assange garroted in his hotel room years ago?" To be fair to Goldberg, he also said he didn't expect the US government to kill Assange, merely "to stop him."

John Hawkins is a professional blogger at "Right Wing News" and fundraiser for conservative candidates in the USA. He said: "Can we have a CIA agent with a sniper rifle rattle a bullet around his skull the next time he appears in public as a warning? You bet we can.... "

Rep. Peter King (R-New York) said, "I mean, they are assisting in terrorist activity," when he requested that the administration have WikiLeaks declared a terrorist organization.

William Kristol wrote an article, "Whack Wikileaks" citing Marc Thiessen and asking, "Why can't we use our various assets to harass, snatch or neutralize Julian Assange and his collaborators, wherever they are?"

Jeffrey T. Kuhner, columnist at The Washington Times, wrote under an article, "Assassinate Assange":

"He is aiding and abetting terrorists in their war against America. The administration must take care of the problem-- effectively and permanently.... Mr. Assange is not a journalist or publisher; rather, he is an enemy combatant-- and should be treated as such.... [W]e should treat Mr. Assange the same way as other high-value terrorist targets."

Julian Assange is no terrorist; he is not a war-defined "belligerent" acting with intent against the United States; and he cannot be treasonous against the US, since, by definition, he is not a citizen of the United States. He is only doing what journalists do, excepting that he does not directly solicit material as the main stream media sometimes does, and if he is to be classified as a terrorist then the New York Times is also a terrorist organisation: ridiculous propositions both. Wikileaks goes out of its way to make the identity of leakers and the leaks to its system unidentifiable and untraceable.

The libertarian Senator Ron Paul put it this way on the word treason being bandied about with respect to whistleblowers: "In a society where truth becomes treason, however, we are in big trouble."

If Julian Assange is extradited to Sweden and then as is a distinct possibility, extradited to the USA, we should ask ourselves can he get a fair trial in that political environment?

Can he get his human rights and a fair trial in a closed court in Sweden if he is deprived of his liberty and precluded from seeing his lawyers while Claes Borgstrom might still be making representations on guilt before trial?

We should ask the Swedish authorities to give him a “fair go”, but so far that notably Australian concept is somewhat wanting to what has occurred so far.

Julian Assange is being treated on multiple levels Members, to a questionable extradition, and questionable prosecution. It's costing him a small fortune to fight it, and I'd ask you to note and consider the facts, law and general situation in this meeting today. There will be appeals for up to a year or more in the UK, The Appeals Court and up to the Supreme Court formerly the House of Lords.

If he is extradited to Sweden, as a bare minimum, we should insist on an open not closed court unless they can fully demonstrate the validity of an allowable exception for part closed court under European human rights law, and we should insist on a legitimate fair opportunity for bail.

If Julian Assange is further subjected to an extradition proceeding from either the UK or Sweden to the USA, we should carefully examine such charges (presumably under the USA's Espionage Act, the conspiracy subsections) for strength and if found wanting under US First Amendment rights or otherwise, we should complain of the political nature of those charges given our own Constitutional law which parallels US First Amendment rights, by the High Court of Australia's ruling that free political communication is implied as a prerequisite for our democracy.

While the USA is our friend and ally, they are on a slippery slope when they appear to be saying that their security requirements and domestic law trumps other nation's sovereignty and the freedom of speech of Julian Assange and his organization WikiLeaks.

As I said earlier, the case of Julian Assange, is highly questionable, on multiple levels there being a large number of legitimate concerns.

Thank you.

Peter Kemp
Jarratt Webb Graham Advocacy Pty Ltd
Solicitor of the Supreme Court of NSW
pke31678@bigpond.net.au
Lofty Chambers
176 Beardy Street Armidale NSW 2350
02-6772 2225

Jennifer Robinson:
Brief to Canberra meeting of MPs concerning Julian Assange

W.L. Central
2011-03-04

On 2nd March 2011 at 9.15am a meeting was held, organised by Andrew Laming (Liberal Party MP Bowman Qld) at Parliament House Canberra to allow federal parliamentarians who wished to attend, some insights into the matters of Julian Assange facing extradition from the UK to Sweden, and facing (subject to that extradition process) a possible trial in Sweden and another possible extradition to the USA thereafter.

Among others, MPs Andrew Laming, Malcolm Turnbull, Doug Cameron and Sarah Hanson-Young were in attendance, along with parliamentary staff members.

Three speakers made themselves available for oral presentations and questions: Greg Barns, barrister from Tasmania; former Australian diplomat Tony Kevin and Peter Kemp solicitor from NSW, the latter two made written material available for the parliamentarians reprinted here with their permission.

The following brief was submitted to the meeting by Jennifer Robinson of the firm Finers Stephens Innocent. She is part of the legal team representing Julian Assange in the extradition proceedings requested by Sweden.

1. I am writing to you to provide a briefing for the meeting of members of Federal Parliament on Wednesday 2 March 2011 regarding the case against Julian Assange. This briefing note sets out the timeline of events and the human rights concerns that we have raised in relation to Julian's case in Sweden.
2. Julian is facing extradition to Sweden pursuant to a European Arrest Warrant (EAW). He is currently electronically tagged and held under virtual house arrest, having spent nine days in solitary confinement in a London prison for a crime that he has not been charged with and in relation to allegations that he emphatically denies.
3. It is mutually concerning that an Australian citizen like Julian has been treated in ways which would not accord with the standards of Australian law or indeed international law. As I set out in this note, if he is extradited to Sweden, he will be held incommunicado, in solitary confinement, and without bail for several months and then tried in secret on allegations which are weak and which would not constitute a crime in Australia or in the UK. In such event, it can be predicted that Australians will be outraged and that considerable damage will eventuate in respect of relations between Australia and Sweden.
4. It is hoped that this briefing note will act as a resource for concerned Australian MPs to raise questions and to take action on Julian's behalf.

Timeline of Events and Overview of Concerns

5. Julian had travelled to Sweden in August last year for the purposes of giving public lectures about his work on Afghanistan and in order to seek protection for WikiLeaks from the strong free speech and publication protections under Swedish law in advance of the Iraq War Logs, the publication of Iraq war military reports, and "Cablegate", the publication of US diplomatic cables. The allegations against Julian were made to police on 20 August 2010.

6. That same day, the initial Prosecutor, Maria Häljebo Kjellstrand, unlawfully told the press that Julian was wanted for rape (reported in the tabloid Expressen) before he himself had been informed. Julian first learned of the allegations when he read it in the papers. In providing this information to the press the Prosecutor contravened Swedish privacy and secrecy law, which protects the confidentiality of preliminary criminal investigations and is supposed to protect those being investigated from adverse and prejudicial media coverage. A complaint was made about the Prosecutor's illegal act to the Judicial Ombudsman but no action is being taken. As a result of this illegal act, Julian discovered in the press that he was 'wanted for double rape'. Within hours there

were millions of website hits for “Assange” and “rape”, causing irreparable and incalculable damage to his reputation. The illegality of the Prosecutor’s actions was confirmed by our expert evidence in the extradition proceedings here in London, as was the fact that no remedy exists in Swedish law for the breach.

7. The next day, Chief Prosecutor of Stockholm, Eva Finne, threw out the rape charge after reviewing the police file and the statements of the two women. The investigation continued on lesser allegations of harassment only. Julian volunteered himself for interview on 30 August 2010 in relation to this ongoing investigation. Julian sought an undertaking from the police that his testimony would not be provided to the press. This undertaking was violated: his police interview turned up in the tabloid Expressen the very next day. Again, Julian has no remedy against this breach of privacy and the continued disclosures by police have continued to fuel prejudicial media coverage.

8. An appeal was brought against Ms Finne’s decision to drop the rape charges by a lawyer acting for the complainants, Mr Claes Borgstrom. Mr Borgstrom is a Social Democrat politician who was, at that time, campaigning for election in the election to be held the following month (September 2010) and whose political platform and reputation is closely associated with sexual offence law reform. The Prosecutor, Ms Ny, granted the appeal on 1 September 2010 and the rape investigation was reinstated. Julian was not informed of this appeal or provided the opportunity to make any submissions.

9. The Prosecution continued to provide information about the preliminary investigation to the press. Expressen applied for access to the police file on 1 September and this was granted: redacted versions of Julian’s statement and emails between the police and prosecutor were provided to the press shortly thereafter. We were only alerted to this on 21 January 2010, some four months later, when this same material was disclosed by the Prosecutor to Mr Hurtig and passed to us. It is noteworthy that Mr Hurtig had applied for disclosure of the police file in September and November 2010. Both requests for disclosure were denied by the Prosecutor, Ms Ny, despite the fact that some of this material had already been provided to the press.

10. Julian remained in Sweden for approximately 5 weeks to answer the allegations against him. Through his lawyer Mr Hurtig, proactive attempts were made to arrange interview and to seek permission to leave the country. For example, Julian offered himself for interview on 15 September but this was rejected by the prosecutor because the relevant police officer was sick.

11. An interview was finally proposed on 22 September (more than three weeks after Ms Ny had begun the investigation) for 28 September. Mr Hurtig was unable to contact Julian to communicate this request. It is important to note here that Julian was, at that time, difficult to contact. He was maintaining a low profile because of threats to his security and increasing pressure from the US in advance of the two largest disclosures of US classified documents in history: the Pentagon had just announced a team of 120 people dedicated to “taking action” against WikiLeaks. Before Mr Hurtig was able to contact Julian he had already left Sweden for Berlin for WikiLeaks meetings associated, having been told on 15 September that Ms Ny had no objection to him leaving the country. He did not flee the country to avoid interrogation, as has been suggested by the Prosecution, but instead had left for a pre-arranged business meeting with Der Spiegel-- one of his media partners in Cablegate, on the understanding that there was no impediment to him leaving the country.

12. Julian telephoned Mr Hurtig from Berlin on 29 September to inform him that his luggage had gone missing on his Stockholm-Berlin flight and that it was now presumed to have been stolen since the airline had not been able to locate and return it. He called to instruct Mr Hurtig to take legal action. It was then he was informed of Ms Ny's intention to interrogate him. Julian offered to return to Sweden on 9-10 October for interrogation. This date was rejected as being 'too far away'.

13. During October and November, Julian was in London working on the Iraq War Log release and preparing for Cablegate with media partners, including The Guardian, Der Spiegel, Le Monde, El País and The New York Times. He also travelled to Switzerland to present at a United Nations Human Rights Council meeting. During this period, we offered that Julian be interviewed via telephone or video-link from London on the condition that the Prosecutor provide him further information about the allegations and potential charges. We offered his voluntary cooperation, through his Swedish lawyer Mr Hurtig, and suggested the use of the Mutual Legal Assistance scheme between Sweden and the United Kingdom. These offers were rejected.

14. In the meantime, I wrote to the UK police on 2 November 2010 and informed them that we acted for Julian and that he could be contacted through us for the purposes of any legal proceedings. This is significant: throughout this period Julian had continually indicated his willingness to cooperate with the authorities by offering alternative means of interview to the Swedish and by reporting his presence in the UK to the local police. The widely reported suggestion he was in hiding from justice is simply false.

15. After our voluntary offers of cooperation were rejected, the arrest warrant in Sweden was granted on 18 November 2010. Ms Ny, the Prosecutor, sought an arrest order to have Julian held incommunicado pending potential trial. These pre-trial detention conditions in Sweden have been heavily criticised by the European Council and by the United Nations, in particular, for the treatment of foreigners:

16. Just before the hearing on 18 November Mr Hurtig was, for the first time, provided a description of the allegations against Julian and provided copies of parts of the police file. At that time he was also shown more than 100 text messages between the two complainants and their friends, which contained important evidence about the allegations and the women's motives. For example, the second complainant had been texting her friends in between sexual encounters with Julian over the course of the evening in question and states that she was "half-asleep" at the relevant time at which the arrest warrant asserts she was "asleep": a very important factual error in the warrant which undermines the entire case. Further, the women speak of getting "revenge", making money from the allegations and ruining Julian's reputation by going to the press. However, the prosecutor refused to allow Mr Hurtig to take copies or to even take notes from this important evidence.

17. Mr Hurtig has made numerous requests for further disclosure under Swedish Criminal Procedure Code (Chapter 23.18), but these have been denied. In correspondence with the Australian Embassy in Stockholm, Ms Ny justifies her position in refusing to disclose this important material on the grounds that Julian has not yet been charged. This highlights the injustice of the EAW system: Julian has been held in solitary confinement and is now under effective house arrest without the Swedish Prosecutor having to show a reasonable case against him-- or, indeed, any of the evidence against him to the British court.

18. Despite Mr Hurtig's requests, Ms Ny had consistently refused to inform Julian regarding the specific charges to be brought against him before he was interviewed: interview by ambush is the preferred Swedish method. We had requested a specific description of the charges and the evidence in English as a condition precedent to Julian returning to Sweden to be interviewed. This, again, was refused. The first document Julian received from the Prosecutor in English was the translation of the EAW provided by the English police at Kentish Town Police station in London when Julian voluntarily met with police to answer the warrant on 7 December 2010. This was the first time he had been informed in writing of the specific allegations and potential charges against him in English. I was with Julian at the police station and witnessed his shock and surprise at reading the allegations as described in the warrant.

19. It is noteworthy that the both the EAW and the Interpol red notice were issued for Julian by Sweden just before WikiLeaks began to publish Cablegate with their media partners and were executed just days after publication began. Had Julian returned to Sweden in October or November, we know (confirmed by the findings of the judge in London on 24 February 2011) that he would have been held incommunicado in prison pending trial and we may not have seen the release of Cablegate. Furthermore, his Swedish counsel, Mr Hurtig noted at the time that it was highly irregular for an international arrest warrant to be sought in relation to allegations of this kind.

20. The Swedish prosecutor has failed to disclose any materials to Julian in English (the language he understands), which is her obligation under the European Convention of Human Rights. We have since been provided certain excerpts of the police file in Swedish and translation costs now exceed £20,000 (AUD\$32,000) as a result of the Prosecutor's failure to meet her human rights obligations in this regard. Furthermore, she has failed to disclose relevant exculpatory evidence that tends to demonstrate Julian's innocence.

21. The Prosecutor has apparently failed to consider and disclose exculpatory evidence in her investigation, as is her duty as prosecutor.

(1) First, it is clear that the text messages (approximately 100 of them) between the two complainants and their friends cast doubt on the allegations and contradict the specific factual allegations in the EAW that form the basis of his arrest-- though we are unable to properly assess these because the Prosecutor refuses to disclose them to Julian.

(2) Second, it has subsequently come to light that the first complainant, Ms A, has been deleting important evidence (i.e. tweets which demonstrated that she had been enjoying Julian's company after the alleged assault). It is not clear whether this evidence has been considered because, despite the fact it was provided to the Prosecution by Mr Rudling, it does not form part of the police file disclosed to us.

(3) Third, the Prosecutor has not contacted several potential witnesses who spent time with Mr Assange and the first complainant, Ms A, who know them both and can attest to their friendly relations in the days after the alleged assault.

22. The parts of the police file disclosed to the defence on 18 November 2010 (translated at significant cost to Julian) demonstrate that police have acted improperly and in breach of proper procedures in investigating sexual offence allegations.

(1) First, it is clear that the women met together before making the allegations and had discussed the evidence at length, thereby contaminating their evidence.

(2) Second, it has since come to light that the policewoman who had interviewed both women and initially reported the alleged rape to the Prosecutor was a friend of the first complainant, Ms A, and had also run for election for the Social Democrats (the same party for which Ms A and her lawyer, Mr Borgstrom, have stood for election).

(3) Third, both women were interviewed only briefly over the telephone [*"the second woman", Sofia Wilén, was in fact interviewed in person on the 20th, but never approved the summary of her account, as noted below--A.B.*] and their interrogation is in summary form only. Indeed, the second complainant's interview summary is not even signed or approved by her (she was upset at hearing Julian had been wanted for rape and her friend's later interview to the police states that she felt "railroaded" into making the complaint). This breaches police procedure: interviews with witnesses in sexual offence cases must be recorded in full (video or tape recorded) because the initial interview is important evidence at trial. It is notable that all [???] of the Prosecution witnesses' interviews are recorded in summary format so it is impossible to know what the police asked and what their precise answers were in response. Only the interviews with Mr Assange and his friendly witnesses were recorded in full. These irregularities in police procedure will cause evidential problems in any trial, particularly if the reliability of the complainants' testimony is in question.

23. As to the strength of the evidence that founds the basis for the warrant, a number of observations can be made. First, evidence at the extradition hearing in London brought to light that not one, but two well-regarded prosecutors in Stockholm do not believe there to be sufficient evidence to found a prosecution. Eva Finne dropped the rape investigation in August but was overruled on appeal. Ms Ny's own deputy, Prosecutor Erika Lejnefors, had told Mr Hurtig in November that the case would likely be dropped because it was so weak. Nevertheless, an international arrest warrant was sought for Julian's arrest. Second, expert evidence from the most respected criminal lawyer in England, Professor Andrew Ashworth of Oxford University, concludes that the facts as alleged in the EAW and the police statements of the two women would not constitute rape or any other crime in England.

24. Further, Julian has suffered immense adverse prejudicial media coverage in Sweden, fuelled both by the disclosure of police material to the press by the Prosecution and by the highly prejudicial media statements of the lawyer of the two complainants and funded by the Swedish government, Mr Borgstrom. Mr Borgstrom has called Julian a "coward" for not returning to Sweden and has alleged that his refusal to return is indicative of his guilt.

25. The Prime Minister of Sweden intervened in the case by making highly prejudicial and pejorative remarks in the Swedish press following the extradition proceedings in London on 7 and 8 February 2011. The Prime Minister told the press that Julian has been indicted and is being prosecuted for rape. This is not correct-- Julian has not yet been charged, the preliminary investigation has not yet been concluded and no decision has been made to prosecute. The Prime Minister's comments are inappropriate given his political position (he had, just weeks earlier, refused to comment on Julian's case on the grounds it was a matter for the courts and not for politicians) and given that a key question being determined by the British court is whether the warrant is for questioning or for prosecution. The Prime Minister made pejorative remarks regarding Julian's legal defence, including the incorrect suggestion that Julian's defence is to deem women's rights "of little value". This was subsequently reported as Julian and his defence team "trying to limit the right for women to take a claimed sexual abuse to

court". This clearly and unfairly mischaracterises Julian's defence case and has led to him being portrayed as an enemy of Sweden and of women's rights in the Swedish press.

26. Other politicians have followed the Prime Minister in attacking Julian and his defence. For example, the Chancellor of Justice, Anna Skarhed, has described the defence as "shocking". The Chancellor of Justice then states that the defence has accused the Swedish legal system of being "corrupt": but anyone who has read our submissions or followed court proceedings will know this is simply not true. Our skeleton arguments and all of the case evidence filed with the court is available on our website: <http://www.fsilaw.com/news-media/news/28-julian-assange-case-papers/>.

27. Given the nature of the press coverage in Sweden, we have grave concerns as to whether Julian will receive a fair trial: he will be tried in secret, behind closed doors, by a judge and three lay judges (jurors) who are appointed by political parties. The Swedish press does not seem at all concerned with the need for suspects to be presumed innocent and it is difficult to see how jurors could remain unaffected by this media coverage.

28. In summary, our concerns regarding the case in Sweden to date include:

- the unlawful and prejudicial disclosures by police and the prosecution regarding ongoing criminal investigations;
- the failure to disclose details of the allegations and the evidence in English;
- the breaches of police procedures in the investigation of the allegations;
- the apparent failure of the Prosecutor to consider exculpatory evidence;
- the disproportionate behaviour of the Prosecutor in refusing voluntary offers for cooperation and refusing to make use of alternative methods for interviewing Julian-- insisting instead on an international warrant which unduly restricts his liberty;
- the pre-trial detention conditions sought by the Prosecutor;
- the prospect of a secret trial; and
- the adverse and prejudicial media coverage, fuelled by the state-funded lawyer for the complainants and the country's most senior politicians, including the Prime Minister.

Decision to grant extradition-- 24 February 2011

29. On 24 February 2011, District Judge Riddle ordered that Julian be extradited to Sweden. It must be noted that this is simply the initial ruling on the validity of a EAW and did not deal with the substance of the allegations against Julian, which he has always firmly denied. The judgment concerns whether it is technically valid for a EAW to be used in this manner. The strength or weakness of the allegations, and even their detail, cannot be heard in a EAW case. This is one of the central complaints made by law reformers about the EAW process-- a civil liberties disaster and the subject of investigation and campaigns by human rights groups such as Fair Trials International.[1]

30. It must be remembered that under the EAW system, the British courts are bound to regard the prosecutors of no less than 26 countries, including Poland and Romania-- as perfect. The Extradition Act 2003 allows European countries to deem prosecutors and even policemen "as judicial authorities" (a contradiction in terms, because they are neither independent nor impartial) and to demand return of their suspects from the UK so long as they tick the right box on the EAW form. In Julian's case, for example, they ticked "rape" and the court cannot dispute that the allegation is of rape, even though the leading authority on sexual offences, the Oxford Professor Andrew Ashworth, disputes this characterisation. There can be no questioning on the merits of the charges - in 2003 parliament abolished the traditional right of a suspect to require foreign governments to show a *prima facie* case before dragging them off to unfair trials. It also took away the historic right of individuals facing extradition to show that the case against them was unfounded.

31. Judge Riddle-- a hostile judge-- made a number of important factual findings. Judge Riddle ordered Julian's extradition to Sweden despite the fact that he agreed that:

- upon return to Sweden Julian will be held incommunicado pending trial because Sweden has no system of bail; and
- Julian will be subjected to a secret trial, which is anathema to Australian and British traditions of open justice and an outrage given the widespread dissemination of the allegations against him by the Swedish authorities.

32. The decision to extradite Julian is not final, nor (as has been misreported) does it "determine his fate". Julian is permitted an appeal as of right by the 2003 Extradition Act. Thereafter, points of law may, with permission, be appealed to the Supreme Court.

33. The appeal to the High Court was filed today in London. The dates for this appeal are not yet available but we anticipate it will be heard sometime between April and June.

34. It is our position that the EAW system should not simply be used as a rubber stamp, but instead ought to be used to improve the quality of justice throughout Europe. Extradition ought to be refused when the trial in prospect is likely to be unfair judged according to fundamental fair trial principles because only then can things improve and human rights blind spots be eradicated. If the British courts declare that open justice is the only possible justice by refusing to extradite Julian to Sweden, this would very likely have the result that Sweden would change its unacceptable policy.[2]

Action points for Australian MPs

35. Julian remains willing to cooperate with the Swedish investigations, provided that certain guarantees are provided in respect of the human rights concerns raised above. We would encourage Australian MPs who are concerned at Julian's treatment to raise the following concerns.

36. First, to ask our government to seek guarantees from both the Swedish and British governments that Julian will not be extradited to the United States to face prosecution in relation to WikiLeaks publications. Any such prosecution would violate the right to free speech and the protections of the First Amendment. His concern about being extradited to the US is justified in light of:

- US Attorney-General Eric Holder's ongoing criminal investigation;
- recent subpoenas of Twitter accounts of WikiLeaks, their associates and supporters, which proves an ongoing federal criminal investigation in Virginia and demonstrates intent to prosecute; and
- the recent statement by US Ambassador to the UK to the BBC that the US is waiting to see how things work out in the British courts.

37. Second, demands must be made of the Swedish authorities to ensure that, if Julian returns to Sweden, that his human rights will be protected. These include:

- The evidence in the case be disclosed to him in English, as is Sweden's obligation under the European Convention on Human Rights. Full disclosure of the police file, including the exculpatory evidence such as the text messages, must be provided.

This request-- made in November when an international arrest warrant was being threatened and extended by us to Mr Hurtig as condition precedent to Julian returning/being interviewed-- has still not been complied with. Translation costs have exceeded £20,000 because of Sweden's failure to meet their human rights obligations in this regard. It has also delayed our work and made our legal defence more difficult.

- A guarantee be provided that he will not be held incommunicado or in custody pending any trial.

Again, this was one of our concerns in October and November when Ms Ny requested that he return to Sweden-- a concern that was validated on 18 November when Ms Ny sought an order for arrest that would have seen Julian held incommunicado pending trial. These pre-trial conditions have been criticised by international human rights bodies. Aside from human rights concerns, as noted above, Julian was at that time preparing for the release of the Iraq War Logs (23 October 2010) and Cablegate (28 November 2010). Had he returned to Sweden and been held incommunicado in pre-trial detention, these important and internationally significant WikiLeaks releases would have been jeopardised.

- A guarantee be provided that his trial be heard in public: the press and public should be permitted entry to the Court. Other measures, similar to those deployed in Australian courts, can be taken to protect the women in giving their testimony.
- A guarantee be provided that he will not be extradited to the United States, but instead will be allowed to travel back to Australia.

In considering the risk of extradition to the US from Sweden, it must be recalled that Sweden has a history of complying with US requests to hand over persons of interest notwithstanding potential human rights concerns-- international bodies have recently found Sweden liable for handing asylum seekers over to the CIA for torture (see Mohammed Alzery v. Sweden (Communication No. 1416/2005, UN Human Rights Committee) and Agiza v. Sweden (Communication No. 233/2003, UN Committee Against Torture, Decision of 24 May 2005 (CAT/C/34/D/233/2003)).

Further, WikiLeaks cables released last December demonstrate that intelligence sharing and cooperation between Sweden and the US is far deeper than anyone had realised, calling into question Sweden's perceived neutrality, and the extent of this cooperation had been hidden from the Swedish Parliament and the Swedish people.

- - - - -

4 March 2011

@WikiLeaks tweets: "Interpol issued RED notice for Assange, who was merely wanted for questioning, but issues lower ORANGE notice for Gaddafi."

Assange: The Case Against Sweden

The mother of all chronologies woven into a submission to the Australian parliament.

rixstep.com
2011-03-05

[Note: Incorrect or questionable statements and word choices are noted *in red*. As far as I can tell, all of the errors have been made by the anonymous author of this summary, not by Ms. Robinson. The author makes no attempt to remain neutral, but is systematically antagonistic toward Assange's accusers and critics.—A.B.]

CANBERRA — FSI's Jennifer Robinson submitted a heavy document to the Australian parliament to assist in their investigation of Swedish **transgressions** against Australian national Julian Assange. The following is the 'short version'-- it tells the 'other side' of the story, the side Swedish prosecutor Marianne Ny consistently refuses to discuss, the side the Swedish cabinet want kept secret, the side the subservient Swedish media don't dare touch with a barge pole. It reveals a serious abuse of power and a serious miscarriage of justice and serves as a severe indictment of Sweden as a whole.

2010-08-11. Julian Assange arrives in Stockholm to give lectures, participate in online chat sessions for three of the four major Swedish dailies, seek residence for the purpose of obtaining an *utgivarbevis* [*publishing licence*] to further strengthen confidence in the already secure WikiLeaks submission process.

2010-08-13. Anna Ardin returns home a day early and **ambushes** Julian in her flat which she was **contractually responsible for leaving to Julian's sole disposal** until the following day. The flat is a small studio flat-- perhaps only 25 square metres, has but a narrow bed and a tiny couch; despite her clumsy handling of the affair, Ardin tells her friends she's chuffed ('skitstolt') ["bursting with pride"] to get the world's coolest guy into her flat **and into her bed**.

2010-08-14. Julian Assange holds his speech at LO-borgen. A lunch meant solely for 'confidantes' is **sabotaged** by the appearance of one Sofia Wilén, **evidently with the help of** conference organiser Peter Weiderud.

2010-08-20. Anna and Sofia go to the Klara police station right in the middle of the early evening rush hour to meet Anna's **friend**, criminal interrogator Irmeli Krans. They later claim they only wanted to obtain information, perhaps find ways to encourage Julian Assange to take an STD test, **but this is later shown to be a prevarication.**

2010-08-20. Irmeli Krans begins her interview with Sofia Wilén; criminal investigators Mats Gehlin and Linda Wassgren meanwhile contact prosecutor on duty Maria Häljebo Kjellstrand. **This is before** any testimony or other data in the case is available.

2010-08-20. Stockholm prosecutor on duty Maria Häljebo Kjellstrand decides to issue an arrest warrant in absentia for Julian Assange and a '**manhunt**' is begun by the Stockholm police, primarily in the Stureplan nightclub area which at the time has still not fully opened for the evening's 'business'.

2010-08-20. Stockholm prosecutor on duty Maria Häljebo Kjellstrand unlawfully tells the media Julian Assange is wanted for rape. No action is taken against her. Within hours there are up to 5.000,000 references online to 'Assange+rape'.

2010-08-21. Ordinary prosecutor Eva Finné reviews the case and rescinds the arrest warrant. Finné is the first prosecutor to actually see any data. (The decision to arrest the previous day **was made without the basis of actual evidence**. The argument it had to be done quickly to detain Assange **is refuted by the fact Maria Häljebo Kjellstrand incompetently and illegally announced the fact to the media.**)

2010-08-22. Anna Ardin contacts **disgraced** solicitor Claes Borgström. Borgström informs Ardin she can try to get the case reopened, something Borgström claims Ardin was not aware was possible. Borgström contacts his **friend** Marianne Ny who is able to '**pull rank**' on Finné and reopen the case.

2010-08-30. Julian Assange volunteers for an interview with the police but only after obtaining an assurance his testimony will not be provided to the media. This assurance is immediately violated: the tabloid Expressen published scanned pages of the testimony obtained from the police the next morning.

2010-09-01. Expressen applies for access to the police documents as per above. This '**tidbit**' is only disclosed to FSI on 21 January 2011. Björn Hurtig applied for the same access both in September and November 2010 and was in each case denied by Marianne Ny.

2010-09-15. Julian Assange offers himself for interview by Marianne Ny but Ny turns him down: her favourite police officer is sick at home with a cold. Ny tells Hurtig that she has no objections to Assange leaving the country and visiting Berlin Germany to meet with editors of Der Spiegel to organise coming WikiLeaks releases.

2010-09-22. An interview with Julian Assange is finally proposed by Marianne Ny after a three week delay. The interview is to take place on 28 September. Björn Hurtig is unable to contact Julian Assange as a new wave of threats against Julian Assange's person has surfaced, this in conjunction with new releases: the Pentagon organise a '**war room**' to fight WikiLeaks and Julian Assange and several US politicians and pundits openly encourage Julian's assassination.

2010-09-29. Julian rings Hurtig from Berlin to tell him his luggage (and three laptop computers) have been stolen at the Stockholm Arlanda International airport-- Julian wants Hurtig to take legal action. Hurtig informs Julian of Ny's wish to interrogate him. Julian offers to return to Sweden 9 October for this purpose but Ny rejects the proposal as being '**too far away**' [in time].

2010-10-06. Julian is to return to Stockholm to speak at the '**Afghan Week**' and to thereafter participate in a demonstration on the streets of Stockholm. He informs the arrangers that he cannot arrive until 9 October for the demonstration and must cancel his speaking engagement. But he is contacted by people present at the seminar who

inform him that the Stockholm police and a serious contingent of the Swedish tabloid media are on hand to witness an ambush organised by Marianne Ny. Julian senses 'foul play' and cancels his return on 9 October.

2010-11-02. Jennifer Robinson writes to the UK police and informs them that her firm FSI represent Julian and that he can be contacted through their offices if needed. Julian is in hiding only from the media and through Hurtig is in contact with Marianne Ny, continually suggesting alternative means of conducting interviews with her.

2010-11-18. After considerable preparations and a briefing of the media, a request for a European Arrest Warrant is put before the Stockholm district court. This planned action is widely known in the Swedish parliament weeks in advance but the media for once keep a lid on it.

2010-11-18. Björn Hurtig is allowed for the first time to review the case files held by Marianne Ny and given a description of the allegations against Julian. He is shown over 100 SMS messages between the claimants and their friends. The messages contain important evidence about the allegations and the women's real motives. Sofia Wilén's gossipy messages, sent after each 'tryst' with Julian as a sort of 'play by play', indicate she was not at all asleep when they began their final encounter but only *halvsov* ('half asleep') which in Swedish does not indicate any unconsciousness at all. The women also discuss 'getting revenge', making money by making allegations, and ruining Julian's reputation by contacting the tabloid media. Marianne Ny does not let Hurtig copy the messages or take notes on what he's seen.

Further Observations

Jennifer Robinson made several further incriminating observations about the behaviour of Marianne Ny in her submission.

Björn Hurtig makes repeated requests for disclosure under Swedish criminal procedure code 23.18 but is categorically denied each time by Marianne Ny.

Marianne Ny defends her position with the Australian Embassy in Stockholm, citing the fact Julian hadn't actually been charged with any crime. Yet Julian was held in solitary confinement at Wandsworth and is now tagged and under house arrest without Ny having to show a reasonable case against him.

Despite Hurtig's repeated requests, Ny consistently refused to inform Julian about charges to be brought against him before he was interviewed: 'interview by ambush' (after solitary 'incommunicado' stir time) is her preferred method.

Finers Stephens Innocent [law firm] asked Marianne Ny for a specific description of the charges and evidence in English as a condition for returning Julian to Sweden for interrogation. Marianne Ny refused.

The first case document received by Julian or FSI was the translation of Marianne Ny's application for the EAW as shown to them at the Kentish Town police station when Julian voluntarily responded to the arrest on 7 December.

This was the first time Julian was informed in writing of the specific allegations and potential charges against him in English. Jennifer was with Julian at the police station and witnessed his shock and surprise at reading the allegations as described in the warrant.

Both the EAW and the Interpol 'red notice' were issued right before the start of the 'Cablegate' releases. Had Julian returned to Sweden in October or November, he would have been held 'incommunicado' in solitary confinement and Cablegate might not have happened. This is corroborated by the findings of Howard Riddle on 24 February 2011.

Björn Hurtig notes that it's highly irregular in Sweden for international arrest warrants to be sought in relation to allegations of this kind.

Marianne Ny continues to defy the European Convention of Human Rights in not providing her materials to Julian in English. Ny only turned over excerpts of her files in Swedish and FSI [i.e. Assange] have already had to pay in excess of £20,000 for 'official' translations.

Ny still refuses to disclose her exculpatory evidence (SMS messages et al) that tends to demonstrate Julian's innocence.

The content of the SMS messages is in conflict with the specific factual allegations in the EAW that form the basis of the arrest. This matter cannot be further investigated because Marianne Ny refuses to disclose the messages.

Anna Ardin has been scrubbing and modifying her Internet presence to remove exculpatory evidence.

Marianne Ny has refused to contact witnesses who spent time with Julian and Anna Ardin, people who knew them both and who can attest to their friendly relations in the days after the alleged assault.

The files disclosed to the defence on 18 November show the police have acted improperly and in breach of proper procedures.

It is clear Anna Ardin and Sofia Wilén collaborated before filing their complaints, thereby contaminating their evidence.

The initial police interrogator Irmeli Krans is a *personal friend of Anna Ardin [not yet clear how friendly or how personal—A.B.]* also running for election with Ardin's political party (as was Claes Borgström).

The claimant's testimony is in summary form only. One of the two interviews [of Ardin] was conducted by telephone the following day. The police know they should record interviews in cases such as this, that the required equipment is *always* on hand at their police stations, but have only recorded the interviews of those who possibly could defend Julian Assange.

Several Swedish prosecutors have stated they don't believe in the case. **Ny's 'second in command' Erika Lejnefors told Björn Hurtig in November that the case was too weak.** Professor Andrew Ashworth of Oxford University concluded the same as well after reviewing both the translated documents and the EAW.

Julian has suffered immense adverse prejudicial media coverage in Sweden, fueled both by the disclosure of police material to the media by the police and prosecution and by the highly prejudicial media statements of Claes Borgström who despite admitting the case isn't something he himself would have pursued, accused Julian of being a 'coward' for not returning to Sweden and further alleged Julian's refusal to return is proof of his guilt.

Swedish prime minister Fredrick Reinfeldt and other cabinet ministers have begun interfering in the case, **organising a series of events** with Swedish media. Reinfeldt told the media Julian Assange was indicted and being prosecuted for rape. *[He quickly corrected his error.—A.B.]*

When questioned only weeks earlier about the case and Julian's situation, Reinfeldt refused to comment on the grounds that it was a judicial matter and politicians must not interfere.

Reinfeldt went so far as to attack Julian's defence team, including a suggestion that Julian's defence is to deem women's rights 'of little value'. This was subsequently reported as Julian and his defence team 'trying to limit the right for women to take a claimed sexual abuse to court'. This smeared Julian's defence case and led to him being portrayed as an enemy of Sweden and of women's rights in the Swedish media.

Several other 'big name' jurists **were made to** come forward to echo the prime minister's protests.

Jennifer concludes: 'Given the nature of the press coverage in Sweden, we have grave concerns as to whether Julian will receive a fair trial: he will be tried in secret, behind closed doors, by a judge and three lay judges (jurors) who are appointed by political parties. The Swedish press does not seem at all concerned with the need for suspects to be presumed innocent and it is difficult to see how jurors could remain unaffected by this media coverage.'

Jennifer's summary of 'concerns'.

the unlawful and prejudicial disclosures by police and prosecutors regarding ongoing criminal investigations;

the failure to disclose details of the allegations and the evidence in English;

the breaches of police procedures in the investigation of the allegations;

the apparent failure of Marianne Ny to consider exculpatory evidence;

the disproportionate behaviour of Marianne Ny in refusing voluntary offers for cooperation and refusing to make use of alternative methods for interviewing Julian--insisting instead on an international warrant which unduly restricts Julian's freedom;

the pre-trial detention conditions sought by Marianne Ny;

the prospect of a secret trial; and

the adverse and prejudicial media coverage, fueled by the state-funded lawyer for the complainants and the country's most senior politicians, including the prime minister.

<http://rixstep.com/2/20110305.00.shtml>

Tidigare lagman: Statsministern och riksåklagaren låter som Bagdad Bob

Brita Sundberg-Weitman om rättskulturen

Newsmill

2011-03-07

Med anledning av det pågående förfarandet i London om överlämnande av Julian Assange har såväl statsministern, Fredrik Reinfeldt, som riksåklagaren, Anders Perklev, offentligt uttalat sig på ett sätt som leder tankarna till "Bagdad Bob", irakisk informationsminister 2003.

Enligt Reinfeldt har Sverige ett självständigt rättsväsende och är ett välfungerande rättssamhälle utan politiskt inflytande. I brottmål består tingsrätt av en professionell domare och tre, i praktiken politiskt nominerade, lekmän. I hovrätt deltar tre lagfarna domare och två politiskt nominerade lekmän, vilket bl.a. betyder att om de två nämndemännen får med sig en av de professionella domarna, blir den meningen avgörande för hovrättsdomen.

I förordningarna med tingsräts- respektive hovrättsinstruktion finns en kryptisk bestämmelse om att lagmannen respektive presidenten bör delta när ett mål eller ärende avgörs, "om det finns särskilda skäl för det med hänsyn till målets eller ärendets art".

Den bestämmelsen tolkas i praxis så att domstolschefen bör delta i mål som särskilt behövs av medierna. Det är en besynnerlig ordning. Varför ska mål som medierna uppmärksammar särbehandlas? Varför är de ordinarie rådmännen inte betrodda? Domstolschefen brukar vara den ordinarie domare vid domstolen som har minst erfarenhet av rättskipning. Arbete i kanslihuset eller eljest på politiska villkor är ofta den avgörande meriten för tjänst som domstolschef. Den som arbetat länge på politiska villkor får förstås näsa för vad som är opportunt. Är det det som är förklaringen?

Beträffande särskilt arresteringsordern gentemot Assange föreskriver grundlagen att utrikesministern ska hållas underrättad, när en fråga som är av betydelse för förhållandet till en annan stat uppkommer hos en statlig myndighet (10 kap 8 §, numera 13 § regeringsformen). Bestämmelsen kommenteras i förarbetena så att utrikesministern måste få "en reell möjlighet att orientera myndigheten om sakens urikespolitiska sida." (Prop 1973:902 sid 370 f.)

Så har vi de individuella domarlönerna. En domstols administrativa chef bestämmer numera lönerna för domstolens domare. Det är en ordning som länge stått på Domstolsverkets önskelista och som numera realiseras. Därmed har man kört över 1993 års domarutredning som tog avstånd från tanken att tillämpa individuell lönestättning för domare: "En ordinarie domare bör inte bli föremål för en sådan löpande betygssättning av förman som påverkar lönen.

"Om domaren för att få högre lön skall betygsättas som skicklig kan det hända att han omedvetet rättar sig efter vad kollegor och chefer tycker och inte sitt eget omdöme i den dömande verksamheten. En skicklig domare som arbetar längsammare men säkrare än andra kan komma i kläm i något slags produktivitetsresonemang.

Sammanfattningsvis är det tveksamt hur man skall kunna lopande bedöma skicklighet och samtidigt behålla ett självständigt dömande." (SOU 1994:99 sid 266, min fetning) Nyordningen gör att man, drastiskt uttryckt, kan indela vårt lands rådmän i smilfinkar och hunsade.

Kritik mot överåklagaren Marianne Nys agerande i Assangeärendet kommenteras Perklev med att framhålla att enligt svensk rätt gäller absolut åtalsplikt. Det innebär enligt honom att en åklagare i princip är skyldig att så långt det är möjligt fullfölja en brottsutredning, "Marianne Ny har alltså agerat helt i enlighet med sin roll som allmän åklagare".

Så det skulle inte ha funnits något val? Hur går det ihop med den här bestämmelsen: "En svensk arresteringsorder får utfärdas endast om det med beaktande av det men för den enskilde samt den tidsutdräkt och de kostnader som kan antas uppkomma i ärendet framstår som motiverat med hänsyn till brottets art och svårhetsgrad samt övriga omständigheter." (5 § förordning 2003:1178) En likalydande paragraf i förordning om begäran om utlämnan till Sverige för brott kommenteras på regeringens hemsida så att "en skälighetsbedömning ska ske i samtliga fall där Sverige begär utlämning för brott".

Ur Åklagarmyndighetens *Handbok Överlämnande enligt europeisk arresteringsorder*: "Vid tveksamhet om en arresteringsorder bör utfärdas bör rättsavdelningen vid riksåklagarens kansli kontaktas för samråd" (sid 25) Marianne Ny kan således förutsättas ha samrått med riksåklagarämbetet innan hon utfärdade arresteringsordern mot Assange, och Perklevs kommuniké framstår då snarare som blå dunster i en partsutsaga för egen del än som en förmans uttalande till försvar för en under-ordnad. Enligt den ovan berörda grundlagsregeln kan Perklev förutsättas ha lämnat utrikesministern tillfälle att ge synpunkter.

- *Brita Sundberg-Weitman. Pensionerad lagman och docent i civilrätt och folkrätt. Författare till bland annat "Saklighet och godtycke i rättskipning och förvaltning" 1981, "Rättsstaten Åter!" 1985 och "Sverige och rättsstaten på 2000-talet"*

Kommentarer

Min stora aktnining till dig som vågar gå emot etablissemansen och kritisera brister i vårt rättsystem. Tack! Du och Inga-Britt Ahlenius är berömvärda med ert mod och er vilja att driva obekväma sanningar upp i ljuset. Tänk om fler, både män och kvinnor var lika starka och jobbade för sanningen i stf att bara vara ute efter att skydda sitt eget skinn.

— Christina Lundqvist

Redan från allra första början verkar den här historien ha processats politiskt-- och då har jag inte den ringaste tanke på Assange. Men Bagdad Bob! Det var extra tänkvärt! Tja, jag skall verkligen läsa artikeln åtminstone en gång till.

— Stig Bergman

"There is no doubt in my mind that Brita Sundberg-Weitman has had a very distinguished career as a judge and as a jurist. In her time she was no doubt a highly respected expert on many aspects of Swedish criminal law. She had taken a particular interest in European law, and in civil rights. She clearly now finds herself out of

sympathy with the Swedish judicial system. She believes it to be unfair. It is perhaps unfortunate that in her report she did not mention that her opinions are not universally accepted. Similarly, one might have expected a clearer statement in her report that some of her evidence was based on what she had been told by defence lawyers, as opposed to independent sources, although she readily revealed that in cross-examination. Nevertheless I was very grateful to her for attending court to give evidence."

<http://www.judiciary.gov.uk/Resources/JCO/Documents/Judgments/jud-aut-sw...>
— John Billing

"The basis of my conclusions: It is not true that I based my conclusions on what I had been told by defence lawyers. Ms Nye has herself confirmed that she could have interrogated Mr Assange whilst he was still in Sweden. Her motivation for not doing so was that she wanted to interrogate all the witnesses before she heard Mr Assange's side of the story. In my view this delay was unreasonable, since Mr Assange was only temporarily in Sweden. However, since she did not question him before he left Sweden, she should in my view have accepted his offer to be interrogated in England. Under the Code of Judicial Procedure '(t)he investigation should be conducted so that no person is unnecessarily exposed to suspicion, or put to unnecessary cost or inconvenience. (Chapter 23 Section 4) Issuing a EAW was bound to cause Mr Assange and his work a maximum of harm, as could easily be predicted."

Om man vill bilda sig en uppfattning om en ämbetsmans objektivitet är det kanske bättre att granska vederbörandes gärningar i tjänsten och offentliga uttalanden än att sätta sig i hans/hennes knä.

— Brita Sundberg-Weitman

"The witness was further cross-examined about the authority to issue the EAW. Again she had difficulty directly answering the question. However she did eventually say that if the decision to prosecute has been made then Ms Ny is entitled to issue the EAW. She then referred to the decision to prosecute, for which the Swedish is 'Atalsbeslut'. When pressed as to the decision to issue an arrest warrant and what it involves she said: 'I may be wrong'. When further matters about the EAW and the framework decision were put to her she said 'I am clueless. I don't know. I have no firm opinion. [as to the points that must be reached before a prosecutor issues an EAW for the purpose of prosecution]....

"The main criticism comes from the Swedish judge, Brita Sundberg-Weitman. She does not know Ms Ny. She bases her opinion on what she has been told by this defendant's lawyers and articles she had read in the press. In fact she produced comparatively little evidence to support her strong criticism of Ms Ny. I refer briefly to that part of her evidence at page 3 above. Moreover she confirmed that she had no direct personal knowledge of what had happened in the investigation. Her evidence is based upon facts supplied to her by the defence lawyers. Mr Hurtig denied telling her that Ms Ny had made no effort to interview his client. He has never met her. There is therefore no clear evidence as to the source of the information on which Brita Sundberg-Weitman formed her opinion. One probable explanation is that Mr Assange's London lawyers provided her with material they had in turn received from Mr Hurtig. However there are other explanations and the evidence is simply unclear on this point."

"She was then asked what material she has to justify the conclusion that Ms Ny 'is a well-known radical feminist'. She did not produce any further evidence to substantiate that conclusion and thought it was well known."

— John Billing

John Billing: Riddle's skrivningar kan kritiseras på flera punkter. Han tycks t.ex. inte ha uppfattat att "bail" inte existerar utanför de anglosachsiska rättssystemen, vilket han borde veta som domare i mål om utlämnande och överlämnande. Här några punkter i mitt bemötande:

Presence of the defence in the Court of Appeal (page 3: "The witness at first appeared to say the defence were not represented in the Court of Appeal but later she said, after being referred to the decision of the court, that this document says Mr Hurtig was present, but she doesn't think he was)" *My comment:* It appears clearly from the protocol of Svea Court of Appeal that Hurtig was not present. There was no hearing in the Svea Court of Appeal. The case was presented by an official of the Court.

Bail (page 3: She was asked direct questions as to whether the court would decide whether this defendant should be on bail, if returned to Sweden. "At first she appeared to avoid the question but did say that this is a matter for the court, with a right to appeal if bail is refused)." *My comment:* There is no bail option in the Swedish Code of Judicial Procedure, so I cannot have said that "this is a matter for the court" or that there is "a right to appeal if bail is refused"

Ms. Ny's idea of reasons to have a man locked up (page 3: "She was taken through the early paragraphs and accepted that there was nothing really wrong with what was said there)." *My comment:* I probably did not have enough presence of mind to answer the question properly. However, what is really wrong with Ms. Ny's statement-- that a man ought to be detained in order to let the woman have the peace to consider whether or not she has been mistreated-- is that this is not a legitimate reason to put a person in prison! (Legitimate grounds: risk of abscondence, risk of collusion, risk of continued criminality)

Principle of proportionality. Judge Riddle states that he is "not in a position to say what the reason was why Mr. Ny rejected Mr Assange's offers to be interrogated in England". *My comment:* Obviously, because she has never divulged what her reason was! That is why I said that her refusal "looks malicious". It strikes me that whereas Judge Riddle is rash to draw the conclusion that it "cannot have slipped (Mr Hurtig's) mind" what efforts he made to contact his client between 21st, 22nd and 29th September, Judge Riddle is content that Ms. Ny has refused to state her reasons for issuing a EAW instead of accepting Mr Assange's offers to be interrogated in England.

As stated in the decision by the High Court in December, what Mr Assange did "is not the conduct of a person who is seeking to evade justice." When interviewed in the media Ms. Ny has given the following reason for not accepting Mr Assange's offer to be questioned in England: "It would not be consistent with Swedish law." This is simply not true.... The principle of proportionality will lack all sense if you accept that a state authority is not under an obligation to divulge its reasons for limiting a person's freedom!

— Brita Sundberg-Weitman

Det är ganska klart att det är en rent politisk utlämning och att det inte har något med svensk rättspraxis att göra, vilket avskrivandet hos första åklagaren tydligt visar. Vi har ett rättshaveri i landet och det vore bra om vi kunde få ett mer självständigt rättsväsende som inte var politiskt styrt i enskilda fall som det är i fallet Assange enligt de flesta som ser en aning objektivt på historien. Vill man bara höra Assange så är det enkelt att skicka ner en polis eller helt enkelt låta brittisk polis förhöra honom. Hela historien blir absurd och uppenbart helt politiskt konstruerad. Väldigt stora kostnader för svenska skattebetalare blir det också för den här politiskt styrd rättsfarsen.

— Mikael Forsberg

<http://www.newsmill.se/artikel/2011/03/06/tidigare-lagman-statsministern-och-riks-klagaren-l-ter-som-bagdad-bob>

Assange extradition fears are real

*Greg Barns
ABC (Australian public service)
7 March 2011*

In theory, it ought to be difficult for the Obama administration, pressured by the resurgent and bloodthirsty Right, to demand the extradition of WikiLeaks founder Julian Assange from Sweden. But the reality is that the Swedes will succumb to political pressure and undermine or sidestep the rule of law and allow the US ‘to land their quarry’.

The claim by Assange’s legal team that one of the prime arguments against their client being extradited to Sweden to face investigation over alleged sexual assault charges is that he will end up being tortured in a high security American prison, are not simply hyperbolic advocacy.

Under Swedish law the extradition of an individual to a non-Nordic or non-European Union country can only occur if the following conditions are met.

Firstly, the principle of dual criminality applies. That is, the act or alleged crime for which extradition is requested must be equivalent to a crime that is punishable under Swedish law by a jail term of one year or more. So you can’t be extradited for traffic offences for example.

Secondly, extradition will not be granted for the prosecution of “military or political offences”.

And finally extradition will not be granted if the person being extradited runs a risk on account of his or her religious or political beliefs, or ethnic origin of being persecuted. And if he or she faces the death penalty the Swedes will not hand the person over to another state.

If it is assumed Sweden has an equivalent to an American official secrets or espionage law and therefore the issue of dual criminality is settled, the US could not possibly satisfy the Swedish government that Mr Assange would not face all manner of cruel and unusual punishment by security agencies and US police. Even keeping Mr Assange isolated from other detainees and locked in his cell for 23 hours a day-- a common penal American practice-- should be enough to stop Swedish cooperation in an extradition.

Then there is the fact that US federal law in respect of the offences of espionage and treason both carry the death penalty as a theoretical sentence. Theoretical because there is no-one currently on death row who has been convicted of these offences. But Mr Assange’s hosting of a website which carried an unprecedented number of US government documents might have prosecutors arguing for the death penalty.

In short, it is hard to see how Sweden, acting strictly in accordance with its own laws on extradition, could contemplate acceding to any US request to hand over Mr Assange.

But Sweden's track record in recent years in cases where extradition or forcible return to another country would result in human rights abuse is not one that would give Mr Assange any comfort.

In 2005 the European Court of Human Rights intervened to overturn a Swedish decision to deport two Syrian men, brothers, who were wanted in Syria over alleged 'honour killings'. The Swedish authorities, having received information that the death penalty was unlikely to be imposed on the brothers, ordered that they been returned to Syria. The European Court upheld the brother's argument that they feared persecution on return to Syria and noted that the Swedish government had been prepared to act on incomplete information and vague assurances from the Syrian embassy.

Four years earlier in December 2001, the Swedish authorities, again acting after obtaining assurances from Egypt that two asylum seekers would not be subjected to torture and would receive a fair trial, handed over Mohammed al-Zari and Ahmed Agiza, to the Americans who transferred the men to Cairo.

There is also the political overlay in the Assange case which taints the extradition process. As we saw in this country in relation to David Hicks and Mammoth Habib it did not matter what domestic or international law conventions and rules should have been applied to their cases, the overriding consideration by the Howard government was to cooperate with the Bush White House.

As Australian diplomat and writer Tony Kevin pointed out in a briefing to federal MPs last week (at which I also spoke) the current Swedish government of prime minister Fredric Reinfeldt is a centre-right coalition headed by the Moderate Party "which has close ties with the US Republican right. Reinfeldt and Bush are friends. Reinfeldt is ideologically and personally close to the former Bush Administration". And, Kevin noted, that Bush's former right hand man and Republican strategist Karl Rove is a consultant to the Swedish government on political issues.

Sweden projects an image of liberalism and determined independence but it is an illusion. So the chance of Julian Assange being whisked away by CIA operatives from Sweden is a very real one. If it happens Assange will face the same fate as Hicks and Habib-- physical and mental torture over a sustained period.

- *Greg Barns is a barrister and writer. He is a Director of the Australian Lawyers Alliance.*

<http://www.abc.net.au/unleashed/44710.html>

Is Assange on his way to the U.S.?

*James C. Goodale
New York Law Journal
March 8, 2011*

Julian Assange has lost the first round in his case to avoid extradition to Sweden. His lawyers have said all along if he were sent to Sweden, he'd soon be on his way to the U.S. If the Obama Administration has anything to say about it, he will.

Assange, who is currently in England, faces charges in Sweden of rape and coercion stemming from sexual relations with two women.

But the U.S. Department of Justice has for many months been investigating Assange, the editor of the whistleblower website WikiLeaks, in connection with the release of about 250,000 classified cables beginning in November 2010 detailing correspondence between the U.S. State Department and its diplomatic missions around the world.

The Justice Department has set up a grand jury in Virginia to indict him under the Espionage Act. The problem for the Justice Department is that the Espionage Act seemingly does not cover Assange's acts. It has never been used to criminalize publication of classified information.

The Act was used in the Pentagon Papers case to enjoin the publication of classified information. The courts however, having considered the application of the Espionage Act, decided it did not permit the injunction (censorship) of the press.

That case, however, was different than Assange's because it dealt with censorship before publication. Assange's case deals with the publication after it's taken place.

Apparently, because the Justice Department couldn't figure out a way to apply the Espionage Act to publication, it announced on Nov. 29, 2010, it was contemplating an end run around the act. It would investigate Assange to see if he urged Bradley Manning to leak. Manning is the U.S. soldier arrested in May 2010 on suspicion of having passed classified information on Iraq to WikiLeaks.

This was a clever solution to the Justice Department's problems. If it couldn't prove Assange violated the Espionage Act, it would claim Manning had violated the Espionage Act at the urging of Assange.

This was an easier case for the government, since Manning, an employee of the government, in all probability was subject to the Espionage Act, unlike Assange. But if Assange conspired with Manning, Assange could be indicted for conspiracy.

This announcement caused angst in the First Amendment community. If Assange could be indicted for conspiracy, so could every journalist who discussed the leaking of classified information with a source within government. For this reason both the Committee to Protect Journalists and Human Rights Watch protested to the Obama Administration. They urged that Assange not be indicted. In a little noticed announcement of several weeks ago, the Justice Department said it was giving up on this approach. It said that it could find no evidence that Assange discussed the leaking of classified information with Manning.

This would seemingly leave the Justice Department with no case. But the department is not giving up easily. It has subpoenaed the records of users of Twitter to ascertain whether they have knowledge of the leaks of State Department cables.

And on March 1, 2011, the Army announced an additional 22 charges against Manning, which include charges that he copied the Department of State Net-Centric Diplomacy database which contained over 250,000 U.S. records perhaps in the hope that Manning will cooperate and implicate Assange.

The Justice Department is on what lawyers call a “fishing expedition.” They are looking desperately for any evidence to construct a case. This is surprising because there’s an old saw lawyers use, “anyone can indict a ham sandwich.” What this means is that prosecutors can indict anybody for any reason because they can trump up a charge, ask grand jurors to vote on it and the jurors will blindly follow, even if they are indicting a ham sandwich.

But apparently, the Justice Department cannot even find ham for its sandwich. And so, what started off as a putative prosecution of Assange, has turned into a persecution.

The Justice Department is under heavy political pressure to indict Assange. Senators Lieberman, I. Ct., and Diane Feinstein, D. Calif., have said Assange should be indicted and so should The New York Times. The Times published some of the same material Assange published on his website.

If The New York Times is a publisher protected by the First Amendment, so is Assange and if Assange were indicted, the Justice Department would therefore run into the road blocks put up by the First Amendment, in addition to those discussed above.

Under the First Amendment, the government could not succeed unless the publication of WikiLeaks constituted a clear and present danger to the national security of the United States.

This would be impossible for the government to prove. No one in the government has pointed to any particular leak that Assange or The New York Times has published as even “damaging” national security. Indeed, Defense Secretary Robert Gates said while the leak of State Department cables was “embarrassing,” he thought that the consequence of their release would be “fairly modest.”

But even with all these difficulties, it is unreasonable to expect the government will disband the grand jury in Virginia and stop its investigation of Assange. If the Justice Department can think of any possible reason for indicting Assange, as flimsy as it may seem, he may indeed be on his way to the United States via Sweden.

• JAMES C. GOODALE is a former vice chairman and general counsel of The New York Times.

<http://www.jamesgoodale.net/assangeandus.html>

RonPaulB...

Resolved Question[Show me another »](#)**Should WikiLeaks founder Julian Assange stop raping people?**

I'm not asking you to debate the merits of his website. I'm just wondering if you think he should stop raping people? And yes, he's guilty. It's obvious.

14 hours ago

[Report Abuse](#)

Yahoo Answers : 2011-03-09

[The question, itself, does not qualify as reportable abuse.--A.B.]

<http://answers.yahoo.com/question/index?qid=20110308194415AAiYWIV>

The liberal game of silencing the messenger

John Pilger
New Statesman
10 March 2011

Of all the recent revolts across the world, the most exciting is the insurrection of knowledge sparked by WikiLeaks. But even the liberal press is turning its back on Julian Assange.

As the US and Britain look for an excuse to invade another oil-rich Arab country, the hypocrisy is familiar. While Colonel Gaddafi is "delusional" and "blood-drenched", the authors of an invasion that killed a million Iraqis, who have sanctioned kidnap and torture in our name, are entirely sane, never blood-drenched and once again the arbiters of "stability".

But something has changed. Reality is no longer what the powerful say it is. Of all the spectacular revolts across the world, the most exciting is the insurrection of knowledge sparked by WikiLeaks. This is not a new idea.

In 1792, the revolutionary Tom Paine warned his readers in England that their government believed that "people must be hoodwinked and held in superstitious ignorance by some bugbear or other". Paine's *The Rights of Man* was considered such a threat to elite control that a secret grand jury was ordered to charge him with "a dangerous and treasonable conspiracy". Wisely, he sought refuge in France.

The ordeal and courage of Tom Paine were cited by the Sydney Peace Foundation, in its awarding of Australia's human rights gold medal to Julian Assange. Like Paine, Assange is a maverick who serves no system and is threatened by a secret grand jury, a malicious device long abandoned in England but not in America. If extradited to the US, he is likely to disappear into the Kafkaesque world that produced the Guantanamo Bay nightmare and now accuses Bradley Manning, the alleged WikiLeaks whistle-blower, of a capital crime.

Should Assange's appeal against extradition to Sweden fail, he will probably, once charged, be denied bail and held incommunicado until his trial in secret. The sexual assault case against him has already been dismissed by a senior prosecutor in Stockholm; it was given new life only when a right-wing [*not really-- A.B.*] politician, Claes Borgström, intervened and made public statements about Assange's "guilt". Borgström, a lawyer, now represents the two women involved. His law partner is Thomas Bodström, who, as Sweden's minister for justice in 2001, was implicated in the handover of two innocent Egyptian refugees to a CIA kidnap squad at a Stockholm airport. Sweden later awarded them damages for their torture.

These facts were documented in an Australian parliamentary briefing in Canberra on 2 March. Outlining the epic miscarriage of justice threatening Assange, the inquiry heard expert evidence that, under international standards of justice, the behaviour of certain officials in Sweden would be considered "highly improper and reprehensible [and] preclude a fair trial". Tony Kevin, a former senior Australian diplomat, described the close ties between the Swedish prime minister, Fredrik Reinfeldt, and the Republican right in the US. "Reinfeldt and [George W] Bush are friends," he said. Reinfeldt has attacked Assange publicly and hired Karl Rove, the former Bush crony, to advise him. The implications for Assange's extradition to the US from Sweden are dire.

The Australian inquiry was ignored in the UK, where black farce is preferred. On 3 March, the Guardian announced that Steven Spielberg's DreamWorks would be making "an investigative thriller in the mould of All the President's Men out of its book WikiLeaks: Inside Julian Assange's War on Secrecy. I asked David Leigh, who wrote the book with Luke Harding, how much DreamWorks had paid the Guardian for the screen rights and what he expected to make personally. "No idea," was the puzzling reply of the Guardian's "investigations editor". The paper paid WikiLeaks nothing for its treasure trove of leaks. Assange and WikiLeaks-- not Leigh or Harding-- were responsible for what the Guardian's editor, Alan Rusbridger, has called "one of the greatest journalistic scoops of the last 30 years".

The Guardian has made it clear that it has no further use for Assange. He is a loose cannon who did not fit Guardianworld, who proved a tough, unclubbable negotiator. And brave. In the Guardian's self-regarding book, Assange's extraordinary bravery is excised. He becomes a figure of petty bemusement, an "unusual Australian" with a "frizzy-haired" mother; he is gratuitously abused as "callous" and a "damaged personality" who was "on the autistic spectrum". How will Spielberg deal with this childish character assassination?

On the BBC's Panorama, Leigh indulged hearsay that Assange did not care about the lives of those named in the leaks. As for the claim that he had complained of a "Jewish conspiracy", which followed a torrent of internet nonsense that he was an evil agent of Mossad, Assange rejected this as "completely false, in spirit and word".

It is hard to describe, let alone imagine, the sense of isolation and state of siege of Assange, who is paying for tearing aside the façade of power. The canker here is not the far right but the paper-thin liberalism of those who guard the limits of free speech. The New York Times has distinguished itself by spinning and censoring the WikiLeaks material. "We are taking all [the] cables to the administration," said the editor, Bill Keller. "They've convinced us that redacting certain information would be wise." In an article by Keller, Assange is personally abused. At the Columbia School of Journalism on 3 February, Keller said, in effect, that the public could not be trusted with the release of further cables. This might cause a "cacophony". The gatekeeper has spoken.

The heroic Bradley Manning is kept under lights and cameras 24 hours a day and is forced to sleep naked. Greg Barns, director of the Australian Lawyers Alliance, says the fears that Assange will "end up being tortured in a high-security American prison" are justified. Who will share responsibility for such a crime?

Policewoman is friend of Assange's female accuser

Expressen
10 March 2011

The police interrogator in the Julian Assange-investigation is a friend of one of the two women who is accusing the Wikileaks founder of sexual assault, Expressen can now reveal.

Personal remarks on the internet reveal that the interrogator and the woman who reported Julian Assange had contact already in April 2009. This was sixteen months before Assange was reported to the police for, amongst others, rape allegations.

On her own Facebook-page the police interrogator two weeks ago praised the lawyer of the two women and described Assange as the "overrated bubble ready to burst".

The Wikileaks founder Julian Assange and his lawyers have on several occasions criticized the Swedish judicial system and claimed that all possibilities of a fair trial have been eradicated. The prosecutor has been accused of breach of duty and the investigation has been criticized for being a political conspiracy. Assange has referred to Sweden as the "Saudi Arabia of feminism".

Expressen can today reveal that there actually existed both a political and a personal connection between one of the women plaintiffs and one of the police interrogators, whose preliminary questioning weighed heavily when an on duty prosecutor decided to order the arrest of Assange last year.

The police interrogator and the woman got to know each other through the Swedish social democratic party, with which both are involved. The police interrogator has amongst other things been on the board of the HBT (homo-, bi- and transsexual) social democrats. On her homepage she has published pictures of herself together with the retired leader of the party Mona Sahlin, and the former minister Thomas Bodström. The same Bodström who together with the social democrat Claes Borgström runs the law firm that has been hired by the plaintiffs in the Assange-investigation. [Which proves what?--A.B.]

At the same time the police interrogator has-- despite participating in the criminal investigation against Assange-- commented negatively about the Wikileaks founder on her facebook page. When the Swedish newspaper Aftonbladet recently let its readers chat with Assange the interrogator commented: "What the heck is this??? Judgement zero!!!"

The day before she wrote in a status update on her Facebook-page: "Way to go, Claes Borgström!!!"

In another status update from late February the police interrogator wrote about "The overrated Assange bubble ready to burst".

In their blogs, the police interrogator and the woman who reported Julian Assange have been open about their friendship. As recently as February 10 this year the woman commented a status update that the interrogator had on her facebook page. The woman still links from her homepage to the private blog of the police interrogator. The interrogator in turn links to her party friend and lawyer Thomas Bodström, who has a vested interest in the Assange case through his law firm.

Already sixteen months before Julian Assange came to Sweden, invited by the woman who later reported him, the police interrogator and the woman had open correspondence through the internet.

The police interrogator in April 2009 quoted a blog contribution that the Assange-woman had written about white men "who takes the right to decide what is not abusive". The police interrogator establishes that her party friend "puts her finger on the bottom line and speaks out".

The Assange-woman answered by leaving a personal greeting on the blog of the police interrogator: "Hello! Thanks for the compliment. And like you say, white men must always defend the right to use abusive words. Then they of course deny that these very words are part of a system that keeps their group at the top of the social ladder".

Sixteen months later the female police officer, as interrogator in the Assange investigation, would play an important role when the duty prosecutor ordered the arrest of the WikiLeaks-founder, suspected of rape and sexual molestation. The female police officer had just started her shift at the Klara police station in central Stockholm when the two women showed up. It was on the afternoon of August 20. Just sixteen hours later Expressens scoop of the arrest order against Julian Assange became worldwide news.

The female police soon realised that her friend and party colleague was one of the plaintiffs-- yet she was still the first to interrogate one of the women in the case. At 16.21 she started the questioning of the other plaintiff, without reporting a conflict of interest that made her participation in the case challengeable.

This questioning session initially came to play a decisive role when on duty prosecutor Maria Häljebo Kjellstrand decided to order the arrest of Julian Assange. Häljebo Kjellstrand decided that the facts reported to the police interrogation were so credible that the level of suspicion was probable cause.

Expressen has on several occasions recently had contact with the female police inspector via e-mail. Initially she said she was prepared to answer all questions. But on Wednesday she said:

- It has been decided that questions about the police handling of this matter will be answered by Ulf Göranson (the police press officer) and questions about the ongoing investigation will be answered by the prosecutor. I cannot comment on the matter as a police officer.

Police superintendent Ulf Göranson tells Expressen that he is not aware of the fact that the police interrogator is a friend of one of the plaintiffs.

What do you say to those who mean that the public trust for the police has been tarnished by the fact that one of the investigators is a friend of one of the plaintiffs?

- Since I do not have any facts, other than rumours, I will not comment on that.

Karin Rosander, information director at the Office Of The Public Prosecutor, comments on the new findings:

- We know that rumours are going around, but the prosecutor has explicitly said that she will not give any comments in this matter while there is an ongoing process in England.

• *Christian Holmén and Niklas Svensson*

Irmeli Krans guests Anna Ardin's lesbian nightclub (far right)

Swedish Assange Case Inspector Outed

'OMFG what a smell from Sweden!'

*Rixstep
10 March 2011*

Kronborg, Denmark. The olfactory senses of people visiting Hamlet's castle today were hit by another whiff of the corrupt. But they've learned by now it's not something rotten in Denmark-- the stench comes from their neighbour to the east. Sweden.

Things began calmly enough when Sweden's premier jackal reporter Niklas Svensson (he who'd stolen the original Assange story from his colleagues) announced a 'world scoop' that was anything but.

The story? Stockholm Klara police interrogator Irmeli Krans who took the testimony of Sofia Wilén on 20 August was in fact a friend of Anna Ardin. But this has been known for months-- data's been leaking to Flashback from the police all along.

Irmeli Krans hangs out in the same circles as Anna Ardin, is a somewhat more successful Social Democrat politician than Anna Ardin, and guested her friend's lesbian nightclub on at least one occasion. They're friends on Facebook too.

So Niklas Svensson's and Expressen's 'world scoop' was anything but. Yet two tidbits popped up through the day: comments police inspector Krans left on her Facebook page. 'Assange-- a overhyped balloon ready to burst.' Then when she heard the Belmarsh verdict on 24 February: 'Go Claes Borgström!!'

Krans was shut out of the police investigation after the first day and discovered she'd been locked out of the system when she tried to edit her 20 August interrogation with Sofia Wilén on the following Monday 23 August.

Neither was she part of the team who presented the Assange case to prosecutor on duty Maria Häljebo Kjellstrand-- it was thought she was against calling the event 'rape' where the others-- Mats Gehlin and Linda Wassgren-- were for it. This before Wilén's testimony was completed and forwarded to the prosecutor.

But all the above is 'old hat': it's been known for months. Not merely through Flashback but by the fact the Swedish media have had copies of the police files since time immemorial and have been able to connect the dots just like the crew at the forum.

It seems no one bothered to study the protocols, consult Flashback, or do some good old investigative journalism. Not even convicted felon and ace reporter Niklas Svensson.

So why now? Why fake this scoop now of all times? As they say in Swedish: '*därom tvistar de lärde*'-- that's what the learned are debating.

One thing's fairly certain: the story about Irmeli Krans could have been written months ago and the minimal hunting at Facebook could have been done then too. But it wasn't. In other words: the story isn't the story. As per usual with Sweden's Old Media.

Marianne Ny had a comment on the fracas as well. 'Chief prosecutor Marianne Ny can't comment on the new information in the media about the Assange case.'

Stay tuned.

<http://rixstep.com/1/20110311,00.shtml>

Det är inte bara förundersökningen som är partisk

Göran Rudling
www.samtycke.nu
10 mars 2011

Den 23 februari, dagen innan domen i utlämningsärendet, skrev jag om att polisutredningen i fallet Julian Assange är riggad. Den är partisk. Se artikeln här. Nu får vi veta att det är inte bara utredningen som är partisk. En av utredarna, Irmeli Krans är tydligt också partisk. Enligt Expressen, Svenska Dagbladet, Dagens Nyheter och flera andra tidningar har Irmeli på sin Facebooksida skrivit olämpliga kommentarer om Julian Assange och hon har hejat på målsägarbiträdet Claes Borgström. Irmeli Krans har uttalat sig på ett olämpligt sätt.

"Att en polis som är eller varit inblandad i utredningen uttrycker sig negativt om den misstänkte är mycket olämpligt och kan skada förtroendet för polisen", menar juridikprofessor Thomas Bull.

Det är naturligtvis inte bra att en polis uttalar sig negativt om den misstänkte. Det som är väsentligt är när åklagarna struntat i objektivitetsprincipen som är uppenbart i fallet Assange. Åklagarna har från den 1 september bestämt sig för att Julian Assange är skyldig och man har letat och letat efter vissa stenar att vända så att man ska försöka snärja honom i ett förhör. Irmeli Krans uttalanden är dumma, urbota dumma. Men det är inte Irmeli som är problemet. Det är hela utredningen och de som ansvarar för den. Det måste utredas. Och det måste utredas nu.

Jag var på rättegången i London och lyssnade på alla vittnesmål. Jag lämnade själv ett. I mitt skriftliga vittnesmål står det "I should add, in relation to the cast of Social Democrats who are involved in this case, that the policewoman who interviewed the alleged rape victim, Irmeli Krans, is also a well known Social Democrat and police officer. She also stood for election to the City Council of Stockholm." Anna Ardin kandiderade tillsammans med Irmeli Krans till Stockholms kommunfullmäktige. Dessutom har de en liknande agenda. Det uppmärksammades inte på något sätt under rättegången.

Advokatsamfundet har efter rättegången startat en utredning av Björn Hurtig med anledning av att han missat två SMS. SMS som visade att åklagarna ville förhöra Julian Assange efter den 22 september. Anledningen till att denna fråga blev viktig beror på att den engelske advokaten, Geoffrey Robertson QC, gjorde en mycket dålig utfrågning av Björn Hurtig. Så de två missade SMSen blev belysta i ett lysande korsförhör av Clare Montgomery.

I rättegången pratades det om över 100 SMS. Och advokatsamfundet fokuserar på 2 [av dessa]. I sitt vittnesmål nämnde Björn Hurtig att han hade fått se över 100 SMS som skickats mellan målsägarna, och målsägarna och vänner. SMS som indikerar att målsägarnas berättelse för polisen inte är helt sanningsenlig. Dessa SMS har Björn Hurtig inte fått ta kopior på. Han fick inte ens göra anteckningar om dem. Han blev också förbjuden av åklagarna att prata om SMSsessen. Tack vare att Advokatsamfundet gav honom tillåtelse att prata om det kunde Björn Hurtig berätta om dessa SMS på rättegången. Men det skrev media inte mycket om.

Nu när vi vet att Irmeli Krans är partisk och vi vet att utredningen är partisk så borde Advokatsamfundet ställa krav på åklagarna att lämna ut kopior på samtliga SMS till Björn Hurtig. Varför döljer polis och åklagare information som tyder på att Julian Assange inte är skyldig till allt han anklagas för? Och varför har polis och åklagare inte utrett Anna Ardis berättelse, en berättelse som har alla spår av påhittad historia. Något som jag upplyste polisen om i två mail, 16 och 17 september, och i ett polisförhör den 16 september. Något som polisen verkar "ha glömt och gömt".

Det viktiga i sammanhanget är att åklagarna inte ville förhöra Julian Assange mellan den 1 och 21 september. Varför kallades Julian Assange inte till förhör omedelbart när förundersökningen återupptogs? Det måste vi ha svar på.

Det vore bra om advokatsamfundet nu startar en granskning varför Julian Assange inte blev förhörd mellan den 1 och 21 september. Vad gjorde Björn Hurtig för att snabbt få till stånd förhör? Och vad svarade åklagarna?

... Uppenbart är att undersökningen inte bedrivits skyndsamt. Uppenbart är också att man inte tillgodosett Julian Assanges rättigheter. Det är viktigt inte bara för Julian Assange. Utan för alla de kvinnor som i en framtid är verkliga offer för sexuella övergrepp. Så som denna utredning har bedrivits ska aldrig mer utredningar få bedrivas.

DETTA MÅSTE GRANSKAS NU!

Vad hände på polisstationen den 20 augusti? PM ger svar.

*Göran Rudling
www.samtycke.nu
12 mars 2011*

I och med de senaste avslöjandena om att Irmeli Krans partiska uttalanden i fallet Assange diskuteras det nu vad var det som hände på polisstationen den 20 augusti. Var det Irmeli Krans som såg till att Julian Assange blev anklagad för våldtäkt? Eller var det någon annan? Vad var det som hände egentligen?

Under lång tid har det skrivits om att de två kvinnorna inte ville anmäla för våldtäkt. De ville bara ta reda på om det gick att få Julian Assange testad för STD och HIV. Det skrev Sara Gunnerud om på Rebellabloggen den 24 augusti.

"Det kan handla om något så enkelt som två kvinnor som ville ta reda på om det gick att tvinga någon att testa sig för sexuellt överförbara sjukdomar. Och om poliser som gjorde sitt jobb och såg något brottsligt i kvinnornas berättelse om en sexpartner som struntade i deras överenskommelse om skyddat sex och lät bli att använda kondom utan deras vetskap eller samtycke."

Under lång tid har detta varit den officiella historien. Bra polisarbete ska ha lett till att sexbrott har uppdagats. Om vi läser Häktningspromemorian så kan vi se att vissa vitnen talar om just detta. Kvinnorna var oroliga för HIV och STD.

I början på december när media återigen började skriva om fallet skrevs det att kvinnorna egentligen inte ville anmäla utan bara att Julian Assange skulle testa sig.

Detta förnekade Claes Borgström. En kort tid därefter ändrades texten på Rebellarbloggen och numera står istället:

“Det kan handla om något så enkelt som två kvinnor som villestå upp för sin rätt till sina kroppar, som inte accepterade övergrepp och berättade om dem.”

En helt annan historia. Borta är pratet om skyddat sex och kondomer. Nu handlar det om två kvinnor som villestå upp för sin rätt till sina kroppar.

I den läckta Härtnätspromemorian finns mycket att läsa. Men det saknas ett viktigt dokument. Det PM som Linda Wassgren skrev den 22 augusti som förklarar vad som egentligen hänt på polisstationen.

PMet finns här (http://www.samtycke.nu/doc/police_pm_p29.pdf). I PMet nämns inget om HIV eller STD men Linda skriver att båda kvinnorna ansåg sig utsatta för brottet våldtäkt.

Detta PM som talar om att båda kvinnorna ansåg sig utsatta för våldtäkt motsäger några av vittnenas berättelser i Härtnätspromemorian. Av någon anledning så finns detta PM inte med i Härtnätspromemorian. Är det för att PMet motsäger vissa vittnesberättelser? Och hur kommer det sig att de media som har tillgång till detta PM inte skrivit om allt som står i det?

Stefan Wahlberg har i Dagens Juridik skrivit om PMet [*se nedan*]. Han utlämnade en viktig rad, att båda kvinnorna ansåg sig utsatta för våldtäkt. Tack vare att han utlämnade den raden har många trott att den raden inte fanns med i PMet.

Vad som är intressant i PMet är att Linda Wassgren beskriver hur fallet hanterats. Och att det är Linda som ringer några samtal och senare kontaktar jouråklagaren. Irmeli Krans namn nämns inte. Irmeli Krans hade säkerligen inget inflytande på beslutet att brottet skulle rubriceras som våldtäkt. Vad som framkommit senare är att efter Irmeli avslutat sitt förhör med Fröken W var Irmeli förvånad och irriterad över brottsrubriceringen. Hon ville veta vilken information som jouråklagaren hade som gjorde att jouråklagaren ansåg att det handlade om våldtäkt. Irmeli fick till svar att brottsrubriceringen skulle stå kvar.

Fortfarande vet vi inte allt om vad som hänt. Det vet inte polis och åklagare heller. Det vore synnerligen lämpligt om utredningen kunde starta om och förhören kunde bli fullständiga så att allt blev klarlagt. Och då vore det bra om man kunde utreda huruvida historien som Anna Ardin berättar är sann. Det finns mycket som tyder på att hennes historia är påhittad. Mer om det i kommande artiklar.

* * *

Globalt närlöga för Sverige i Assange-fallet

*Stefan Wahlberg
Dagens Juridik
2010-12-20*

Nu har jag i omgångar förklarat för både brittisk och amerikansk media att jag inte tror att det finns någon konspiration bakom våldtäktsmålen mot Julian Assange. Jag har också fått förklara hur det svenska åklagarväsendet fungerar, hur sexualbrottsslagstiftningen är uppbyggd och vilka beviskrav som ställs in sådana här fall i Sverige.

Det internationella intresset för Assange-fallet är enormt-- om möjligt ännu större än för Pirate Bay-målet. Skillnaden är att det nu handlar om traditionell straffrätt och inte om komplicerade och tidigare oprövade immaterialrättsliga frågor. Man kan med fog påstå att den svenska rättsstaten har världens alla argusögon riktade mot sig i Assange-fallet-- såväl från främmande statsmakter som från internationell massmedia. Kommer då detta att påverka hur ärendet hanteras? Alla vet att man måste svara nej på den frågan men att svaret egentligen är ja.

Fallet är onekligen rättsligt knepigt, vilket inte minst framgår av de diametrala slutsatser som tre svenska åklagare kom fram till inom loppet av bara några dagar. När grunderna för såväl dessa som framtida beslut i ärendet väl läggs fram i dagens ljus så lär det bli de långa knivarnas natt om inte allt visar sig vara logiskt och korrekt underbyggt. Starka krafter, från alla håll, kommer inte att missa ett tillfälle att offentligt saluföra sina åsikter om den svenska rättsvisan.

Hur har man då skött sig hittills? Framför mig har jag ett internt polis-PM som upprättades två dygn efter det att Julian Assange blev anhållen och efterlyst-- alltså precis då det svenska rättsväsendet hade hamnat i den globala medieorkanens öga. PM:et är skrivet av den polis som, helt ovetande inför vad detta senare skulle utlösa, tog emot de båda kvinnorna när de kom in på Klara närmiljöstation den 20 augusti i år. Exakt varför PM:et är upprättat är oklart men en kvalificerad gissning är att polismannen har fått order om att dokumentera exakt vad som hänt just med tanke på det rabalder som händelsen utlöste.

Enligt PM:et "ville kvinnorna prata och få lite råd om två tidigare händelser där de var lite osäkra på hur de skulle gå vidare". Polisen skriver att hon rådgjorde med både stationsbefälet och enheten för familjeväld innan hon kontaktade jouråklagaren. Hon avslutar PM:et med orden "alla jag pratade med var rörande överens om att det rörde sig om våldtäkt". Minst tre poliser och en åklagare gör alltså samma bedömning. En av dem, jouråklagaren, anser dessutom att bevisen är så starka att hon beslutar att anhålla Julian Assange på sannolika skäl misstänkt för våldtäkt. Och här kan det vara värt att stanna upp en sekund.

Framför mig har jag också polisanmälan och det första målsägandeförhöret som hölls samma dag. Anmälan skrivas in i polisens system klockan 16.11 och förhöret påbörjas tio minuter senare-- alltså klockan 16.21. Förhöret pågår därefter fram till klockan 18.40. I sammanhanget är det värt att notera att jouråklagaren fattar sitt beslut om att anhålla Julian Assange klockan 17.00--- alltså när det återstår en timme och fyrtio minuter av förhöret.

Såväl åklagarens bedömning av bevisläget som hennes beslut att tillgripa det starkaste tvångsmedel som lagen medger måste således ha vilat på ett ofullständigt underlag. När jag frågar ett antal åklagare om saken så går uppfattningarna isär. Några är pragmatiska och säger att "så brukar det gå till när man har jouren" andra blir betänksamma och säger att detta verkar "märkligt" eller till och med "osannolikt". Ett något oortodoxt svar går ut på att "så här brukar poliserna hantera information till jouråklagarna".

Oavsett om det handlar om slentrian, ett systemfel eller ett enskilt misstag så är den här typen av hantering givetvis inte särskilt hedrande för den svenska rättsvisan. Det faktum att en chefsåklagare mindre än ett dygn senare beslutade att lägga ned förundersökningen-- så vitt känt eftersom hon ansåg att gärningen ej var brott-- visar dessutom att det handlar om en ovanligt komplex materia. Att en överåklagare ett par

dagar senare återupptar undersökningen fär om möjligt saken att framstå som ännu mer komplicerad. De frågor som världen med fog kan ställa sig är: vad krävs egentligen för att man ska bli anhållen och efterlyst för våldtäkt i Sverige? Och hur kan rättsväsendets företrädare göra så olika bedömningar?

Vad som nu händer i förundersökningen rent materiellt är höljt i dunkel. Vi vet dock att uppfattningarna mellan Julian Assange och överåklagare Marianne Ny går isär när det gäller hans tillgänglighet för förhör *[egentligen inte-- A.B.]*, vilket för övrigt är grunden för den häktning och begäran om utlämning som nu är aktuell. Däremot vet ingen i nuläget om ärendet kommer att sluta med åtal och, ännu mindre, hur utfallet i så fall blir i domstol. Ödesfrågan om en eventuell vidareutlämning till USA kommer dessutom att ställa hela ärendet på sin allra yttersta spets.

En sak är i varje fall klar. Oavsett vad som händer så kommer fallet att underkastas en granskning som ytterst få svenska sexualbrotsärenden tidigare har varit utsatt för. Det svenska systemets rättssäkerhet, oväldighet och integritet kommer att behöva passera ett nälsöga som sannerligen förpliktigar. Detta kan i och för sig vara nyttigt— inte minst eftersom det handlar om den typ av mål där det svenska systemet, bevisligen, har havererat alltför många gånger tidigare.

- *Stefan Wahlberg, TV-producent och journalist med inriktning på rättsfrågor*

<http://www.dagensjuridik.se/2010/12/globalt-nalsoga-sverige-i-assange-fallet>

Julian Assanges förhörsledare JO-anmäls

www.realtid.se
2011-03-14

Kändisadvokaterna Per E Samuelsson och Pelle Svensson backar upp JO-anmälan som lämnats in av Rättssäkerhetsorganisationen, RO, mot förhörsledaren i Assange-målet.

Den kvinnliga polisen som höll förhören i Assange-målet är vän med den 31-årige kvinnan som anmälde Julian Assange för sexuella övergrepp, enligt Expressen. Nu anmäls hon för att ha brutit mot jävsreglerna.

Rättssäkerhetsorganisationen, RO, som ligger bakom anmälan kräver nu att utredningen ska börja om på nytt.

– Det är ett absolut krav från vår sida. Det har gått prestige i det här fallet från åklagarhåll måste jag säga, säger Johann Binninge, grundare av RO.

Han uppger även att förundersökningsledaren redan en tid innan anmälan kom in skrivit negativt om Julian Assange på sin blogg.

– Hon har redan en förutfattad mening om den misstänkte. Hon borde, med den erfarenheten som hon påstår att hon har, inse att det uppstår en jävsituation. Hon borde ha överlämnat det här till någon annan, ändå fortsätter hon, säger Johann Binninge till Realtid.se.

Han förklarar att RO är insatta i ärendet och har läst det förundersökningsmaterial som läckt ut från utredningen.

– Vi blev även kontaktade av Assange när han ville byta försvarare. Vi fick ett mejl från honom. Det är rätt vanligt att klienter kontaktar oss när de vill byta försvarare så det var inte konstigtare i det här fallet, säger Johann Binninge.

Rättssäkerhetsorganisationen, RO, får uppbackning av två tunga advokater, Per E Samuelsson samt Pelle Svensson, som båda sitter i organisationens Advisory Board.

– Frågan är värd sin belysning efter vad som har stått i massmedierna. Jag har ingenting emot om man granskar om polisen som har handlagt fallet har gjort rätt, säger Per E Samuelsson till Realtid.se.

Pelle Svensson menar att det är naturligt att detta mål blivit ifrågasatt i och med att första åklagaren lade ned målet och att en överåklagare sedan tog upp det igen.

– Jag tycker att det är olyckligt att föregripa en kommande rättslig prövning. Eftersom det är ett sådant allvarligt brott utgår jag från att han blir utlämnad till Sverige. Då får man hoppas att han får en rättvis rättegång, säger Pelle Svensson till Realtid.se

Han menar att det är självklart att förundersökningsledaren har begått ett brott mot jävsreglerna.

– Det här bör man titta på. I sådana här känsliga fall ska man vara mycket noga att följa de regelsystem som finns. Man går inte in och håller ett förhör där man känner eller till och med kan vara vän med den man ska höra. Då ska man förklara sig jävig direkt, säger han.

• *Sara Johansson*

http://www.realtid.se/ArticlePages/201103/14/20110314113557_Realtid511/20110314113557_Realtid511.dbp.asp

-----

Historien om den sjuke/a polisen

Göran Rudling
16 mars 2011

Under rättegången i London 7-8 februari framkom information som det inte skrivits speciellt mycket om.

Björn Hurtig tillträdde som Julian Assanges försvarare den 8 september. Samma dag som han tillträdde ringde han Marianne Ny för att få till stånd ett förhör med Julian Assange. Han fick till svar ”inte just nu”. Det ingick uppenbarligen inte i planeringen att förhöra Julian skyndsamt. Något som är viktigt vid sexualbrott.

Den 14 september skickade Björn Hurtig ett e-mail till Marianne Ny. Dagen därpå, den 15 september, ringde Marianne Ny tillbaka. Återigen framförde Björn Hurtig en önskan om att Julian Assange skulle förhöras och att Julian var villig att medverka

i förhör. Svaret Hurtig fick var att en polis var sjuk så man kunde inte genomföra ett förhör. Det fann naturligtvis Hurtig märkligt och han nämnde att det måste naturligtvis finnas fler poliser som skulle kunna genomföra förhör. Marianne Ny sa då att det var bara en speciell polis som kunde genomföra förhöret.

Hur kan det komma sig att om en polis är sjuk så kan man inte genomföra förhör med en misstänkt? Och varför är just en speciell polis så viktig i detta fall? Och nu när vi vet vad polisen faktiskt gjorde runt tiden 15-20 september blir Marianne Nys svar ännu mer konstigt.

Förhören med målsägarna är genomförda av två olika poliser, Irmeli Krans och Sara Wennerblom. Det ena förhöret är dessutom ett telefonförhör. Utöver dessa förhör har det gjorts ytterligare förhör. När förundersökningen återupptogs den 1 september har Marianne Ny inflytande över vad som görs. Av de förhör som genomförts efter den 1 september och som redovisas i Håktningspromemorian kan vi se att det enbart är Mats Gehlin och Ewa Olofsson som omväxlande varit förhörsledare. Totalt har man genomfört 9 förhör med vittnen plus 1 förhör med mig. Vid 8 av dessa förhör har det endast varit en polis närvarande. Det är endast vid förhören av de vittnen som kan tänkas stödja Julian som två poliser närvarande. Vid förhöret av Johannes Wahlström var Ewa Olofsson förhörsledare, Mats Gehlin förhörsyttne. När man förhörde Donald Boström var rollerna ombytta. Båda dessa förhör har bandats.

Så vad vi kan förstå av Marianne Nys svar till Björn Hurtig var att hon hade planerat att använda sig av en förhörsledare och ett förhörsyttne och att man skulle banda förhöret med Julian Assange. Och att den 15 september var antingen Mats Gehlin eller Ewa Olofsson sjuk.

Den 20 september genomfördes förhör av Johannes Wahlström och Donald Boström. Dessa förhör måste ha varit inplanerade en tid i förväg. Den 20 september är en måndag så det är rimligt att anta att runt den 15 september så visste Marianne Ny om att man planerade att genomföra förhör där både Mats Gehlin och Ewa Olofsson skulle medverka. Det betyder att det hade varit möjligt att planera in förhör med Julian Assange från den 20/21 september och framåt. Men det ville uppenbarligen inte Marianne Ny. Varför har vi ingen aning om.

Det som fått stor uppmärksamhet i svenska media är det faktum att Björn Hurtig missade att han den 22 september fått tre SMS från Marianne Ny där hon ville att ett förhör skulle genomföras den 28 september. Det har till och med blivit så uppmärksammat att Björn Hurtig blivit ombedd av Advokatsamfundet att förklara sig.

Julian Assange blev den 20 augusti anhållen på rätt lösa grunder. Den 1 september när man återupptog förundersökningen måste misstankegraden varit högre än den var den 20 augusti. Trots det vidtog man inte åtgärder för att förhöra Julian Assange på 21 dagar.

När man runt den 15 september planerade in att förhöra Johannes Wahlström och Donald Boström den 20 måste Marianne Ny haft kunskap om att de två specialpoliser som genomförde förhör var tillgängliga den 20 september. Så Marianne Nys svar till Björn Hurtig att man inte kunde planera in förhör för att en polis var sjuk kan inte varit det verkliga skälet till varför hon sa nej till att förhöra Julian Assange.

Nu när vi vet att Julian Assange fortfarande inte är förhörd framstår Marianne Nys historia om att en polis var sjuk som ännu mer märklig. Varför planerade Marianne Ny

inte in ett förhör med Julian samtidigt som man planerade in förhör med Johannes Wahlström och Donald Boström?

<http://www.samtycke.nu/2011/03/historien-om-den-sjuke-polisen/#more-1853>

Assange told of ASIO snooping

*Philip Dorling
The Age (Australia)
March 16, 2011*

WIKILEAKS founder Julian Assange is believed to have been tipped off more than seven months ago about Australian intelligence scrutiny of his whistleblowing activities.

Senior government ministers yesterday claimed to have no knowledge of co-operation between Australian intelligence agencies and the United States government concerning Assange after WikiLeaks began publishing thousands of secret documents leaked from the US Defence Department.

But sources within WikiLeaks have told The Age that an Australian intelligence official privately warned WikiLeaks on August 11 last year that Assange was the subject of inquiries by the Australian Security Intelligence Organisation, and that information relating to him and others associated with WikiLeaks had been provided to the US in response to requests through intelligence liaison channels.

The Australian intelligence official is also claimed to have specifically warned that Assange could be at risk of "dirty tricks" from the US intelligence community, including the possibility of sexual entrapment.

The information is said to have been provided to WikiLeaks by means of a submission through the website's electronic "drop box" on the day Assange flew from London to Stockholm to speak on freedom of the press.

Nine days later, on August 20, a Swedish newspaper reported that Assange was wanted by Swedish police for questioning in relation to sexual assault allegations involving two women in Stockholm. Assange immediately tweeted on the WikiLeaks Twitter page: "We were warned to expect 'dirty tricks'. Now we have the first one."

Subsequently, on August 23, Assange said in a telephone interview with Arab news channel Al Jazeera: "We were warned on the 11th [of August] by Australian intelligence that we should expect this sort of thing."

Assange is appealing a British court decision to uphold an arrest warrant for him to be extradited to Sweden for questioning about the sexual assault allegations. He and his lawyers have retreated from earlier claims that the allegations are the product of a conspiracy involving foreign intelligence agencies.

WikiLeaks also learnt its Australian intelligence source was aware of the group's intention to seek legal advice from a prominent Melbourne lawyer-- information not public at the time and known only to people within WikiLeaks.

Prime Minister Julia Gillard was confronted with a video message from Assange when she appeared on ABC TV's Q&A program on Monday. Assange asked the Prime Minister whether her government had exchanged information about Australian citizens, specifically people linked to WikiLeaks, with foreign powers. He asked that if she could not give a straight answer to the question, whether the Australian people should consider her to have engaged in treason.

Ms Gillard replied "I honestly don't know what he's talking about," adding that no one had asked her about Assange during her recent visit to Washington. "So I'm afraid I can't help him with a full and frank exchange about people who work with WikiLeaks."

Mr Gillard did acknowledge Australia regularly exchanges information about Australian citizens with other countries in relation to law enforcement matters, but she said in regard to WikiLeaks, "to my knowledge, it hasn't happened".

A spokesman for the Prime Minister yesterday declined to say whether Ms Gillard had initiated any inquiries to determine whether Assange's claim was correct.

A spokesperson for Attorney-General Robert McClelland said that the Attorney-General was unaware of information sharing concerning Assange, but said it was "entirely appropriate" for the US to investigate the leakage of classified information.

[ASIO. *The Australian Security Intelligence Organisation Act 1979 (the ASIO Act).* ASIO is Australia's national security intelligence service. ASIO's main role is to gather information and produce intelligence that will enable it to warn the government about activities or situations that might endanger Australia's national security.]

<http://www.theage.com.au/national/assange-told-of-asio-snooping-20110315-1bvyb.html>

Grey areas reshape the Assange debate

Guy Rundle
Crikey
17 March 2011

A popular new social movement in Sweden, dedicated to exploring the "grey areas" of sexual life, has been accused of being a campaign directed at Julian Assange, with tweets between the organisers talking of naming the movement after one of his accusers, and coaching each other to "keep the story close to the Assange situation".

The tweets seem to contradict claims by the organisers that the movement was only inspired by the Assange situation, and had no focus on it, and the leading figures are all well-connected friends of Assange case complainant Anna Ardin.

PrataOmDet (Let's Talk About It) has become a sensation in Sweden, since it was simultaneously launched by half a dozen leading Swedish journalists on December 20 last year. Its website features a range of stories about sex that went wrong, sex people didn't want but acceded to, and all points in between.

Journalist Johanna Koljonen, who co-founded the group, says that the movement began as a twitter conversation "talking to people on twitter about how difficult it is to even think about the Assange case in a rational manner", and telling of some bad "grey area" sexual experiences. Koljonen says she took no position on the case:

"Even if we're able to unthink the troubling consequences for WikiLeaks if the allegations turn out to be true, and even if we'd by magical means find out the facts about what really happened in the contested situations, we probably still wouldn't agree on how the facts should be interpreted."

Asked to write it up for a newspaper, she organised a group of other writers by twitter to publish similar accounts on the same day, and needing a name for it:

"I tweeted, again very casually, that this thing in the papers was happening, and mentioned that obviously anyone who wanted to start on twitter was welcome to #talkaboutit — #prataomdet. I remember thinking that we would need a hash tag for the links to the articles ..."

Indeed when PrataOmDet hit the Swedish media on Monday December 20, it had the appearance of a spontaneous uprising against sexual coercion, by a group of journalists with little prior connection.

This was not the case. As contributors to the Swedish site Flashback discovered, the common link between many was Ardin herself, who was a twitter friend (i.e. following and followed by) to 12 of the most prominent 18 or so initial contributors to the movement.

Though Koljonen gave the impression of being at some distance from the case, she was in fact a close friend of Ardin, the first complainant in the case. Indeed, according to her twitter feed, she spent time with Ardin, and another woman whom police would subsequently interview as a witness, on the week Assange arrived in Sweden.

Another key organiser, Sofia Mirjamsdotter, denied knowing Ardin at all, on the collective blog Same Same But Different. Yet her twitter feed showed that she had exchanged tweets with Ardin half a dozen times, most recently in July last year, asking about a restaurant one had attended, talking back and forth about it.

That there would be connection to Ardin was hardly earth-shattering, given the interconnections of a leftish feminist media network in Stockholm. Nevertheless, the connections, as mapped on the Flashback website were pretty striking.

Twelve of the 18 or so initial contributors to prataomdet, were twitter friends of Ardin's, including most of the journalists who wrote and published pieces simultaneously in late December when the campaign was launched.

Yet perhaps the clearest sign that this campaign had other agendas was contained in the twitter discussion that proceeded the launch. Contrary to Koljonen's claim that the name prataomdet came to her, one other idea was suggested:

@barsk we write various articles with a common tag of some kind. All publish about the same time. stand straight in the shit storm.
2010-12-14 21:18:47 via Twitter for iPad in reply to Barsk

... We're aiming for Monday and must all talk to our editors, thursday latest. Regardless of what the newspapers say, we can blog on Monday
2010-12-14 22:38:19 via Twitter for iPhone

I think '#thanks anna' is a nice little tag, but sounds like we're taking a position on the issue. I like 'I am Anna Ardin' also but the same problem?
2010-12-14 22:41:34 via Twitter for iPhone

Okay decided, on argument: just because Anna's name is known does not mean we should keep repeating it, so obviously we write without it!
2010-12-14 22:53:26 via web

The tweets pretty clearly indicate that the campaign was not only Ardin focused, but also Ardin-leaning. Despite Koljonen's protestations that it was impossible to know what happened, there were no suggestions of a #thanksjulian tag. Ultimately it seems that that the only reason an Ardin name was decisively rejected was because it would continue to breach her privacy.

Nor does the discussion suggested a loose coalition of writers, but rather a media push being tightly co-ordinated, a feeling reinforced by a retweet by Koljonen [jocxy]:

danielbjork @@ elingrelsson jocxy That said, I think that everyone who writes on Monday should be clear and keep everything close to the Assange situation.
2010-12-14 22:41:19 via web for Mac. Retweeted by jocxy

The push was spectacularly successful, and at a key moment in the case. On December 14 when the rapid organisation began, Assange had just been granted bail by the UK magistrates court, while he was awaiting extradition. Finally released two days later, he said that he had been warned of a "big counter-attack". The day after Assange's release, The Guardian published "10 days in Sweden", a report by Nick Davies drawing on a copy of the 100-page police file on the case, leaked to him. The article was heavily skewed against Assange, leaving out much of the ambiguity and contradiction of the report.

Then, the next Monday, PrataOmDet hit, and reset the Swedish media agenda for weeks to come. Of itself, the stories on its website do not disadvantage Assange. Indeed as the legal reform blogger Goran Rudling notes, they may even help him, because they demonstrated that the whole idea of "consent" and "willingness" in sex crime, was so confused in Sweden that no one knew what they were talking about.

But at another level, the campaign has reshaped the debate in the country where Assange will be tried, giving the impression that a vast sexual grey area has been expanding for too long, and that it is time to put a stop to it. And what explosive, high-profile trial might make that possible?

Another example of the Guardian's creative 'redacting'

Bella Magnani

WL Central

21 March 2011

Oh dear, Nick Davies, what went wrong?

Back in 2008 you wrote a book called *Flat Earth News*, a meticulously researched and scathing analysis of journalistic corruption and murky practices in British newspapers. You told us: "the modern newsroom is a place of bungs and bribes, whose occupants forage illicitly for scoops in databases and dustbins. Newspapers hold others to account while hushing up their own unsavoury methods. Self-regulation does not always offer fair (or any) redress to citizens who have had lies written about them. Stories are often pompous, biased or plain wrong. Some close scrutiny is not only legitimate: it is overdue."

Ugh! Sounds nasty. So glad you took the moral high ground there and called so passionately for journalistic standards to be above reproach, lest readers end up "soaked in disinformation". Warming to your theme, in another Guardian article-- "Our media have become mass producers of distortion"-- you let rip:

"Where once journalists were active gatherers of news, now they have gene rally become mere passive processors of unchecked, second-hand material, much of it contrived by PR to serve some political or commercial interest. Not journalists, but churnalists. An industry whose primary task is to filter out falsehood has become so vulnerable to manipulation that it is now involved in the mass production of falsehood, distortion and propaganda."

And here you are telling us about the Guardian's Hay Festival debate on falsehood and distortion in the news: "Faith in 'quality journalism' has never been lower, but public demand for fair and accurate reporting is undiminished".

Trust me, dear Reader-- nice touch, Nick. Thank you, I'll try.

It's become a bit of an obsession with you, this drive to expose tabloid corruption and the failings of the press. You even wrote to your MP about it. Well, everyone's MP actually.

In fact, you rarely cover anything else nowadays-- 65 articles (and counting) about the News of the World phone-hacking scandal you've been pursuing relentlessly for three years now. Oh, there's been a few on the Afghanistan War Logs (3), the Iraq War Logs (3), the Swiss bank whistleblower (4), Julian Assange (2), and a couple of weird ones claiming sex trafficking in Europe doesn't really exist. But ever since your last article on Assange you've devoted yourself exclusively to exposing scurrilous journalists.

Here's one from December 12 last year. Your words: "Here's the riddle. If the Guardian, the New York Times and Channel 4's Dispatches can all find numerous journalists who worked at the News of the World who without exception insist that the newspaper routinely used private investigators to gather information by illegal means, why can't Scotland Yard find a single one who will tell them the story?"

Yes, it's a riddle, isn't it? The strapline on the article puts it even better: "If the Guardian can find numerous News of the World journalists who admit that the newspaper gathered information by illegal means, why can't Scotland Yard? asks Nick Davies."

December 12? Wasn't that the day the illegally leaked police protocol from Sweden landed on your desk? You know, the one you used to produce "10 days in Sweden: the full allegations against Julian Assange" a few days later, which you said was based on "unredacted statements held by prosecutors in Stockholm"? Well, the world now knows just how 'unredacted' your article was. Hmm ... your employers are in a bit of bother over that at the moment too, aren't they ? "Cooking" cables from Russia and Bulgaria and all that. Time to call a staff meeting, Nick-- they need a fearless crusader for press truth like you to knock 'em back into shape.

Here's the riddle, Nick: why an award-winning investigative journalist couldn't see the many, many holes in the police investigation sitting on the desk in front of him. The personal and political association of the first investigative officer with one of the complainants; the disturbing news that she was allowed to sit in on the other woman's interview; the tampering with statements on the police computer; the two women being allowed to produce revised statements on September 2 in the light of the so-far still secret SMS messages; the police asking a witness about a victim's prior sex life (WTF?); the failure of police forensics to find DNA on the torn, supposedly used condom presented to police 12 days after the event.

And that's just the tip of a very big iceberg-- there's plenty more beneath the surface.

So, Nick Davies, why did you choose to publish an article based on only one side of the story? In an alleged rape case? Would you consider that good journalistic practice? Or a disgrace to your profession?

Surely any investigative journalist worth his salt could have-- would have-- torn this 'story' to shreds, and called them on it, publicly. Why didn't that happen here? All of the information above-- and more-- was available by December 12. Instead, in your "unredacted" version, we got the 'juiciest' quotes from the witness statements while others, which flatly contradicted them, were ignored. Of the many questions about police abuse of process raised by the protocol, we got none. And on how the police report came to fall into your hands, we got silence.

No Requirement of Proof in Swedish Sex Trials

Court rulings sealed to hide lack of evidence. Another ugly thing about the Swedish judicial system.

*rixstep.com
2011-04-02*

Tomas Eriksson is a specialist in forensic psychiatry. He's studied the court evidence in great number of convicting incest verdicts. The following article was first published in the Swedish daily *Dagens Nyheter* (DN.se) on 28 September 1994 and was reproduced by the Nordic Committee on Human Rights (nkmr.org).

This was the first of a number of articles published by the same author between October 1994 and October 1995. The situation hasn't improved in Sweden since 1994-- it's only become worse.

Geoffrey Robertson QC, Mark Stephens, Jennifer Robinson and others have tried to impress the British courts with the futility of seeking justice in Sweden. Justice must not only work-- it must also be seen to work. But not in Sweden where closed doors and complete lack of public insight are more and more becoming the norm.

Controversial solicitor Claes Borgström keeps telling everyone that 'victims' can't determine if they've been violated because they're not jurists. But most 'magistrates' sitting in the Swedish courts aren't jurists either-- they're political appointees with no background in law.

Surveys conducted by 'HAX' (Henrik Alexandersson) for Swedish TV8 with Swedish court magistrates show these 'amateurs' answer key legal questions incorrectly 63% of the time. A full 50% of them think it's perfectly OK to slant a verdict according to one's party political platform. 33% admit they've already done so.

A surprising number of them believe they can sidestep the 'presumption of innocence' as long as they then mete out a lighter sentence as compensation. They also believe that when they finally run into a case with cold hard evidence, they can be harsher than the norm-- 'because this time we have real proof'.

Welcome to Sweden. Howard Riddle says you can get a fair trial there. The facts say otherwise.

* * *

No Requirement of Proof in Swedish Sex Trials

*Tomas Eriksson
Dagens Nyheter
28 September 1994*

A 65 year old man is sentenced to 4 years in prison and damages of SEK 500,000 for raping and abusing his 12 year old stepdaughter. In the sealed verdict is found a gynecological examination which shows only that the girl several years later was no longer a virgin. There are other circumstances cited of low grade value as evidence. At the same time the fact the girl was a notorious pathological liar is studiously omitted. Other facts which further reduce her credibility are also conspicuous by their absence.

Sexual assault of children is an especially serious crime, but in practice it's hard to prove. There's usually no forensic evidence and the courts are forced to rely on testimony that's difficult to interpret and often obtained several years after the fact. They also rely on 'expert' testimony from psychologists with very dubious credentials. The ability of the courts to judge correctly in these cases has also been roundly questioned.

Despite a number of cases where the alleged victims single out long lines of men as sex offenders on obviously fallacious grounds, the Swedish courts still seem to adhere to

the myth that no 'victim' would ever lie about something like this. There is reason to suspect that the courts' disgust with the crimes, in combination with strong public opinion that the 'culprits' should be ransacked and convicted, has led to the evidentiary requirements being lowered to a level that would be unthinkable in any other type of criminal proceeding.

According to current practice, it seems to be sufficient for a conviction in Sweden if someone can convincingly accuse someone else of a sex crime. This has led to more and more people sitting in Swedish prisons for crimes they insist they did not commit, on convictions based for the most part on the uncorroborated testimony of a claimant.

The most fundamental principle of rule of law is presumption of innocence: no one shall be convicted unless proven guilty beyond a reasonable doubt. The criminal code also stipulates that courts must account for the findings of facts that become the basis of their guilty verdicts. Sometimes it is claimed that people can't be expected to comprehend a verdict if they haven't been at the trial-- it is claimed that the behaviour of those involved is a factor in the verdict.

This is twisted methodology-- it's astonishingly easy to fool people by one's behaviour. Crying, gestures, involvement in a performance are no proof of authenticity. For fraudsters the ability to fool others is a key to success.

That the courts have all the more chosen to conduct proceedings behind closed doors and to seal their verdicts in these cases prevents the magistrates from being targeted by the insight and public control otherwise considered vital in a society based on civil rights.

One can't escape from the thought that the very procedure of sealing verdicts is founded, perhaps only subconsciously, on a desire on the part of the courts to not let the citizenry see the weak or nonexistent evidence for a conviction rather than consideration for the victim-- which was the original reason to offer this possibility.

In recent years I've had all the more opportunity as a consulting physician to the courts to read verdicts in this type of case where the courts simply cannot convince me of the defendant's guilt. This is very unsettling, not in the least because the very nature of these crimes demands that no one innocent shall be found guilty.

The matter of evidentiary requirements in sex crimes is of vital importance for the rule of law and should now be the subject of a public review. And in this context I'd like to call everyone's attention to a case where both the district court and the appellate court rendered guilty verdicts that are not only highly questionable but even incomprehensible as regards their evaluation of the evidence at hand.

A 65 year old man has been sitting in prison a year already, convicted of assault and rape. He was arrested by the police the same day he retired from a lifelong career as a teacher. He has no prior record but was sentenced to four years in prison and damages to the supposed victim around SEK 500,000. He's not only imprisoned and financially ruined; he's also been disgraced.

The four crimes he was convicted of all have to do with his stepdaughter and were to have taken place in the summers of 1988-1990 when the family were in the country. He's to have unprovoked kicked the girl in the stomach on a walk in the forest when

she was 11 years old-- a kick so powerful that she was bedridden for several days with abdominal pains and a fever.

He was supposed to have raped her when she was 12 years old. And the following summer to have raped her again, this time adding a bit of kicking in the back.

There are no witnesses to these assaults. No physical or medical evidence whatsoever. And the girl herself didn't mention anything of this until 1993, three years after the alleged incidents.

The man was convicted in both the district court and in the appellate court. The verdicts are in both cases sealed. The supreme court refused to review the case.

So what's the proof the courts referred to in their sealed verdicts? Proof so strong that they can be the basis of a conviction with such a prison sentence and awarded damages?

The first proof, the one that seems to have had a decisive influence on the verdict, is a medical statement by a forensic physician who conducted a gynecological examination where it was established that the girl's hymen was forcibly broken, that there was scar tissue around it, and that this had occurred at least six months earlier.

Despite the fact that most medical experts would point out that this is the situation for most women who've had a sexual debut, the forensic physician writes in his statement that his discovery is 'in accordance with the careless insertion of the erect penis of a grown man' as well as 'the overall impression is that the claimant has been the victim of a sexual assault'.

The girl has to have been a virgin and sexually inexperienced at the time of the examination for said examination to have any relevance. The examination took place when she was 16 years old. The contention is skewed by details in the investigation. It is difficult to believe other than that the conclusions in the physician's statement have been coloured by an implicit belief in the girl's story.

The second proof is the girl's story itself. The appellate court judged her to be 'believable' because of how she behaved in a number of interrogations-- that she showed 'great grief' when she talked about how she'd been assaulted, that she 'reacted strongly, sometimes with intense shivers', and that 'we've found no circumstance to point to a motive for her fabricating the story': all this means that the claimant herself becomes the evidence of the authenticity of her story.

This is a 'quack' psychological rationale totally without scientific foundation. It's just as likely the girl would exhibit grief and shivers if she were fabricating accusations of terrible assaults against her grandfather.

The third proof is a number of circumstances which according to the courts gave 'some support' for the girl's accusations. So the fact that the girl at some point 'went to bed with abdominal pains' lends 'some support' to the claim the accused kicked her in the stomach. The fact that the mother said that the girl returned from a walk with the accused with 'black on her face' lends 'some support' to the claim the girl had been raped; and the court found 'some support' for the suspicion that 'something happened at the beach' (where the girl claimed she was raped) in the fact she no longer wanted to

paddle the rubber raft her grandfather had taught her to use. Several additional circumstances of the same caliber are cited in the verdict.

A long list of items that seriously shatter the girl's believability are slighted or not mentioned at all in the verdict. Nowhere is it mentioned that the girl had already had a long history of serious psychiatric and social problems. Nor that the girl has a long and documented history of being a pathological liar and that her development in this regard had been an increasing worry for her family. Neither that she was often found thieving and cheating people out of money and strong indications she was a considerable substance abuser.

Another thought-provoking situation is the fact that two years after the above alleged incidents-- but still one year before she told anyone about them-- she accused the father of a friend of sexual molestation which was supposed to have taken place in the presence of her friend and her friend's mother, for which she was awarded damages in the amount of SEK 15,000, money she used to holiday in the US.

The girl's believability is also shattered by the way she first presented her story: she was at the time a patient in a mental hospital. A nurse at that institution has given thorough testimony in a long police interrogation and says she was struck by the fact 'something must have happened' with the girl and thereafter began asking strongly leading questions of the girl, questions which gradually got the girl to fabricate her story.

This very same nurse was also present when the girl first spoke with the police and was also present at the girl's first formal interrogation. The police protocol admits that the girl herself said hardly a word through the entire interrogation-- it was the nurse talking instead. Both the replies to the police and the accusations themselves were provided not by the girl but by her nurse from the mental hospital. And things didn't change when the case came to court: the girl was not asked to tell her own story before the court and wasn't cross-examined either. She wasn't even in the courtroom for the district court proceedings. Instead they played a video recording from the police interrogation where the court could see and hear the police speaking with the nurse, not the girl. Even in the appellate court she only attests to what others have already claimed on her behalf.

It's very unusual that rapists begin their career at the ripe age of 60. It's also very unusual that people commit unprovoked and brutal assaults on small children without showing any signs of personality aberrations. The suspect here is completely mentally healthy. He shows none of the signs normally seen with perpetrators of violence. These circumstances further undermine the magistrates.

Even if we were to actually believe the suspect is guilty-- despite the facts cited above-- it's still not enough to convict. There must be presumption of innocence and the suspect must be proven guilty beyond the shadow of a reasonable doubt. Whether that's the case here is now shown in the clear light of day. It's my hope that the facts I've provided in this article will lead to an independent review by Swedish journalists. The suspect's legal counsel will soon be submitting an appeal for review to the supreme court. The matter must be expedited swiftly.

<http://rixstep.com/2/20110402,00.shtml>

Wikileaks' Julian Assange extradition appeal date set

Julian Assange Julian Assange denies allegations of sexual assault in Sweden

BBC
6 April 2011

Wikileaks founder Julian Assange's appeal against extradition from the UK to Sweden on sexual assault allegations is to begin on 12 July. A two-day hearing has been listed at the High Court.

After February's ruling at Belmarsh Magistrates' Court, Mr Assange said the extradition was due to a "European Arrest Warrant system run amok".

Lawyers for the 39-year-old, who denies the charges, argued the case breached his human rights. He has been granted bail and is living at the home of journalist Vaughan Smith at Ellingham Hall, a 10-bedroom property set on 600 acres of land near Bungay on the Norfolk-Suffolk border.

Mr Assange has suggested the case was politically motivated because of Wikileaks' publication of sensitive material-- including leaked US diplomatic cables-- from governments and high-profile organisations that has made headlines worldwide.

He said he feared he could be handed over to the US authorities. But in the ruling ordering the extradition, District Judge Howard Riddle said no evidence was provided to support that claim.

The judge also said he did not accept defence claims that that Mr Assange would not get a fair trial in Sweden or that the allegations against Mr Assange were not extraditable offences. He did, however, find that there had been "considerable adverse publicity in Sweden for Mr Assange, in the popular press, the television and in parliament". Mr Assange's legal team has indicated this issue would be central to their appeal against the decision.

Sweden Blocking Assange/WikiLeaks Smear Documentary

Can't be shown outside the duck pond-- 'legal restrictions'.

Rixstep
7 april 2011

STOCKHOLM — The Swedish government's [Nonsense. Whatever its faults-- and in this case they are quite serious-- Swedish Public TV is not "the Swedish government"--A.B.] carefully orchestrated 'show trial' piece on national television on Thursday evening-- already universally condemned in the blogosphere and on Twitter-- will not be available for viewing outside Sweden. The official explanation is that there are unspecified 'legal restrictions' that of course won't ever be cited. The real reason of course is the cowardly Swedish government doesn't want the world at large to see what they're up to.

Trying tricks like this results in a ruling of 'contempt of court' or even 'mistrial' in most civilised countries. *[It has nothing to do with any court-- except that of public opinion.--A.B.]* But it's obvious to everyone by now that Sweden can't even spell 'rule of law'. *[It is not obvious to me, although it is obvious that there are serious problems with the judicial system.--A.B.]*

The 'documentary' may appear in time on YouTube; the Swedish government may then fight Google to have it removed; but already reports are leaking out about what happened.

- ✓ The piece was put together by Oskar Lindell. You can reach Oskar Lindell on Twitter [here](#). He has a second Twitter account that's blocked-- it's [here](#). His website is [here](#). Oskar Lindell is buddies with the infamous 'talk about it' mafia.
- ✓ At least one of the managers of the excellent 'WikiRebels' documentary shown earlier is coincidentally out of the country on another assignment.
- ✓ Not a single voice of support for either Assange or WikiLeaks was brought in to comment. The show was littered by every crazy Assange/WikiLeaks hater in the country. And they aren't few in number.
- ✓ The show attacked both Flashback and FSI solicitor Mark Stephens.
- ✓ The insinuation was it's OK for Swedish women to say 'yes' to sex, have regrets afterwards, and then accuse of rape.
- ✓ Notorious Expressen chief editor Thomas Mattson came on hysterically to ask 'Who's REALLY behind WikiLeaks? Who REALLY runs WikiLeaks? What's their REAL agenda?' Mattson also had an op-ed ready to run as soon as the show was over, praising it for its 'impartiality'.
- ✓ Disgraced solicitor Claes Borgström gets wide berth to once again act as judge and jury with no one to dispute.

And now to the actual smears used. Note that these can work in the duck pond that is Sweden because the government and the government-controlled media have been running a virtual blackout for the past three quarters of a year. And what's really outrageous here is that these smears aren't twisted truth: they're 'made up'-- some of the worst lies ever.

- ✓ Christine and Julian Assange belonged to a secret evil sect.
- ✓ Julian Assange has been arrested 20 times.
- ✓ Julian Assange is a hacker who steals information.
- ✓ Julian Assange can never be rendered to the US.
- ✓ Julian Assange is the real reason Sweden today has repressive legislation such as 'Lex Orwell'.
- ✓ Women never lie; they're always the victims; Julian Assange is a villain.
- ✓ There's no mention of the leaked police documents or what they reveal.
- ✓ The women had a right to say 'no' but it's never admitted they never said it.
- ✓ There's no mention of Anna Ardin's fabulously failed attempts to wipe herself off the Internet or her attacking Sofia Wilén.

- ✓ There's no mention the broken condom has no trace of DNA which more or less convicts Ardin of supplying false evidence.

And so forth.

Flashback summarises the show as follows:

The 'documentary' was what was expected: more state-sponsored smear. All criticism of Sweden and state feminism is dismissed by the claim that women are victims and that Julian Assange by virtue of his being a man is a villain. He can have possibly committed a crime, this despite it being overly clear in the leaked police documents what actually happened, namely that the women never said 'no' and that the groupie was 'half awake' sometime between 09:00– 11:00 when the final act of sex took place.

And then there was a lot of disinformation and I don't know really where to begin.

- JA belonged to a cult. The Family.
- JA's a hacker-- he steals information and publishes it.
- JA's been arrested 20 times by the police in Australia.
- The show's host proclaimed he's 100% convinced JA can't be rendered to the US. That's nonsense, the host says. He'll come to Sweden, be acquitted, will go back home.
- 'Lex Orwell' and the increased surveillance and rigged TPB trial in Sweden are JA's fault.
- Never mind that most of that repression happened before JA came on the scene.
- The women had a right to say 'no'! Said the female cohost. But AA/SW never said 'no'.
- The programme confused the Afghan, Cablegate, and Iraq leaks.
- [Pirate Bay spokesman/gay rights advocate Peter] Sunde said WikiLeaks weren't 'neutral'.
- [Feminist lesbian who hijacked the Pirate Party Anna] Troberg is attacked because she's a woman.

Blah. SVT haven't ever done a good program. *[More sheer nonsense.--A.B.]*

Afterword: What Washes and What Doesn't

Defenders of the dynamic duo who made this smear 'documentary' want to claim the restrictions on viewing the show outside Sweden are beyond their control. This is an outright prevarication.

The excellent documentary 'WikiRebels' was made in the same building and was released worldwide, not only on SVT's own site but on YouTube as well.

Some programmes purchased from other countries have restrictions; but a show of this relevance can be constructed just like 'WikiRebels' so that it can be viewed internationally.

When there's a will there's a way. Or as the Swedes would say: *vill man så kan man*. But Oskar Lindell and his partner are currently too busy removing their websites, their Twitter accounts, and their Gowalla accounts to bother with things like that. They certainly didn't care much about it when planning and producing their 'documentary' either.

Closed doors, sealed verdicts, restricted transmissions: welcome to the open democracy that is Sweden.

<http://rixstep.com/1/20110407,00.shtml>

Assange: Fair Trial in Sweden?

Fair trial for anyone?

(Anonymous)

10 April 2011

Christer van der Kwast, Claes Borgström, Seppo Penttilä, Birgitta Ståhlé, Lars Lidberg, Sven-Åke Christiansson, Per Holck, Gubb Jan Stigson: who are these people and why are they relevant today?

They're involved in another of the big dirty judicial scandals in Sweden being unraveled at time of writing. They're all involved in the fabricated cases against Thomas Quick.

Thomas Quick was a guest of one of Sweden's mental institutions and a notorious pathological liar. He was scheduled for release. And after a life of being 'institutionalised', Quick wasn't happy about being set out on his own. So he started a macabre plan: admit to a number of unsolved murder mysteries in Sweden. He knew that his only punishment would be to be sent back to precisely the mental institution he'd just left-- which is precisely what he wanted. Said and done.

Quick managed to get himself convicted of seven murders over a period of eight years in the Swedish court system. There never was any proof-- no witnesses, no forensic evidence. Quick admitted to murdering other people as well-- but many of those people turned out to either not exist or to be in the prime of health.

Christer van der Kwast was the state prosecutor in the Quick cases. He also made himself chief of the police investigations. He can be seen in photographs walking with Claes Borgström who was called in as defence attorney when the original attorney resigned in protest against the miscarriages of justice.

Claes Borgström never made waves like his more ethical predecessor. He picked up his sweet paychecks and kept his mouth shut. And he rarely if ever had any private consultations with his client. Mostly he'd meet right before a court hearing and talk for a minute about family and the weather. He did nothing for his client.

Seppo Penttilä was a policeman involved in the preliminary investigations. He's been found to have unilaterally fabricated evidence to make Christer van der Kwast's charges stick. He's also been found to have perjured himself.

Birgitta Ståhlé is the 'quack' who was called in to study Quick's inner mind, summon up repressed memories of sexual abuse by Quick's parents and even their murder of Quick's younger brother Simon who was later found to have never existed. Yet her findings, methods, and testimony were never called into question.

Lars Lidberg and Sven-Åke Christiansson are professors of psychology who in the context of those Quick cases can't be called anything but idiots. They took the 'findings' of Birgitta Ståhle with her tale of the murder of someone who never existed and tried to show the court how such a murder could explain Quick's behaviour. This explanation was accepted by the courts.

Per Holck is another professor in the 'idiot league' called in to identify 0.5 grams of what was suspected to be human bone. One half gram. It was later found out to be not human bone or bone of any sort but a concoction of glue and plastic. Yet Per Holck went on the court records to claim he verified it was not only human bone but bone from a human 'between 5 and 15 years of age'-- something the courts coincidentally wanted to hear for the Quick cases.

Gubb Jan Stigson is the journalist who wrote between 300 and 400 articles all full of sensationalistic and fabricated tripe in the best National Enquirer tradition about murders that never happened.

And Hannes Råstam? Råstam's the investigative journalist at SVT who dug into the Quick scandal and outed all the above individuals in a series of televised documentaries that resulted in the former seven convictions now being overturned one by one. The first two have already been taken care of; the remaining five are waiting their day.

None of the 'culprits' in the Quick scandal have been chastised or punished in any way. But Hannes Råstam got into trouble: his third documentary was cited by the review board as being less than 'objective'. Why? Råstam evidently reported that the district court in Piteå wrote in their verdict: 'What's important in the Quick case is that Quick has been abused by both his father and his mother.'

The quote is accurate and is also a vital part of the motivation for convicting Quick despite the total lack of witnesses or evidence-- something that's rather common in Sweden but 100% unacceptable in any other country. Why did the review board object?

The review board pointed out that the court in Piteå were only quoting one of the idiot professors who'd said so. The board held that Råstam failed the objectivity test by not making it more clear that the court were only citing someone else and not formulating those actual words themselves.

Imagine making a three hour documentary and getting every fact 100% right save in a single case where something of minor importance could be misconstrued. Any journalist anywhere would fight for such an achievement. Swedish journalist Jan Guillou says he's read numerous reviews and even been criticised himself for his own work-- and he's never seen such an indefensible motivation for criticism.

'The nicest thing you can say about it is that it's splitting hairs. And so they succeeded in condemning one of the best efforts in investigative journalism ever shown on Swedish television. The powers that be can at times generate enormous energy and intellectual activity to attack someone. But why in such case have all the real culprits behind the Thomas Quick scandal not been condemned?'

Why indeed.

A recurring discussion in the world right now is whether Julian Assange could possibly get a fair trial in Sweden. But that topic completely misses the point-- for when you take into account the frightening level of false rape accusations and convictions in Sweden, the use of totally uneducated political appointees to the courts to render these idiot verdicts, the infamous da Costa case, the 'cult case' that became the start of the maniac Eva Lundgren's work for so many years, and when you look at the horrific Quick scandal, you have to ask if anyone's ever got a fair trial there.

<http://radsoft.net/rants/20110410,00.shtml>

Wikileaks' Julian Assange and NYT's Bill Keller Trade Barbs at UC Berkeley

*Matt Smith
S.F. Weekly
April 12 2011*

Julian Assange is a paranoid, misguided, smelly bag lady-- not an open government hero. And New York Times executive editor Bill Keller? Well, he is a cynical dissembler interested more in covering his own ass than telling the truth.

A couple hundred journalists, including yours truly, assembled over the weekend at U.C. Berkeley, awaiting a prize fight-- and we got one.

If, like me, you've been following with fascination the feud between Keller and Wikileaks founder Assange, this Reva and David Logan Investigative Reporting Symposium offered up a fight of Rumble in the Jungle proportions between the two.

They went at it live for the first time since the battle became public on Jan. 26 in a 8,000-word New York Times Magazine story by Keller, "Dealing with Assange and the WikiLeaks Secrets." That phrasing seemed weird; wasn't Assange Keller's benefactor? The Times had just collaborated with Assange to produce a series of devastating news reports on truth-shading in international diplomacy, based on 391,832 secret Pentagon documents.

The article itself was weirder, describing Assange as smelly, dirty, bombastic, a believer in unproven conspiracies, nervous, and prone to skipping along the sidewalk even in the presence of serious newsmen.

Notwithstanding the trivializing profile, the gaunt, white-haired Australian hacker, who was connected to the conference via Skype, managed to hold his own against Keller, who sat on a panel titled "The War on Wikileaks."

Moderator Jack Shafer, the erudite former SF Weekly editor who now writes on media for Slate, started things rolling with a "WTF" question about Keller's bag-lady depiction. But Keller dismissed the notion that there was anything unusual in his characterization. He said he made Assange seem like an unhinged loser merely to make the piece more readable. "We weren't writing an academic report-- it was a story," Keller said. "That was information the reporter brought to me, and it was used as color."

Assange, glowing from a video-screen projection above the darkened UC lecture hall like an eerily articulate Oz, saw things differently. He said that during his negotiations with the Times and cocollaborators at the Guardian in London as well as the German magazine Der Spiegel, the Times seemed to take unusual pains to preserve the fiction that the newspaper wasn't collaborating with Assange. That was despite the fact that both sides had engaged in lengthy discussions on how the Pentagon information would be used. Assange said he considers himself-- and Wikileaks-- publishers of information, like the NYT, and that they worked as collegial organizations.

Unusually for a competitive newspaper, the NYT pressed for Wikileaks to publish the documents before it did, in order to preserve the appearance that the newspaper was keeping Assange at arm's length as a source of information no different than any other. The reason for this, Assange alleged, was that the Times wished to avoid looking like it was involved in a conspiracy to unveil secret information and possibly violate the Espionage Act.

"That's why The New York Times is careful to say this was not a collaboration," Assange said. "What the Times is afraid of is that one man's collaboration is another man's conspiracy."

Assange went on to assert that Times executives gave unusual deference to the Pentagon when writing about Wikileaks to the point of seeming more interested in concealing rather than releasing information.

"I'm sure you will see Bill Keller boast that they were hand in glove with the Pentagon," Assange said. "But news organizations should be careful to understand their role. Their role is to hold powerful organizations into account. It is not to cover up."

Keller, for his part, parried with a cocktail-style joke about how the Wikileaks affair has been the subject of discussions and panels since the series went to print. Keller said he did not work hand in glove with the Pentagon, but rather gave the military the opportunity to respond to stories in advance of publication, as is customary for U.S. news reports. Assange has "had his revenge. We're now destined to appear in panel discussions about Wikileaks," Keller joked.

Keller did get his dander up after Assange said that watching the American news media cover international events is like watching a goldfish bowl where readers pay little attention to outside perspectives.

Keller seemed to take that as a slight against the prestigious New York Times overseas correspondents. "I have to object to the idea that we're not interested in what happens outside the U.S.," he said. "We have 40 correspondents and stringers overseas, and we have four people who have been killed covering the wars."

Assange said he meant no disrespect to the work of Times correspondents living or dead. But he did get the last word on that topic. "I say that 40 people covering the entire world in the New York Times, which is the opinion leader of the United States, is a state of desperation," he said.

In defence of Julian Assange: a response to Esther Addley's review of the whistleblowing debate in The Guardian

The World Only Exists in Your Eyes (blog)
12 April 2011

On the evening of Saturday, 9th April, guardian.co.uk, that bastion of liberal thought, published an article entitled, "Julian Assange claims WikiLeaks is more accountable than governments". Written by Esther Addley, it reviewed Saturday's debate on whistleblowing, organised by the New Statesman and the Frontline Club, with an obviously defamatory spin on Assange's character.

The headline alone suggests two things: 1) that Assange unabashedly boasted this to the entire house; 2) that the claim in itself is completely ridiculous. I would like to argue against this.

1) Having been at the debate, I can verify that Assange was in no way boastful about his organisation. In fact, he was for the most part incredibly meek and softly spoken. He only mentioned the very question of accountability when bullied into it by his opposition Douglas Murray; it was Murray who accused Assange of imagining WikiLeaks to be more accountable than governments, possibly in order to allow this catchy line: "What gives you the right to decide what should be known or not? Governments are elected. You, Mr Assange are not." (He must have been thinking that up all week.)

It was only when Assange's supporters, Mehdi Hasan of The New Statesman and Clayton Swisher of Al-Jazeera, along with at least 600 of the 700 in the audience, started cheering him on, that he rather bashfully admitted that, yes, perhaps "his organisation" (as Murray called it) is more accountable than governments.

2) And why not? Is this declaration really so outrageous, even to The Guardian, which has not only been witness to, but part of the WikiLeaks revelations?

My initial reaction to the question of accountability was that one cannot compare the structure of government to that of an independent organisation. They have completely different roles in society: it is the role of our government to listen to and represent the people, whilst the function of the media is to inform the people about what our governments are doing in our name-- and to assess the extent to which they are listening to and representing us, the extent to which they are doing their job.

However Assange pointed out that, in financing WikiLeaks, the public just as much "elect" the organisation as we do our governments: "We are directly supported on a week-to-week basis by you. You vote with your wallets every week if you believe that our work is worthwhile or not. If you believe we have erred, you do not support us. If you believe we need to be protected in our work, you keep us strong."

Wikileaks' donors and indeed all its readership are entitled to the truth, to complete transparency, to the right to hold them accountable for the information they publish. If not, how can they possibly expect to hold onto our trust? Assange does not, as Murray and Addley imply, presume confidence in WikiLeaks to be unearned, insisting, "We have never released a document that was misplaced".

According to the WikiLeaks cables released from the US embassy in November, we have a British government that gave in to Gadaffi's threats of trade sanctions rather than take pride in the integrity of its justice system and respect the bereaved families of Lockerbie; an American government that encouraged its diplomats at the United Nations to bug the phones of other officials, and colluded with China to bypass climate change talks; likewise, who can forget the "mafia state" accusation of Putin's government in Russia?

Next to these revelations, I can say with conviction that I have far more confidence in WikiLeaks than in any of these "superpower" governments. I would say that, yes, they are more accountable than our governments.

The Guardian, one of the select media organisations to whom Assange presented information from the US cables that were leaked last year, is known to have since fallen out with Assange after having published statements that he claims are untrue. He told us on Saturday that he is in the process of suing the Guardian; Esther Addley insists they haven't heard anything about this. But the way she presents Assange, or rather misrepresents him, in this article attests to the fact that there is clearly some sort of dispute between the two organisations. This is a shame, because they appear to have worked so well together in the past: The Guardian won its award for "Newspaper of the Year" at last week's British Press Awards because of its hearty coverage of WikiLeaks' US embassy cables.

At the end of the day Addley, in this article, misrepresents the essence of the debate by missing the point. The point was not about accountability of public bodies or even exclusively Assange and WikiLeaks, but the question of whether or not whistleblowers, in all their various forms, make the world a safer place. It is an insult to the other excellent speakers there that she turns it into a diatribe against Assange, and that she has made me focus on his defence. It was whilst preparing my own review of the debate that I came across Addley's piece, and I felt so impassioned that I put it on hold to write a response. But I promise it will follow.

<http://the-world-only-exists-in-your-eyes.blogspot.com/2011/04/in-defence-of-julian-assange-response.html>

Är Sverige rättssäkert för misstänkt i sexualmål?

Thérèse Juel
Newmill
2011-04-13

Under flera dagar har Sveriges Television sänd dokumentärfilmen "Julian Assange--världens kärleksaffär". Inledningsvis belyses hjälten Julian Assange, skaparen av WikiLeaks, som världens Robin Hood. Glorifierad och eftertraktad. Plötsligt dyker en misstanke upp att han begått ett brott under besök i Sverige. Stunden senare ljuder över världen en teori om konspiration, att USA velat få hjälp av Sverige att få denne "nyhetsläckare" fast.

Låt oss genast lägga konspirationsteorin åt sidan. Låt oss även lägga den eventuella brottsliga handlingen åt sidan. Det akuta problemet är att det sedan många år råder en rättsosäkerhet i just sexualmål i Sverige. Åmnet är dessvärre kontroversiellt, politiskt

inkorrekt (alltså tabubelagt) och media följer tyst efter statsmaktens uppfattning där det politiska budskapet är att det väcks för lite åtal i sexualmål och alltför många våldtäktsmän går fria. Rättsapparaten och media följer villigt efter utan ifrågasätta den rättssäkerhetsmässiga aspekten på det politiska budskapet.

I tv-filmen belyser Jan Guillou en av de allt viktiga punkterna i denna pamflett av "påverkande punkter" nämligen att den grävande journalistiken som hyllades på 70-talet mötte sin undergång på 90-talet när det journalistiska arbetet mera skulle effektiviseras. Hade journalisterna grävt lika djupt idag som på 70-talet, och samtidigt inte varit lika rädda, som de är idag att inte gå statsmaktens ärenden, hade den svaga bevisning som presenteras i vissa sexualmål för länge sedan blivit avslöjat. Nu avhandlas dessa mål bakom stängda dörrar och sekretessen lägger sig som en täckande mantel över hela den rättsliga processen.

På oförklarligt sätt har förundersökningen i Assangefallet sipprat ut och allt som de två målsägandena sagt i polisförhör kommit till allmän beskådan. Därefter har det bloggats, twittrats och dissekerats. En mediaforskare i tv-filmen vill göra gällande att det råder en mansmyt på nätet och att kvinnor blir utpekade som offer. Även denna "gren" lämnas här utan vidare kommentarer. Kärnfrågan är nämligen-- hur mår den svenska rättssäkerheten i när det gäller sexualmål?

Tack vare att Julian Assangefallet blivit internationellt uppmärksammat har röster höjts med undrande frågor. "Är man en våldtäktsman i Sverige om en kondom går sönder?"

2006 kom förre JK Göran Lambertz med rapporten "Felaktigt dömda". I rapportens sammanfattning belystes en kedja av svaga länkar som kunnat konstateras i de rättsliga processer som granskats. Rapporten lyfter fram allt från undermåliga polisförhör, avsaknader av granskning av målsägandeberättelser till missvisande och felaktiga tolkningar av sakkunnigutlåtanden. Hade JK helt fel med denna rapport? Någon större och längre diskussion, vare sig bland jurister eller i media har aldrig visat sig.

Två år senare tog samme JK ett nytt initiativ och startade upp ett andra rättssäkerhetsprojekt-- "Rättssäkerheten i brottmål". Ett projekt han dessvärre tvingades avsluta i förtid då han i november 2009 bytte ämbete och lämnade posten som JK för att bli justitieråd i Högsta domstolen. Om man ser media som den tredje statsmakten kan man enbart konstatera att denna statsmakt aldrig ställt frågan: Varför ville fd JK Göran Lambertz starta upp ett andra rättssäkerhetsprojekt? Var det för att han hade sett hur det första ledde till någon form av förändring? Hade de "svaga" länkarna i rättskedjan blivit ändrade eller förstärkta?

Utan att gå djupare in på vad som egentligen hände i de olika sovrummen mellan de två utpekade kvinnorna och Julian Assange infinner sig starkt misstanken att det redan gått prestige i fallet. Åklagaren Marianne Ny har fått mycket spott och spe för sin efterlystning på Interpol och kravet att få Assange utlämnad till Sverige. Bara att se på denna företeelse gör att man kan bli "rädd" ur ett rättssäkerhetsperspektiv. Hur hanterar rättsstaten Sverige mål/ärenden som det gått "prestige" i?

Ja, vi kan ju titta på hur det gått för läkarna i det kända styckmordsfallet. För några år sedan stämde de den svenska staten på ett antal miljoner baserad på formella rättegångsfel. Deras stämningsansökan handlade alltså inte om någon skuldfråga utan enbart de formella rättegångsfel (punktade 157 stycken i den inlämnade stämningsansökan) som de ansåg att de blivit utsatta för i de åtta processer de varit inblandade i. Bara ett (1) formellt rättegångsfel borde räcka-- i en internationellt erkänd rättsstatvara "too much". I domen i februari 2010 tillskrevs läkarna av Attunda tingsrätt att de

blivit utsatta för 27(!) formella rättegångsfel. Fick läkarna upprättelse och skadestånd? Svar nej. Fanns det bakom avslaget någon form av juridisk prestige? Svar Ja, med all säkerhet...

Hur är det med skivproducenten Billy Butt som på 90-talet dömdes till fängelse för våldtäkt på ett antal "artisthungrande" flickor? Under årens lopp har han lämnat in inte mindre än 10 resningsansökningar och där han sammanlagt presenterat drygt 20 nya omständigheter som "om de presenterats vid huvudförhandling torde ha påverkat utgången av domen". Har han fått resning, det vill säga fått möjlighet att få sin sak prövad ännu en gång inför en hovrätt men denna gång med de över 20 nya omständigheterna som bevis till sitt försvar? Svar nej. Dolt i det senaste avslaget från Högsta domstolen finns klart att prestige gömmer sig.

Hur kommer det att gå för Julian Assange om han kommer till Sverige, och framför allt om det väcks åtal mot honom? Hans chanser att inte bli dömd till fängelse och att betala skadestånd är dessvärre små. Bakom de lykta dörrarna i sexualmål råder en helt annan process än vid andra mål. Den annars formbundna juridiska metodiken tar en helt annan vändning. Subjektiva bedömningar som "trovärdighet" infinner sig tillsammans med amatörmässiga psykologiska antaganden. Samtidigt som sakkunnigutlåtande och teknisk bevisning till den misstänktes fördel kan lämnas helt utan avseenden. Tyvärr vittnar just djupstudier i sekretessbelagda förundersökningar och bilagor till domar om detta.

I sammanhanget är det dock synnerligen viktigt att poängtera att det finns ett antal kvinnor som verkligen blir utsatta för de mest grova och fornederande våldtäkter och där den största fornedingen måste vara att förundersökningen läggs ner och åklagare inte väcker åtal! Men då talar vi om rättstrygghet för brottsoffer. Det den här artikeln tar upp är hur osäker rättssäkerheten kan vara för misstänkta i sexualmål. Dessa två företeelser ska dock aldrig diskuteras samtidigt, men måste vara i balans om ett land ska kunna kalla sig för att vara en (bra) rättsstat. Om än att rättssäkerheten bör vara något i övervikt.

Sedan en tid tillbaka ligger förslag om en ny lag ute på remiss. "Lag om samtycke" eller vad den kommer att heta. I framtiden ska de inblandade parterna kunna visa "bevis" på att samtycke till samlag har funnits. För det första kan man ju undra om det är rätt att statsmakten skapar lagar som sträcker sig in i våra privata sovrum. Men om det nu ändå är så att kvinnans situation i sovrummet måste säkerställas genom lag och exempelvis "att samtycke har funnits" (det är ju alltid mannen som "mera vill" i dessa sammanhang) borde man väl samtidigt-- i jämnställdhetens namn-- ställa sig en undran varför förre JK Göran Lambertz förslag till ny lagtext till rättegångsbalkens kapitel 35 inte väckt mer intresse? Den borde absolut finnas med som jämvikt till det blivande "samtycket".

Göran Lambertz föreslog nämligen att rättegångsbalken i ovan nämnda kapitel skulle få en underlydelse i ny paragraf betecknad: §5a Har den tilltalade förnekat gärningen ska, om det inte är uppenbart obehövligt, i domskälen redovisas invändningarna i skuldfrågan och rättens motiverade ställningstagande till var och en av dem. En i sig självklar text men idag ytterst sällan förekommande i domskälen rörande just sexualmål. Denna uppräckt hade Göran Lambertz, förmodligen gjort efter ett antal års djupstudier av domar.

Som avslutande önskescenario infinner sig plötsligt ett tankeexperiment: Tänk om WikiLeaks skulle läckt ut sekretessbelagda förundersökningar med bifogade fällande domar så att hela omvärlden hade kunnat se på vilken lösan grund pappor, sambos

och äkta män kunnat bli dömda till många års fängelse-- ibland på helt ogrundade anklagelser. Vad skulle omvärlden ha sagt då?

- *Thérèse Juel är kulturarbetare, frilansjournalist, författare och debattör. Har framför allt märkts i debatten kring rättssäkerhet. Författare till boken "Fällda för sexövergrepp-- om rättsfall i Sverige" som kom ut i höstas på Icabokförlag. Webbplats: www.juel.se*

Kommentarer (*axplock*)

Just nu så rapporterar Svenska medier totalt subjektivt och godtyckligt att "SVENSKA ANNA VÄLDTOGS-- ÅTALAS SJÄLV FÖR FÖRTAL" i Grekland! Varför tar svenska medier parti för brottslingen? Hon är ju med största sannolikhet en sån kvinna som anklagade Assange! Dvs en svensk lögnaktig feminist! Varför skriver svenska medier att "HON VÄLDTOGS" ?? Ta fram bevisen Aftonbladet, TV4 mfl.... Varför gillar svenska medier att ljuga?...

— Marco Diamani

Marco jag har också reagerat på de reportagen. Hur kan svenska medier utgå från att den Grekiska domstolen dömt fel? Var de med under rättegången och tog del av vad som kom fram där? Om det är ett fall av ångrat fylleknull så är det rätt att kvinnan åtalas och jag hörde att hon aldrig tänkte åka till rättegången. Hoppas Grekland begär henne utlämnad.

— Susanna Svensson

Nej, Sverige är inte rättssäkert. Therese Juel har själv besvarat frågan och jag kan bara instämma. Har granskat många tveksamma sexmål och kommit till samma slutsats. Kan Assange få sin sak prövad i ett annat land är chansen större att han får en rättvis rättegång.

Assange fallet riktade pinsamma strålkastare mot mörka vrår på det svenska rättssystemets bakgård. Åklagare och poliser med bristande objektivitet och kompetens avslöjades. Skamfläckar som avslöjades för stora delar av världen. Sveriges rykte som demokratins och rättvisans nobla företrädare fick sig en rejäl törn. Så allvarlig att till och med statsminister Reinfeldt tog till orda. Sverige är ett rättssäkert land, hävdade han. Ett pinsamt dåligt underbyggt försvartal. Men det speglade regeringens och riksdagens ögonbindel och skyggglappar.

Varför är det så svårt att erkänna att det finns alldeles för många oskyldigt dömda i rättsstaten Sverige? Att vårt rättssystem behöver reformeras och förstärkas. Att Högsta Domstolen behöver kompletteras med ett fristående Resningsinstitut. När ska våra företrädare i Riksdagen inse det och ta sitt ansvar?

— Annica Frisk

Läste juristerna Sven-Erik Alhems och Gunilla von Wachenfeldts debattartikel i SvD 13 april 2011: "Som svensk turist tror de flesta att man kan känna sig trygg vid kontakter med rättsvårdande myndigheter i ett annat europeiskt land. Men det är en falsk trygghet – åtminstone om man befinner sig i Grekland. Det visar Annas historia."

Även jag tänkte på den bibliska liknelsen om att se grandet i grannens öga men inte bjälken i sitt eget. Man kan vända på perspektivet nationalitet & kön: "Som utländsk turist tror de flesta att man kan känna sig trygg vid kontakter med rättsvårdande myndigheter i ett annat europeiskt land. Men det är en falsk trygghet– åtminstone om man befinner sig i Sverige. Det visar Assanges historia."

— Rigmor Robért

I Sverige råder fullständig rätzlöshet om man har otur. Tack Thérèse Juel för en mycket bra artikel.

Tyvärr gäller rätzlösheten i Sverige inte bara för misstänkta i sexualmål, men i princip för alla medborgaren, när det begåss fel i polisutredningar eller i den rättsliga hanteringen. Staten och dess personal begår nämligen aldrig något fel.

Jag följde större delen av alla förhandlingar angående styckmordsfallet mot "allmänläkaren" och "obducenten", som anklagades ha mördat Catrine da Costa 1984. Allt gick snett, från polisutredning, åtal, rättslig hantering fram till den process där läkarna fråntogs sina legitimationer.

Rättsfallet var det mest infekterade i svensk kriminalhistoria. Debatten har rasat i medierna, böcker har skrivits och läkarna har sökt resning ett stort antal gånger. Efter många år blev läkarna slutligen friade, men de har inte kunnat utöva sitt yrke under resten av livet, och led följdaktligen mycket stora ekonomiska förluster (i uteblivna inkomster och pensionsrättigheter) vid sidan av långvarigt psykiskt lidande.

Sedan en längre tid är polisen övertygad om att läkarna inte har haft någonting med da Costas död eller kropp att göra. Professorn i kriminologi Leif GW Persson konstaterar att de sannolikt inte ens träffat henne, och journalisten och författaren Per Lindeberg, som gått igenom hela polisutredningen, har inte funnit någon länk mellan läkarna och da Costa.

"Allmänläkaren" och "obducenten", begärde skadestånd av staten pga. de övergrepp som polis, åklagare, domstolar och myndigheter utsatt dem för under 25 års tid. Men Attunda tingsrätt nekade de 2010 skadeståndsersättning. Grunden var att läkarna inte hade bevisat sin oskuld. D.v.s. i Sverige finns krav på omvänt bevisföring, d.v.s. renaste rätzlöshet.

— Jan van der windt

<http://www.newsmill.se/artikel/2011/04/13/r-sverige-r-ttss-kert-f-r-misst-nkt-i-sexualm-l>

Aftonbladet: 2011-04-13

Assange blev hjälte – hans källa torteras

BLOGG WOLFGANG HANSSON [USA vägrar FN:s tortyrrapportör få träffa 23-åriga Bradley Manning](#) Har varit inläst 23 timmar per dygn i snart ett år.

Kommentar på artikeln

Det här sätter fingret på hela problematiken runt Assange. Han åtnjuter rockstjärnestatus och glider runt mellan lyxhotellen eller vilar i beundrarinnornas famnar. Men de som verkligen gör jobbet, de som riskerar den tortyr Manning just nu får utstå är de verkliga hjältarna! Wikileaks må fylla en viktig funktion men Assange personligen anser jag var en vidrig egoistisk självgod nolla som dessutom har mage att

spela rättshaverist gentemot Sverige inför världspresen. Det är Mannings som betalat priset för frukterna som Assange nu njuter av. Idoldyrkandet av Assange är inte bara äcklande. Det är oräffärdigt!

— Av "Identity unknown"

[Det var väl just denna sorts reaktion som Hansson och Aftonbladet vill framkalla.-- A.B.]

Assangepuodelns kärna

Niklas Doughertys blogg

13 april, 2011

Hanne Kjöller tar inte ställning till Assanges eventuella skuld, utan rabblar upp de vanliga tönterierna med CIA, Michael Moore och så vidare, så som känt från statstelevisionen, samt kompletterar med en personlig reflektion kring innehållet i den e-korrespondens hon haft i årendet. Hon tycker att det skiljer femtio år mellan manligt rättsmedvetande och dagens lagstiftning, enligt denna korrespondens. Men är det så?

Visst kan du följa med en pojke hem, dricka te och känna hur länge du vill stanna. Men om den pojken råkar vara Julian Assange eller någon annan känd person som kan välja och vraka bland anbuden bör du nog faktiskt kunna se till att leverera-- i annat fall kan du kanske hellre treva fram något med korgossen? Motsvarande gäller förstås även om personen skulle heta Madonna; det är så verkligheten är beskaffad, att olika förutsättningar gäller för olika möten-- inser man inte det är man inte bara naiv utan även extremt självisk [????].

Skulle det i alla fall skita sig av någon anledning går det inte att stödja sig på ett lokalt svenskt statsfeministiskt ideal om att pojkar före varje typ av handling aktivt måste be om lov-- har man sagt ja föreligger ett kontinuerligt samtycke som man måste omförhandla genom att helt enkelt säga nej tillräckligt tydligt, till exempel om man blir påpangad i halvt sovande tillstånd. Det är ju alltjämt så, att om det ska bli några barn gjorda, bokstavligt talat, så måste pojken trycka på.

Givet denna förutsättning kring hos vilken part initiativet anses ligga finns också utrymme för visst spelrum innan det kan anses kunna leda till rättsliga konsekvenser. Detta är inget försvär för våldtäkt, inte heller för Kjöllers påhittade åsikt om att kvinnor måste tåla vad som helst om de en gång sagt ja-- däremot att vissa kvinnor bättre måste ta ansvar för vad de vill och inte vill.

Våldtäkt i dagens mening och med dagens lagstiftning omfattar inte heller den episod Assange varit delaktig i; kvinnorna har villigt och frivilligt engagerat sig för erotiska äventyr med honom, och de har inte tillräckligt aktivt tagit avstånd från handlingar de egentligen ogillar, utan velat obestämt. Inte vid något tillfälle har någon av kvinnorna befunnit sig i ett sådant hjälplöst tillstånd som lagen föreskriver.

Kvinnorna har inte heller anmält Assange för våldtäkt, det har det allmänna gjort. Kvinnornas syfte var att undersöka huruvida lagen medger någon möjlighet för Assange att underkasta sig en tvingande undersökning om eventuell förekomst av HIV, på tal om detta med naivitet (båda kvinnorna är kristna, om någon undrar).

På de punkter som kan bli föremål för rättslig prövning är det så att antingen står ord mot ord, eller så saknas teknisk bevisning-- det senare i fallet med den kondom som Assange enligt ena kvinnans uppgift medvetet skulle ha haft sönder och som hon lämpligt nog sparade (som souvenir, eller vadå?). *[Enligt uppgift fanns det inte något spår av DNA på kondomen.—A.B.]*

Till skillnad från Kjöller uttalar jag mig därför i skuldfrågan och hävdar att Assange inte under några omständigheter kan fällas enligt gällande lag, synnerligen som så många andra omständigheter talar till hans fördel, som att kvinnorna ömsom skrutit om att vara med världens coolaste kille, bokstavligen [???] under pågående förmadad våldtäktsakt, samt att de senare gaddat ihop sig i utpressningssyfte.

Men den pudelns kärna i denna affär som Kjöller inte vill gå närmare in på rör inte just detta; vi kan nämligen konstatera att det är ett banalt och trivialt fall som aldrig hade lett vidare om det inte vore just för att en viss Assange är inblandad. Vi vet detta även av den anledningen att åklagaren omprövade jourhavande åklagares bedömning, och att fallet togs upp på nytt av en välbekant statsfeministisk åklagare först efter att en än mer välbekant statsfeministisk advokat överklagat.

Ärendet blev på detta sätt politik mer än juridik, nämligen som ett statsfeministiskt slagträ i debatten. Sverige nyttjar enligt vedertagen praxis inte den europeiska arresteringsordern för annat än mycket allvarliga brott-- exempelvis grov misshandel räknas inte i detta sammanhang, enligt polisens egen utsago (i ett annat sammanhang).

Men för en pikant skärmytsling i sänghalmen som under alla omständigheter löses bäst utanför rättssalen sparar Sverige minsann inte alls på krutet, utan tar till alla till buds stående medel för att raka hem Assange till Sverige. Då är han alltså inte ens formellt anklagad för någonting, utan är enbart kallad till förhör. Det förhör åklagaren kunde ha hållit under den månad Assange fanns kvar i Sverige enkom för detta ändamål.

Vad ska vi dra för slutsatser av att åklagare Ny inte hade någon brådska vid detta tillfälle? Eller att Assange eftersöks i London ganska samtidigt som Wikileaks släpper diplomatläckor under stort mediauppbåd? Eller att man tar till stora släggan i just detta fall och missbrukar arresteringsordern på samma sätt som polackerna brukar göra när det gäller kycklingstölder och annat trivialt trams? Eller att Ny är brottsligt osmidig och inte förmår efterkomma Assanges önskan om att låta hålla förhöret i London-- det är trots allt inget ovanligt att förhör hålls utomlands?

Svaret är att detta är politik, inte juridik. Assange utnyttjas som en spelpjäs i politiska syften, varvid den förmodade likheten inför lagen omintetgörs helt och hållit-- Assange kommer att straffas inofficiellt genom lång häktningstid enbart för att han är Assange *[och därmed av nytt till det statsfeministiska projektet—A.B.]*. Hade det gällt någon annan hade man inte återupplivat ärendet utan godtagit åklagarens initiala bedömning, och man hade heller inte utfärdat en internationell arresteringsorder med buller och bång i syfte att hålla ett jävla förhör.

Men det är klart att en statsfeministisk tidning som DN och dess självgoda krönikörer inte kan bemöta just den punkten; de fortsätter hellre använda mer esoteriska fjanterier kring CIA och Michael Moore, eller utgår från att vi som tar Assange i försvar gör det för att han är vår "idol" eller något-- när verkligheten är att vi (i alla fall på den liberala sidan) tar en individ i försvar när en kollektivistisk politisk rörelse (Kjöller inbegripen) försöker utnyttja denna individ för sina egna smutsiga syften.

AB: 2011-04-14

Anna våldtogs på semester – åtalas

› [Semestern slutade i tragedi – drogades och våldtogs](#) Svensk läkare dokumenterade skadorna, men nu åtalas hon i Grekland för förtal enligt TV4.

SvD: 2011-04-16

"Kvinnor exponeras som en handelsvara"

Grekisksvenska Pascalidou berörs starkt av fallet Anna.

- Grekiska attachén fick sparken direkt
- "Stigmatiserat med våldtäkt i Grekland"
- Svenskor möts av misstro
- Polisanmälde våldtäkt i Grekland – åtalas
- BRÄNNPUNKT "Grekisk rättsröta ger kalla kårar"

AB: 2011-04-15

Stoppa lagen om samlagkontrakt

Debattören Nanok Bie: Beatrice Ask vill göra förspelet till en avtalsförfrågan

Varför får Facebook-gruppen "Stoppa lagen om samlagskontrakt" just nu allt fler medlemmar? Finns det verkligen ett sådant lagförslag?

Ja, det beror på hur man tolkar texten i Sexualbrotsutredningens förslag till lagändring som justitieminister Beatrice Ask (M) beställt. Frågan drivs av bland andra politiker som Centerpartiets rättspolitiske talesperson Johan Linander. Den springande punkten kokar ner till några rader gömda bland 600 sidor snärig utredningstext. Där står att man "inte ska acceptera ett inre eller ett tyxt medgivande".

Tanken är god-- att man ska säkerställa att samtycke finns innan sex. Men det är svårt att inte tolka texten som att kvinnan (och mannen också för all del) innan samlaget uttryckligen måste säga "ja, jag vill ha sex". Ett skriftligt medgivande skulle också duga, därav uttrycket "samlagskontrakt".

Enligt förslaget ska också den tilltalade i en eventuell tvist kring frågan kunna presentera bevis för att samtycke har funnits (i praktiken en slags omvänt bevisbörd). Och hur ska man kunna göra det utan ett skriftligt "medgivande"?

Hur det ska gå till i praktiken går inte förslagets upphovsmän ut med. Det struntar man helt enkelt i att beskriva. Och de verkar inte ha en aning om att upp till 90 procent av människors kommunikation är icke-verbal (enligt en undersökning från UCLA, med fler). En tyxt snabbis skulle i praktiken bli olaglig.

Det här ställer till det inte bara för rättssäkerheten, utan också våra könsroller och för det sexuella spelet. Låt mig ge ett exempel: Jag har en nära vän (en kvinnlig sådan). Hon var nyligen ute på en förstadejt och på vägen hem, uppför i trappan i porten, vräkte hon ur sig till sin manlige dejt: "Du ska inte tro att du ska få knulla nu", lite så där kaxigt efter några glas vin. Och det fick han inte heller. Inte hon heller då förstås, och i efterhand var hon besviken. "Men jag ville ju bara att han skulle ta mig" förklarade hon. "Ta mig med storm."

Hon ville ha något passionerat. Och trodde hon hade visat det med sitt kroppsspråk. Vad hon inte förstod var att den typiske mannen i dag i Sverige inte tar med storm, övertalar eller förför. Män vågar inte göra det. Det måste vara väldigt tydligt vad kvinnan önskar och avser. Säger hon nej så är det nej. Säger hon njae, kanske-- så är det nej.

Mannen i exemplet hade dessutom varit tydlig i förväg, på Facebook, och förklarat att han just kommit ur ett förhållande och inte var redo för ett nytt. Han ville alltså bara träffas och ha en liten romans. Min väninna ville spela spel. Men det är inte moraliskt möjligt i dag, och snart är det kanske direkt olagligt.

Glöm uttryck som "halva inne" och "tjata in den". Är kontraktet underskrivet eller inte?

Problemen är fler. Tänk om man först har "samtyckt" till sex, men lite senare på dygnet har man sex igen-- är det klart huruvida sexet denna gång är gemensamt överenskommet eller måste man skriva ett nytt kontrakt? Hur passionerat kommer det psykologiska förspelet att bli när det måste inbegripa en avtalsförfrågan?

Det sägs ibland att lagar är bra för att "skicka signaler" till befolkningen, även om de är svåra att implementera i praktiken.

I utredningen medger man också att lagen är tänkt att ha en "normerande" verkan. Men om lagen om "samlagskontrakt" genomförs lär den inte få önskad effekt. Kan den inte i stället tolkas som "fritt fram" av män med sämre samveten efter att de lurat av kvinnan en underskrift? "Jamen, titta, hon har ju skrivit på".

• Nanok Bie, 38, Stockholm, Frilansskribent

Kommentarer

Ytterligare ett försök att "kastrera" den svenska mannen, medans de kvinnor som tröttnat på de svenska männen av idag åker till gambia för lite kvalitets sex samtidigt som de gnäller över att svenska ryggradslösa män plockar hit sk "mailorder brides" Feminism i ett nötskal...

— *Jormvngandr*

Fy fan vilka vanskinniga ideér. Jag tycker verkligen synd om den svenska mannen, och kvinnan också för den delen. De som hatar män tycker att detta är bra, dom förlorar inget. Dom har ju ändå inget att ge i ett förhållande mellan man och kvinna. Men vanliga mäniskor då? **Hur fan kommer sexlivet se ut mellan män och kvinnor i framtiden i detta land?** Denna här sjuka idé är ju bara en i raden av sabotage mot det svenska folket. När kommer svensken att sätta ned foten och säga, nu får det fan vara nog med tokerier?

— *Sannman*

Hahahaha!! Detta kan bara vara i banarepubliken Sverige :) Använder man inte SD som slagtränen i sandlådan (Riksdagen) så kommer man otroligt korkade förslag-- man skäms mer och mer över att vara svensk för varje dag som går.

— *Leviathan*

Verkar som dom som sköter dessa ärenden inte själva upplevt sex och starka känslor. Kontrakt i all ära men inte är det rätta tidpunkten.

— *zysse (kvinnna)*

Men är det här ett skämt eller?

— *étincelles (kvinnna)*

Löjligt.

— *Mooo (kvinnna)*

Interrogating police officer's conflict of interest disclosed

Discussion on by and with Irmeli Krans, the police officer who initially interviewed the two women who complained about Julian Assange (see above, 2011-03-03, "Why is it so important that Assange come to Sweden?").

The Julian Assange Rape Case (blog)
17 April 2011

1) “‘Rape of the less serious kind’ is what the lawyer calls it. (Codger) jerk!”, writes Irmeli Krans in her Facebook status update on 2 December 2010. She has most likely read the news about Mark Stephens [Assange’s British attorney] stating things like:

“We don’t even know what ‘sex by surprise’ even means, and they haven’t told us”, just hours after Sweden’s Supreme Court rejected Assange’s bid to prevent an arrest order from being issued against him on allegations of sex crimes.

The case was all over the papers that day. Her facebook friends agree with her, all but one: “Irmeli, given your job though, I think that you should have integrity enough to

refrain from the status bar. I'm serious. Citizens must have confidence that the police are neutral, objective, without bias."

The man who protests is Harald Ullman, Vice Chairman of the City Police Board, owner of Ullman Public Relations [and a prominent member of the Social Democratic Party].

Screen shot of Irmeli's comment and the responses:

Irmeli Karppila Krans
"...våldtäkt av mindre allvarlig art..." kallas advokaten det. Gubbtjyvä :(
den 2 december 2010 kl. 16:53 · Gilla · Kommentera

Annelie Karlsgren instämmer!
den 2 december 2010 kl. 16:55 · Gilla

Magdalena Malm ställer upp frivilligt och göra det på gubbtjuven.
mannåste väl undersöka och ta reda på fakta även som advokat.
den 2 december 2010 kl. 16:59 · Gilla

Peder Johansson Där har du just ett av dessa exempel på en
Freudiansk Slip där någon i domstol visar sina värderingar....för om
han hade haft en annan syn på det hela så skulle han förstå att han
gjort en grodai!!! Det finns inte det minsta av juridiskt
ställningstagande, "rättsspråk" i det utan en person som utalar sig.....
inte en advokat. Det sagt av mig.. min feedback utifrån din skrivna rad
här. Peder/CogVision
den 2 december 2010 kl. 17:04 · Gilla

Heli Kärkkäinen jag reagerade också på ordvalet
den 2 december 2010 kl. 17:17 · Gilla

Harald Ullman Det var svartsjuka och inte våldtäkt. Vänta får du se
den 2 december 2010 kl. 18:10 · Gilla

Annelie Karlsgren det var domstolen som formulerade domen så
den 2 december 2010 kl. 19:04 · Gilla

Heli Kärkkäinen alla kan spekulera bäst de tycker, så får vi hoppas
att domstolen får en chans att hålla förhandling
den 2 december 2010 kl. 19:08 · Gilla

Irmeli Karppila Krans Harald, så oväntat att du hakar på
konspirationsteorierna... gäsp! O domstolen har långt ifrån dömt.
Vederbörande e typ efterlyst och skall höras...nu verkar han dock vara
eftersökt av määltånga underrättelseenheter. Vill INTE va i hans
kläder...
den 3 december 2010 kl. 01:08 · Gilla

Peder Johansson Jag har fortfarande inte läst eller satt mig in i
detta... Ändå finns det mkt att säga om domstolar och mål som gäller
övergrepp mot barn, flickor och kvinnor. Fortfarande blottas enskilda
fordommar, nedslättande värderingar och inte minst ...
Visa mer
den 3 december 2010 kl. 12:13 · Gilla

Harald Ullman @irmeli med tanke på ditt jobb tycker jag att du skulle
ha integritet nog att avstå från statusraden ovan. Och nu menar jag
allvar. Medborgare måste lita på att polisen är neutral och objektiv
utan förutfattade meningar.
den 3 december 2010 kl. 12:19 · Gilla

Irmeli Karppila Krans Det är just för att jag vet hur män inom
rättsväsendet låter sig påverkas av sina egna föreställningar i sitt
tjänsteutövande som jag kostar på mig den kommentaren! det är en
kompetens i sig att se förtryckande strukturer Harald.
den 3 december 2010 kl. 14:20 · Gilla · 1 person

Harald Ullman @irmeli och du som kvinna låter dig då inte alls
påverkas av egna föreställningar. Vad det inte precis vad du gjorde i
statusraden.
den 3 december 2010 kl. 15:10 · Gilla

Heli Kärkkäinen Harald: kan du definiera skillnaden på mer och
mindre allvarlig våldtäkt?
den 3 december 2010 kl. 15:28 · Gilla

2) On 9 February 2011, Irmeli Krans writes that she would like former attorney general Tomas Bodström, also a Social Democrat to “come home [from the United States] and shut down Flashback”. *[Flashback is another web discussion forum which, among other things, has uncovered many aspects of the case which tend to exonerate Julian Assange and cast an embarrassing/incriminating light on his accusers.—A.B.]*

[A spokesperson for Flashback replies:] We’re flattered. Really we are. And thrilled to see a police officer wish for a lawyer/politician to shut down the last place in Sweden where one can actually engage in free speech.

Flashback isn’t hosted in Sweden, and for very good reason, they’ve tried shutting it down before. Who told Assange Sweden was a safe haven?

Screen shot of Irmeli’s comment and the responses:

Irmeli Karppila Krans
tycker Bodström ska komma hem o sätta stopp för Flashback
den 9 februari kl. 02:01 · Gilla · Kommentera

Benli Yorulmaz gillar detta.

Magdalena Malm skruva ur proppen?
den 9 februari kl. 08:43 · Gilla · 1 person

Lars Carlsson Varför då?
den 9 februari kl. 10:56 · Gilla

Torsten Thunberg hela flashback Ir nåt särskilt?
den 9 februari kl. 11:25 · Gilla

Lars Carlsson Ja ha Irmeli - så du tycker vi ska censurera yttrandefriheten?
den 9 februari kl. 11:33 · Gilla

Torsten Thunberg Lars, vad ska man annars censurera?
den 9 februari kl. 11:54 · Gilla · 2 personer

Irmeli Karppila Krans Vi ska ha yttrandefrihet OCH släcka ner FB!
den 9 februari kl. 12:12 · Gilla

Torsten Thunberg ja det som är hemligt och sekret kan man ju inte censurera.
den 9 februari kl. 14:45 · Gilla

Ornina Younan Ett gäng virriga stackare som drar ena konspirationsteorin efter den andra. De verkar tävla i vem som kan dra den värsta. Det blandar ihop allt och alla. Fast lite roande att de trots allt finns några med sådan längtan eller vilja att missförstå.
den 9 februari kl. 16:52 · Gilla

3) “Scandal!” exclaims Irmeli Krans at 15:43 on the 25th of August 2010. She has likely heard the news on the radio that Eva Finné has dropped the case.

It’s interesting to note here, that she hasn’t finished writing the interrogation with Miss Wilén yet. She was meant to finish that the 23rd of August but had taken a sick day. She returned to the police station the 26th to complete the statement from Sofia Wilén.

From the news report [*to which she is presumably reacting*]: "The woman's [note: singular] lawyer, Claes Borgström, is critical of the prosecutor's decision and has demanded a second look. That will be done tomorrow."

At the end of this Facebook exchange, Irmeli Krans says at 22.44 that she is hopeful that Borgström will sort things out.

Irmeli Krans is a friend of Anna Ardin and also the person who interrogated Sofia Wilén. The statement from Sofia Wilén was completed at 14:43 on 2010-08-26 (diarienr: 0201-K246314-10)—a day after Eva Finné had closed the case. The statement ends with these words:

On Friday, 20 August 2010, I interviewed the plaintiff, Sofia Wilén (Case 0201-K246314-10) at Klara local police station. The interview began at 16.21 and ended at 18.40. Notes of the interview were recorded with the MS Word program in the "DurTvå" system. A final version of the interview was to be transcribed on the next workday, Monday, 23 August 2010. That was not possible because I was denied access to my notes of the interview. After an exchange of messages, I received a directive from lead officer Mats Gehlin to instead create and sign a new written account of the interview in DurTvå, which was done on Thursday, 26 August, with the necessary changes. Unfortunately, the document was dated and time-stamped with the time that the changes were made, as this is done automatically with the DurTvå system. [Translation adjusted by A.B.]

[Originaltext] Fredagen den 20 augusti 2010 höll jag förhör med målsägande Sofia Wilén i ärende 0201-K246314-10 på Klara närlägesstation. Förhöret påbörjades kl.16.21 och avslutades kl.18.40. Därefter skrevs förhöret in i wordprogrammet i DurTvå. Förhöret skulle renskrivas nästkommande tjänstgöringsdag, måndagen den 23 augusti 2010. Detta var inte möjligt då jag nekades tillgång till förhöret jag hållit. Efter diverse brevväxling fick jag direktivet av handläggare Mats Gehlin att istället skapa och signera ett nytt förhör i DurTvå vilket gjordes torsdagen den 26 augusti med behövliga ändringar. Tyvärr daterades och tidsangavs det dokumentet med rättelsens tidpunkt eftersom detta sker med automatik i DurTvås system.

It's most likely that she was denied access because the case had in fact been closed (by the prosecutor) when she tried to "complete" it. Note the phrase "the necessary changes". What changes? Also note that this statement... is not signed or verbally approved by Sofia Wilén, herself. All other statements were approved by the people who were questioned.

Screen shot of Irmeli's comment and the responses:

 Irmeli Karppila Krans
SKANDAAAAAAAAL!!!!
den 25 augusti 2010 kl. 15:43 · Gilla · Kommentera

 Jonas Lundström huh?
den 25 augusti 2010 kl. 15:43 · Gilla

 Edvin Alam ?
den 25 augusti 2010 kl. 15:43 · Gilla

 Janne Sjöberg ?
den 25 augusti 2010 kl. 15:50 · Gilla

 Zhenita Philipson Va e de nu då 'ra?? ;)
den 25 augusti 2010 kl. 15:54 · Gilla

 Irmeli Karppila Krans Den absolut senaste nyheten!
den 25 augusti 2010 kl. 16:09 · Gilla

 Anna Sophie Liebst Men jeg hader den her slags fb-statuser.
WHAT?!
den 25 augusti 2010 kl. 16:10 · Gilla

 Zhenita Philipson Jaaa?? Vad??
den 25 augusti 2010 kl. 16:14 · Gilla

 Karin Gustafsson Hallå, vad???
den 25 augusti 2010 kl. 17:22 · Gilla

 Zinat Pirzadeh Berätta?
den 25 augusti 2010 kl. 17:38 · Gilla

 Nina Navarro Men vad faaan, att du inte kan berätta utan bara väcker alla skandalsusna själar till liv...;)!!!
den 25 augusti 2010 kl. 21:01 · Gilla

 Karin Gustafsson Men ge dig!! Berätta!!!!
den 25 augusti 2010 kl. 22:36 · Gilla

 Irmeli Karppila Krans Jamen Herregud!!! Skandalen i varenda tidning o nyhetssändning. Men vår käre eminente o särdeles kompetente Claes Borgström bringar förhoppningsvis lite ordning!
den 25 augusti 2010 kl. 22:44 · Gilla

 Nina Navarro Jajaaamen vi mindre begåvade o vi som missar NYHETER, kan du inte hjälpa till lite? Du tar för givet att vi andra hänger med i smeten, men det gör vi inte !!! Hjälp!!!
den 25 augusti 2010 kl. 22:51 · Gilla

Source: <http://assangerape.tumblr.com>

709 Swedish Jurists Agree with Assange

According to survey by Swedish jurist periodical 'Legally Yours'.

(Anonymous author)

rixstep.com

2011-04-19

British legal counsel for Julian Assange have been highly critical of Sweden's 'abuse of process' in the ongoing case against the WikiLeaks founder. They now get significant support from Swedish jurists as well.

A survey conducted by the Swedish periodical 'Legally Yours' was sent to 9,176 Swedish jurists. 2,221 responded. 709 of those supported the opinions of Mark Stephens, Jennifer Robinson, and Geoffrey Robertson QC.

The participants in the 'Jurist Barometer' responded whether they agreed with Assange's criticism. 31.9% said they agreed.

[Article, translated:]

WikiLeaks founder Julian Assange is very critical of how Swedish authorities have handled the investigation of the allegations against him. And now he gets support from an unexpected direction. Nearly one third of the jurists participating in our 'Jurist Barometer' agree with him.

The Assange case has put shortcomings in the Swedish judicial system in focus. Julian Assange, founder of WikiLeaks, is accused of rape and sexual molestation in connection with a visit to Sweden in August last year. First he was arrested in absentia, then the arrest warrant was rescinded. Since November he's again arrested in absentia. A British court ruled in February that he should be extradited to Sweden.

Assange and his legal counsel have this past winter been highly critical of the Swedish judicial system. Among the reasons are the following:

His counsel have not been given full access to the case files.

His identity was leaked to the media early on in the investigation.

The case files haven't been translated into English.

The European arrest warrant wasn't administrated correctly.

The police constable who first took hand of the case is a personal friend of one of the women accusing Assange.

Julian Assange's Swedish counsel is surprised that so many support his client. "This shows that the lack of trust in our judicial system is larger than we would have believed. This means we can expect changes when the new generation of jurists take over. We can in any case hope that happens."

Björn Hurtig says his own perception of the Swedish judicial system hasn't been influenced by his work on the Assange case. "The problems I've encountered in this case are ones I've seen and pointed out earlier. The system is constructed so that the suspect fundamentally has no insight into the preliminary investigation.

"And if there's any thought the case has provoked in me it's that we seem to have a strange attitude to the human right of 'freedom'. We incarcerate people on very wobbly grounds. I think it's about a fundamental attitude towards people's right to freedom, something that's more deeply rooted in a country like the UK."

[A small sample of the critical comments:]

"The Swedish judicial system is close to falling apart as far as sex crimes goes. Bizarre gender theories have had too much influence on practitioners of jurisprudence."

"Considering the pressure on Assange by the world at large, it's not unrealistic to suspect there are things going on behind the scenes that have influenced how the case is being handled."

"Sweden's judicial system has many weaknesses and is kept afloat by the court players and not primarily by its formal judicial foundation as should be the case."

"From the public's point of view it seems suspicious to first dismiss a preliminary investigation and then open it again but with another prosecutor at the helm."

<http://rixstep.com/1/20110419,00.shtml>

Assange får medhåll av jurister

*Pär Jansson
Journalisten
18 april 2011*

Wikileaks-grundaren Julian Assange är mycket kritisk till hur svenska myndigheter har hanterat utredningen av sexbrottsanklagelserna mot honom. Han får stöd av en tredjedel av de jurister som svarade på en enkät.

Tidningen Legally yours har i sitt senaste nummer frågat jurister vad de tycker om det svenska rättssystemets hantering av Julian Assange, som anklagas för våldtäkt och sexuellt ofredande i samband med ett besök i Sverige förra året.

Assange och hans juridiska ombud har riktat stark kritik mot det svenska rättssystemet, som bland annat går ut på att Assange inte fått full tillgång till bevisningen, hans identitet har läckt till medier, bevisen inte översatts till engelska och att polisen som tog emot anmälén var bekant med en av de två kvinnor som anmälde Assange.

Närmare en tredjedel, 31,9 procent, av deltagarna i Legally yours undersökning svarade att de höll med i Assanges kritik.

Undersökningen har via webben gått ut till 9 176 jurister och 2 221 svarade, en svarsfrekvens på 24 procent.

AB: 2011-04-24

"Ett litet äckel utan principer"

JAN GUILLOU [Assangehistorien är en rättsskandal – den del som handlar om Bradley Manning](#) Julian Assanges källa torteras i fängelse – får inget stöd från WikiLeaks. 469

EGOIST Julian Assange lägger stora summor pengar på att fria sig själv från våldtäktsanklagelserna-- men han struntar helt i Bradley Manning, Wikileaks påstådda källa, som torteras i häktet och riskerar livstids fängelse, skriver Jan Guillou.

Julian Assange— ett litet äckel utan principer

Det står pinsamt klart att Julian Assange, förgrundsgestalten inom Wikileaks, inte är någon manlig förebild. För att nu uttrycka saken återhållsamt. Huruvida han dessutom är skyldig till någon form av våldtäkt och sexuellt ofredande kan jag inte ta ställning till. Men det kan inte heller hans ivriga anhängarskaror, som säger sig veta att han är oskyldig [på bas av ganska övertygande bevis-- se kommentarerna—A.B.].

Att vi inte vet beror på Julian Assange själv, som vägrar att inställa sig för förhör i Sverige. [Skulle ett förhör som leds av Marianne Ny & Co. ge svar på alla frågor?—A.B.] Vilket, om han vore så oskyldig som han och hans anhängare hävdar, vore ett snabbt och enkelt sätt att få misstankarna avskrivna. De flesta som misstänks för sexualbrott i Sverige går faktiskt fria, beroende på rätt höga beviskrav. [Denna märkliga ståndpunkt har Guillou själv tidigare tagit avstånd från; återigen, se kommentarerna.—A.B.]

I stället har Assange inlett en kampanj mot det svenska rättssystemet. Han jämför Sverige med Saudiarabiens och menar att här döms oskyldiga män på löpande band eftersom vårt land järnhårt behärskas av feministerna. [Han har ironiskt hänvisat till Sverige som "feminismens Saudiarabiens", som nog inte är samma sak som Guillou här påstår.—A.B.] Därtill talar han om en konspiration [Assange själv har mig veterligt inte talat om någon "konspiration"—A.B.] som går ut på att via Sverige och falska våldtäktsanklag-eler få honom utlämnad till USA. Där han förstås skulle dömas stenhårt som hämnd för de avslöjanden Wikileaks har publicerat [så som många makthavare i gjort gällande—A.B.].

Också för den som likt jag själv under decennier ägnat sig åt att kritisera brister i det svenska rättssystemet framstår de juridiska resonemangen från Assange och hans krets som så befängda att de inte ens är värda att ta på allvar [*ett påstående som är så befängt att det inte är värt att tas på allvar—A.B.*] Än mer pinsamt är att välkända radikala samhällskritiker som John Pilger, Michael Moore och Tariq Ali tycks backa upp den här kampanjen. [*Möjligen för att dessa, synbarligen till skillnad från Jan Guillou, har tagit del av den befintliga informationen om fallet..—A.B.*]

Sant är att Wikileaks publicerat en del mycket uppskakande avslöjanden. Mest känd är med rätta videoinspelningen som visar hur amerikanska soldater under glatt sam-språk mördar ett dussin uppenbarligen civila personer i Bagdad år 2007. Det rör sig alltså om något så ovanligt som krigsförbrytelser som spelats in av krigsförbrytarna själva.

Att den amerikanska krigsmakten finner sådant offentliggörande ytterst olämpligt kan man förstå. Eller rentav att det skulle vara landsförrädiskt. [*Kan man faktiskt förstå detta? Det finns många juridiska och andra sakkunniga i USA som inte förstår det.—A.B.*]

Och nu närmar vi oss verkligen en rättsskandal fjärran från Julian Assanges självupptagna idiotkampanj. Ty de amerikanska myndigheterna har sedan ett år tillbaka den påstådda källan tillfångatagen och utsätter honom för trakasserier som går över gränsen för vad som räknas som tortyr. Bradley Manning, 23 år, hålls [*emellanåt—A.B.*] naken i en isoleringscell, hindras från att sova och ”inspekteras” (naken i givakt) ett stort antal gånger om dygnet. Han har ännu inte ställts inför rätta, oklart varför, men åklagarna har deklarerat att de kommer att yrka på livstids fängelse för någon form av landsförräderi.

Bradley Manning borde rimligtvis försvara sig med att han bidragit till att avslöja amerikanska krigsförbrytelser och att de höga demokratiska principerna därfor ursäktar hans läckage av information. Det kan inte vara meningen att den amerikanska krigsmakten skall kunna hemlighålla sin brottslighet och föra uppdragsgivarna, det amerikanska folket, bakom ljuset.

Ungefär så borde försvaret läggas upp. Stora juridiska principer ställs mot varandra och Bradley Manning är i behov av de bästa advokater som kan uppbringas.

Och i det amerikanska rättssystemet behövs då pengar.

Det har Wikileaks, trots löften, inte ställt upp med. [*Fel; se kommentarerna—A.B.*] I stället håller sig nu Julian Assange med tre engelska advokater som skall hjälpa honom att slippa komma till Sverige och förhöras. [*Och det får han inte göra?—A.B.*]

Historien om Julian Assange innehåller alltså en rättsskandal av stora dimensioner. Men inte att Julian Assange misstänks för sexbrott [*därfor att J.G. i hans häpnads-väckande okunnighet proklamerar det?—A.B.*] utan att hans källa till de enorma avslöjandena riskerar livstids fängelse och dessutom torteras under en obegripligt utdragen väntan på rättegång. [*Sambandet?—A.B.*]

Historien innehåller också en politisk martyr på samma nivå som Daniel Ellsberg, som på 1970-talet läckte ut information om Vietnamkriget, ställdes inför rätta, fick pengar insamlade till förstklassisk juridisk assistans-- och friades. [*Ellsberg är en av Assanges starkaste supportrar.—A.B.*]

Men den politiska martyren heter sannerligen inte Julian Assange, även om han själv på fullt allvar framställer det så. [När gjorde han det? — A.B.] Offret heter Bradley Manning.

Julian Assange riskerar på sin höjd ett bötesstraff, av anklagelserna att döma. [Ja, och av bl.a. denna anledning har Marianne Nys skoningslösa hantering av fallet ifrågasatts. — A.B.] Hans källa Bradley Manning, upphovet till Assanges hjältestatus [eller tvärtom... i alla fall har WikiLeaks en avsevärt längre historia än så — A.B.] riskerar livstid.

Men det tycks varken bekymra Assange själv eller hans hejarklackar. För dem är advokater till Assange viktigare än för Bradley Manning. [Bevisligen falskt påstående — A.B.].

Alldeles bortsett från skuldfrågan i våldtäktshistorien kan man alltså lugnt säga att Julian Assange är ett litet principlöst äckel. För att nu återigen uttrycka saken återhållsamt. [Då kan man väl undra vad för slags falskheter, idioti och vansinniga överdrifter skulle ingå i en skarp kritik. — A.B.]

• *Jan Guillou*

Diverse kommentarer

krastapolopos

Se interview med nära vän till Bradley Manning (gå fram till ca fem minuter ang WL och Assange, notera respekt och avsaknad av förakt. Det hänger samman med att BM fått och fortsätter att få stort stöd från WL, (även dokumenterat ekonomiskt stöd) <http://www.youtube.com/watch?v=QjMeYM595sM> Notera detta går stick i ståv med innehållet i denna (för att uttycka mig milt) extremt oprofessionella kolumn av JG. Detta enkla budskap har censurerats upprepade gånger trots att det inte bryter mot några regler. Se interview och SPRID på denna sida!! (Jag kommer förmodligen snart bli bannlyst av JG/aftonbladet).

Jaada

Måste säga att detta var krönikan där JG förlorar mycket av sin credd. Han flörtar själv principlöst för minister och den politiska grupp som har som program att utlännningar våldtar. Ska bli intressant att se om detta godkänns av censuren.

findushusse

Allt som kan slå den hycklande, maktfullkomliga världspolisen USA på fall är ju bra! Go Assange! "Våldtäkten" kan visa sig vara en lycksökare som tar chansen att tjäna lite kular på ett ligg med en kändis... men visar det sig att detta brott begåtts så är det naturligtvis fullständigt förkastligt, men då ska han väl i så fall sitta i svenska fängelse, hur slött och byråkratiskt rättssväsendet än må vara? Bradley Manning blir torterad som i det värsta turkiska fängelse och därmed den martyr som bevisar USAs trångsynhet...

Spinelli133

Skyldig eller inte. Kan inte se någon fördel i att att Assange gör Manning Sällskap på Guantanamo för så kan det bli när svenskarna på USA:s uppmaning överlämnar honom för utredning mot påstådda brott mot USA. Däremot behöver fokus riktas på

att ge Manning en bra advokat och rättslig prövning. Samt att ställa de Amerikanska krigsförbrytarna till svars.

Doc Button

Jan G har gått från att vara journalist till att vara näthatare. Att kalla en människa för äckel på bästa plats i AB är ärekränkande värdeomdömme. Dålig karma återvänder alltid Jan G!

krastapolopolos

Titta vad som händer i världen just nu. Orsaken till Bradley manning valde att gå till JA (i stället för t ex JAN G) var att han bevisat hög integritet och en sjuhelvites PRINCIPFASTHET, och MOD. För detta har min beundran. Jag ger blanka fasen i han "platiablonda hår", han "arrogans", "om han är ett litet äckel" och att han inte har lust att ställa upp på mediala karaktärsmord som gått helt överstyr.

OldWolf

Medan JG vältrar sig i sin egen förträfflighet, publicerar Wikileaks sanningen om fångarna på Guatanamo.

Brigger

Man måste ju förstå att det är tveksamt för Assange att lita på svenska rättsskipning när man sitter och analyserar kondomen som användes. På samma sätt är det svårt att lita på amerikanska när man sätter i killen i isolering. Det verkar vara ett logiskt beteende från Assanges sida.

MegatonSax

Det lustiga är ju att den sönderrivna kondomen som ena kvinnan lämnade in som bevis på sitt påstående att Assange rivit sönder den under pågående sexakt visade sig sakna DNA! Den var alltså helt oanvänt förutom den avrivna toppen.

Doc Button

Jan G. borde överväga att titulera sig själv "ett litet äckel utan principer" eftersom det förefallar vara principlösa grunder som föranleder Jan G.'s kräk attacker i media. Kasta inte sten i glashus.

DINAMYS

Jo "quiller", när man kallar Assange för ett principiellt litet äckel och fokuserar på Assanges ev. personliga svagheter (att han vill skydda sig själv till varje pris, kanske t.o.m. före Mannings behov av hjälp) så bidrar man till smutskastningen av Assange och därmed misstänklig gör man även Wikileaks. Ett klassiskt sätt att komma med personangrepp i stället för att diskutera sakfrågan, man fokuserar på något annat (kritikerns person) för att slippa diskutera principerna. Så gör Maktens män och tyvärr hjälper Guillous artikel dem när det gäller Wikileaks. Att sen Guillou är en tämligen obetydlig person utanför Aftonbladets debattartiklar är en annan sak, det är klart att hans artikel inte påverkar Wikileaks arbete speciellt negativt men hans skrivelser hjälper definitivt inte Wikileaks in deras kommande verksamhet. Och oavsett hur mycket Guillous artikel påverkar Wikileaks så kan man ändå diskutera lämpligheten och det korrekta i det han skriver. Tycker jag.

krastapolopolos

"Varför försöker svensk traditionell media begå systematiska karaktärsmord mot Julian Assange sedan åtminstone augusti 2010? Senast idag, den 24 april 2011, har Jan Guillou

i Aftonbladet skrivit en söndagskolumn med rubriken "Julian Assange— ett litet äckel utan principer". Den 18 april 2011 kunde Johanne Hildebrandt på ledarsidan i Svenska dagbladet torgföra "Den sorgligaste Wikileakshistorian" Gemensamt för dessa båda artiklar är att både Hildebrandt och Guillou spelar ut Julian Assange mot Bradley Manning, som av USA anklagas för att vara kållan till bl.a. de läckta ambassadkablarna samt filmen "Collateral murder". Källa:

<http://www.aftonbladet.se/nyheter/ko...cle12926443.ab> Källa:

http://www.svd.se/opinion/ledarsidan...yn_6098093.svd Hur kommer det sig att svensk traditionell massmedia inte startar en kampanj "Free Bradley Manning" istället för att personangripa Julian Assange?" citerat av GoodwinStrawman från flashback forum.

DINAMYS

Vad har egentligen hänt med dig Guillou ? Under många, många år framstod du som en av de främsta journalisterna, både när det gällde att avslöja Maktens män och när det gällde att försvara andra som drabbats av Maktens förtryck. Men efter uppgifterna om ditt KGB samröre(som jag inte tror var olagligt från din sida, då hade Maktens män sytt in dig för länge sedan som hämnd för allt du skrivit) så har du ändrat dig, börjar tyvärr likna en rättshaverist som ger sig på andra utan urskillning och visar stor förståelse för Maktens män(Kungens leverne ex.vis). Du anklagar journalisterna till boken om Kungen i stället för att fokusera på vad de skriver, i stället för att ta upp lämpligheten medv hur Kungen agerade så angriper du journalisterna för att de tar upp Kungens "privatliv". Lika nu med Assange. Visst borde ha inställt sig till förhör som alla andra som blir anklagade, men du borde förstå att han faktiskt är vettskrämmd för att bli utlämnad till USA och förmödlig få utstå samma behandling som Manning. Praktiskt borde det gå att lösa genom att Assange blir förhörd på svenska ambassaden i England. Det borde du stötta, inte att han faktiskt kan utvisas till USA om han hamnar i Sverige. För inte litar du väl helt plötsligt på Maktens män, att de inte hittar något sätt att utvisa Assange ? Och att kalla Assange för ett principlöst äckel, vad är det du sysslar med ? Assange har gjort åtskilligt mer än de flesta journalister(du inräknad) för att avslöja Maktens män, är inte det vad du bör fokusera på ? Bör du inte stötta honom så att han kan fortsätta att avslöja Maktens män ? Anser du att du gör det med ditt agerande ? SKÄMS GUILLOU!

OakmaN

4 lögner av Guiilou som visar att han skrivit endera utan att gräva efter fakta, eller har egenintresse av att svartmåla Assange... 1. Julian Assange påstådda konspirationer om Sverige och utlämnande till USA... (2 st Egyptier som hämtades av CIA på Bromma flygplats berättar dom farhågorna) 2. Assanges självupptagna idiotkampanj... (Skapad av Svenskt rättsväsende som kablar ut "Våldtäktsman" och för sin trovärdighets skull kan han inte annat än försvara sig) 3. Att Wikileaks har övergett Manning... (Lögn, dom har både kampanjat och betalat till Mannings försvar, läs WL eller Courage to resists hemsida) 4. Att B Manning inte tycks bekymra Assange... (Lögn, Assange har hållit många föredrag om Bradley och på ett utmärkt sätt undvikit att bekräfta att han är kållan, bara att han är misstänkt) Julian Assange har satt sin säkerhet på spel och vigt sitt liv åt att visa sanningen för folk, kritiserat krigsbrott och öppnat ögonen på folk världen över.... nu har Jan Guillou satt sitt rykte på spel för att svartmåla Assange, med direkta lögner... Det är synd! (och om det e sant att hans dotter är kompis med en av tjejerna eller inte, visar hur som helst att hans egna principer som grävande journalist inte betyder mer för honom själv....

Måste tillägga ett par bra saker iofs... Att han fetstilat Collateral murder incidenten, att USA inte ännu åtalat nån för krigsbrottet som sker i den videon, att Bradley Manning är den största hjälten som dagligen utsätts för tortyr trots att han inte är dömd... Jag vill

tillägga att jag har varit ett stort fan av Jan Guillou, men idag står jag som ett frågetecken!

Jaada

Denna gång tar JG billiga poäng genom ovanligt låga angrepp. Ska bli intressant att se om detta inlägg får vara kvar.

Iranian for freedom

Det känns att det är lättare att lita på George W. Bush än att tro på vad JG skriver, trots all respekt som jag hade för honom innan.

krastapolopolos

Vansinne JG. Det känns surrealistiskt, JG blint hoppat på hattåget. ALLT, som sägs och skrivs och oftare INSINUERAS i svenska media är inte sant. Därför bör journalister kolla upp fakta SJÄLVA! Att påstå sig "inte ta ställning" är INTE en ursäkt när man hjälper till att sprida grundlös hatpropaganda. Förhelvete ägna en dj*vla minut åt undersökande journalistik eller håll käft.

puttin

Bra jobbat Jan "Äcklet" Guilluo!! Nu har du retat upp mig riktigt ordentligt kan jag säga.

Vonton

Hur ska Julian få ut Manning ur fängelset hade herr fine och principfaste Jan tänkt? Kan jag skönja ett stänk av advunsjuka för att Jan inte har haft internationellt genombrott? Herr Assange är ju bevisligen fortfarande potent och kan ragga upp brudar. Vilket kanske också retar Jan!

Ne_nuntium_necare

Att Wikileaks och Manning inte naturligt kopplas samman i Sverige är snarare beroende på att det knappt sker någon rapportering kring Wikileaks än att Wikileaks inte agerar kring Manning. Greg Mitchell på tidningen "The Nation" har skrivit "The WikiLeaks News & Views Blog" under mer än fyra månader nu— troligtvis det mest lättillgängliga sättet att hålla sig uppdaterad kring Wikileaks och Manning (och få läsa alla de nyheter som inte rapporteras i svenska media). Om man läser vad han eller annan utländsk media skriver, inser man snabbt att anslaget är felaktigt— det finns inte någon motsättning mellan Wikileaks, Manning eller Assange. Att Jan Guillou väljer att vinkla övergreppen och tortyren av Manning mot Assange istället för mot USA känns därför både märkligt och oseriöst.

Fattaringet

AB skriver: "missa inte JG:s nästa kolumn, vi skickar sms till dig." NEJ TACK!! Detta räcker för att jag inte ska läsa AB mera.

Gxeto

Uppenbart att Guillou är avundsjuk på att Assange! Wikileaks har faktiskt levererat granskande och orädd journalistik. Vafan har Guillou gjort förutom att snacka en massa smörja???

Volfram

Jan är litet för snar att döma utifrån det som rör sig på ytan. Vet Jan således att Mannings har övergivits av sina avnämare eller gissar han bara? Allt har inte givits

offentlighet runt Bradley Mannings försvar, långt därifrån. Men Jan G är snar att döma. Manning behöver pengar till sitt försvar. Visst! Hur mycket av sin enorma förmögenhet är Jan Guillou själv beredd att avstå från till förmån för Bradley mannings försvar? Eller varför bistår inte Jan med sitt eget försvar av Bradley— han har ju en juristutbildning i botten och han rödovisar ju en försvarsstrategi. Eller är han så fåfäng på gamla dar att han vill toppa karriären med en agenttjänst inom CIA? Vad vore då lämpligare än att hoppa på dess just nu främste fiende?

Knegare

Exakt VAD ska Wikileaks göra för att få ut denna kille från det Amerikanska tortyrfängelset ??? Exakt VAD ska Wikileaks göra för att förhindra att en läcka ska fångas av en internundersökning ??? Svara mig på detta någon!!

Fabfoxx

Lite onyanserat angeående Wikileaks förhållande till Bradley Manning. Visst, oavsett vad man tycker om Wikileaks-avslöjandena står definitivt Julian A och Wikileaks i tacksamhetsskuld till Manning (om han är skyldig. Har han erkänt? Om Manning påstår att han är oskyldig, skulle inte offentlig hjälp från Wikileaks försämra hans trovärdighet?). Nåväl, troligen är det verkligen så att Wikileaks och Assange inte hjälper Manning tillräckligt. Troligen har de passerat gränsen till svek, eller värre (Manning har förrått USA, och Wikileaks har förrått Manning?). Men tveksamt om man redan nu vet tillräckligt om läget för att börja kasta sten på Julian A. Och ännu värre, att underkänna hans kampanj på Feministstaten Sverige. Pga. mediamakt och rätta politiker har feministmobben nästan fullständig tillgång till den svenska lagboken, kan ändra och redigera efter behag. Även om de ännu inte uppnått målet att varje kvinna kan peka på valfri man och få honom fängslad i många år, så kan de sannerligen redan nu lätt få honom häktad och offentligt dra ned honom i smutsen. Sverige är inte rättsäkert för män, det vet Jan G, och att han inte nämner saken i denna artikel drar ned hans trovärdighet i en mängd områden. Kanske har han nu övergett granskningen av Feministstaten, eftersom han vill förbättra relationerna med rättsväsendet, efter hans hårda men rättmärtiga kritik av Quick-fallet.

Piskfinnen

Varför skulle han vilja inställa sig här, vårt rättsystem är ju trasigt. Och om han öppet stödde Manning skulle det kunna tas som en bekräftelse på läckan.

MegatonSax

Inte bara sjukt, en ren lögn av Guillou. Läs gärna vad Mannings supportgrupp själv säger om allt stöd WL gett dem.

puttin

Ja men varför inte kalla Jan G för det äcklet han egentligen har! Dessutom är han ett irrelevant äckel stackarn! Stora brister i det svenska rättsystemet har uppenbarats tack vare Assangefallet. Att äcklet Jan G kan missa detta ok i stället skriva osammanhängande nonsens och missvisande osanningar är för mig förbryllande. Jag som faktiskt hade respekt för denna krönikör till äckel.

Hightime

Tar inte parti för någon i denna fråga men tycker att det Guillou skriver "går över gränsen"! Har skrivit lite om denna artikel och skickar igen: Håller faktiskt med Assange när Guillou säger: "I stället har Assange inlett en kampanj mot det svenska rättsystemet. Han jämför Sverige med Saudiarabiens och menar att här döms oskyldiga män på löpande band eftersom vårt land järnhårt behärskas av feministerna. "

Stämmer helt och hållt! Blev själv oskyldigt dömd trots att rätten sa att båda parter var lika trovärdiga. Man utgick förmodligen från att kvinnan i detta fall skulle få rätt. Gick vidare ända upp till HD men ingen tog någon notis. Förmodligen ansåg de det som "ingen större sak" men för mig var det annat. Eftersom att allt är offentligt så kan den som vill och är intresserad av "rättstaten Sverige" läsa under "beslut och mål nr B 3794-09" Hur man hämtar vet jag inte men kan ju maila eller ringa så får de ju skicka eftersom att det är offentligt.

Bebin

Julian Assange är en gentleman, men detta kan ligga honom i fatet, en defensiv hållning i rättsprocessen kan uppfattas av gemene man som misstanke om skuld i saken. Assange borde definitivt inte ta på sig en offerroll som oskyldigt anklagad, utan gå till motanmälan för falsk angivelse!

MegatonSax

Hans linje har alltid varit att inte lägga någon skuld på kvinnorna och att hålla möjligheten öppen att de lurats av polisen. Det vi vet idag om jäviga poliser och förhörssammanfattningen som inte godkänts av den förhörda talar för det.

Å andra sidan har åtminstone den ena kvinnan bevisligen försökt dölja besvärande fakta som pekar på att hon farit med osanning. Kondomen hon lämnade in som bevis och som senare visade sig helt oanvänd(!) tyder också på det.

HenkeHell

Men lilla Jan, nu blir jag verkligen besviken på dig! OM du har något vett i skallen kontaktar du aftenbladet, får min mailadress från min profil via dem, och så hjälper jag dig att sortera ut tankarna i ditt huvud. Täget av Assangehat du hoppat på klär dig inte! Vem är jag? Jag är den som alltid ställer mig bakom den som hela världen unisont bestämmer sig för att vara emot, då jag ända sedan 5-årsåldern av egen erfarenhet många gånger erfarit att det är precis den personen som har rätt.

OakmaN

Trist att inse att Guillou verkar ha fikat med mycket otrevliga mäniskor istället för att gräva efter fakta den här gången... Han tappade i och med detta ca 51% av sin trovärdighet från mig... Väldigt synd, o jag kommer inte längre kasta mig på hans artiklar som jag en gång gjorde.

Hombre

Alltså, varför ska man nu gå ut och kasta smutsiga fördömar mot Assange nu för? Vad är det för fel att Assange utnyttjar sina rättsliga rättigheter? Det här är ju ett fall som kan faktiskt gå åt många olika håll. Assange har rätt att frukta det svenska lagväsendet eftersom den har gett vika åt USA påtryckningar innan. Det skulle nog Guillou själv veta om skulle man tro nästan men icke sa nicke. Undrar om Guillou har ren mjöl i påsen när nu han går åt publicerar sådant smuts för det här är inte pro bono publico eller Guillou?

Ne_nuntium_necare

Jag skäms över Aftonbladets och Jan Guillous starkt förenklade och nedvärderande sätt att rapportera om Assange och Wikileaks— jag har aldrig sett en person hängas ut på motsvarande sätt i media och har aldrig sett ett så starkt fördömande. Det borde vara en självklarhet att Sveriges rättssystem får lov att ifrågasättas— såväl av svenska som utländska medier och det är en självklarhet att en person får använda sig av de lagliga

medel som står till hands för att försvara sig. Det är inte ofta som Sverige granskas, men även utländska medier har rätt att undersöka svenska förhållanden. Eftersom de kontinuerliga avslöjandena kring WikiLeaks och intresset för fallet Assange är toppnyheter i resten av världen, slås man av den brist på information som finns i svenska media och bristen på grävande journalistik. Aftonbladet borde kunna ge en mer nyanserad bild av skeendena— inte bara en starkt fördömande och endimensionell analys.

Kepsen

Med tanke på det oerhört känsломässiga i artikeln kan man nästa ana att schismen mellan JG och Peter Bratt fortfarande ligger och pyr någonstans i JGs undermedvetna (eller i hans medvetande...) Parallelleller går att dra. Löjligt blir det dock med sådana tillmälen som "litet äckel" och det är trist, speciellt om det JG skriver är riktigt

Svider

Den gamle kåkfararen Guillou verkar vara avundsjuk på Julian Assanges berömdhet över hela planeten, något som inte Guillou själv lyckats med trots decennier av grova rubriker och vuxensagor.

Fattaringet

Konstig text JG skriver. Han är själv påfallande liten och mycket narcissistisk. Varför i all världen kallar han en seriös och viktig opinionsbildare för litet äckel? Många kvinnor stödjer Assange i denna juridiska soppa, särskilt de som har läst häktningspromemorian där kvinnornas berättelser tydligt visar vad som hänt.

MegatonSax

Principerna åker lätt ut genom fönstret ibland. Utan blodsbanden till målsägarens kompis hade kanske Guillou förmått stå upp för sina principer trots motvinden, men nu valde han tyvärr att vika ner sig. Artikeln är så grov att Guillou rimligen bör kunna fallas för förtal.

the viran

Det ÄR klart att Julian inte har våldtagit någon. Det som beskrivs av kvinnorna i deras historier kan knappast räknas som våldtäkt, det vore skamfyllt att göra så mot alla de kvinnorna som FAKTISKT blivit våldtagna enligt klassiska kriterier.

Atraxi

MegatonSax: Kvinnan säger att hon vaknade av att han hade sex med henne ochsov alltså då han började. Det är en hel del obehaglig läsning och de borde inte ha läckt ut. Inte okej vare sig mot Assange eller kvinnorna.

MegatonSax

Atraxi: "Halvssov" säger hon själv. Förhöret där den andra kvinnans poliskompis skrivit "sov" har hon inte godkänt. Sexet var dock OK enligt henne, det var ju trots allt därför hon hade bjudit hem honom. Frivilligt sex mellan 2 vuxna mäniskor kan aldrig vara våldtäkt och ett totalitärt samhälle där helt vanligt morgonsex kan leda till flera års fängelse vill nog ingen ha. Vill du? Det enda obehagliga i den läckta häktningspromemorian är att en åklagare tillåts driva ett sådant här fall av rent ideologiska skäl och därigenom förbruka enorma resurser som kunde ha använts på riktiga våldtäkter.

Patrik X

Vad hade Jan Guillou tänkt sig att Assange ska göra åt att USA torterar Manning? Åka till fängelset och kasta tangentbord på dem? Nej Jan Guillou verkar som många andra journalister drabbats av avundsjuka pga att Assange/Wikileaks publicerat fler scoop än hela den svenska journalistkåren fått till under sin livstid.

AggeSwe

Märkligt. Jag trodde USA var mer ansvariga för behandlingen av Bradley än WikiLeaks. Dessutom VET inte WikiLeaks om det är Bradley som är deras källa. Nu är nog Janne lite ute och hetsjagar spöken. Av någon anledning.

Iuddeknowit

En märklig kovändning han gör här vår käre spion..... Han som kritiskt granskat svenska rättssystemet genom tiderna, litar nu blint på att det kommer gå rätt till, om Assange blir skickad till Sverige, trots rättsskandalen Tito Beltran... mycket märkligt. Vidare så ska en som Guillou inte prata som mycket om principer, när herrn själv är ett av de mest egocenterade människor Sverige avlat fram... gillar uppmärksamheten rätt bra själv va ? Men han har rätt i att det stora offret här är Bradley manning.... han har bara missat vem den stora skurken är ... är det Assange som håller Manning fängslad???

MegatonSax (kvinna)

Blod är tjockare än den journalistiska hedern kan vi konstatera när "brottsoffrets" väninnas far skriver i AB. Som dessutom båda är kompisar med poliskvinnan som skrev ihop vittnesförhörer. Jäv är bara förnamnet.

aero-K

En öppen fråga till AB ! Enl. hittills obekräftade men högst trovärdiga källor existerar sedan en längre tid förhörsledare Irmeli Krans, en av de aktuella kvinnorna i anklagelserna mot Assange OCH Jan Guillous dotter med som facebookvänner ! Hur stor tyngd tycker ni att man ska lägga i åsikter skrivna av pappa Jan?

Virrelito79

Principlös? Hur vore det om JG och andra s.k journaliser rätade på ryggraden och faktist började gräva lite om vad som faktist händer i världen? Idag får unga människor lära sig via youtube eller ladda ner dokumentärer på egen hand. Ex vilka grupperingar som styr och ställer världen och vad dom har för sig, Svensk media framstår allt mer som medlöpare i den nya världsordningen. Men hacka på Assange går tydligen bra. 68 generationen sålde sig billigt. Skämmes!

Fakepilot

Guillou blir äcklad av att Assange försvarar sig själv. Jag blir äcklad av krigsbrott, tortyr och brist på rättvisa. Det som Assange och Wikileaks jobbar med varje dag för att bekämpa och få ut i strålkastarljuset. Sen vet inte någon om Assange skickat pengar till organisation "Free Manning" anonymt, då han gör bäst i att inte ge några bevis på kopplingar mellan de båda.

Peter-morkret

En svag artikel av JG. Och oigenomtänkt. Bradley Manning är inte dömd för något, han är misstänkt. Dessutom så de källor som läcker info till Wikileaks gör det anonymt så Julian vet faktiskt inte om det är han som har läckt. Om det är någon som ska ställa upp bakom Bradley Manning så är det alla oss som står bakom demokratiska värderingar, inklusive Jan G. Att lägga några skrupler på Julian för detta är därför helt

fel. Angående våldtäcktsmålet så kan jag till ytan håla med om att det ser dåligt ut när Julian inte självmant ställer in sig till den svenska rättsapparaten på dess villkår men tänker man efter så har den svenska rättsapparaten upprepade gånger officiellt visat sig styrd av egenintressen, vänskapsband och pengar. Poliser har kunnat misshandla mäniskor till döds flera gånger utan att åklagare och rättssystemet i övrigt brytt sig om att följa det juridiska väsenets utsagda mål om rättvisa. Vi har också fallit med fildelning där rätten varit uppenbart jävig då dommaren suttit i styrelsen för en organisation som är emot fildelning. Tyvärr är det svenska rättssystemet korrupt. på alla nivåer av fall. Min personliga erfarenhet är att det är ytterst svårt att få ett fall till domstol om man inte har mycket pengar och vill driva det på civilrättslig nivå. Och vad hände med svensk rätt när vi utvisade 3 egyptier till tortyr i Egypten trots att de var svenska medborgare?? varför lär vi amerikanska CIA, härja som de vill i Sverige?? Nej, Jan G, denna gång misslyckas du med att hitta sanningen och ge den vingar.

2010

Så här skrev Jan G här i AB den 10 okt 2010 angående Billy Butt: "Hängda i tysthet blir ändemot de flesta män som döms oskyldigt för sexualbrott. Och de är många. Justitiekanslersämbetet redovisade i en utredning från 2006 ("Felaktigt dömda") ett dussin sådana domar. Och då gällde det enbart män som mot mycket höga odds lyckats få resning i målet och frikännande. De flesta oskyldigt dömda får inte det. Om inte mindre än tio sådana fall berättar den för mig okända frilansjournalisten Thérèse Juel i en, jämfört med Billy Butts bok, både tunn och tung volym ("Fällda för sexövergrepp-- om rättsfall i Sverige"). Jag läste den av en tillfällighet. Men den är i sin obönhörliga koncentration den mest uppskakande text jag läst om det svenska rättssamhället. Och jag har läst mycket i ämnet." Och nu denna kovändning om att det svenska rättssystemet ställer mycket höga krav på bevis? Det går inte ihop.

Ligneto

"The Bradley Manning Support Network, which expressed frustration last month that it had not received the promised pledge, praised WikiLeaks' contribution Thursday. "This donation from WikiLeaks is vital to our efforts to ensure Bradley receives a fair, open trial," wrote Mike Gogulski, the network's founder, in a press release."

bezor

Om ni läste Facebookbloggen ang. fallet från den polis som tog emot de 2 kvinnorna så skulle ni också fly så långt bort ni kunde.

Ligneto

Hur man kan tappa respekten för en person på mindre än ett A4... Inte Julian Assange i detta sammanhang.... Har JG överhuvud taget gjort några efterforskningar själv eller tar han all information från den dokumentär han själv var med i, som var så vinklad att man skulle kunna tala om förtal? Skärpning... Du ska ju för h-vete kalla dig för journalist!

bezor

Få se om jag fått det rätt: WL avslöjade mer om regeringars falskspel under ett år än den samlade pressen gjort under decenier vilket de själva erkänner. Sen sexanklag- elserna började har avslöjandena som brukade ramla in varje dag slutat. Det är USA:s regering som torterar Manning men det är Assanges fel trots att han sitter i husarrest. Eftersom de 3 åklagarna har behandlat fallet så bra hittills så borde Assange ha all förtroende för de. När fan blir gammal blir han religiös.

thefrog

Har köpt Aftonbladet på helgerna så länge jag minns (25år) men tänker sluta med detta pga. en herre som heter Guillou, han vet allt, kan allt och kan kalla någon "Ett litet äckel" utan att bli dömd för förtal. Är det en ny envåldshärskare vi fått. Ska prova om jag blir dömd, (Man kan tydligen säga vad man vill i Aftonbladet) Guillou är ett litet ledset svin som saknar sin kompis Stalin.

suecolibre

Hur är det med Sveriges dubbelmoral när det gäller fallet Assange och Anna? Bor utomlands och Sverige görs till åtlöje när det gäller Assange. Assange och hans groupies är ju en ganska kul historia där alla tre betett sig som fnask och borde det inte finnas något förfallodatum för en anmälan om våldtäkt? Bitterhet och krossat hjärta ska inte räcka. Åtalet är ett hån mot alla kvinnor som verkligen tvingas till sex mot sin vilja. Radikalfeminismens Saudarabien— quote of the year.

Firren

Hur Vet J.G att inte J.A hjälper B.M ?

doktorNej

När Guillou talar om "rätt höga beviskrav" glömmer han tydligen bort att Tito Beltran dömdes till flera års fängelse för våldtäkt helt utan bevis och endast på efterkonstruerade vittnesmål från en svensk kvinnlig ståuppkomiker i samarbete med en privatspanande ultrafeministisk kvinnlig polis, en känd svensk schlagersångerska och en föredetta justitieminister.

Temurdabomber

Faktum kvarstår att det inte krävs några BEVIS för att bli fälld för våldtäkt! I det avseendet skiljer vi oss inte ett dugg från Iran! Det vore vansinne av Assange att utsätta sig för risken att dömas som oskyldig!

Blackadder69

Att vi i Sverige dessutom kan ha personer häktade i obegränsad tid är en detalj man inte tänker på. Om Assange kommer till Sverige kan han låsas in i flera månader eller till och med år innan åklagaren väljer att åtala. Åklagare Ny är dessutom av uppfattning att häktningen är en del av straffet och hon har i skrift beskrivit som ett sätt hon kan straffat den misstänkte även om det inte går att bevisa brott. Rekord för häktning i Sverige är 18 månader!

CBN

Jag förutsätter och hoppas nu att polisen gjorts sitt jobb och att man förutom förhör kontrollerat alla inblandades kontakter, kommunikationer och alla konton vid tiden före och efter detta eventuella brott. Motiv bilden för CIA är uppenbar och omständigheterna minst sagt märkliga och därför bör svensk polis ha svar på frågan. Är CIA inblandade eller inte? Jag kommer därför att med spänning följa processen och se om utredningen tagit med detta som en möjlighet och kan styrka att man avfärdat den som nonsens. Jag kan väl inte vara den ende som haft dessa illasinnade misstankar om den notoriske vännen i väster.

FoOo

Jag undrar om Jan Guillou pratar om sig själv? Jag ska inte säga Assange är oskyldig till det han är anklagad för men det som faktisk hände var Marianne Ny sa Assange "Du kan lämna landet". När fick det klartecknet så ansåg han att den här historien var ner lagd. Det som sen händer är att sticker ur landet har han gjort flera gånger förut

eftersom han är resandeman. Men Marianne Ny vänder på klacken efter 1 månad och ska helt plötsligt göra stor scen av honom och släppa in honom från England med den internationella arresteringsordern för kunna förhöra honom. De ju inte som svensk polis har haft honom inne förhör för andra brott? På tanke den cirkus som varit igång runt om kring JA i rättsväsendet och förhört honom från början när han var inne på förhör för andra brott, så förstår jag ändå att man liknar Svensk rättsväsende med bannan republik. Wikileaks har stort sätt splittras och gått olika håll Bradley Manning kan aldrig försvarats av Wikileaks eftersom det skulle hjälpa amerikanska militär domstolen att han är skyldig. Det därför organisationen Free Manning bildades. Obama har redan förklarat sin syn här i veckan om jag inte minns fel så har han sagt "He broke the law" samma sätt som man rättfärdar folk som sitter Guantana mobay och andra militär fängelsen. Anonymous som är den kändaste Wikileaks försvaren har faktisk varit passiva igenom hela Assange våldtäkts anklagelser de inte gjort en ända operation. Men faller Wikileaks så kommer Anonymous bli den som tar över vi har redan sätt vad de var kapabla till efter bank of america historien.

Blackadder69

Till er som bara förlitar er på Aftonbladet: Manning har alltså advokater som jobbar på att få honom fri. Det är inte så att han är övergiven men den amerikanska myndigheten är ju inte direkt känd för att visa medmänskliget så rikta ert "hat" mot rätt organisation (dvs amerikanska myndigheter/åklagare/militär).

Blackadder69

Jan G verkar inte förstå att Mannings bästa försvar just nu är att minimera kopplingen till WikiLeaks. I USA försöker åklagare bevisa att en koppling finns och då tycker Jan G att Assange ska omhulda Manning!! Seriöst?

Rex Luthor

Det är kul att se föredettingen Guillous uppenbara avundsjuka med det nya. Han själv klarar inte av att hänga med den nya tiden och har enligt egne uppgifter ingen dator, han använder inte ens den för att skriva sina böcker. Det handlar om en person som är kvar på 70-talet och som inte har en tanke på att försöka komma i kapp. Men Guillou, det har aldrig någonsin varit tillräckligt att läsa gammelmedia för att få en heltäckande bild men i dagsläget så har vi internet som kan komplettera den självpåtagna censuren de håller på med. Detta gör dock Guillou livrädd då han och hans gelikar tappar makten över människors sinnen. En dinosaurie ser utrotningen nalkas men saknar kraft och kunnande för att göra något åt det så han vrålar ut sin frustration. Om han klarat av att hantera den nya tidens verktyg så hade snabbt kunnat hitta information om våldtäktsanklagelserna, från hur polisen fick en enkel fråga att bli våldtäkt, genom kvinnornas glorifiering av Assange på sina bloggar efter händelsen (något de sedan försökte radera) till hur Assange inte får reda på vad han är misstänkt för och till slut politiska domstolar som dömt massor av män felaktigt i liknande fall. Nej du Jan, svenska rättsväsende är verkligen under all kritik och behöver en rejäl storstärdning. Det är bara synd att våra politiker och jurister själva inte sett detta utan att det krävs ett par varv i internationell press först. Tacka Assange för att han tar fighten!

Mick Sweet

Nr 1: Wikileaks borde stödja Manning bättre. Nr:2 Att Assange inte åker till Sverige i nuläget frivilligt är högst förståeligt (USA har bevisat sig vara HÖGST opålitliga) Läs om Abu Graib, Vietnamkriget samt den senaste video'n släppt av Wikileaks. De ser sig som envåldshärskare över världen. T.o.m USA vänner kan inte bortse från detta. Nr 3: Att Guillou kallar Assange ett principiellt äckel är att gå liiiiite långt. Han vet inte

ett dugg om Wikileaks ekonomi eller för den delen Assagne själv. Han har bara sett och läst det media släppt. Jag gillar Guillou vanligtvis, men här går han för långt.

Flaskpost

sVad tycker Guiloiu att JA skulle ha gjort? Skulle han ha fått bli att släppa materialet för att Manning inte skulle riskera fängelse? Säg att Guiloiu hade varit amerikan och avslöjat en amerikansk IB-affär på 70-ålet. Guiloiu hade fortfarande skakat galler... eller hade han avstått från publicering för att undvika fängelse?

MegatonSax

Manning lurades ange sig själv av en journalist. Wikileaks har ingen skuld. Guillou har valt att fara med osanning.

Sannman

Jag är faktiskt förvånad att Guillou skriver det här. Som själv har/hade inreseförbud i många till USA bara för sin ståndpunkt. Jag är övertygad att Guillou vet om hur stor makt USA har över länder som Sverige. Det är inget konstigt och egentligen inget att skämmas över. Dom håller ändå i den största knölpåken. När det gäller hur mycket eller lite bevis som behövs för att dömas i Sverige så borde Guillou veta bättre, särkilt genom Hannes Råstam osv. Och ändå säga att Assange borde hjälpa sin informatör, hur skulle det gå till? Jag är rent av ledsen att Guillou skrev så här, därfor att han är en av dom få som har vågat utmana övermakten. Eller har han det?

OldWolf

En riktigt dåligt underbyggd artikel av JG, där han inte verkar ha läst på ett enda dugg. När han sedan kallar en person han inte känner för "ett litet äckel utan principer", outar han sig själv. Vilka principer lever han själv efter? Inga alls? Har man inte mer att komma med, bör man inte skriva alls.

Rex Luthor

Jo, den principfaste Guillou utmanade svenska myndigheter för en evighet sedan och riskerade betald semester under några månader. Assange utmanar världens enda supermarknad och resten av stormakterna där han verkligen riskerar liv och lem.

Fredricco

Bra skrivet och genomskådat. Det är rimligen Manning som borde få uppmärksamhet, inte Assange.

OldWolf

Är det inte massmedias uppgift att ge honom den uppmärksamheten? Det är väl inte wikileaks som torterar BM i ett amerikansk fängelse?

Webbelino

JG har blivit en bitter gammal gubbe som mest ägnar sig åt rödvinsplimande och jakt för att kompensera för sin bristande potens både som man och samhällskritiker. JA gör det han själv gjorde på 70 talet fast mycket effektivare! JG var väl... nykter eller bakis då han skrev sin intetsägande och analyslösa artikel, men inget annat än dravvel och superlativ var att vänta. Hans sätt att uttrycka sig i artikelns avslutning säger mer om JG än om JA.

puttin

Frågan är... vem egentligen slöser bort massor med pengar i onödan, JA eller svenska åklagarmyndigheten ?? Svenska åklagarna slöser bort våra skattebetalarpengar i detta meningslösa fall. Det finns ingenting som hindrar att man via telefon, skype eller de 10 tals kommunikationsteknologierna förhör Julian Julian Assange och därmed sluta slösa på våra skattepengar

Charleroi

Om Assange struntar i att hjälpa Manning så kan det fördömas som moraliskt lågt men det stärker väl inte våldtäktsanklagelserna mot honom i Sverige eller gör det svenska rättssystemet bättre! Assange kanske är en bortsämde datanörd och flickfavorit med ett rättspatos som inte alltid räcker helan vägen. Men se det som pockar på uppmärksamhet här: Det onda kriget, amerikanska soldaters kallsinniga krigsbrott för nöjes skull, USA:s underlätenhet att ställa sina egna soldater till svars och samma stats hämndlystna och förnedrande behandling av annan av sina soldater som tjänat en god sak när han informerat om den amerikanska dubbelmoralen. Bland kommentarerna skyndar radikalfeminister, USA-vänner och krigshetsare till för att hurra på nymoralisten Guillou, var och en med sina egna inte bara dunkla utan också högst murriga skäl. Dåligt, dåligt, dåligt!

Rubriker på några tidigare krönikor av Jan Guillou:

Fakta spelar ingen roll för varghatare
 Skurkarna förblir ostraffade efter Quck-skandalen
 USA:s kontroll hotas av demokratiskt styre
 Billy Butt är utsatt för ett justitiemord
 Han hade knappast fått rätt i en svensk domstol
 Bemöt dem med hederlig politisk argumentation
 Därför är det viktigt att kritisera USA
 Svenska medier hetsade fram två justitiemord

* * *

Obs! Bland kommentarerna här ovan finns denna:

“Med tanke på det oerhört känsломässiga i artikeln kan man nästa ana att schismen mellan JG och Peter Bratt fortfarande ligger och pyr någonstans i JGs undermedvetna (eller i hans medvetande...) Parallelleller går att dra. Löjligt blir det dock med sådana tillmälen som ‘litet äckel’ och det är trist....”

Denna tanke stärks av en välinsatt vän till mig som beträffande Guillous krönika har meddelat att ”Jag har befarat att något i den här stilens skulle komma från Guillou. Jag tänkte att Assange kommer att få Guillou emot sig när Peter Bratt i december skrev [se nedan]. Guillou har gnisslat tänder när han tänker på och skriver om Peter Bratt, ända sedan 1974.”

Den eventuellt Guillou-retande artikeln av Peter Bratt återges på följande sida.

— A.B.

Reporterlegend: Wikileaks har räddat den seriösa journalistiken

Peter Bratt om Wikileaks

Newsmill
2010-12-09

Media kallas hos oss ibland för den tredje statsmakten. Därmed menas att regering och riksdag ska vara föremål för medias granskning. Det låter som om det handlar om jämstarka parter. Men efter att ha arbetat 28 år som reporter på DN, både inrikes och utrikes, vet jag, liksom alla kollegor på andra stora redaktioner, hur slumpmässigt den granskningen går till.

En enskild redaktions resurser-- ställd mot vad som ska granskas, det vill säga hela statsförvaltningen, kommunerna, näringslivet-- är oerhört begränsade. Granskningen är nyckfull, tillfällig och beror på vilken kunskap och kompetens redaktionerna råkar besitta vid en viss tidpunkt. Media konkurrerar med varandra. DN kan ha en bit av en skandal och SvD en annan. Om de hade kunskapen tillsammans skulle de kunna åstadkomma en slagkraftig story, men var för sig kanske det inte blir någonting alls.

En eller i bästa fall några få reportrar på redaktionerna ska granska inrikespolitiken, det vill säga samtliga beslut i riksdag och regering liksom hur de har kommit till. Dessutom ska de följa utvecklingen i de politiska partierna. Reportrarna har fullt sjä att bara följa det dagsaktuella skeendet, de kan inte ägna lång tid åt seriös granskning.

Uppdrag granskning gör ofta lysande insatser, men sällan inom näringslivet, industrin, bankerna och storföretagen. TV-programmen ger förmodligen tittarna en illusion av att samhället är utsatt för en ständig kontroll, men det är just bara en illusion, vilket på intet sätt är den redaktionens fel. Kontinuitet och systematik saknas i all mediegranskning, helt enkelt därför att det inte är kommersiellt gångbart.

Under nuvarande dåliga tider för morgontidningarna, då den undersökande journalistiken skulle behövas som bäst, är det den som först fått stryka på foten. För en enskild redaktion är det som att gå med en liten ficklampa i en kolkällare. Det vet makthavarna inom särskilt industrin och bankerna där all offentlighet saknas och därför kan de fortsätta med karteller, korruption och direkt brottslighet.

Media skulle kunna vara en jämbördig part med makten om alla journalister arbetade tillsammans, men det är en omöjlighet. Ett sådant mediamonopol skulle på grund av sin maktställning bli föremål för statlig kontroll och/eller för uppköp och kontroll av näringslivet. Det skulle också svära mot föreställningen om den fria pressen. Det är här genialiteten bakom Wikileaks kommer in.

Grundarna har tänkt stort från början. Uppenbarligen har de inspirerats av publiceringen på 1970-talet av The Pentagon papers och av Daniel Ellsberg. Ellsberg var analytiker, arbetade inom Pentagon, USA:s UD och Rand, ett analysföretag. Han kom över 7000 sidor hemlig information från USA:s försvarsdepartement om Vietnamkriget. De visade hur regeringen cyniskt ljög inför folket om varför kriget startade och hur det bedrevs, liksom om hur hopplös situationen var i Vietnam. Ellsberg ansåg kriget orätfärdigt och att väljarna hade rätt att få reda på den sanning som regeringen dolde. Han gav dokumenten till New York Times som började

publicera dem år 1971. USA:s regering stoppade Times varefter Washington Post tog vid. Regeringen försökte åter stoppa publiceringen men Högsta domstolen beslöt upphäva publiceringsförbudet.

Reaktionen i media blev våldsamt, men allmänheten reagerade inte lika starkt. Även om publiceringen inte omedelbart ledde till att president Richard Nixon avsattes och att kriget upphörde, så blev effekten ändå att kritiken mot kriget växte i styrka och förmodligen förkortade Ellsbergs insats kriget [*Ellsberg själv anser med sorg att den inte gjorde det — A.B.*].

På sin hemsida citerar Wikileaks vad USA:s Högsta domstol slog fast i samband med publiceringen av The Pentagon Papers: "only a free and unrestrained press can effectively expose deception in government." We agree. ("Endast en fri och otyglad press kan effektivt avslöja bedrägeri inom en regering." Vi instämmer.) Ellsberg åtalades för spioneri men frikändes år 1973, efter två år av rättegångar. (Jämför spioneridomarna i IB-affären vid samma tid, efter betydligt beskedligare avslöjanden.) [*Ellsberg befriades inte på åtalspunkterna, utan p.g.a. Nixon-regeringens illegala inblandning i fallet. — A.B.*]

Tanken bakom Wikileaks är att utgöra en dokumentbank där alla Daniel Ellsbergs efterföljare i trygghet ska kunna placera sina avslöjanden. Wikileaks målsättning är att granska dokumenten, anonymt inlämnade eller ej, för att kontrollera att de är äkta, och sedan förmedla innehållet till världens media. Wikileaks skriver att de tar bort uppgifter som kan skada oskyldiga.

I en del fall skriver Wikileaks sammanfattningsar, en news story, och visar samtidigt dokumenten. I andra fall, som nu senast med diplomatrapporerna, samarbetar Wikileaks med stora medier i olika länder, som får rapporterna i förväg mot löfte att respektera en gemensam publiceringsdag. Wikileaks ambition är alltså i första hand att vara en förmedlare mellan avslöjare och etablerade media. När nu de olika nyhetsredaktionerna inte kan samarbeta, så kan Wikileaks istället se till att det grundmaterial som behövs finns tillgängligt för alla redaktioner, eller i vart fall för många, samtidigt.

Man behöver inte vara journalist för att finna målsättningen smått genial. Så många diktaturer det finns i världen, så många missförhållanden, så mycket av makten organiserad tjyvnad, så mycket cynisk utsugning av fattiga och så mycket elände som orsakas av korrupta och kallhamrade politiker och företagsledare, så mycket skumrask-- och så mycket av allt detta som spricker i solen, i offentlighetens ljus.

Om Wikileaks endast lade ut materialet helt passivt, skulle nog inte mycket hänta. Den breda allmänheten har inte tiden, kunskapen och förmågan att bearbeta sjoken av dokument. Det är kombinationen av stora media med hög trovärdighet och de avslöjande dokumenten, som skapar slagkraften. Genom att flera redaktioner får samma material skapas en press på redaktionerna. Om tidning A vågat publicera förefaller tidning B feg om den håller tyst. Det är förstås också avsikten.

Wikileaks är inget mediamonopol, men ett världsomspännande avslöjaroligopol. Det är en lysande idé. Dock, det hela förutsätter att Wikileaks lever upp till sina ambitioner. För det första måste deras kryptering vara sådan att den inte kan forceras. Det tycks den vara idag, men för hur länge? Den dag källskyddet faller, rasar hela idén.

Samtidigt bör man se att Wikileaks inte är en samling bombkastande anarkister, vilket man lätt kan förledas att tro när man tar del av de hysteriska reaktionerna. Wikileaks

bygger på tron eller förhoppningen att etablerade media ska ha kraft nog gentemot myndigheterna i de egna länderna att våga publicera. Alternativt att media i andra länder publicerar först. Det är ungefär som när en lokaltidning i Sverige inte vågar skriva om skandaler i den egna kommunen eller det egna företaget, utan väntar till att riksmedia gör det först. Det spelar mindre roll, huvudsaken är att saken kommer fram.

Wikileaks tror också att diktaturer är sårbara när något elände blir internationellt känt. Det är alltså en tro på att sanningen segrar, tron på det godas seger över det onda. Det är inte anarkism, det är idealism. Den ideologin är värd allt stöd. Måtte den nu bara praktiskt genomföras på ett lika klokt sätt som hittills.

<http://www.newsmill.se/artikel/2010/12/09/reporterlegend-wikileaks-har-r-ddat-den-seri-sa-journalistiken>

AB: 2011-04-25 (jfr. Guillou)

Var oskyldigt fängslade på Guantanamo

AFTONBLADET/WIKILEAKS [Aftonbladet den enda svenska tidning som har tillgång till de 759 dokumenten - ger en skrämmande inblick i skräckfängelset](#) Visar att över 150 satt fängslade oskyldiga i flera år.

"Mörkt kapitel i USA:s historia"

► [Ett tortyrfängelse eller ett nödvändigt redskap för att bekämpa terrorism?](#)

Guantanamofängelset har väckt många och starka känslor. 395

Aftonbladet deltar i global granskning av Guantanamo

BLOGG [I dokumenten finns exempel på hårdföra Al-Qaeda terrorister på Guantanamo, uppgifter om kärnvapen och terrorhot mot väst](#) Läs Aftonbladets chefredaktör Jan Helins blogg.

LEDARE [Skamfläcken Guantánamo](#) USA:s reaktion på terrorattackerna den 11 september blev att bygga upp en värld utanför lagen. 0

Julian Assange is not a criminal: global poll

Reuters
April 27, 2011

New York: A 24-country poll found that most people believe WikiLeaks co-founder Julian Assange is not a criminal and should not be charged by the US government for releasing thousands of secret US documents.

The poll by Ipsos found 79 percent of people were aware of WikiLeaks and two-thirds of those believed Assange should not be charged and three-quarters supported the group's bid to make public secret government or corporate documents.

US respondents had a far more critical view, with 81 percent aware of WikiLeaks and 69 percent of those believing Assange should be charged and 61 percent opposing WikiLeaks' mission.

The countries found least likely to support legal action against Assange by the US government were South Africa, Germany, Russia and Argentina, while the highest support was in the United States, South Korea, Britain, India and Indonesia.

WikiLeaks obtained more than 250,000 leaked US cables and since late last year has released embarrassing disclosures that exposed US intelligence and views and revealed confidential discussions with foreign governments.

On Sunday, 'The New York Times' and several other news organizations reported on a cache of classified US military documents provided to them by WikiLeaks that revealed intelligence assessments on nearly all the 779 people who have been detained at the Guantanamo Bay prison in Cuba.

The US military has charged a soldier, Bradley Manning, who is accused of leaking the sensitive documents to WikiLeaks, and US prosecutors are looking at where charges can be brought against Assange. Assange, an Australian computer expert, is fighting extradition from Britain to Sweden over alleged sex crimes.

Ipsos polled 18,829 adults online between March 2 and March 14 and had a margin of error of 3.1 percentage points.

The countries surveyed were Argentina, Australia, Belgium, Brazil, Canada, China, France, Germany, Britain, Hungary, India, Indonesia, Italy, Japan, Mexico, Poland, Russia, Saudi Arabia, South Africa, South Korea, Spain, Sweden, Turkey and the United States.

http://ibnlive.in.com/printpage.php?id=150317&section_id=2

DN: 2011-05-05

"Assanges kritik av Sverige är riktig på flera punkter"

Kända jurister: Den sexanklagade Julian Assange må vara en sann rättshaverist—men han har delvis rätt om det svenska rättssystemet och fläckarna måste tvättas bort. Julian Assange har angripit vårt rättssystem på flera punkter. Oavsett om han är skyldig eller inte till sexanklagelserna, är frågan om det finns fog för hans kritik av stort intresse. Det finns alltid en risk att vi som verkar i systemet blir hemmablinda. För bara några år sedan ansåg många till exempel att Sverige inte led av korruption, i dag är bilden en annan. Vi delar Assanges kritik vad gäller bland annat häktningsreglerna, nämndemännen och den slentrianmässiga sekretessen när rättegångar hålls bakom stängda dörrar. Som advokater är det vår skyldighet att se till att dessa fläckar tvättas bort, skriver Jens Lapidus och Johan Åkermark.

* * *

Nyligen presenterade den årliga undersökningen Juristbarometern sin statistik för 2011. Undersökningen genomförs bland cirka 9.000 jurister i Sverige och publiceras bland annat i tidskriften Legally Yours. Det kanske mest slående i årets resultat var att cirka en tredjedel av de tillfrågade juristerna håller med Julian Assange i hans kritik av det svenska rättssystemet.

Julian Assange har som bekant angripit vårt rättssystem på en rad olika punkter. Hans kritik har emellertid inte stått oemotsagd, och vissa menar att han enbart försöker undkomma de anklagelser som riktats mot honom i Sverige. Frågan om Assanges eventuella skuld eller oskuld lämnar vi helt därhän i det här inlägget. Av stort intresse är ändå frågan om det finns något fog i hans synpunkter angående det svenska rättssystemet.

Inledningsvis vill vi framhålla att vi anser att hans kritik på ett generellt plan är obefogad, Sverige är en väl fungerande rättsstat och i många avseenden ett föredöme internationellt. Det finns emellertid alltid en risk att vi som verkar i detta system blir hemmablinda och att vi utgår från att sakernas tillstånd är helt i sin ordning. För bara några år sedan ansåg till exempel många att Sverige inte led av korruption, i dag är bilden en annan sedan Systembolagshärvan och Göteborgshärvan med flera har uppdagats.

- Från Assanges icke-svenska horisont ter det sig orimligt att han skulle häktas.

I Sverige häktas i stort sett alla som begärs häktade av åklagare, efter en förhandling i domstol som vanligen tar 15–30 minuter. Inför denna får advokaten oftast inte ta del av underlaget till häktningsframställan förrän några minuter före förhandlingen. Vi anser därför att det råder stor obalans avseende möjligheten att förbereda sig och få så kallat skäligt rådrum i en svensk häktningsförhandling. Det förekommer heller aldrig någon muntlig bevisning i egentlig mening. I England slapp Assange sitta häktad och inläst 23 timmar per dygn utan kontakt med någon annan än sin advokat, i stället blev det husarrest. Det skall också tilläggas att häktingstiden i Sverige inte har någon formell ytter gräns. Det betyder att en person som inte är dömd kan hållas frihetsberövd på obegränsad tid. Vi företräddes till exempel för några år sedan en kvinna som satt häktad i över tretton månader för att sedan helt frias i tingsrätten.

Vi är därför av uppfattningen att häktning i Sverige används på ett sätt som många andra rättsstater skulle finna främmande. Sverige har också kritiserats av FN:s tortyrkommitté avseende häktade.

- Assange har vidare kritiserat att han inte skulle få utredningen översatt till engelska.

Faktum är att det aldrig görs skriftliga översättningar till den misstänktes språk i Sverige. Däremot låter polisen ibland en tolk läsa upp hela eller delar av utredningen för den misstänkte. På senare tid har det blivit vanligare att polis och åklagare anser att försvarsadvokaten själv ska bekosta även sådan uppläsning med tolk. En som inte förstår svenska har ju uppenbart inte samma möjligheter att ta del av utredningen (som ibland kan omfatta flera tusen sidor) som en svenskspråkig, vilken kan läsa flera gånger, anteckna, och ta del av påståendena i sin egen takt.

- Kritiken från Assange går även ut på att 75 procent av domarna i en rättegång i tingsrätt inte är jurister, utan oftast pensionerade politiker.

För en person som Assange förefaller det märkligt att han ska dömas av politiker och inte av jurister. Vi har ingenting emot nämndemannasystemet som sådant, men internationellt sett är det en apart lösning på rättens sammansättning. Grundtanken torde vara att nämndemännen skall spegla samhällets sammansättning och företräda "folkets sunda förnuft". I dag är det dock inte så. Nämnden motsvarar sällan ortens snitt när det gäller ålder, etnicitet eller utbildningsnivå.

En svårighet som därför uppstår är till exempel att pensionärer kan ha svårt att sätta sig in i situationer som en 50 år yngre person hamnat i. En stor del av de tilltalade i brottmål är under 25 år.

- Slutligen har Assange kritiserat att det troligen blir stängda dörrar vid hans rättegång i Sverige.

Det innebär att medier och andra inte får komma in och lyssna och därmed inte heller har möjlighet att kritiskt granska förfarandet i domstolen. Det är troligt att det blir så, då det är vanligt i sexmål. Utan att kunna presentera statistik så är vi av uppfattningen att förhandlingar bakom stängda dörrar är vanligare i Sverige än i många andra rättsstater. I Sverige ifrågasätts sällan denna sekretessbeläggning utan genomförs i det närmaste slentriammässigt. Det kan även tilläggas att Assange menar att hans identitet har läckts till medierna från polisens sida. Även detta är tyvärr vanligt förekommande i Sverige.

Det torde extremt sällan vara så att klienten instruerar sin advokat att svärta ner sig själv genom att läcka information till medierna. Dylika läckor härstammar därför i princip alltid från polisen.

Vi vill återigen poängtala att vi inte bryr oss specifikt om Julian Assange och inte har någon uppfattning om huruvida han är skyldig eller inte till de anklagelser som riktas emot honom. Det är också möjligt att Assange i många avseenden uppfyller rekvisiten för att vara en sann rättshaverist, och att hans attacker mot det svenska rättsamhället endast bottnar i egna strategiska överväganden i hans rättsprocess.

Utifrån vår uppfattning att Sverige generellt sett är en välfungerande rättsstat är det emellertid vår skyldighet som advokater att värna om rättvisa rättegångar och se till att de fläckar som finns i vårt system tvättas bort.

DN: 2011-05-05

Borgström: Olyckligt använda Assange som murbräcka

I onsdagens DN Debatt riktar advokaterna Johan Åkermark och Jens Lapidus kritik mot det svenska rättssystemet. Artikeln tar avstamp i den våldtäktsmisstänkte Julian Assanges uttalanden. Kvinnornas advokat Claes Borgström både håller med och invänder mot kritiken.

– Med vissa nyanser håller jag med i mycket och har debatterat en del av de där frågorna själv. Jag tycker bara att det är olyckligt att artikelförfattarna använder sig av Julian Assange som något slags murbräcka. [Skall Borgströlm säga! — A.B.] De här frågorna har ju inget med honom att göra [??], säger advokat Claes Borgström till DN.se.

På DN Debatt sammanfattar advokaterna Johan Åkermark och Jens Lapidus ett antal punkter på vilka de menar att det svenska rättssystemet brister. Punkterna bygger på kritik som tidigare framförts av Julian Assange, vars advokat Björn Hurtig fram tills alldeles nyligen var byråkollega med Lapidus och Åkermark.

Det är framför allt fyra brister artikelförfattarna tar upp: långa häktningstider, att utredningar inte översätts till misstänktas språk, att nämndemän nomineras av politiska partier samt att förhandlingar bakom lyckta dörrar är vanligare i Sverige än på andra håll. Den första punkten hör till något Borgström också kritisat. Även Advokatsamfundets generalsekreterare, Anne Ramberg, instämmer

– Både Europarådets och FN:s tortyrkommittéer har kritisat Sverige för långa häktningstider och vi håller med om att de kan vara otroligt långa. Vi har också vid ett flertal tillfällen genom åren ifrågasatt bland annat stängda dörrar. Så även nämndemannasystemet, men snarare för att rekryteringen blir begränsad än att det skulle bli politiska domstolar, säger Anne Ramberg till DN.se.

Frågan om översättningar har än en gång varit föremål för diskussion på högsta ort sedan under Sveriges EU-ordförandeskap, påminner Anne Ramberg. Det är en fråga om rättssäkerhet, men också ekonomi. Utredningar kan vara tusentals sidor långa och översättningar skulle kunna bli en mycket kostsam historia.

Anne Ramberg konstaterar annars att debattörerna i stort sett ansluter sig till det Advokatsamfundet sedan flera år påpekat, men understryker att Advokatsamfundets uppfattning är att rättssäkerheten är jämförelsevis "väldigt hög" i Sverige.

Stängda dörrar är vanligare i Sverige än utomlands skriver debattförfattarna. Ingen DN.se har talat med kan styrka det påståendet och Åkermark och Lapidus understryker att de inte kan呈现出 statistik för den uppfattningen. Borgström kallar det en gissning.

Claes Borgströms kritik mot nämndemannasystemet är inte densamma som artikelförfattarnas. De skriver att pensionärer kan ha svårt att sätta sig in i unga misstänktas situationer, men Borgström kallar det för "en väldigt fyrkantig inställning till biologisk ålder".

– Ska man prata om problem med spridning kan man i så fall påpeka att nämndemännen speglar allmänhetens sammansättning bättre än andra aktörer i rättssalen, när det gäller utländsk härkomst. Jag vet inte om jag tycker att jury- och borgensystem är bra heller, säger Claes Borgström.

– När jag började som sekreterare på advokatbyrå 1968 drev exempelvis Henning Sjöström frågan om långa häkningstider. Det finns en poäng i att påpeka att detta och exempelvis restriktioner för häktade har debatterats av många försvarare genom årtionden. Det är hög tid för en lagändring på området.

DN.se har sökt justitieminister Beatrice Ask.

• *Ossi Carp*

SvD: 7 maj 2011

Lag om samtycke kan inte vänta

Flera remissinstanser är negativa till en lag om samtycke vid sex. De anser därmed att det även i fortsättningen ska vara fritt fram att utnyttja halvfulla 15-åringar om detta är möjligt utan våld, skriver professorn i straffrätt Madeleine Leijonhufvud.

En statlig utredning har—äntligen—föreslagit att det också i Sverige ska vara förbjudet att genomföra en sexuell handling när man vet att den andre inte vill bli utsatt för denna handling. Det ska inte, som nu, krävas att övergreppet skett med våld eller hot om brott, alternativt att offret sovit eller varit redlöst berusad. Brottet ska kallas sexuellt övergrepp.

Förslaget, SOU 2010:71, har varit ute på remiss. Ett antal tunga remissinstanser, Domstolsverket, Riksåklagaren och Sveriges advokatsamfund, avstyrker. De har lite olika argument:

"En sådan bestämmelse skulle medföra betydande tolkningssvårigheter och stora tillämpningsproblem."

"Det skulle skada förtroendet för rättsväsendet när det skulle visa sig i det närmaste omöjligt att väcka åtal och få fällande domar."

"Den besvikelse och frustration hos offret som en nedlagd förundersökning eller ett ogillat åtal skulle leda till är inte heller något som bör bortses från."

"Integritetsintråget torde bli större än det är i dag."

Tänk om det handlade om något annat förslag till ökat straffskydd, till exempel skydd mot våldtäkt inom äktenskapet. Det var på sin tid—vid införandet av brottsbalken för drygt 50 år—sedan—en högst kontroversiell tanke. Det blev straffbart då, men tänk om det var det steget som nu skulle tas. Tillämpa remissinstansernas argumentering på den frågan—och hör hur det låter.

Nej, naturligtvis skulle Riksåklagaren, Domstolsverket och advokatsamfundet inse att dessa argument inte håller. De skulle konstatera att ett straffhot är nödvändigt för att markera att också gifta har rätt att bestämma över sin kropp.

Hur ska man då förstå att de i dag kan motsätta sig ett förslag som det nu framlagda, där gränsen mellan tillåten och otillåten sex bestäms av parternas tydliga vilja, inte av förekomsten av våld eller hot? [Hur tydlig är denna "tydliga vilja"?—A.B.]

Jag vill gärna tro att det åklagarna helt enkelt oroar sig för är ett läge där de kan få kritik för att de inte lyckas få fram fler åtal trots att lagen ändrats. Och jag vill tro att Domstolsverket på samma sätt befarar kritik när domstolar friar i fall där ord står mot ord. [Eller, som nu så ofta, när domstolar fäller där ord står mot ord?—A.B.]

I advokatsamfundet är man väl medveten om att försvarsadvokaterna redan i dag tillåter sig att kränka målsägandena-- i våldtäktsrätegångar med frågor som är irrelevanta ("Brukar du ligga med killar första gången du är ute med dem?"). Var fanns advokaterna med erfarenhet som målsägandebiträdens när remissvaret skrevs?

Vad jag inte vill tro är att bakom argumenten döljer sig uppfattningen att tjejer och kvinnor faktiskt får ta ansvaret om de försätter sig i situationer där de kan bli föremål för ett övergrepp. Att det alltså bland våra höga jurister finns en syn liknande den som ledde till att flickan som våldtogs— i skolan i Bjästa övergavs av omgivningen.

Den förmenta välmeningen— "vi vill inte att kvinnor ska bli kränkta"— ger en obehaglig känsla av just detta. Det är tjejer som ska se till att killarna inte kan komma till, även i situationer utan våld eller hot.

Det är fortfarande inte okej att låta män ta fullt ansvar för sin sexualdrift.

Den 15-åring som halvsovande blir penetrerad bakifrån på soffan hon fått låna när nattbussen gått— hon får skylla sig själv. Även när det, som i en friande hovrättsdom nyligen, var kompisens pappa som kommit hem mitt i natten och sett en möjlighet att "få lite ömhet"— som var hans förklaring till det han gjorde.

Rätt dömt i dag, lagen kräver våld eller hot. Att vara halvsovande [*som Sofia Wilén?*] eller lummig av sprit räcker inte. Men hur länge ska vi ha det så? Våren är här, massor av flickor kommer att hamna i den här sortens situation. Många under 18 år men fylda 15— barn enligt FN:s barnkonvention men oskyddade här i Sverige.

Det är fritt fram att utnyttja halvfulla 15-åringar om det går utan att man behöver slå eller hota. Att förbjuda detta vore att kränka flickorna (i ett efterföljande rättsligt förfarande) och problematiskt för rättsväsendet. Det hävdar några av våra tyngsta rättsinstanser. I själva verket är det män i allmänhet som kränks genom detta sätt att resonera. Som om män inte kan axla ansvaret att vara omsorgsfulla i samband med sex. Som om de inte kan förstå när sex är ömsesidigt eller när det är ett övergrepp.

Det finns andra remissinstanser som välkomnar förslaget. Jag hoppas att politikerna vågar ansluta sig till den synen— och därmed till den ordning som sedan länge gäller i stora delar av vår omvärld. [Gör det faktiskt?—A.B.]

MADELEINE LEIJONHUVUD, professor emerita i straffrätt

SvD: 10 maj 2011

Lag om samtycke skulle inte fälla fler

REPLIK | Sexbrott

På senare år har det förts en intensiv kamp av motståndare till sans och förnuft inom sexualbrottsslagnstiftningen. Dessa utmärks dels av att de saknar praktisk juridisk erfarenhet, dels kunskap om de omständigheter under vilka sexuellt umgänge ofta utövas.

Deras kamp har varit så framgångsrik att vi nu har en del märkliga inslag i lagstiftningen, som exempelvis våldtäkt utan våld beroende på en olycklig fixering vid själva våldtäktsbegreppet.

För kampens främsta företrädare, Madeleine Leijonhufvud, är detta dock inget som generar. Hon pläderar (7/5) åter starkt för ytterligare en bisarr innovation på sexualbrottsslagnstiftningens område, nämligen införande av en samtyckesregel enligt ett aktuellt lagförslag. Att tunga remissinstanser som Riksåklagaren, Svea hovrätt och Advokatsamfundet avstyrker förslaget påverkar inte Leijonhufvud.

Frågan om samtycke är redan i dag central vid sexualbrott. Detta gör att få vettiga bedömare anser att det lagförslag som Leijonhufvud förespråkar skulle leda till fler fällande domar.

Därför återstår bara att hoppas att regeringen, till skillnad från Leijonhufvud, tar intryck av de kritiska remissvaren som kommit från sakkunnigt håll. I annat fall kommer vår sexualbrottsslagnstiftning att få ännu ett märkligt inslag.

Ingen, allra minst presumtiva våldtäktsoffer, gagnas av onödiga lagar.

ROLF HILLEGRÉN, fd kammaråklagare

- - - -
-SvD: 13 maj 2011

Orimligt med formellt godkännande före sex

REPLIK | Samtyckeslag

"Den 15-åring som halvsovande blir penetrerad bakifrån på soffan hon fått låna när nattbussen gått-- hon får skylla sig själv."

Det skriver Madeleine Leijonhufvud (8/5) och argumenterar för att sex utan samtycke borde vara våldtäkt i fråga om ungdomar. Men exemplet är missvisande, avslöjar en föräldrad syn på tjejer och saknar helt verklighetsförankring.

Enligt nuvarande lagstiftning och praxis krävs det inte fysiskt motstånd för att ett samlag ska vara våldtäkt. Det räcker med att säga nej. Om flickan i fråga skulle befinna sig i ett hjälplöst tillstånd på grund av berusning, medvetlöshet eller dylikt är samlag alltid våldtäkt, med eller utan ett nej.

Vad menar då Leijonhufvud med sitt exempel? Att nyktra, normala och friska tjejer är hjälplösa våp? Det är en både föråldrad och förförande föreställning. Unga flickor som missat nattbussen är inget skäl att införa en sträng samtyckeslag.

Vidare är verkligheten helt enkelt sådan att unga killar och tjejer i dag varken ger eller begär något uttryckligt samtycke vid sex. Frivilligt, lustfyllt och kärleksfullt sex föregås inte av formella godkännanden-- det kan ingen paragraf ändra på. En samtyckeslag skulle bara innebära att var och varannan ungdom blir både våldtäktsoffer och gärningsperson. Det är fullständigt orimligt!

JESSICA ROSENCRANTZ, riksdagsledamot och ordförande i MUF, Stockholm

-----

AB: 2011-05-18

Ännu en pamp fälls -- av sitt sexbegär

Så har då ytterligare en man med makt dragits in i en härva av påstådda sexövergrepp. Gick även Dominique Strauss-Kahn till slut vilse i sin maktfullkomlighet?

IMF-pampen är inte dömd och jag har ingen aning om vad som hände på det där hotellrummet i New York. Men om nu städerskan talar sanning har alltså en av världens mäktigaste män, på god väg att bli fransk socialistisk presidentkandidat, tvingat henne att suga av honom för att sedan slita av henne trosorna och försöka våldta henne.

Vissa hävdar att den här historien i själva verket är en infernalisk komplott iscensatt av politiska motståndare. Det är en konspirationsteori som tills vidare dock får anses vara lika enfaldig som tramset om att USA skulle ligga bakom misstankarna mot Julian Assange.

Strauss-Kahn är av allt att döma körd. För inte ens i Frankrike, ett land där det tycks vara lag på att maktens män av tradition är erövrare och ska hålla sig med älskarinnor till höger och vänster, anses det vara en merit att våldta kvinnor.

Frågan är då vad som får en man i hans position att vara så dumkåt att han ställer till det så för sig som han gjort. En superkarriär som, bland mycket annat, lyckats förändra bilden av IMF från känslokall utsugare av tredje världen till smidig räddare av EU:s krisekonvier. Möjligen lider han av någon form av perverterad vinnarinstinkt. Ett drag som säkerligen bidragit till framgången, men som nu riskerar att stjälpa honom. Möjligen älskar han att ta risker, en egenskap som givetvis också gett honom framgångar och fördelar. Det finns en typ av män som berusas av sin succé, som tar för sig, som inte ser hinder, bara möjligheter.

Om det sedan handlar om att driva igenom en historisk reform, bygga ett monument över sig själv eller lägra den kvinna som råkar passera är av underordnad betydelse.

Det är inte ovanligt att chefer är psykopater, visar olika undersökningar. Män, de är ju oftast män, som måste vara i centrum, som är besatta av segrar inom alla områden, som inte drar sig för att trakassera och förfölja då de inte lyckas. Nu, när Strauss-Kahn

sitter inlåst i en liten cell och är arg över att han inte får vip-behandling, börjar det droppa in vittnesmål om ett beteende gentemot kvinnor som inte direkt varit ett under av förfining och elegans. Han är gift, vilket inte hindrar att han anklagas för att ha försökt våldta en journalist och för att ha haft en affär med en underordnad.

Strauss-Kahn är, det ska vi inte glömma, dock inte unik. Ta Silvio Berlusconi, som har åtalats för att haft sex med en underårig.

Eller Israels förra president, Moshe Katsav, som nyligen dömdes till sju års fängelse för våldtäkt och sexuella trakasserier mot två kvinnor han arbetade med.

Vi vet inte hur berättelsen om Dominique Strauss-Kahn slutar.

Men mycket tyder på att sista kapitlet kommer att handla om en man som till slut dukade under av sin maktfullkomlighet.

• *Oisín Cantwell*

<http://www.aftonbladet.se/nyheter/kolumnister/oisincantwell/article13042573.ab>

AB: 2011-05-19

Celebriteter kan också vara skyldiga

Så står ett gäng kändisar än en gång och skriker att en celebritet omedelbart ska släppas fri. Cirkusen kring Dominique Strauss-Kahn påminner bara alltför mycket om försvaret av Julian Assange och Roman Polanski.

Tanken att vissa är för fina för rättsvisan är inte vacker. Det kommer rimligen förr eller senare visa sig om IMF-chefen våldtagit städernas eller inte.

Ingen som inte var på plats i hotellrummet har än så länge en aning om vad som egentligen hände, vilket inte hindrar en lång rad franska politiker och debattörer att hävda att Strauss-Kahn är utsatt för en komplott och omedelbart bör försättas på fri fot.

Det handlar ofta om rena därskaper. Som när den världsberömde franske filosofen Bernard-Henri Lévy, god vän med den misstänkte, finner det mystiskt att det eventuella brottet skedde i rum 2806, eftersom de franska socialisternas primärval startar den 28 juni.

Förre kulturministern Jack Lang är inte mycket bättre. Han är ursinnig över att domstolen i New York visat upp Strauss-Kahn, orakad och iförd handbojor, inför tv-kameror och har upprört sagt att "domaren verkar ha bestämt sig för att sätta dit en fransman".

Även jag har synpunkter på att människor lättvindigt hängs ut innan de är dömda, men hur Lang har missat att amerikanska tv-kanaler och tidningar med förtjusning frossar även i den egna nationens kändisars missöden är gåtfullt.

Listan på offentliga personer som nu dömer ut domstolen kan göras längre. De missar alla en sak, nämligen att misstänkta våldtäktsmän i civiliserade länder tenderar att bli häktade. Det sker hela tiden utan att invändningar höjs.

Uppfattningen att kända män som anklagas för sexbrott ska ha någon slags juridisk gräddfil är dock inte ny. Brittiska celebriteter hävdade ju nyligen att misstankarna mot Julian Assange bara var en komplott för att få denne utlämnad till USA.

Inte ens vi som ser brister i det svenska rättsamhället och tycker att åklagarnas hantering av fallet borde varit bättre kan ta denna nippriga kritik på allvar.

Det var samma visa då regissören Roman Polanski härom året sattes i husarrest, misstänkt för våldtäkt på en 13-årig flicka på 1970-talet.

Visst fanns legitima invändningar mot gripandet, men de 130 kändisar som skrev under ett upprop om att han skulle släppas motiverade sitt krav med att Polanski har gjort fantastiska filmer.

De här tre fallen har ytterligare en sak gemensamt. Kvinnorna som hävdar att de utsatts för sexbrott, och som har rätt att få sin sak prövad, nämns inte med ett ord.

• Oisín Cantwell

A feminist presumption of victimhood impairs justice

Ever-present is a 'feminist' view which leans towards always treating the woman as victim and always identifying the crime as rape

Mary Dejevsy
The Independent
 20 May 2011

Rape is rape is rape—and a very serious crime. Let's get that over with. Most people also have a very clear idea of what constitutes rape—and if they don't, and they find themselves sitting on a jury in a rape trial, they will be put right pretty quickly by the judge and the prosecuting lawyers. The difficulty in recent years has been less and less judicial practice than the propagation of a hardcore feminist view intent on broadening the definition of rape and presuming guilt rather than innocence. The lines between rape, sexual assault and personal "mistakes" risk as a result becoming blurred.

Underlying the vilification of the Justice Secretary, Ken Clarke, is the assumption that anyone (any man, that is, mostly) who appears "unsound" on rape is at best a dinosaur or a duffer and, most likely, a misogynist. If, as in Clarke's case, that man is a Conservative and a government minister, his remarks are interpreted as confirming the worst. The Labour leader seized upon them, opportunistically, in order to play to a particular gallery.

This is fine in the general rough and tumble that is British politics. But all Clarke actually did was to make a modest factual error—not the most heinous offence in an extensive live radio interview—in suggesting that there were grades of rape. In

practice, judges make distinctions about degrees of seriousness every day in their sentencing, while upholding the law that defines rape as rape. The two are not incompatible.

As crimes go, of course, rape is surrounded by a singular mystique. But mystique does not belong in a court of law. And the outcry, such as it was, about Clarke's words was itself based on a misconception about rape cases and British courts. Recent figures show that convictions in rape cases are now on a par with those for most other crimes—at just short of 60 per cent. Yet the old, old statistic—that only 6 per cent of reported rapes result in a conviction—is routinely wheeled out to "prove" that rape is different.

In her 2010 review of how rape complaints are treated, Baroness Stern described that figure as misleading and proposed that it should lose its official imprimatur—only to be rebutted by the then Solicitor General, Vera Baird, who said that it was useful as a spur to improve conviction rates. As the Stern review noted, however, not only are there no comparable figures for other crimes, but the high "attrition" rate between a report to the police and an actual trial can have many explanations, from the victim's withdrawal of the complaint, to the lack of a defendant, to the advice of Crown prosecutors that there is insufficient evidence for a rape charge.

There are certainly reasons for continued dissatisfaction with what happens between the first report and a trial. The treatment of rape victims at police stations is still patchy, although much has improved. There are still complaints that rape by an erstwhile partner or acquaintance is not regarded with the same seriousness as rape by a stranger—even though (or perhaps because) it is far more common. And a number of high-profile police investigations—into the London taxi rapist, who plied female passengers with champagne, and the south London rapist who attacked often elderly people at night—were fraught with inefficiency, errors and a reluctance to believe victims' accounts, even though much-vaunted "specialist" rape teams were deployed.

This might suggest that the police are not giving rape cases the priority they warrant, or that the specialist teams are not all they are cracked up to be. But it might equally reflect flaws across police operations generally, not just where the crime is rape. If conviction rates are to rise, preparations by the police and the Crown Prosecution Service need to be better—but this would apply across the board.

There was a time when low conviction rates for rape were blamed almost exclusively on judges, whose comments about the dress or behaviour of the victim routinely drew indignation from the woman and her advocates. More recently, drink has become an issue, with questions about the validity of consent. With judges now generally alerted to the need to show more sensitivity to victims, however, responsibility for the failure of rape cases now rests as much with the juries as the judges. Which says something, too, and something not insignificant.

What it says is that the mainstream, as represented by the 12 good men (and women) and true, remains to be convinced by the arguments of hardcore feminism: that every violation claimed by a victim can necessarily be defined as rape. "Date-rape" between people who know each other; the value of consent given—or withheld—by victims who are drunk or drugged; the charges on which Sweden is trying to secure the extradition of the WikiLeaks founder, Julian Assange, which relate to unprotected sex while the alleged victims were asleep [*half-asleep/half-awake, and then only one of the two "victims"—A.B.*]: in all these circumstances, there is a "feminist" view, which leans always towards seeing the woman as victim and always identifying the crime as rape.

The same strand of feminism can be found in the high-profile campaigns that are waged against female trafficking and rape used as a weapon of war. Both are age-old phenomena that are paraded as newly horrific and reduced to a formula where the man is the stereotypical perpetrator and the woman the powerless victim. A year-old campaign claims "the cuts" in public spending discriminate unfairly against women, while ignoring the inconvenient fact that this is largely because they have been disproportionately favoured in spending programmes hitherto. How much do such campaigns really help women? How much do they simply perpetuate the image of victimhood?

The truth is usually more complicated than campaigns—which is why juries are crucial in rape cases. They bring non-expert, non-dogmatic common sense to a judgement that cannot have gradations. The accused is either a rapist or he is not—and the presumption is, as it should be, that the accused is not guilty unless so proven. Over the past 48 hours the jury of public opinion has sat in judgement on Ken Clarke, on the internet and on the airwaves. The argument has gone to and fro and hardcore feminism has had its say. Applying the same standard of common sense as it applies in rape cases, the jury has found him not guilty.

DN: 2011-05-20

Brottsanklagelserna mot IMF-chefen

Mårten Schultz: Massorna sondmatas av sina medier

Det är med IMF-chefen som med Wikileakschefen som med så många andra brottsmisstänkta chefer och makthavare.

"Sexskandalen." Uttrycket har på några dagar givits en självklar association. IMF-chefen som sitter häktad i New York, anklagad för ett allvarligt sexbrott. Det finns ett absurd drag i hur anklagelsen kläds i eufemismer. Det är förstås inte en "sexskandal" som placerat IMF-chefen bakom en låst dörr. Det viktiga står inte att finna i vare sig det sexuella eller det skandalösa, utan i att en person har anklagats för att ha förgripit sig på en annan. Direkt bisarrt framträder iakttagelserna om IMF-chefens rykte som "förförare" eller "kvinnokarl", eller om hans "utsvävande sexualliv".

Vad har hänt? Efter den inledande rapporteringen utvecklades ett antal berättelser. Först dominerade skuldberättelsen, vari det togs för givet att IMF-chefen hade "gjort det", mot bakgrund av uppgifter om att det var känt att han var svinaktig mot kvinnor. Denna berättelse kompletterades understundom med etniskt färgade generaliseringar—det vet man ju hur franska män beter sig—eller med könsmaktsperspektiv.

En andra berättelse tog vid några dagar senare, om de franska reaktionerna på gripandet och framför allt på behandlingen av IMF-chefen. Denna berättelse verkar mest tas fram som en möjlighet för oss att skratta åt fransmännens nationalism och uppblåsthet.

En tredje berättelse, sorgligt distanserad från det mänskliga i historien, präglar ekonomisidorna: Vad betyder detta för IMF:s verksamhet, för Grekland, för Portugal?

En fjärde berättelse— den juridiska berättelsen— kommer att ta vid: Vad händer i rättsväsendet härnäst? Hur fungerar egentligen det märkliga borgensinstitutet? Vad kan IMF-chefen få för straff?

En intressant iakttagelse är att dessa berättelser inte tillåts överlappa. Det finns bara utrymme för en story i taget. Det är med IMF-chefen som med Wikileakschefen, och som med så många andra fall av brottsmisstänkta chefer eller makthavare. Massorna sondmatas av sina medier, men det centrala, det egentligen självklara, glöms bort i glufsandet. Och det centrala är principerna.

Inte bara rättsväsendet, utan även vi som konsumeras mediernas snaskiga detaljer, tjänar på att förhålla oss principiellt i sådana här situationer. Men det är inte så lätt. Det kräver att vi håller flera berättelser i huvudet samtidigt. Vi måste bryta upp den dramaturgiska strukturen. Följande, enkla, punkter ger hjälp på traven.

1. Den misstänkta ska betraktas som oskyldig tills det finns en fällande dom.
2. Hans integritet ska respekteras.
3. Anmälaren bör betraktas som trovärdig tills det finns en övertygande anledning att misstro henne.
4. Anmälarnas integritet ska respekteras.
5. Kända eller betydelsefulla personer står inte över lagen
6. Anklagelser om brott mot kända eller betydelsefulla personer måste tas på allvar och processen bör vara densamma som gäller för andra misstänkta.

Punkterna har en allmängiltighet. Vi kan alla ha dem i bakhuvudet nästa gång en politiker, en fotbollsspelare eller en författare anklagas för ett personbrott. Från just detta fall kan vi emellertid ta med oss en annan insikt, nämligen insikten av vikten att inte glida på begreppen. Det är generande att se hur en anklagelse om våldtäkt beskrivs som en sexskandal, att påståendet om en allvarlig brottslighet betraktas som ett utslag av en kvinnokarls livsstil. En våldtäkt är inte en utomäktenskaplig affär. Att våldta är inte att förföra.

European Arrest Warrant: a question of proportion

*European Parliament
2011-06-07*

It was supposed to encourage mutual trust and provide a vital weapon in the "war" against terrorism and serious crime, but the European Arrest Warrant has come under scrutiny for its sometimes indiscriminate use for minor offenses. MEPs from across the political spectrum are raising the issue in this week's plenary.

Introduced in 2004, following a European Commission proposal in the immediate aftermath of the September 11 attacks in 2001, the European Arrest Warrant (EAW) is a fast-track extradition procedure between EU countries, initially aimed at terror suspects and those accused of serious crimes. However the definition of serious crime has proven open to interpretation and subject to the different legal traditions of the EU states

Increasing use

The EAW allows member state authorities to request the arrest and extradition of suspects throughout the EU, irrespective of their country of origin, for a wide range of crimes even if the offence in question is not an offence in the country of which the offender is a citizen or which has to carry out the arrest.

According to the latest data, more than 70,000 warrants were issued between 2004 and 2010 and more than 12,000 have successfully been executed. The use of the EAW has shortened the average length of intra-EU extradition requests from a year to just 16 days where the offender agrees to the extradition and 50 days if they don't.

In 2009 Poland issued the most warrants with 4844, followed by Germany with 2433, Romania with 1900, France with 1240, Hungary with 1038 and the Netherlands with 530.

Growing concerns

Wikileaks founder Julian Assange is probably the best-known person arrested under an EAW but it has also been successfully used against terror suspects, armed robbers and drug smugglers.

However, they are not the only ones. Several cases highlight the potential for abuse, such as the warrants issued for the theft of two car tyres, a piglet and a bicycle, or "possession of 0.45 grams of cannabis", as reported by the Council, as well as cases where a warrant is refused but the suspect is arrested anyway once he crosses the border. The member states and Commission believe these cases undermine the credibility of the arrest warrant.

The Commission wants the seriousness of the offence, the length of the sentence and the existence of an alternative approach to be examined before a EAW is granted given that each warrant procedure costs the taxpayer around €25,000.

... and hard questions

In oral questions to the Council and Commission Wednesday, MEPs from all groups will raise the problem of the "disproportionate use" of the warrant for minor offenses; protection of the rights of the accused throughout the process—including the right to adequate legal representation in both countries; prison conditions; and the handling of cases where a warrant is refused, but the issuing state persists in its attempts to arrest the suspect.

Further information :

Oral questions on European Arrest Warrant

<http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=AGENDA&reference=20110608&secondRef=SIT&language=EN#D-107>

Commission page on the EAW

http://europa.eu/legislation_summaries/justice_freedom_security/judicial_cooperation_in_criminal_matters/l33167_en.htm

Commission press release on a study on the EAW

<http://europa.eu/rapid/pressReleasesAction.do?reference=IP/11/454&format=HTML&aged=0&language=EN&guiLanguage=en>

Report on the implementation of the EAW

http://ec.europa.eu/justice/policies/criminal/extradition/docs/com_2011_175_en.pdf

Source:

<http://www.europarl.europa.eu/en/headlines/content/20110526FCS20303/6/html/European-Arrest-Warrant-a-question-of-proportion>

* * *

European Arrest Warrant (EAW) debate in European Parliament that on the use of the EAW to oppress political dissidents. Gerard Batten MEP finds this is what has been happening in the case of Julian Assange.

He says, "There are many irregularities in the case against him." Lists them out: failure of prosecutor to interview witnesses that could clear Assange, allegations against Assange would not constitute "rape" in England, complainants' lawyer has stated the ladies in question cannot tell if what happened constitutes "rape" because they are not lawyers, Assange was in Sweden for five weeks but was not questioned, etc. Batten goes on to provide context for an argument that the EAW is being used to suppress the efforts of Assange and WikiLeaks and is feeding into US efforts to investigate and go after Assange for espionage.

Video at: <http://wlcentral.org/node/1868>

- - - - -

MEPs criticise 'disproportionate' use of European arrest warrants

Labour's Claude Moraes and Lib Dem Baroness Ludford say pursuit of trivial offences is damaging

Owen Bowcott
The Guardian
9 June 2011

In April, the EU justice commissioner, Viviane Reding, warned that crossborder pursuits of bicycle thieves, piglet rustlers and those accused of trivial offences was damaging the authority of the European arrest warrant (EAW).

This week it was the turn of MEPs to voice their alarm—or appreciation—of the accelerated system of extradition that is meant to speed up the wheels of justice across the EU. Inevitably, questions about Julian Assange's fate resurfaced.

The EU Commission has tried to sugar the pill, promising legislation to ensure that no one facing criminal charges in any member country will be denied access to a lawyer. "The law would require every person facing extradition under Europe's fast-track extradition regime—the EAW—to be guaranteed access to a lawyer in both countries, to ensure protection of their fundamental rights," a soothing statement from Brussels declared.

The new measure includes a "right for non-nationals to have their own country informed that they have been arrested", which, unless individuals wish to boast about bad behaviour, may sound less reassuring than intended.

Improved access to lawyers has been welcomed by Jago Russell, chief executive of Fair Trials International. He said: "It is a shocking fact that, even within Europe, people are still being denied private access to a lawyer at crucial points in their case. This law will be an important step in the right direction, towards a Europe where countries can work together to tackle serious crime, safe in the knowledge that basic defence rights will be respected."

There have been calls for the introduction of a threshold below which extradition would not be permitted for minor allegations. Poland, in particular, has become notorious among EU states for the large quantity of its warrants. EAWs have been sought for such offences as bicycle theft, possession of 0.45 grams of cannabis, removing car tyres and stealing piglets. More than 2,400 requests were received by the UK from Poland last year.

The EAW was introduced in January 2004 to help speed extraditions between EU states. Among those resisting removal from the UK is Julian Assange, the WikiLeaks founder, who is facing allegations of rape and sexual assault in Sweden.

The debate in the European parliament on Wednesday, which was launched on the initiative of the Greens, raised concerns about flaws in the EAW system. Some fear it will be expanded to provide for the extradition of those merely wanted for questioning abroad.

Catherine Heard, head of policy at Fair Trials International said: "MEPs from a broad political base clearly share our concerns about the serious and continuing misuse of the arrest warrant. Only by working together to introduce key safeguards in the European arrest warrant system will the EU produce a fairer extradition system."

Questions tabled by MEPs included the use of warrants for questioning only; warrants being issued to prosecute minor offences; countries not respecting other states' decisions to refuse extradition, leading to people being arrested repeatedly; inadequate legal representation and poor prison conditions for extradited people held in pre-trial detention.

Labour MEP, Claude Moraes and Liberal Democrat MEP, Baroness Ludford asked: "How is the commission going to guarantee that disproportionate use of the EAW is put to an immediate end both in law and practice?"

The reputation of the EAW, they warned, has been tarnished by reports of it being used for questioning instead of prosecution and execution of sentences and minor offences without proper consideration of whether surrender is proportionate. Each warrant is said to cost on average €25,000 (£22,000).

UKIP MEP Gerard Batten asked a more provocative question, inquiring whether "the case against Mr Julian Assange demonstrates the possible abuse of the EAW for political purposes"?

The extradition appeal of Julian Assange: EU melting pots, ambiguities and human rights on trial

Submitted by Peter Kemp
WL Central
2011-06-11

Readers are likely aware that English speaking nation's common law concepts/language do not necessarily have equivalents in Sweden, *mens rea* (guilty mind) being a major one lacking in Swedish sexual offences legislation for example. Julian Assange's defence made substantial arguments at the extradition hearing that the EAW was not for the purposes of prosecution, that the use of the word "lagföring" in the warrant, meaning judicial process, was not sufficient to qualify as meaning a prosecution for the required purposes of an EAW.

As Judge Riddle wrote, in page 14 of his judgement:

Under section 2(2) and (3) Extradition Act 2003 an arrest warrant must contain a statement that the Part 1 warrant is issued with a view to his arrest and extradition to the category 1 territory for the purpose of being prosecuted for the offence....

What is required by section 2 of the Act is an arrest warrant which contains a statement that the warrant is issued for the purpose of being prosecuted. The question has been considered in a number of earlier cases, including Trenk, Vey, Mighall, Patel and Azstaslos. The defence argue that the EAW nowhere states unequivocally and without ambiguity that Mr Assange is sought for prosecution. The EAW was translated from Swedish into English by a translator appointed by the Swedish National Police Board. It begins "This warrant has been issued by a competent authority. I request that the person mentioned below be arrested and surrendered for the purposes of conducting a criminal prosecution or executing a custodial sentence or detention order".

The English word "prosecution" is a translation from the Swedish "lagföring". This is, says the defence, a fatal ambiguity. A qualified and experienced linguist and translator, Christopher Brunski said this in a statement: "The translation of the word "lagföring" as criminal prosecution in the EAW of 2nd December 2010 is too narrow. It is a general term which relates to the entire legal process and can be used in either civil or criminal context. It is something of an umbrella term that encompasses other stages and legal procedures that are more strictly defined in and of themselves. There are more precise terms for prosecution in Swedish, namely *atala* or *aklaga*, both meaning to prosecute or indict". [Correct. --A.B.]

So, says the defence, the warrant has not been issued specifically for prosecution. It has simply been issued for the purposes of legal proceedings. Nowhere in the warrant is the requested person referred to as an "accused". Similarly there is no reference to him ever having been charged or indicted. Because the warrant is equivocal, the court is entitled to examine extrinsic evidence. Moreover this is an exceptional case because the prosecutor herself had made clear unequivocal public statements that no decision has been taken yet as to whether to prosecute

Mr Assange and that the EAW has been issued for the purpose. Merely for questioning him further. However the defence did not accept that it is necessary to find that this is an exceptional case in order for the court to consider the evidence bearing on the subject.

I am satisfied [*on what grounds? --A.B.]* that there is no equivocal statement or ambiguity in the warrant. The English version of the warrant states that it is for the purposes of conducting a criminal prosecution or executing a custodial sentence or detention order. The warrant refers to offences, indicates the relevant provisions of Swedish criminal law; and identifies specific conduct against Mr Assange. There is simply nothing equivocal about the English version of the warrant. As for the Swedish language version, “lagföring” is the term used in the official Swedish language version of the Framework Decision. Mr Robertson says this is not to the point: it simply indicates that all Swedish EAWs that use this formula are ambiguous. I cannot accept that. When the Framework Decision was agreed the Swedish authorities would undoubtedly have considered it and understood its meaning. A request for the purposes of “lagföring” is a lawful request for the purpose of the Framework Decision and the Extradition Act 2003.

In these circumstances I am required to look to the warrant alone, and not to extrinsic evidence. It follows that the evidence I have heard and read on this question is not relevant to the decision I must make as to the validity of the warrant. I am sure the warrant is valid on the face of it.

Two points to be made on this.

1) When the Framework Decision was agreed, language policies of the EU would have mandated its translation from a “working language” (English French or German) into Swedish and therein lies the problem. As Judge Riddle presumes, without a shred of evidence before him I might add, the Swedes “would have considered” the meaning of the Framework agreement, however, this then overlooks the differences in legal regimes and the necessity for the Swedes to shoehorn the meaning of the original (assumed) EU English text into Swedish within the context of the Swedish legal system (alien in many respects to common law jurisdictions) and then in the case of the warrant, a translation back into English, and apparently an incorrectly translated warrant pointed out by Assange’s defence to Judge Riddle.

2) This raises further questions which exposes the EU’s language policies to charges of imprecision and ambiguity (that counsel Geoffrey Robertson was pointing out specifically at the hearing related to the warrant). Which is the official EAW document, the one presented in Swedish or the translation? What is the legal position when the translation is demonstrated to be incorrect? Naturally one does not expect a UK judge to be proficient in the Swedish language but it would appear that an original Framework Agreement which in practice allows such ambiguities also takes no account whatsoever of the vast differences between common law jurisdictions such as the UK’s and Sweden’s.

Sweden’s relevant criminal regime is set out on page 16 of the judgement, an information laid by prosecutor Ny on 4th February 2011:

7. According to Swedish law, a formal decision to indict may not be taken at the stage that the criminal process is currently at. Julian Assange’s case is currently at the stage

of "preliminary investigation". It will only be concluded when Julian Assange is surrendered to Sweden and has been interrogated.

8. The purpose of a preliminary investigation is to investigate the crime, provide underlying material on which to base a decision concerning prosecution and prepare the case so that all evidence can be presented at trial. Once the decision to indict has been made, an indictment is filed with the court. In the case of a person in pre-trial detention, the trial must commence within two weeks. Once started, the trial may not be adjourned. It can therefore be seen that the formal decision to indict is made at an advanced stage of the criminal proceedings. There is no easy analogy to be drawn with the English criminal procedure. I issued the EAW because I was satisfied that there was substantial and probable cause to accuse Julian Assange of the offences.

(By comparison, in common law nations like the UK and Australia, charges are laid at a much earlier stage. Police gather enough evidence by way of complainant statements -- at a minimum-- sufficient to charge a suspect in a lower court, and present that as *prima facie* evidence at committal proceedings where the strength of the prosecution case may be tested by cross examination. Upon committal to a higher court there is a long period of time for the defence to examine the brief of evidence (served before committal); find and interview defence witnesses and prepare a defence for trial.

Of note, the accused is not obliged to participate in an "interrogation" and has the right to remain silent on any questions relating to the alleged offences-- although in the UK an adverse inference may be drawn by a jury from that silence. Depending on past criminal antecedents and the seriousness of the offence among other factors, bail applications are a normal part of procedure and appealable if refused in a lower court.)

Going by the English text of the Framework Agreement Article 1(1) (Pdf)-

1. The European arrest warrant is a judicial decision issued by a Member State with a view to the arrest and surrender by another Member State of a requested person, for the purposes of conducting a criminal prosecution or executing a custodial sentence or detention order.

There is no certainty that Julian Assange will be prosecuted, in her words Ms Ny says simply there was substantial and probable cause to accuse Julian Assange of the offences.

Geoffrey Robertson QC was right. There was ambiguity in the Swedish warrant, and the translated warrant was misleading and contradicted Ms Ny's "information" but as I have demonstrated, that ambiguity stems from a system that tries (and fails) to put vastly different legal systems into an extradition melting pot along with fundamental language translation difficulties-- that are created by those differences-- and then expects that justice will always be served.

All these ambiguities would appear to be papered over by the Framework Agreement where it says in paragraph 10 of the preamble The mechanism of the European arrest warrant is based on a high level of confidence between Member States.

Some of my colleagues might say I have adopted a literalist approach to statutory interpretation to the Framework Agreement instead of a purposive approach. To this I would respond that the word 'prosecution' in black letter law or purposive law cannot mean 'preliminary investigation'.

It is also not necessary to add a presumption in statutory interpretation of not excluding the Human Rights Convention in interpreting the Framework Agreement, it's already there, which leads me to a second major ground of appeal, but the conclusion I draw from all of this is firstly, I concur with Robertson that all warrants issued by Sweden on this basis are ambiguous and secondly that the "melting pot" purposive/interpretive approach taken by Judge Riddle in applying it to the case in hand may well be an error in law.

The European Convention on Human Rights Arguments

Practically hidden within the European Convention on Human Rights is one sentence in Article 5(2): "Everyone who is arrested shall be informed promptly, in a language which he understands, of the reasons for his arrest and the charge against him (sic)."

I assert that this puts the framework agreement establishing the European Arrest Warrant system in breach of the Convention, as it relates to the case of Julian Assange, as set out below, but first some background.

Article 5 sets out the rights of EU citizens and residents not to have their liberty taken away without proper process. In the case of a person arrested for criminal prosecution purposes, the circumstances of arrest and detention must be as a result of "reasonable suspicion" and the purpose of arrest and detention is to bring the accused "before the competent legal authority..."

As I have written before, the purpose of arrest and detention for the purpose of investigation only, is anathema to concepts of justice to such an extent that most common law jurisdictions proscribe it by regulating it strictly. For example in NSW Australia, such period of investigation is four hours not including time-outs. This protection in law for accused-- and which I assert to be a human right-- follows many bitter experiences over hundreds, if not thousands of years of despots incarcerating people on trumped up accusations for which ongoing incarceration was just "so necessary" for more and more "investigation."

Note that Article 5 says nothing about arrest for the purposes of investigation.

Sequentially and logically, Article 5(2) applies after the accused has been arrested and in detention whereupon the competent legal authority must inform the accused "promptly" of the charges. Note 'promptly', which as an adjective means (per my dictionary at least) means: "done without delay, immediate."

As readers will likely know already, the EAW extradition ruling of Judge Riddle stated in essence that the accusations were sufficient to qualify as a prosecution pursuant to and allowable within, an EAW application under the UK's Extradition Act, enacted from the Framework Agreement.

Now while the Convention makes no specific reference to extraditions, it is not material on this point as to whether Julian Assange is in the UK on bail or, (if as anticipated) after an extradition he will be held "incommunicado" in Sweden (another breach of human rights— Ny's "softening up" process): that he has not been, nor will he be informed (cannot be informed) "promptly" of the "charges" against him is for the simple reason that he has never been charged so far— only accused-- and it has been

explicitly admitted by the Swedish prosecutor Ms Ny that she wants the extradition for the purposes of investigation, and only after that Julian Assange may be charged.

By no means does the word charge equate to investigation and this I assert is a not only a breach of Julian Assange's human rights, it also brings the EAW regime in its practice into disrepute and conflict with the HR Convention.

One of Judge Riddle's specific findings was that Julian Assange would be held incommunicado upon extradition, i.e. no bail application apparently allowed, an implied breach of the Convention where the presumption of innocence applies. Denial of access to his lawyers in Sweden would solidify that as a breach, solidified again by Article 5(3) which states:

"Everyone arrested or detained in accordance with the provisions of paragraph 1(c) of this article shall be brought promptly before a judge or other officer authorized by law to exercise judicial power and shall be entitled to trial within a reasonable time or to release pending trial. Release may be conditioned by guarantees to appear for trial."

Sweden's apparent habit of automatic incarceration for alleged sexual offenders does not sit well with the Convention's explicit provision for bail.

The real and most important issue of human rights has to be the secret trial issue, Article 6, Riddle again page 27:

"However I have not been referred to any significant body of European Court cases that show that the Swedish practice in rape cases offends against article 6. Article 6 specifically envisages circumstances where the press and public may be excluded from all or part of the hearing. Apparently the practice in Sweden is long-standing."

Riddle appears to have forgotten the evidence of Brita Sundberg-Weitman-- Swedish lawyer, former judge and distinguished jurist-- on page 3 of his Judgement

"The decision as to whether the trial would take place in private would be made by the court. However she knows of no case where a rape trial has taken place in public."

Article 6 states on this subject: "...everyone is entitled to a fair and public hearing within a reasonable time by an independent and impartial tribunal established by law. Judgement shall be pronounced publicly by the press and public may be excluded from all or part of the trial in the interest of morals, public order or national security in a democratic society, where the interests of juveniles or the protection of the private life of the parties so require, or the extent strictly necessary in the opinion of the court in special circumstances where publicity would prejudice the interests of justice."

Given that Sweden on the evidence at hearing appears to hold all such trials in secret, the fact that it might be customary in Sweden to do so is more than being at odds with the Convention. Protecting the private life of the parties is a double edged sword, what's good for the goose is good for the gander so it is said, but the private life of the "suspect" in this case has been cruelly and prejudicially exposed as we know millions of times on Google, much less so for the complainants. Justice must not only be done but must be seen to be done, and any lame excuses by the Judges at a secret trial of Julian Assange in Sweden will be a travesty of justice and in breach of Article 6.

This to my mind is the major point of the appeal relating to getting a fair trial. That there is no European Court case law on Swedish practice of secret trials does not invalidate the defence's submissions.

Riddle again page 27: "There can be no doubt that Sweden incorporates article 6 principles into its judicial system. Because that country has reached a different conclusion on the appropriate balance between privacy and open justice does not mean that their practice offends against article 6."

No doubt that Sweden incorporated Article 6? Reached a different conclusion on the appropriate balance between privacy and open justice? When that conclusion appears to have made ALL such trials secret? This has to be an error of fact on the evidence before him, (and whatever 'judicial notice' he may have taken of that common knowledge) also an error in interpretation of the Convention i.e. law.

The reality clearly is that Sweden has ignored Articles 5 (and 6) so far, and it remains to be seen how the secret trial issue is decided.

Conclusion: the EAW is a mess, not restricted to its melting pot mixture of irreconcilable legal systems and ambiguities which in the case of Sweden so far, allows it to flout the Human Rights Convention. Hopefully the Appeals Court will redress this unfortunate state of affairs and set a precedent for future extradition cases, a precedent that does not require Swedish citizens to be the appellants in the European Court of Human Rights.

There will undoubtedly be many other points of appeal, but I may well leave those to Mr Robertson.

Assange bail conditions attacked

Press Association (UK)
June 16, 2011

Campaigners supporting WikiLeaks founder Julian Assange have released a video bemoaning his bail conditions and showing cameras that have been erected outside his home.

In the short film, released to mark six months since his first arrest, Sarah Harrison from WikiLeaks shows one of three traffic monitoring cameras that have been installed outside entrances to the Norfolk property where Assange is living.

Ellingham Hall owner Vaughan Smith says in the video: "I'm not an expert on cameras but I believe these take number plates and record number plates. I think the country's full of them. But I don't know why I need quite so many around my house." He said one has been erected outside each of the three entrances to his property in the last three months.

Assange has been under house arrest since December last year, and is obliged to report to the police station every day as well as wear an electronic tag.

In the film, Mr Smith describes the conditions as a "pretty intrusive regime", while Ms Harrison said: "I'm British and I've always been proud of our justice system, but this is just wrong. This is a man that hasn't even been charged and he's being treated like a caged animal."

Assange faces charges of sexual assault in Sweden and is currently fighting against his extradition to the country.

Former lawyer Mark Stephens, who did not know about the video release, said: "The restrictions on him are unduly burdensome. I have felt for some time that they were unduly restrictive. Were someone other than Julian Assange who was in the same position, they would not be subject to the same restrictions."

He said that Assange, who is now being represented by veteran human rights lawyer Gareth Peirce, can apply to have his bail conditions reviewed. Assange is set to appeal against his extradition to Sweden at the High Court on July 12.

A spokesman for Norfolk County Council said it had not installed cameras in the area recently. Two traffic monitoring cameras have been in place in Yarmouth Road, which is near the property, since 2002, he said.

Is it really necessary to spy on Julian Assange every minute of the day?

*Roy Greenslade
The Guardian
17 June 2011*

Updated Saturday 9.30am (as marked below): Too little has been made of the Daily Telegraph's revelation about the government's surveillance of Julian Assange during his current house arrest.

Whether or not you like him, whether or not you agree with him, whether or not you support WikiLeaks, whether or not you believe the allegations made against him, the conditions under which he is being forced to live are disproportionately harsh.

Updated par: The above video shows that there are cameras outside Vaughan Smith's house in Norfolk, the place where Assange is required to live. It transpires that these are neither CCTV cameras nor automatic number-plate recognition (ANPR) cameras. An "embarrassed" Smith says he now believes them to be radar-operated speed signs.

It is true that jail would be worse for Assange. It is also true that the alleged leaker of much of the material released by WikiLeaks, Bradley Manning, is having a much tougher time in a US prison.

But think for a moment about the reason Assange has been bailed. He is fighting extradition to Sweden where he is alleged to have committed sexual offences, which he denies.

Has anyone ever in Britain facing such charges been held in similar circumstances? His passport has been confiscated, he is tagged, he must sign in at a police station once a day, and all his movements are monitored.

Is all this really necessary, or even fair? Isn't this more about WikiLeaks than about an extradition case? And how much is it costing?

One truly hilarious moment comes when two staff from Serco—a "government services company" (aka security monitoring outfit)—arrive to check the boxes linked to Assange's tag.

They demand that filming is stopped and refuse to carry out their work because the camera remains on. Why?

Inlägg av "Publicistklubben"

Flashback
2011-06-17

När AA informerades om att hennes berättelse om Assanges övergrep föll under allmänt tal och att han var efterlyst för våldtäkt reagerade hon med bestörtning och sa att "jag tänker inte gå vidare, jag vill dra tillbaka allting" Hon fick då besked om att det avgörandet låg hos polis och åklagare.

I det läget ska således AA ha varit beredd att hoppa av, enligt mina källor. Precis som SW när hon avbröt IK:s förhör, reste sig och gick.

Vad som fick AA att ändra sig och hålla fast vid sina anklagelser mot JA var påhoppen från Flashback. AA ska ha känt att det nu gällde hennes heder. Hoppade hon av skulle hon stämplas som lögnaktig och lättfotad. Därför ville hon inte vika ned sig. Det är hennes version av händelseförloppet.

En poliskälla fann det underligt att AA skulle ha saknat kännedom om konsekvenserna av polisbesöket. Med hennes bakgrund som bl a jämställdhetsombud vid Uppsala universitet och med sakkunskap om sexbrott och lagstiftning borde hon ha förstått att Assange skulle gripas för våldtäkt.

Enligt en annan poliskälla hade det räckt om AA sagt att hon inte tänkte medverka som målsägare, då hade förundersökningen lagts ned. Det gjorde hon som bekant inte. Om SW anger samma skäl för att stå kvar vid sin ursprungsredogörelse vet jag inte.

Irmeli K-affären har rört upp sinnena i polishuset. I förhör har hon sagt att hon kände igen AA:s namn när det dök upp i förhöret med SW. Däremot ska hon aldrig ha träffat eller ens sett AA i polishuset 20 aug. En märklig omständighet är att IK från början avfärdade SW:s berättelse.

-- Detta är ingen våldtäkt, det håller inte, sa IK till en kollega. Hon höll fast vid det vid ett samtal med stationsbefälet men blev satt på plats.

Att hon senare ställt sig på samma sida som #prataomdet-kampanjen förklaras i polishuset med att IK i första hand är politiker, i andra hand polis.

- Hur skulle det ha sett ut om en känd HBT-politiker ställt sig på samma sida som Flashback, då hade hon varit slut, säger en poliskälla, en kvinnlig kollega.

Sedan till den segslitna frågan om IK:s första förhör med SW och den nya version som hon beordrades att skriva av Mats Gehlin. Finns det en mystisk förstaversion som vi aldrig får veta om, som är deletad, som mejlväxlinen mellan IK och MG antyder? Svaret är nej. Båda versionerna ligger i förundersökningen för jämförelse. Ändringar finns, men är av språklig och stilistisk natur, påstår en kollega till en kollega.

De båda piratpartister som förhörts vid sidan av Falkvinge och Troberg har inte tillfört något nytt om hur AA uppträddes på kräftskivan efter Assanges påstådda sexövergrepp, mao uppträddes hon helt normalt och inte som en person som synbarligen varit offer för en traumatisk händelse. Detta behöver å andra sidan inte betyda någonting. De båda piratpartisterna erbjöd JA att bo hos dem. Han tackade nej.

- Det skulle jag också ha gjort, det var litet knäppgök över dem, säger en källa i polishuset.

Vad som sedan händer är att AA säger att JA kan fortsätta bo hos henne, efter en förfrågan från Johannes W. Detta framgår av HPM.

De kompletterande förhören med AA och SW har inte tillfört någonting—båda kvinnorna står fast vid sin ursprungsberättelse, utan tillägg eller avgörande ändringar..

[Obs! "Publicistklubben" tycks vara någon med täta förbindelser till polisen och kanske själv är polis. ---A.B.]

Julian Assange's New Legal Strategy

*Tom Hayden
The Nation
June 22, 2011*

Julian Assange has chosen a new legal team to represent him in his quest to prevent extradition from London to Sweden, where authorities are seeking to interview him in a sexual assault case involving two Swedish women.

Until now, the Assange defense team has disparaged the Swedish assault charges and suggested that once in Swedish hands, the WikiLeaks founder might face extradition to the United States on conspiracy charges carrying a life sentence.

Extensive interviews I conducted last week revealed that the previous Assange legal team had created puzzlement, loss of confidence and even antagonism in Sweden by their attacks on Swedish justice. Though a reasonable paranoia is understandable from the Assange team and from Assange himself, given the calls for the death penalty (by Mike Huckabee) or that he be "hunted down like al Qaeda" (Sarah Palin), not to mention previous renditions of two terrorism suspects from Sweden by the CIA in 2004, the legal strategy has backfired by alienating not only mainstream Swedish opinion but also some among the left and in the peace movement.*[How many are "some", and what exactly does "the left and in the peace movement" mean in this context"— A.B.]*

The new solicitor on the case is Gareth Peirce, a renowned British human rights advocate who has defended Guantánamo detainees and Irish republicans in previous decades. The barrister who will present Assange's case in the appellate hearing set for July 12 is Ben Emmerson, also a respected human rights attorney who has served as a United Nations Special Rapporteur on human rights and counterterrorism.

Peirce's appointment drew immediate praise from Michael Ratner, president of the board of the Center for Constitutional Rights, who worked with Peirce to obtain the successful release from Guantánamo and the dropping of charges against three British terrorism suspects in 2004. "There is nobody better than Gareth; she is the most client-centered lawyer I know. She was the most respected lawyer who was part of our team," the New York-based Ratner said yesterday.

I interviewed Peirce by Skype in her London offices last Thursday from Sweden, before word of her appointment became public. Yesterday, she issued the following statement to *The Nation*:

"The history of this case is as unfortunate as it is possible to imagine, in which encounters, undoubtedly believed by all parties at the time to be private, became inappropriately the subject of publicity and thereafter in consequence no doubt the more difficult to resolve. Each of the human beings involved deserves respect and consideration. It is hoped that whatever steps as are required to be taken in the future will be taken thoughtfully, with sensitivity and with such respect."

In Sweden last Thursday, I received a similarly conciliatory statement from Claes Borgström, the attorney for the two women pressing the assault charges and a former Swedish equal opportunity ombudsperson. Asked if he thought Assange would be extradited from Sweden to the United States sometime in the future, Borgström answered, "I hope not. And I believe that my clients [the two women] feel the same way. But you can't print that."

Upon being told that sources are expected to request being off-the-record before they make any statements, not after, Borgström then repeated the same words about Assange's potential extradition, with emphasis.

<http://www.thenation.com/article/161598/julian-assanges-new-legal-strategy>

USA vill ge dem livstids fängelse

Flamman
23 juni 2011

Amerikanske fredsaktivisten Tom Hayden bedriver en internationell kampanj för att rädda unge USA-korpralen Bradley Manning och Julian Assange från åtal för sammansvärjning mot USA. I torsdags besökte Hayden Sverige.

Sedan i fjol arbetar en åtalsjury i Virginia i hemlighet på att ställa vicekorpralen Bradley Manning, 23 år, och WikiLeaks-grundaren Julian Assange, 39 år, inför rätta för "sammansvärjning"— ett brott som kan ge livstids fängelse för de båda.

I torsdags besökte Tom Hayden Stockholm. Han är en amerikansk fredsaktivist som vet vad han talar om— han åtalades själv för ”sammansvärjning” 1968 efter protester mot Vietnamkriget i Chicago. Och han deltog i försvaret av Daniel Ellsberg som läckt Pentagonrapporten— 60-talets motsvarighet till WikiLeaks. Ellsberg kunde ha fått 99 år i fängelse, men friades på grund av det enorma opinionstrycket i USA och världen. [Nej, det var p.g.a. av regeringen Nixons rättsvidriga inblandning i fallet. —A.B.] Nu handlar det om att rädda Manning och Assange från ett liknande åtal.

Bradley Manning greps i maj 2010 i Irak, misstänkt för att ha lämnat ut ett begränsat material till Wikileaks. Han åtalades omgående för sekretessbrott men i mars i år skärptes åtalet till att gälla ”hjälp åt fienden”, ett brott belagt med dödsstraff.

Åklagaren säger att han inte kommer att yrka på dödsstraff utan näjer sig med livstids fängelse. Manning sitter nu i Fort Leavenworth, Kansas, och väntar på sin rättegång. Hans fysiska och psykiska kondition är mycket dålig.

- Manning har utsatts för en behandling i fängelse som måste betecknas som tortyr, säger Tom Hayden. Det handlar om grov misshandel, isolering 23 timmar per dygn och ändlösa förhör om sin roll.
- Till och med utrikesminister Hillary Clintons presstalesman P J Crowley medgav i ett obehagat ögonblick att behandlingen av Manning var ”en fruktansvärd grymhet”. Efter det tvingades han avgå.

Vilket är då brottet Manning begått? Mest känd är han för att ha läckt två videofilmer. En visar hur amerikanska Apachehelikoptrar mejar ner en grupp män på en gata i Bagdad 2007. En av de dödade visade sig vara en Reutersjournalist. En annan mindre känd film visar bombningarna av två tankbilar som talibanerna erövrat i Kunduzprovinsen i Afghanistan 4 september 2009. 140 män dödades, varav 93 barn.

Sedan har det även framkommit att Manning är källan till den kvartsmiljon hemligstämplade USA-dokument som WikiLeaks började publicera i fjol. Samtliga hade han kopierat ned på tomma CD-skivor med Lady Gaga på omslaget. Han tog sig avspänt genom spärrarna gnolande på ”Poker Face”!

Arresteringen kom sedan Manning lättat sitt hjärta för vad han trodde var en annan idealistisk hackare men som visade sig vara en FBI-angivare, Adrian Lamo.

- Men för Vita huset och Pentagon är det förknippat med stora problem att straffa WikiLeaks. Bradley Manning är inte någon idealisk person för Pentagon att åtala. **Hans chattar med Lamo visar vilken renhjärtad person han är.** Han hade blivit alltmer främmande för vad USA:s trupper höll på med och ville att sanningen skulle komma ut. Han är beredd att ge sitt liv för det. Som gay och datanörd som mobbats i skolan och blivit utkastad hemifrån är han en perfekt symbol för de nya underjordiska ungdomsrörelserna i USA, för dem som ”gått ner i katakomberna”.

Jag tror att det som mer än någonting annat fick mig att se världen med nya ögon var när jag földe 15 fångar som gripits av den irakiska polisen för att ha tryckt ”anti-irakisk litteratur” [...] Jag fick i uppdrag att utreda saken, ta reda på vilka som var ”bad guys” [...] Det visade sig hade de tryckt en vetenskaplig kritik mot premiärminister Maliki. Jag lät en tolk läsa den åt mig och när jag fick reda på att det var en godartad politisk kritik med titeln ”Vart tog

pengarna vägen?" som diskuterade korruptionsanklagelser mot regeringen tog jag genast den information och sprang till officeren för att förklara vad som hade hänt. Han ville inte alls lyssna utan sa åt mig att hålla käften och förklara hur vi skulle kunna hjälpa den irakiska polisen att hitta FLERA fångar....

*Ur Bradley Mannings chat med angivaren
Adrian Lamo i maj 2010*

Tom Hayden understryker att Manning och WikiLeaks inte har haft tillgång till några topphemliga dokument.

- Man ska veta hur långt hemlighetsmakeriet har nått i USA. Under det första året efter 11 september hemligstämplat USA:s regering 11,3 miljoner dokument, 14,2 miljoner året därpå, och ytterligare 15,6 miljoner det tredje året.
- Sedan 2001 har USA:s krig blivit mer hemlighetsfulla, till stor del för att minska journalisternas och allmänhetens insyn. Exempelvis är general McChrystals hela karriär i Irak sekretessbelagd information. CIA har satt in hemliga miniarméer i Irak, Afghanistan, Pakistan, Jemen med flera länder. Hela USA:s roll i Pakistan är i sig sekretessbelagd information.
- Utan WikiLeaks avslöjanden skulle en massa förhållanden varit helt okända för det amerikanska folket. Det gäller till exempel hur USA-armén i Irak efter Abu Ghreibavslöjandena lagt ut tortyren på entreprenad till den irakiska polisen och armén; att hemliga kommandoenheter med kodnamn som Task Force 373 har utfört lönnmord av namngivna personer i Afghanistan; att CIA har rekryterat en egen hemlig armé på 3 000 man i Afghanistan.
- Wikileaks har inte varit en nationell säkerhetsrisk utan ett hot mot hela detta system av överdrivet hemlighetsmakeri. Det är därför så många amerikanska tjänstemän har krävt ingripanden mot Wikileaks nätverk och satt som mål att eliminera dess ledare. Några har öppet talat om att mörda dem.

För Tom Hayden är försvaret av WikiLeaks ett led i den vidare kampen för att stoppa USA:s pågående krig, varav det största nu i Afghanistan.

- 205 medlemmar av representanthuset— 218 krävs för majoritet— röstade förra veckan för ett lagförslag som kräver en "accelererad" tidsplan för tillbakadragandet från Afghanistan.
- Men det amerikanska tillbakadragandet kommer att följas av nya strider, från Pakistan till Libyen. Vi står alla inför massiva ekonomiska och miljömässiga problem som inte kan lösas utan ett grundligt nytänkande och en demilitarisering av den västliga utrikespolitiken.
- Olof Palme motsatte sig för länge sedan Vietnamkriget och kopplade det till ett bredare försök att ompröva och förkasta det kalla kriget som då dominerade så mycket av planetens budgetar och energi. Han mördades mitt under detta uppbrott från det kalla kriget, precis som vår Abraham Lincoln mördades när det amerikanska inbördeskriget gick mot sitt slut och återuppbyggnaden höll på att komma igång och precis som vår John F. Kennedy, Martin Luther King och Robert Kennedy mördades

sedan president Kennedy börjat ompröva det kalla krigets kärnvapenkapprustning och börjat ta itu med bristerna i medborgerliga rättigheter och inhemska problem.

– Grupper som Wikileaks representerar en ny kraft med nya verktyg för att säkerställa att information ska vara fri. Detta är en mosaik av motstånd, inte en monolitisk rörelse. Det är en global strömning med många ledare, partier och sociala rörelser, långt från sekretessens och de massiva militära alliansernas imperium, i riktning mot en värld vars många nätverk är mångkulturella, multipolära och bygger på ökad deltagardemokrati och framför allt hållbarhet.

- *Stefan Lindgren*
-

WikiLeaks Leader Shakes Up Legal Team

*PAUL SONNE & JEANNE WHALEN
Wall Street Journal
24 June 2011*

LONDON--As he attempts to avoid extradition to Sweden on sexual-misconduct allegations, WikiLeaks leader Julian Assange has shaken up his legal team, bringing in two of the U.K.'s most high-profile lawyers to argue his case.

The move comes ahead of an important July 12 appeals hearing in U.K. High Court, which will rule on whether Mr. Assange, who heads the document-leaking website, should be handed over to Swedish authorities for questioning. The WikiLeaks chief has denied wrongdoing and has not been formally charged. The allegations arose as WikiLeaks was in the midst of a controversial release of a bevy of U.S. State Department cables.

Attorneys Gareth Peirce and Ben Emmerson will represent Mr. Assange at the upcoming hearing, their offices confirmed separately on Friday. His long-time lawyer, Mark Stephens, declined to say Friday whether he was still representing Mr. Assange.

"I'm not prepared to go into that," Mr. Stephens said by phone. Asked if he had parted ways with Mr. Assange, Mr. Stephens said: "That's not entirely accurate."

"There might have been some changes in the legal team but I don't have any update," WikiLeaks spokesman Kristinn Hrafnsdóttir said.

Mr. Assange didn't respond to emailed questions.

Geoffrey Robertson, another high-profile lawyer who has argued Mr. Assange's case in court, didn't respond to phone calls or emails Friday.

Fees were a key part of Mr. Assange's calculus in adjusting his legal team, a person familiar with the matter said. The offices of Ms. Peirce and Mr. Emmerson both declined to comment on whether they had taken on Mr. Assange's case *pro bono*.

Mr. Stephens, who has been Mr. Assange's lawyer since last fall, said previously that he was not working on a *pro bono* basis. Mr. Assange instructed supporters to send

donations for his legal defense fund directly to Mr. Stephens's law firm, Finers Stephens Innocent LLP.

One of Mr. Assange's primary income sources is a book deal, though his U.K. publisher, Canongate Books Ltd., said Friday that the publication date had been delayed; the book was supposed to be released as early as April. A spokeswoman for Canongate noted that such delays are commonplace and the book will eventually be published.

In a U.K. newspaper interview late last year, Mr. Assange said he would receive £325,000 from Canongate and \$800,000 from U.S. publishing house Alfred A. Knopf, a unit of Bertelsmann AG. "I don't want to write this book, but I have to," Mr. Assange was quoted as saying, an indication that he agreed to the book to pay his legal fees.

The new additions to Mr. Assange's team are prominent in the U.K. legal community. Ms. Peirce is well known for her role in freeing four people who spent years in jail after being wrongfully convicted of a 1974 pub bombing in Guildford, England. "In the Name of the Father," a 1994 film about the "Guildford Four" saga, featured Emma Thompson in the role of Ms. Peirce.

Mr. Emmerson, who has been hired to serve as Mr. Assange's barrister in court, was recently appointed U.N. special rapporteur on counterterrorism and human rights. Among his many high-profile cases, he led the defense of former Kosovo Prime Minister Ramush Haradinaj, who was on trial for war crimes at The Hague.

Mr. Stephens has been a passionate advocate of Mr. Assange's cause, using impromptu press briefings on the courthouse steps to sharply criticize Swedish prosecutor Marianne Ny for her handling of the case.

In February, he wagged his finger at a bank of television cameras and shouted: "We have seen a prosecutor who has been ready to feed the media with information but has been unprepared to come here to subject herself to the cross examination she knows she cannot withstand." **Such scenes are rare in the U.K., where lawyers tend to take a more neutral tone in public.**

Sweden hasn't formally charged Mr. Assange with a crime, but wants to question him over allegations that he raped one woman and molested another during a visit to Stockholm last August. He denies any wrongdoing

A U.K. court in February ordered that Mr. Assange be extradited to Sweden. He is now appealing that decision. Since his arrest in the U.K. in December, he has been required to live under strict bail conditions at a supporter's house, where he must check in with the police each day and wear an electronic monitoring bracelet.

<http://online.wsj.com/article/SB10001424052702304231204576405853832169780.html?>

DN 2011-07-03

Advokatsamfundet: Två fel blir inget rätt

Den som läser beslutet från Advokatsamfundets disciplinnämnd mot advokat Björn Hurtig och jämför det med vad den brittiske domaren skriver i målet om utlämningen av Julian Assange inser raskt att det är något som inte stämmer.

Låt oss backa bandet. Frågan gällde om det var rimligt att utlämna Julian Assange till Sverige för att hålla förhör, om tvånget var proportionellt eller inte och i vad mån det svenska rättsväsendet gjort vad det kunnat för att lösa problemet utan detta utlämnande.

I ett skriftligt vittnesmål (witness statement) till den brittiska domstolen intygade Björn Hurtig att han flera gånger sökt åklagaren för att få förhöret avklarat medan Assange var i Sverige. I själva verket är det åklagaren Marianne Ny som jagat advokat Hurtig. I hans mobil fanns, visade det sig senare, inte mindre än tre sms från åklagaren.

Domaren skriver att Hurtigs "statement was a deliberate attempt to mislead the court". Och att detta medvetna försök att vilseleda rätten i sin tur ledde till att Brita Sundberg-Weitman och Sven Erik Alhem—som också deltog i rättegången—missleddes eftersom deras utsagor byggde på Hurtigs vittnesmål.

Men denna juridiska prövning renderar uppenbart ingen legitimitet hos Advokatsamfundet där man annars skulle kunna tro att respekten för rättsprocessen närmast är att betrakta som en yrkesskada. Samfundet gör i stället en egen, ensidig prövning där åklagarens uppgifter inte ens efterfrågas. Advokatkollegerna kommer fram till att Björn Hurtig förvisso lämnat felaktiga uppgifter men att det inte skett uppsåtligen. Av detta drar man slutsatsen att Hurtig allvarligt åsidosatt god advokatsed. Advokaten får en varning. Det är allt.

Men när man närmare granskar Björn Hurtigs försvar inser man att det inte alls är allt. Låt gå för att Advokatsamfundet överprövar ett domstolsbeslut. Och låt gå för att det till skillnad från rätten väljer att tro på Boråsadvokatens förklaring till att han glömt så avgörande saker i sitt livs största mål där den som vinner kommer att få briljera inför tevekameror från hela världen. Kvarstår gör ändå frågan: Är det förenligt med god advokatsed att ha så hiskeligt dåligt minne att tre åklagarpropéer om förhör lämnas obesvarade så att inget förhör kan hållas?

Vidare blir det besynnerligt när Björn Hurtig berättar för Advokatsamfundet varför han inte ändrade sitt vittnesmål när han dragit sig till minnes att det faktiskt var åklagaren och inte han som ansträngt sig för att hålla förhör i Sverige. Det är för att "han nu i efterhand" fått kännedom om att den brittiska processordningen— till skillnad från den svenska— i hög grad bygger på skriftliga vittnesutsagor.

Här hade man också önskat att samfundet tagit ställning till om det är "god advokatsed" att som förordnad svensk försvarare ge sig in i en rättsprocess och först i efterhand ta reda på vad som gäller?

Den här artikeln handlar inte om Björn Hurtig. Den handlar om det svenska rättsväsendet, om respekten för brottmålsadvokater och tilltron till Advokatsamfundet. Den handlar om hur det samfund som så länge och så ofta stått upp för rättssäk-

erheten och den enskildes rätt nu trampar snett en andra gång på kort tid. Å ena sidan menar samfundet att man aldrig kan tro på någon som är dömd för försök till utpressning. Å andra sidan tycks budskapet vara att man alltid ska lita på en advokat, även om bortförklaringarna saknar trovärdighet och om en domstol slagit fast att "minnesförlusten" varit medveten.

Det hade varit mer klädsamt om Advokatsamfundet inte så oförblommerat utgått från vem som säger något utan från vad som sägs.

* * * *

Obs! Det här är en grovt missvisande genomgång av turerna kring Hurtigs vittnesmål. Skall betraktas som ännu ett exempel på Kjöllers oförmåga och/eller ovilja att på ett sanningsenligt sätt kommentera Assange-fallet. Se till exempel följande kommentar på Flashback. —A.B.

... Hon har ungefär ett fel per rad, och nära noll rätt.

Värst: "Kvarstår gör ändå frågan: Är det förenligt med god advokatsed att ha så hiskligt dåligt minne att tre åklagarpropåer om förhör lämnas obesvarade så att inget förhör kan hållas?"

Det är ju så, att Björn Hurtig i allt väsentligt håller fast vid sin beskrivning att JA ansträngt sig i ungefär en månad att få bli förhörd. Skillnaden mellan Björn Hurtigs vittnesmål och hans skriftliga inlaga handlar om några sms och om det handlade om fyra eller fem veckor. Denna skillnad är inte avgörande för några av Hurtigs slutsatser, eller för hans kritik av åklagare MN.

Det Hanne Kjöller gör, återigen, är att skriva för de okunniga och icke insatta. För att förleda dessa skriver hon luriga formuleringar, konstruerade så att de ska misstolka och så att artikeln de facto blir lögnaktig.

"I ett skriftligt vittnesmål (witness statement) till den brittiska domstolen intygade Björn Hurtig att han flera gånger sökt åklagaren för att få förhöret avklarat medan Assange var i Sverige. I själva verket är det åklagaren Marianne Ny som jagat advokat Hurtig."

Nej, det är det inte. Björn Hurtig har många gånger, på JA's uppdrag, sökt få förhöret avklarat. I fyra veckor. MN har ignorerat detta. MN har sedan när JA fått lämna landet, varit villig att diskutera förhör, men till att börja med enbart via några SMS, samt genast häktat JA i sin frånvaro.

Det finns inget i händelseförloppet som ser ut som något annat än ett illvilligt trick, där MN väntat ut JA, för att utnyttja tillfället att häkta honon så fort hon godkänt att han lämnat landet, och sedan internationellt framställa det hela som en flykt.

Länk: <https://www.flashback.org/t1275257p2710>

DN: 2011-07-01

Inte fel lämna ut Assangeförhör

Det var inte fel att lämna ut dokument om ett förhör med personen som anmälde Wikileaksgrundaren Julian Assange för våldtäkt till tidningen Aftonbladet.

Det har chefsåklagare Kristian Augustsson vid riksenheten för polismål beslutat. Han lade på fredagen ned förundersökningen angående brott mot tystnadsplikten.

– Det är en bedömningsfråga vad man kan lämna ut och inte och därför kan man inte säga att det är något fel på det som har lämnats ut, säger Kristian Augustsson till TT.

TT

Prosecutors Back Off From Their ‘Iron-Clad’ Case Against Strauss-Kahn

*Paul Craig Roberts
Information Clearing House
July 2, 2011*

The New York prosecutor has had to tell the judge that the police and prosecutors have lost confidence in their sexual assault case against former IMF chief Dominique Strauss-Kahn. The judge has released DSK from house arrest and returned his bail and bond money.

The prosecutors say that the immigrant hotel maid lied to the police about the incident and about other things, and the police have revealed that the “victim” discussed with an imprisoned man the possibility of turning the case into extortion. According to the New York Times, the maid’s jailed confidant was among a number of people who had made multiple cash deposits totaling \$100,000 to the maid’s bank account. The police now suspect that the maid has connections to illegal drugs and money laundering.

The prosecutor says that he will continue to investigate the case. What that means is that the prosecutor, a politically ambitious Cy Vance, is going for a misdemeanor plea from DSK to save the prosecutor’s face from injudiciously being drawn into an extortion/reputation-destroying plot against the man who French polls indicated was the public’s favorite in the upcoming French presidential election in which President Sarkozy, Washington’s puppet, is seeking reelection. The prosecutor is sending DSK’s legal team the message that the case is being kept open and could be reinstated unless DSK’s attorneys secure DSK’s permission to negotiate a deal on a minor charge, which essentially has no punishment, but saves the faces of the NY prosecutor and police.

We will probably never know whether the maid thought the scheme up on her own or whether it came from Sarkozy’s operatives and their US allies. One indication that DSK’s political enemies are implicated is the fact, made public by the French press, that Sarkozy’s political team in France knew about DSK’s arrest before the NY police announced it. This fact did not stop the NY prosecutor and police from painting DSK as guilty in numerous public statements and in unethical if not illegal leaks to reporters.

When police and prosecutors convict a suspect in the media before he is even charged, it typically means that there is no evidence against him and that demonization is serving as the substitute. Conviction is what is important to the system, not a determination of innocence or guilt.

On numerous Internet sites, I pointed out the problems with the case against DSK. For informing people of the obvious, I was denounced by the right-wing and the left-wing. The right-wing gave me the finger for doubting the word and integrity of police and prosecutor. Didn't I know that these are the honorable guardians who protect the public from crime? How dare I question anything the police and prosecutor did or do. What was I, some kind of pingo-liberal-commie?

The left-wing also gave me the finger and said that I had revealed my real self as nothing but an apologist for the rich and powerful and for men who seduce women. How much was I paid for my service to the rich and powerful and seducers of innocent women?

The feminist left denounced me as a misogynist. Only a woman-hater could take the side of a rapist against his victim.

It is all so tiresome to endure the stupidity of people. Little wonder they are losing their liberty, their jobs and incomes, and their country and self-respect.

With DSK's reputation in tatters and DSK knocked out of the French presidential election and removed from the IMF, where he was beginning to raise questions about the establishment's use of the IMF to bail out rich bankers on the backs of poor peasants, the "justice system" has done its work. It is now safer for the authorities to release him than to risk a trial. The shrill bleating of the maid's legal team signifies their agony at having lost their share of the hoped-to-be extorted millions now that a monetary settlement would clearly indicate obstruction of justice and prison for them all.

Those few who actually care about justice, not only for DSK and everyman, but also for the Greek, Spanish, Irish, and Portuguese people, can find comfort in the fact that apparently DSK had come to New York in order to speak with Nobel economist Joe Stiglitz about a more humane and democratic way to resolve the sovereign debt crisis in Europe than the one imposed by the private creditor banks. Obviously, anyone who would consult with Stiglitz is perceived by the rich and powerful as a threat to their interest.

However, this obvious fact has made no impression on the left-wing, which has issued its shrill cries that, once again, the money of the rich and powerful has prevailed over law and justice.

'Gender-neutral' pre-school accused of mind control

Staff at Swedish kindergarten told not to refer to children as 'him' or 'her' to avoid stereotyping

Jenny Soffel in Stockholm

BBC

3 July 2011

At the Egalia pre-school, staff avoid using words such as "him" or "her" and address the 33 youngsters as "friends" rather than girls and boys. From the colour and placement of toys to the choice of books, every detail is planned to make sure the children are not exposed to sexual stereotypes.

The taxpayer-funded pre-school, which opened last year in the liberal Södermalm district of Stockholm, is among the most radical examples of Sweden's efforts to engineer equality between the sexes. Breaking down gender roles is a core mission in the national curriculum for pre-schools, underpinned by the theory that even in highly egalitarian-minded Sweden, society gives boys an unfair edge.

Many pre-schools have hired "gender pedagogues" to help staff identify language and behaviour that risk reinforcing stereotypes. Some parents, however, worry that things have gone too far. An obsession with obliterating gender roles, they say, could make the children confused and ill-prepared to face the world outside kindergarten.

"Different gender roles aren't problematic as long as they are equally valued," says Tanja Bergkvist, a 37-year-old blogger and a leading voice against what she calls "gender madness" in Sweden. Those bent on shattering gender roles "say there's a hierarchy where everything that boys do is given higher value, but I wonder who decides that it has higher value," she says. "Why is there higher value in playing with cars?"

At Egalia—it means "equality"—boys and girls play together with a toy kitchen, waving plastic utensils and pretending to cook. One boy hides inside the toy stove, his head popping out through a hole. Lego bricks are placed next to the kitchen, to make sure the children draw no mental barriers between cooking and building.

The school's director, Lotta Rajalin, says Egalia fosters an environment tolerant of gay, lesbian, bisexual and transgender people. From a bookcase she pulls out a story about two male giraffes who are sad to be childless until they come across an abandoned crocodile egg. Nearly all the children's books deal with homosexual couples, single parents or adopted children.

Egalia's methods are controversial; some say they amount to mind control. Ms Rajalin says the staff have received threats from people apparently upset about the pre-school's use of black dolls. But she says that there is a long waiting list for admission and only one couple has taken their child out of the school.

Sweden has promoted women's rights for decades, and more recently was a pioneer in Europe in allowing gay and lesbian couples to legalise their partnerships and adopt children. Gender studies permeate academic life in Sweden. Ms Bergkvist noted on her

blog that the state-funded Swedish Science Council had granted £50,000 for a post-doctoral fellowship aimed at analysing "the trumpet as a symbol of gender".

Jay Belsky, a child psychologist at the University of California, said he is unaware of any other school like Egalia and questioned whether it was the right way to go. "The kind of things that boys like to do—run around and turn sticks into swords—will soon be disapproved of," he said. "So gender neutrality at its worst is emasculating maleness."

Extradition to the United States

*<http://justice4assange.com>
(No date or author)*

Sweden is bound by different extradition agreements. It is not meant to grant onwards extradition to a third country without agreement from the extraditing country. But at the same level of the legal hierarchy there is a bilateral treaty between the US and Sweden that allows for extradition without consent from the UK or minimum tests. This is the 'conditional release' regime—a legal fiction that allows for automatic extradition—on a loan basis. It is highly likely that the United States will soon request Julian Assange's extradition and this legal fiction will be used.

Julian Assange's Extradition to the United States

There are several main reasons for Julian Assange's challenge to Sweden's extradition order. Relevant to this topic, they are:

- 1) Julian Assange has not been charged with any offense.
- 2) Sweden has a bilateral agreement with the United States which would allow it to surrender Julian Assange without going through the traditional tests and standards of regular 'extradition' procedures.
- 3) There are standard EU mechanisms (such as Mutual Legal Assistance) for Julian Assange to answer any questions the Swedish government may have. It is disproportionate, and an abuse, to use extradition proceedings in this manner.
- 4) Extradition law requires a "judicial authority" (e.g a judge or other independent body) to issue an extradition warrant, in order to keep the separation between the executive and the judiciary. It is an abuse to permit prosecutors, intelligence agents or other officials who are not independent to issue proceedings.

"Conditional Release" under the US-Sweden Extradition Treaty

Most of the attention regarding Julian Assange's possible extradition to the US has focused on the EU agreements that are meant to prevent onward extradition—namely that the UK Home Office would have to consent to his onward extradition. Little or no

attention has been given in Europe to the temporary surrender (called 'conditional release') regime that Sweden has established bilaterally with the United States. The US has put this de facto extradition in place that sidesteps extradition safeguards in place with several strong allies.

One of the strategic allies that have this agreement is Panama—a recently released US embassy cable described the "conditional release" regime:

"... use of Conditional Release, under which the GOP [Government of Panama] releases to the US a suspect already under arrest in Panama on other charges. Under this procedure, the suspect is 'lent' to the US for prosecution on the condition that they will be returned for prosecution in Panama at the end of their sentence. This procedure is much faster than a formal extradition, and has proven so successful, that DEA sometimes designs operations to bring suspects to Panama so they can be arrested in Panama and turned over to US authorities quickly."

— *US Embassy Panama Cable, 2008*

How likely is it that Sweden will extradite Julian Assange to the US?

Both the UK and Sweden refuse to guarantee that they will not extradite Julian Assange to the United States. Political and military extraditions are expressly prohibited under the extradition treaty between Sweden and the United States, so this refusal is unusual. Moreover, it is likely that the US will request extradition on charges that are not overtly political (see below).

Shortly after issuing the EAW and Interpol Red Notice to 188 countries, the prosecutor Marianne Ny originally stated that extradition to the United States was 'out of the question' (5 December 2010)—but her statements were later redacted (see Prosecution).

The Prime Minister Fredrik Reinfeldt has adopted several strategies in order to lessen the pressure on him to provide assurances that Julian Assange will not be extradited to the United States:

1. Reinfeldt claims that the decision to extradite Julian Assange is up to the courts, not the executive.

- This is false. Sweden's extradition treaty with the United States explicitly prohibits political and military extraditions. The final decision lies in the hands of the executive, who can block an extradition if it believes that political/military motivations underlie the extradition order. However, it is difficult to prove the underlying motivations of an extradition order. The US is likely to issue an order under charges that are not overtly political (see below).

- It is likely that the United States will decide to charge Julian Assange with a number of offences (whether or not in conjunction with espionage) that are seemingly not political offences. The US Department of Justice has broadened its attack to include a possible indictment under the federal computer crimes statute, which it would argue was a non-political offence. Sweden is likely to consent to such an extradition given its close relationship with the US and the argument that the offences he is being sought for are not political in nature.

- It is very difficult for an individual to prove that the underlying motivations for an extradition are political, especially where the requesting state is a close political ally, which is the case of the United States both for Sweden and for the UK. Swedish troops are under NATO-US command in Afghanistan. Sweden was one of the first countries to send fighter jets to Libya at the request of the US and, in June, the Swedish parliament voted to send marines to Libya together with more fighter jets (See Political Interference).

2. Reinfeldt claims that it is not up to Sweden, but up to the UK, whether or not Julian Assange is extradited to the United States.

- Sweden is shifting attention away from the fact that the final decision of whether to extradite Julian Assange to the United States or to block it is an executive decision.
- Under EU law, Sweden should only initiate Julian Assange's onward extradition if and when the UK gives its agreement, but the UK has little incentive to block an extradition order if Sweden does not take the step to do so first. Moreover, legal commentators in the UK have stated that it is likely that the UK would consent to Julian Assange's extradition from Sweden (this is likely to raise less criticism and mobilisation if Julian Assange is not physically under UK custody).
- Sweden has in the recent past violated international treaties in relation to surrendering foreign nationals into US custody to be interrogated and tortured (case of extraordinary rendition, Agiza v. Sweden at the European Court of Human Rights). Furthermore, Amnesty International and the UN Committee against Torture criticised Sweden because it rendered two refugees to the CIA who were then tortured under the Egyptian regime of Hosni Mubarak.
- Diplomatic assurances that the person extradited will not be subjected to torture or other inhumane and degrading treatment are not a sufficient guarantee to prevent Julian Assange from suffering such treatment while in US custody, or to realize a fair trial in the United States, given the politicization of the allegations against him.
- The UK and Swedish governments can choose to allege that Julian Assange is not wanted for political offences, and will not interfere with a judicial decision (despite the fact that this 'judicial decision' would be taken by the secret grand jury in Virginia where there is no judge or defence counsel).

Given that Julian Assange is neither a citizen nor permanent resident in Sweden or the UK, these countries have little incentive to afford him the type of protection they would afford one of their own citizens or permanent residents. Moreover, it is safe to assume that both the UK and Swedish government have come under pressure to comply with the United States' upcoming request for Julian Assange's extradition (these pressures by the US government proved effective in the extra-judicial and arbitrary denial of service by Mastercard, Visa, Paypal, Western Union & Bank of America of WikiLeaks donations).

Wouldn't the UK be more likely to extradite Julian Assange?

Some critical voices claim that the UK-US extradition treaty is more permissive than the Sweden-US extradition treaty. Extradition to the US, they claim, would be more simple from the UK than from Sweden.

This argument fails on several points:

- The UK's extradition treaty does not have the temporary surrender ('conditional release') clause. The UK's judicial review process, while far from perfect, has a number of practical review mechanisms. The nearest equivalent case, of Gary McKinnon—a UK citizen who has been charged for hacking US military systems, has been opposed in the courts for 8 years.
- Public opinion and the media (to a greater extent) is more sympathetic to Julian Assange in the UK than in Sweden. Public pressure could draw out the process of extradition to the United States in the UK. In Sweden the media climate is hostile (see *Media climate in Sweden*) due to the sex allegations. Public outcry would be significantly weaker and therefore less likely to stand in the way of a strategically convenient extradition.
- In the UK, Julian Assange is better able to defend himself, muster support and understand the legal procedures against him. In Sweden on the other hand, the language barrier prevents him from effectively challenging the actions against.
- The UK is politically better positioned to withstand pressure from the United States than Sweden. Sweden is a small country of nine million people close to Russia. It has grown increasingly dependent on the United States. In recent years Sweden has complied with directives from the United States in a manner that has not been scrutinised by Parliament, as has been revealed by the disclosed diplomatic cables (see *Political Interference*).

United States: Secret Grand Jury

The United States is looking to charge Julian Assange under the Espionage Act among other charges:

A secret grand jury located in Alexandria, Virginia, only six kilometres from central Washington D.C., has been meeting since December 2010. The grand jury decides whether to bring charges against Julian Assange and other people associated with WikiLeaks.

- The grand jury is held in secret, with no judge and no defence counsel. Four prosecutors are imposing subpoenas on individuals that are affiliated with WikiLeaks and on social networking sites including Twitter to disclose information about WikiLeaks' work.
- The grand jury consists of 16-23 people. Given the high incidence of government employees and public and military contractors living in this geographical area, it is likely that a majority of the components of the grand jury are ideologically opposed to WikiLeaks' work.
- It is very likely that the grand jury will decide to prosecute, even on very weak grounds that would not withstand the minimum threshold under normal criminal prosecutions.

United States: What would happen if Julian Assange were extradited?

The suspected whistleblower Bradley Manning has been subjected to inhumane and degrading treatment. Julian Assange is likely to face similar treatment or worse: he will not be afforded the same constitutional rights as Bradley Manning because he is a foreign national. Over the past ten years the United States has developed a doctrine that denies basic rights to foreign political prisoners.

The 2012 US presidential elections are an opportunity to seize upon for the campaign trail: Julian Assange's prosecution will probably be used by presidential candidates to show they are strong on "national security". Senators and presidential candidates have already called on the Obama administration to take an aggressive approach.

Republican candidates have urged the US treasury and Department of State to label WikiLeaks as a terrorist organisation, and to 'illegally assassinate' or kidnap him, and treat him and his associates as 'enemy combatants'.

In other words, internal political pressure is calling for the United States to illegally apply torture in order to extract information, subject him to inhumane and degrading treatment as they have with Bradley Manning, or sentence Julian Assange to the death penalty. Public pronouncements by US senators and television personalities amount to hate speech and persecution (see Timing of EAW and INTERPOL Red Notice).

Related Articles

Problems with the EAW

The EAW

Timing of EAW and INTERPOL Red Notice

Political Interference

Fair Trial for Julian Assange?

Rule of Law

Additional Resources

Douglas McNabb: 'Julian Assange— Sweden and US Extradition Treaty'

E.B. Boyd: Why Twitter Was the Only Company

to Challenge the Secret WikiLeaks Subpoena

Svenska Dagbladet The decision to Extradite is not up to Sweden

Source: <http://justice4assange.com>

Appeal hearing: Julian Assange's Skeleton Argument

<http://justice4assange.com>
(Undated & unsigned)

Submission 1: The European Arrest Warrant (EAW) is invalid because the EAW document does not reflect the allegations as they were described by the two women themselves during police questioning.

A misrepresentation of the conduct alleged is sufficient to invalidate an arrest warrant.

The original police complaint, accurately described, would give the following conduct:

*Claimed allegation 1 (AA— unlawful coercion):

An accurate description (in the claimant's own account) of the facts that the allegation is referring to, is:

Julian Assange engaged in 'rough and impatient' consensual foreplay with complainant AA, and he complied with her wish that he used a condom once she expressed her desire for him to use one.

'Rough and impatient' foreplay does not constitute an offence under the UK Sexual Offences Act 2003. Therefore, this claimed allegation, if described in accordance with the complaint in the police report, would fail the requirement of double criminality.

*Claimed Allegation 2 (AA— sexual molestation):

An accurate description (in the claimant's own account) of the facts that the allegation is referring to, is:

Julian Assange used a condom upon claimant AA's request. The condom split.

Complainant AA believed that Julian Assange deliberately tore the condom while the two of them were having consensual sex. The claimed allegation is founded on AA's subjective perception of events. The allegation must include a fair summary of contextual facts **such as** the fact that the claimant voluntarily continued to share her bed with Julian Assange for another week despite having repeated offers from other people to accommodate him elsewhere. The fact that AA threw a crayfish party the night after the alleged assault, in Julian Assange's honour. During this party she published a tweet that spoke of "the world's coolest smartest people, it's amazing..." In addition to these contextual facts, the allegation would have had to include the conclusions by the Swedish forensic laboratory of the condom presented by AA ten days after the sexual encounter—the results indicated that the condom was torn by wear and tear rather than by a tool.

Therefore, this claimed allegation, if described in accordance with the complaint in the police report, would fail the requirement of double criminality.

*Claimed allegation 3 (AA— sexual molestation)

An accurate description (in the claimant's own account) of the facts that the allegation is referring to, is:

Julian Assange pressed his naked erect penis against AA whilst they were voluntarily sharing a small bed. They had shared the bed for several days and engaged in consensual sexual activity previously.

Complainant AA describes Julian Assange's behaviour as "strange and awkward", but the EAW has misconstrued this to mean criminal behaviour in the form of 'sexual molestation'. This is a failure to provide a proper, fair and accurate description of the conduct alleged. Again, if described in accordance with the complaint in the police report, the claim would fail the requirement of double criminality.

* Claimed allegation 4 (SW— rape)

An accurate description (in the claimant's own account) of the facts that the allegation is referring to, is:

In the context of repeated acts of consensual sexual intercourse, Julian Assange penetrated SW whilst she was 'half-asleep'. The penetration was met by consent on the part of SW, in full knowledge that Julian Assange was not wearing protection.

SW stated that she was 'half asleep' when the sex began, which also means 'half awake', sleep, or, as she later confirmed in a second interview, "... she wasn't fast asleep but wasn't fully awake either..." Thus, the claimed allegation in fact describes consensual unprotected sexual relations between SW and Julian Assange, after a night of repeated protected consensual sexual relations. On this occasion SW describes being somewhere between a sleeping and a waking state at the moment of penetration, but then consents to the sexual act when she is in a fully awake state.

If described in accordance with the complaint in the police report, the claim fails to constitute a Part 1 crime ('rape'), because the activity was consensual and there is no indication to suggest that Julian Assange reasonably believed that SW would not consent.

The common law precedent raised by Julian Assange's defence team is the case of Castillo, 2005, in which the judge (Thomas L.J., who is also the judge in Julian Assange's appeal case) found that an extradition order needed to carry a proper, accurate and fair description of the alleged conduct in order to be valid, especially in the case where a *prima facie* case cannot be tested.

A description that is not fair, proper and accurate in the EAW also invalidates it, as was held in the case of Murua, 2010. This does not imply bad faith on the part of the issuing authorities.

Submission 2: An EAW issued prior to the commencement of a criminal prosecution is not a valid EAW.

Suspicion is not sufficient grounds for extradition. Extradition cannot be sought merely for the purposes of questioning (even if questioning is held in custody and may be followed by prosecution). District Judge Riddle erred in stating that "I have no doubt that this defendant is wanted for prosecution in Sweden".

The purpose of the UK Extradition Act

The UK Extradition Act of 2003 provides an unequivocal requirement that arrest and extradition to EU countries can only be carried out with the purpose of being prosecuted, where the person is accused (section 2(3) of the Act).

The UK's 2003 Extradition Act goes beyond the safeguards of the EU Framework Decision (which established the EAW), and imposes additional safeguards. Parliament included these in the act as a necessary protection against unlawful infringement of the right to liberty. One of these additional requirements is the concept of 'accused' (the case of Ismail at the House of Lords, 1999).

In fact, these additional safeguards (section 2(3)(a) and 2(3)(b) of the UK Extradition Act are more restrictive than the Framework Decision and this was the intention of Parliament.

Julian Assange's team analyses Hansard (records of Parliamentary discussions) from 2003. The meaning of the 2003 Extradition Act (which brought the Framework Decision into UK law) was discussed. Amendments were proposed in order to make it explicit that the EAW would not be valid if it was issued for the purpose of questioning. Although these amendments were not incorporated into the law, the purpose of the UK Extradition Act is clearly stated in the Parliamentary discussions, and these acknowledge that the Act was intended to go much further in terms of safeguards than the previous legislation. It is explicitly stated in Hansard that EAWs should only be possible for the purpose of putting a person on trial— i.e. not for interrogation, and not for fishing expeditions.

The Swedish language EAW is equivocal

The wording of the EAW is equivocal (which was discussed in the Magistrate's Court with reference to the Swedish word, 'lagföring'), and it is therefore necessary for the court to consider extrinsic evidence in order to determine the purpose of the warrant. The court must consider whether a criminal prosecution has already commenced:

- The Swedish EAW states that the arrest warrant has been issued for the purposes of legal proceedings.
- **The Swedish EAW does not refer to Julian Assange as 'the accused'.** Rather, he is consistently referred to by his surname, 'Assange'.

District Court Judge Riddle erred in his findings

Julian Assange's defence lawyers argue that the District Judge Riddle erred in his judgement, because he failed to consider that there is a systematic translation error in all Swedish language EAWs, and that EAWs in Sweden are issued incorrectly simply for 'legal proceedings', which is not acceptable under UK extradition law (unless those legal proceedings entail a commenced prosecution).

Moreover, Judge Riddle could not establish which step could fairly be described as the commencement of a prosecution in this case, and yet found that the boundary between preliminary investigation and prosecution had been crossed. (Judge Riddle's claim goes beyond those of the Swedish prosecution themselves, who say that the decision of whether to prosecute has not yet been taken). The Magistrate's Court Judge failed to apply the Ismail threshold, which is unambiguous in setting the boundary between suspicion and preliminary inquiries on the one hand and prosecution on the other.

Extrinsic evidence

In fact, the Swedish prosecutor's own statements (issued both before and after the EAW was released) have repeatedly shown that Julian Assange is wanted in connection with questioning (not prosecution), his physical presence in Sweden is sought through the EAW instrument, and the prosecution has not yet decided whether it will charge him for the alleged offences.

Julian Assange's defence team argues that where an EAW that has been issued for the purposes of questioning, or where the purpose is ambiguous, the court is entitled to consider extrinsic material. But even if, as the judgement of Asztaslos suggests, extrinsic material were only to be considered in exceptional cases, the Julian Assange extradition case would fall into the category of unprecedented and highly unusual cases: unequivocal statements have been made by the prosecutor to the media and to the Australian Embassy in Stockholm, after she issued the EAW, in which she states that the the prosecution has not yet decided whether to prosecute him, and the EAW has been issued for his questioning.

In any case, an invalid EAW is not cured by subsequent information. If the purpose of the EAW, at the time it was issued, was to question and not prosecute Julian Assange, under the UK Extradition Act 2003 it constitutes an invalid EAW. It remains invalid even if, hypothetically speaking, the prosecutor were to decide later on that she does want to prosecute Julian Assange.

Furthermore, it is not a necessary requirement under Swedish law that Julian Assange should be physically present in Sweden in order to answer the prosecution's questions. Both Sweden and the UK have signed up to the Mutual Legal Assistance mechanism which allows for this kind of case. Julian Assange has made repeated attempts to arrange his own questioning by the Swedish prosecution via telephone, video link and in the Swedish Embassy in London. Yet, the Swedish prosecutor has denied these proposals without giving a substantive reason why.

Submission 2A: It is disproportionate to issue an EAW where the prosecution can use Mutual Legal Assistance

The Framework Decision, which is the EU instrument that established the EAW, is subject to the Charter of Fundamental Rights. The proportionality principle under the Charter makes proportionality a key part of how the Framework Decision is construed—in relation to individual rights and freedoms.

In this case, the Swedish prosecutor fails the proportionality test because she has issued an EAW without first resorting to voluntary cooperation and mutual legal assistance. In this extraordinary case, it is the suspect, Julian Assange, who has sought these mechanisms and has repeatedly been denied these measures, and is instead left to challenge the draconian EAW regime, in which (as many cases have already shown before) his rights are much more likely to be overlooked.

In addition to this, if the court accepts this extradition on these grounds, it will open the floodgates for prosecutors across Europe to ignore mutual legal assistance, as well as issue EAWs pre-emptively, before a prosecution has commenced. If the court finds against this EAW, it will instead encourage the use of a less draconian measure for obtaining the desired result (questioning).

Submission 3: The EAW is not specific enough— Julian Assange cannot assert his speciality rights

The House of Lords has emphasised that the UK Extradition Act has been designed to protect rights. The courts must ensure that the procedures have been adhered to and that requirements have been followed.

Both the Extradition Act of 2003 (section 2.4.c) and the Framework Decision (Article 8.1) set out four requirements for the content of a valid EAW:

- 1) What is alleged to have happened.
- 2) The defendant's participation in the offence.
- 3) When the offence allegedly occurred.
- 4) Where the offence allegedly occurred.

The EAW requesting Julian Assange's extradition fails to adhere to these requirements. In allegation 3, for example, it states that the offence occurred "on 18 August 2010, or on any of the days before or after that date", **which could mean any date on the calendar**. A bracket of time must have a definite beginning and end date.

These requirements are necessary for the individual to understand which offences he is said to have committed and to have an idea of the extent of the allegations against him. There must be sufficient detail for the court to carry out a transposition exercise.

An EAW must be sufficiently specific as to the alleged offences that the person is being sought for, so as to avoid that the case against the defendant is then broadened, beyond

what he was originally extradited for. The ambiguity of the EAW for Julian Assange means that he would not be in a position to assert his speciality rights.

Submission 4: A public prosecutor is not a 'judicial authority' under the 2003 Extradition Act

Only judges, magistrates and courts can be judicial authorities, because only they independently exercise judicial power.

A prosecutor is not a judge. A prosecutor exercises a partisan role. Therefore describing a prosecutor as a judicial authority is contradictory.

EAWs in the UK can only be issued by "the appropriate judge" according to the 2003 Extradition Act. Even the Crown Prosecution Service (CPS) is not authorised to issue EAWs in the UK on the basis that they are partisan.

Parliament's Intention

Hansard (records of Parliamentary discussions) show that the Parliament intended that the judicial authority means a judge, and assured that the law would be interpreted in this sense. This was certainly the requirement in the UK and the corresponding requirement on European countries issuing EAWs to the UK.

Hansard shows that Parliament raised the possibility that other countries could authorise prosecutors and policemen to issue EAWs. Although an amendment was proposed to define a judicial authority (and prevent policemen and prosecutors from issuing EAWs), in the end the amendment was not incorporated into law because it impositions upon foreign countries in UK law was considered excessive at the time. Instead, in the cited discussions it was established that Parliament would rely on a similar and similarly robust judicial process in the EU countries issuing EAWs as in the UK.

Although the Framework Decision accepts that member states can designate who is a judicial authority, the Framework Decision is not a part of UK law. Parliament deliberately deviated from the Framework Decision in the 2003 Extradition Act, and the House of Lords stated in 2006 (in Cando Armas) that where the wording of the 2003 Extradition Act deviated from the Framework Decision, this was due to a deliberate attempt by Parliament to provide necessary protections against unlawful infringement of the right to liberty. The 2003 Extradition Act provides for additional 'due process' safeguards.

The UK Extradition Act deliberately carved out the ability for the UK to determine whether an EAW has been issued by an independent judicial body (section 2.2 of the Extradition Act).

Julian Assange's defence team rejects the judgement of the Enander case, a *habeas corpus* case in which the Divisional Court ruled that an executive officer could be a judicial authority within the meaning of the 2003 Act. Enander was decided without taking into consideration Hansard or the Cando Armas case (which was subsequently decided). The case law on who is a judicial authority has significantly developed since.

Enander emptied the term judicial authority of Parliament's intended meaning. The court simply abdicated its duty to test the impartiality and independence of the authority issuing the EAW, so as to not undermine the EU principle of mutual recognition. And yet the principle of mutual trust and recognition can only be strengthened on the condition that such decisions are taken by independent and impartial judicial authorities.

Background

The High Court appeal hearing takes place on 12-13 July 2011.

If the court finds against him, Julian Assange's lawyers will probably try to appeal the decision at a higher instance, the UK Supreme Court. If this action is also rejected, Julian Assange will be sent to Sweden within ten days of the extradition being agreed to by the UK court. Julian Assange may find himself in Sweden by the third week of August.

It is likely that once he is in Sweden, the United States will issue an extradition request for Julian Assange. A US secret grand jury was set up in December 2010 to consider charges against Julian Assange, including espionage. If extradited, he may face the death penalty, torture or other inhumane and degrading treatment, particularly after calls to declare him and WikiLeaks collaborators 'enemy combatants' (see Timing of EAW and INTERPOL Red Notice).

Source: <http://justice4assange.com>

Judges retire to consider Assange appeal

*Andrew Drummond
AAP/Brisbane Times
July 13, 2011*

Judges considering the extradition of Julian Assange need to find evidence of "monumental proportions" to excuse the Australian from facing sexual assault allegations in Sweden.

That is the argument of prosecutors who have already convinced one British judge of the need for the WikiLeaks founder to return to Stockholm where two women claim to have been victim to his forceful and at times violent sexual actions in August 2010.

In February Assange, now 40, was ordered to return to Sweden by Senior District Judge Howard Riddle, who dismissed claims by defence lawyers that the extradition was without legal basis and would result in a violation of human rights.

Advertisement: Story continues below

Assange has appealed the extradition order in Britain's High Court, overseen by Lord Justice Thomas and Mr Justice Ouseley, who on Wednesday heard a second day of argument over the detail of a European Arrest Warrant which alleges three counts of sexual assault and one of rape against two women on two separate occasions.

Assange has not been charged and denies the allegations, including that he deliberately broke a condom to have unprotected sex, saying that on each occasion sex was consensual and that Judge Riddle's extradition order was "wrong".

"If a woman chooses to spend the night in a single bed with a male, there is an inevitable possibility that she will come into contact with an erect penis at some time," barrister Ben Emmerson, QC, told the court.

Lawyers for Assange further argued that the extradition warrant fails to meet points of law, including that he is not named for prosecution, but instead simply wanted for questioning, which could be done by phone.

However prosecutor Clare Montgomery, QC, said that the warrant is valid and contains allegations capable of justifying criminal charges.

"Those charges as claimed are substantiated by probable cause," she told the court. "With that as a factual background, your Lords would need evidential clarity of quite monumental proportions to displace what the (Swedish) prosecutor has complained about."

Comparing evidence in the arrest warrant to that detailed in a prosecution dossier and not yet made available to the court, Ms Montgomery said the particulars are essentially the same.

"In my opinion, when one does that (comparison) it is perfectly plain that what one is looking at is not only ... non-consensual, coerced sex .... but that that is clearly the only inference that can be drawn from the claimants," she said.

"They did not freely consent ... (but) were coerced either by physical force or after having been trapped into a position where they couldn't (refuse) and ... they let him continue. If what they say matters, they are clearly describing violent sex acts where there was no reason to believe consent had been granted."

Ms Montgomery accused Assange's lawyers of "19th Century conceptions of consent", adding that in contemporary law, consent to share a bed, or even engage in foreplay, does not translate to consent to have intercourse.

Furthermore, to Assange's desire to engage in unprotected sex, Ms Montgomery referred to a witness statement made by one of the complainants that: "(Assange) preferred virgins because he would be the first to impregnate them".

Mr Emmerson said the allegations needed to be considered in their entirety and not with the "socially desirable interpretations of consent" suggested by the prosecution.

The judges have reserved their decision in the appeal and will hand down their findings at a date to be confirmed.

<http://news.brisbanetimes.com.au/breaking-news-world/judges-retire-to-consider-assange-appeal-20110713-1hcm2.html>

Julian Assange's lawyer tells extradition appeal arrest warrant is invalid

WikiLeaks founder's counsel claims in high court that Swedish judges were misled about sexual assault and rape allegations

*Robert Booth
The Guardian
12 July 2011*

The European arrest warrant issued for the WikiLeaks founder, Julian Assange, is invalid, the high court was told on Tuesday, because of significant discrepancies between its allegations of sexual assault and rape and the testimonies of two women he allegedly had sex with.

The warrant details four allegations of unlawful coercion, sexual molestation and rape, relating to encounters between Assange and two Swedish women while on a trip to Stockholm last August.

But Ben Emmerson QC, for Assange, said the warrant was a misinterpretation of the evidence and it was "surprising and disturbing" that Swedish district judges who requested Assange's extradition had been misled.

Emmerson was opening the latest step in the Australian's attempt to avoid being sent to Sweden for questioning and possible charges which Assange has said he fears could pave the way for him to be further extradited to the US. There he could face charges relating to the leak of hundreds of thousands of classified government documents through WikiLeaks. An earlier appeal failed and Assange has appointed a new legal team which is taking a more conciliatory approach.

Emmerson told Lord Justice Thomas and Mr Justice Ousey that there was no evidence about there being a lack of consent in the encounters as appeared to be suggested in the wording of the arrest warrant. He said three of the allegations would not amount to criminal offences under English law.

Emmerson said: "The senior district judge found that those factual allegations would establish dual criminality on the basis that lack of consent, and lack of reasonable belief in consent, may properly be inferred from the conduct described, particularly the references to 'violence' and a 'design' to 'violate sexual integrity'. However, that description of conduct is not accurate. The arrest warrant misstates the conduct and is, by that reason alone, an invalid warrant."

Emmerson examined the witness testimonies of the encounters in graphic detail. Referring to evidence of an encounter on the night of 13 August given by a woman known as AA who was hosting Assange at her apartment, Emmerson said: "The appellant's physical advances were initially welcomed but then it felt awkward since he was 'rough and impatient'... they lay down in bed. AA was lying on her back and Assange was on top of her ... AA felt that Assange wanted to insert his penis into her vagina directly, which she did not want since he was not wearing a condom ... she did not articulate this. Instead she therefore tried to turn her hips and squeeze her legs together in order to avoid a penetration ... AA tried several times to reach for a condom which Assange had stopped her from doing by holding her arms and bending her legs open and try to penetrate her with his penis without using a condom. AA says that she

felt about to cry since she was held down and could not reach a condom and felt this could end badly."

But, Emmerson said, crucially there was no lack of consent sufficient for the unlawful coercion allegation, because "after a while Assange asked what AA was doing and why she was squeezing her legs together. AA told him that she wanted him to put a condom on before he entered her. Assange let go of AA's arms and put on a condom which AA found."

Emmerson told the court the case did not hinge on whether Assange accepted this version of events and others relating to other incidents because there were no charges against him, but whether the arrest warrant in connection with them was valid on "strict and narrow" legal grounds.

As if to illustrate the change of strategy by Assange's new legal team, Emmerson said: "Nothing I say should be taken as denigrating the complainant, the genuineness of their feelings of regret, to trivialise their experience or to challenge whether they felt Assange's conduct was disrespectful, discourteous, disturbing or even pushing at the boundaries of what they felt comfortable with."

Assange was in court with supporters including Vaughan Smith, the founder of the Frontline Club who is hosting his house arrest at Ellingham Hall in Norfolk, and John Pilger, the veteran investigative journalist.

Assange arrived at about 9.15am, saying nothing to questions as he moved at a snail's pace through a tight scrum of photographers. He was asked if he was looking forward to his latest day in court and whether he would take the case to the supreme court if he lost over the next two days. He said nothing.

By the court railings, small groups of protesters gathered, including one carrying a banner saying: "Free Assange! Free Manning! End the wars."

DN: 2011-07-12

Assange byter advokat inför sitt överklagande

London. Wikileaks grundare Julian Assange har bytt ut en av sina advokater inför sitt överklagande av utlämningen till Sverige. Skiftet kan innebära mindre av grova påhopp på de båda kvinnor som anklagar honom för sexbrott.

I vintras beslöt en domstol i London att Julian Assange ska utlämnas till Sverige. Assange är misstänkt för våldtäkt, sexuellt ofredande och olaga tvång mot två kvinnor i Sverige som han träffade förra sommaren.

Julian Assange har överklagat och i morgon, tisdag, inleds förhandlingarna i High Court, motsvarigheten till Svea hovrätt, i London. Assange har bytt ut en av sina advokater, Mark Stephens. Stephens var den som gjorde de flesta uttalandena till pressen och hans angrepp på det svenska rättsystemet, åklagaren, den svenska regeringen var fräna.

Även de båda kvinnorna fick löpa gatlopp i bloggar och kommentarer på nätet. Men nu har Assange bytt ut Stephens mot Gareth Peirce, känd människorättsadvokat som framgångsrikt företräddt männen som varit utsatta för rättsövergrepp i Storbritannien. Med henne har också en annan ton krupit in i försvaret.

När skiftet presenterades gjorde Peirce ett skriftligt uttalande, där hon tycktes beklaga de hårda angrepp som förekommit tidigare, i synnerhet mot kvinnorna.

– Var och en av de männen som är inblandade förtjänar respekt och hänsyn. Vi får hoppas att vilka steg som än krävs i framtiden, tas med eftertanke, känslighet och respekt, sade Peirce.

Julian Assange deltog i ett rundabordssamtal i London för en dryg vecka sedan. Han fick då frågan om försvaret, med Peirce, slagit in på en ny linje.

– Möjligen, svarade Assange kryptiskt.

Men därefter gick han till angrepp mot systemet med europeiska arresteringsorder. Det var en sådan, utfärdad av en svensk åklagare, som gjorde det möjligt att gripa Assange i Storbritannien. Tanken är att EU:s medlemsstater ska ”ömsesidigt erkänna” varandras juridiska system.

Assange menade att det gjorde det svårt för utomstående att rätt kunna bedöma vad en anklagelse var värd. Inte heller går det att ifrågasätta hur rätvist ett lands rättsväsende är.

– Det är ett ömsesidigt erkännande av elterna i var och en av länderna, sade Assange.

Han fortsatte sina angrepp på svenska rättsväsende, svensk media och även statsminister Fredrik Reinfeldt.

– Den svenska statsministern har angripit mig personligen, hävdade han och syftade troligtvis på en intervju där Reinfeldt försvarade Sveriges juridiska system *[och tydligt antydde att Assange-laget hade förlämpat de två svenska kvinnorna. — A.B.J.]*

– Sverige av i dag är inte Olof Palmes Sverige; det är inte 1970-talets Sverige. Landet har trupp i Afghanistan och var det femte landet som skickade militär till Libyen, tillade han.

• *Dan Lucas*

DN: 2011-07-13

Mjukare tongångar Assanges nya taktik

LONDON. Julian Assanges överklagande av sin utlämning till Sverige förs i en helt annan ton än den ursprungliga rättegången i vintras. Inga påhopp på det svenska rättsväsendet eller den svenska regeringen fördes fram.

Mjukare tongångar Assanges nya taktik

Julian Assanges överklagande av sin utlämning till Sverige förs i en helt annan ton än den ursprungliga rättegången i vintras. Inga påhopp på det svenska rättsväsendet eller den svenska regeringen fördes fram. 2011-07-12 11:31:00

Medieintresset var inte heller på samma nivå som i vintras. Avlyssningsskandalen runt tidnings-magnaten Rupert Murdoch's tidningar domineras fortfarande förstasidorna och tv:s nyhetssändningar i Storbritannien. Det fanns till och med lediga platser i rättssalen—något som aldrig inträffade i vintras.

Julian Assange har bytt ut delar av sitt försvar. När advokaten Ben Emmerson öppnade förhandlingarna gjorde han klart att han inte tänkte angripa de båda kvinnor som anklagar Assange för sexbrott i Sverige i fjol. Tvärtom, han ville på inget vis ifrågasätta deras trovärdighet.

– Vi avser inte heller att förminka deras erfarenheter, sade han.

Emmerson underströk också att han inte tänkte ifrågasätta att kvinnorna funnit Assanges uppträdande störande, obehagligt ”och till och med vid gränsen av vad de kundestå ut med”.

Emmerson angrep i stället den europeiska arresteringsorder som den svenska åklagarmyndigheten utfärdade och som gjorde det möjligt att gripa Assange i Storbritannien.

De beskrivningar i arresteringsordern av vad som hänt i Sverige i augusti i fjol stämmer inte med verkligheten, menade Emmerson.

Han gick igenom samtliga de fyra fall av påstådda brott och beskrev dem i detalj, bland annat genom att läsa upp delar ur de förhör som hållits med kvinnorna.

Enligt försvaret visar kvinnornas egen berättelse att de inte motsatt sig sex med Assange. Tvärtom har de gett sitt tillstånd, även om de säkert har uppfattat Assange som obehaglig. Om den kvinna som anklagat honom för våldtäkt sade Emmerson:

– Hon må mycket väl inte ha njutit av det—men hon tillät det. [Jämför med Aftonbladets krigssrubrik här nedan.—A.B.]

Därmed är inte den europeiska arresteringsordern (EAW) giltig, enligt försvaret. Den svenska domstol som begärde honom häktad fick en felaktig beskrivning av vad som hänt.

– Något har gått väldigt snett här, sade Emmerson.

Förhandlingarna i London fortsätter på onsdagen med åklagarens argument.

• *Dan Lucas*

Aftonbladet: 2011-07-12

A screenshot of the Aftonbladet website. At the top, there is a large photo of Julian Assange being escorted by police. A play button icon is overlaid on the photo. To the right of the main photo is a smaller inset video frame showing a man speaking. Below the photo, the text "Här anländer Assange till rätten" is displayed. The main headline reads: "– Hon kanske inte njöt av det". In the bottom left corner of the main article area, there is a small thumbnail image of two people. To the right of the thumbnail, there is a "TV" icon followed by the text "JUST NU Julian Assange försvarare i rätten om våldtäktssanklagererna: "Hon kanske ånggrade sig efteråt." Aftonbladets Torbjörn Ek och Jytte Nielsen rapporterar." Below this, another link reads "► Laddade med en brakfest" "40-årsfest som heter duga".

From: Al Burke
 Subject: Aftonbladet persists
 To: "John Pilger"
 Date: 12 July, 2011

... From the Swedish media, the noise remains much the same. [Above], Aftonbladet's take on the day's events, from the home page of its website. The headline is a quote: "Maybe she didn't enjoy it". The quote is unattributed, but the clear implication is that Julian is the source.

The other media I have seen thus far have been somewhat less inflammatory-- even Expressen, which is now seriously threatened by Aftonbladet for the title of Most Despicable Newspaper in Sweden.'

(Reply from John Pilger, 2011-07-13)

Aftonbladet retains the title. That quote is wrenched-- grotesquely out of context-- from the barrister's submission. The context is actually sympathetic to the woman. Despicable is not the word....

DN: 2011-07-13

Assange kan räkna med hårt motstånd

LONDON. Julian Assanges kamp för att slippa bli utlämnad till Sverige fortsätter under onsdagen. Han kan räkna med hårt motstånd från åklagarsidan. Under onsdagen kommer den svenska åklagarmyndighetens representant, Clare Montgomery, att i detalj gå igenom varför hon anser att Julian Assange ska ulämnas till Sverige.

Assange är misstänkt för sexbrott i Sverige och Montgomery väntas skjuta in sig på vad som hände mellan Assange och de båda svenska kvinnor. Men innan Montgomery fick sin chans, skulle försvaret avsluta sitt anförande. Försvaret anser att gärningsbeskrivningen i den europeiska arresteringsorder inte stämmer överens med vad som egentligen hände.

Mark Summers, en av Assanges advokater, framförde än en gång försvarets uppfattning att eftersom Assange inte har åtalats kan heller inte en arresteringsorder utfärdas. Han tog också upp att ordern inte var proportionerlig, att det med andra ord var en för häftig åtgärd för ändamålet. Det ändamålet är att förhöra Assange för att eventuellt senare åtala honom, menade Summers.

– Det är helt enkelt inte proportionerligt att utfärla en europeisk arresteringsorder. Redan från början fanns det enklare sätt att fullfölja fallet, hävdade Summers.

Han påpekade att Assange har erbjudit sig att förhöras via telefon, e-post eller till och med genom att svenska utredare förhör honom i London.

Om något var intresset från journalister och nyfikna åhörare mindre än under tisdagen. Men Assanges vanliga stödpersoner var där, inräknat den kände journalisten och författaren John Pilger.

Clare Montgomery inledde med att säga att den svenska åklagaren är en myndighet som i Sverige är behörig att utfärla en europeisk arresteringsorder. Det har ifrågasatts tidigare av försvaret. Hon påpekade också att domstolar i Storbritannien i många år har prövat utlämning där åklagare utfärdat arresteringsorder, långt innan det fanns en möjlighet att utfärla en europeisk arresteringsorder.

Julian Assange är själv mycket aktiv. Han skickar kontinuerligt lappar till sina advokater med kommentarer.

Även en av de två domarna, John Thomas, vill veta var gränserna för "juridisk myndighet" går. Det är en term som används för att beskriva vem som har rätt att utfärla en arresteringsorder. Skälet till intresset är att göra klart att myndigheten är oberoende, det vill säga inte en del av statsmakten under regeringens kontroll.

Clare Montgomery menade att de sexuella handlingar som utgör anklagelserna inte var frivilliga från kvinnornas sida. Försvaret har hävdat att kvinnorna, trots visst motstånd [??], till sist gick med på handlingarna.

Montgomery nämnde fallet med kvinna A. Assange hade legat ovanpå henne, hållit fast hennes armar och försökt tvinga isär hennes ben. Det var först när hon fick Assange att ta på sig en kondom, som hon gick med på samlag. Montgomery menade att kvinnan hamnat i en situation där hon inte kände att hon hade ett val.

– Det här är inte fri vilja. Man måste ha frihet och kapacitet att välja, sade Montgomery. [”*Kvinna A*”, Anna Ardin, har själv sagt att hon aldrig var rädd för Assange, som bekräftas av hennes förtroliga beteende efter tiden i sängen.—A.B.]

Clare Montgomery menade att de sexuella handlingar som utgör anklagelserna inte var frivilliga från kvinnornas sida. Försvaret har hävdat att kvinnorna, trots visst motstånd, till sist gick med på handlingarna.

Montgomery nämnde fallet med kvinna A. Assange hade legat ovanpå henne, hållit fast hennes armar och försökt tvinga isär hennes ben. Det var först när hon fick Assange att ta på sig en kondom, som hon gick med på samlag.

Montgomery menade att kvinnan hamnat i en situation där hon inte kände att hon hade ett val.

– Det här är inte fri vilja. Man måste ha frihet och kapacitet att välja, sade Montgomery.

[*Obs! Detta är rena lögner av Montgomery. Assanges advokat Emmerson lämnade ett mycket starkt svar som DN och de flesta andra medier har valt att inte rapportera om.—A.B.*]

• *Dan Lucas*

Expressen: 12 jul 2011

Assanges svenska advokat: Jag gjorde ett slarvfel

LONDON. Julian Assanges svenska advokat Björn Hurtig följde i dag förhandlingarna i London—och är förberedd på att Assange kan föras till Sverige. Advokaten säger att han accepterat den varning han fick av svenska Advokatsamfundet, efter att tidigare ha framträtt i brittisk domstol.

- Men olämplig är jag definitivt inte, säger han.

Julian Assange har inför dagens förhandling bytt ut sitt engelska försvarsteam, men den advokaten som representerar honom i Sverige är den samma. Björn Hurtig följer förhandlingarna i London och står i kontakt med det engelska försvaret, men är inte direkt involverad i processen i Storbritannien. Han har dock haft samtal med både den nya brittiska advokaten Gareth Peirce och med Julian Assange inför förhandlingarna i dag.

– Jag har varit i kontakt med honom inför, det ligger i mitt uppdrag och i mitt intresse.

Hurtig kritiserades hårt efter att han framträtt i brittisk domstol och lämnat felaktiga uppgifter om vilka försök överåklagare Marianne Ny gjorde för att få till ett förhör med Julian Assange. Domaren Howard Riddle anklagade Hurtig [*helt utan grund--A.B.*] för att försöka vilseleda domstolen.

Hurtig har medgivit att han begick ett misstag-- men hävdar att det inte påverkar hans uppdrag.

– Jag är inte en sämre advokat för det där. Och är det någon som kan det här ärendet utan och innan så är det jag. Det är en fråga som ska ställas till Julian Assange, inte till mig. Men olämplig är jag definitivt inte, säger han.

Hur ser du i dag på den varning du fick och det som föregick den?

-- Det som föregick den vill jag inte gå in på. Jag kan säga så här att accepterar den varningen, jag medgav att jag hade varit slarvig när jag missade att föra in dem där smsen i min dagbok. Och då tyckte jag själv att jag tar på mig det. Sedan så håller jag inte med domaren, och det gjorde inte heller Advokatsamfundet, att det skulle vara ett avsiktligt försök att missleda rätten. Det var ett misstag och det rättade jag till. Jag får ta på mig att jag gjort ett slarvfel och den varning jag fick får jag leva med.

• Tomas Kvarkullen

SENASTE RONDEN I FALLET JULIAN ASSANGE

Brita Sundberg-Weitman om Arresteringsordern mot Assange

Newsmill
2011-07-13

Den idag och igår pågående förhandlingen i High Court om överlämnande av Julian Assange till Sverige är spännande. Frågor som visserligen togs upp i det tidigare förfarandet men som förbigicks av domaren Howard Riddle har blivit mer utkristalliserade.

Får en europeisk arresteringsorder användas på ett stadium då det ännu är oklart om det överhuvudtaget kommer att bli ett åtal mot den som begärs överlämnad?

Domaren Riddle höll med Assanges advokater om ståndpunkten att det måste finnas ett syfte att åtala, men han ansåg det klarlagt att överåklagaren Marianne Ny, som utfärdat arresteringsordern, hade ett sådant syfte: "I have no doubt that this defendant is wanted for prosecution in Sweden".

Detta uttalande framstår som högst tvivelaktigt med tanke på att såväl Marianne Ny som Nils Rekke hos Riksåklagaren efter utfärdandet av arresteringsordern offentligt och otvetydigt förklarat att det ännu är en öppen fråga huruvida förundersökningen kommer att leda till åtal eller ej.

Är Marianne Ny att anse som en "judicial authority"? I annat fall är hon enligt engelsk rätt inte behörig att utfärda en europeisk arresteringsorder. Frågan avfärdades av Howard Riddle men tas möjligen på större allvar i High Court. I vart fall påpekade en av domarna att en alltför vid definition av begreppet "judicial authority" skulle kunna underminera allmänhetens tilltro till den europeiska arresteringsordern. Domstolen tog också upp frågan i vad mån arresteringsordern gentemot Assange har utfärdats av

svenska staten snarare än av en oberoende domstolsinstans: "how much the Assange arrest warrant was issued by an arm of the Swedish state, and how much by an independent judicial authority". (Jag citerar från the Guardian's fortlöpande rapportering)

Har arresteringsordern utfärdats med respekt för proportionalitetsprincipen? Denna innebär att en statlig tvångsåtgärd inte får vidtas, om det finns ett för den enskilde mindre ingripande alternativ att uppnå syftet med tvångsåtgärden. Till saken hör att det finns internationella regler om ömsesidig rättshjälp (mutual legal assistance). Enligt dessa regler kunde Assange ha hörts i England, och han erbjöd sig uttryckligen att medverka till det, på telefon, genom videoupptagnings eller på svenska ambassaden. I Sverige har Marianne Ny offentligt lämnat olika förklaringar till varför hon inte använde reglerna om ömsesidig rättshjälp, bland annat att det inte skulle vara tillåtet enligt svensk och engelsk rätt, något som inte alls stämmer.

Problemet med proportionalitetsprincipen förbigick Howard Riddle genom att strunta i att Marianne Ny vägrade att inför den engelska domstolen tala om varför hon inte ville låta höra Assange i England. Riddle: "A number of reasons have been speculated as to why she took that view. I am not in a position to say what the reason was."

Ordföranden i High Court, Lord Justice Thomas, uttryckte idag viss irritation över att Sverige utfärdat arresteringsordern i stället för att höra Assange i England: "Why are we precluded from acting with sense in this European Union when the commission talks about [judicial] co-operation?"

Är påståendena i arresteringsordern om vad misstankarna gäller en förvanskning av vad målsägandena sagt enligt polisrapporten?

På den här punkten förefaller Assanges advokater ha en hel del på fötterna. Försvaret har gjort en noggrann jämförelse mellan vad Ny påstår om misstankarna i arresteringsordern och vad som enligt polisrapporten verkligen sagts av de båda kvinnorna.

När jag skriver detta är förhandlingarna avslutade, och enligt Guardian kan avgörandet väntas dröja åtminstone tre veckor.

Jag noterar slutligen att svenska massmedier alltigenom denna process har ställt sig på Marianne Nys sida. Så sent som idag upprepar DN:s Annika Ström Melin under rubriken "Ge upp" det lika slitna som lögnaktiga påståendet att Assanges tidigare advokater "svartmålade de kvinnor som anmält Assange", och hon har dessutom den makalösa arrogansen att hävda att hon bättre än hans nuvarande advokat förstår den juridiska innebördens av vad som i England gäller om en giltig europeisk arresteringsorder: "Assanges advokat borde läsa på bättre".

Hur SVT på ett närmast löjligt partiskt sätt iscensatt ett försök till karaktärsmed mord på Assange har jag beskrivit i en artikel i tidskriften DSM:
http://www.dsm.nu/DSM311_23-24%5B1%5D.pdf

AB: 2011-07-13

Åklagaren: "Det var våldsamt sex"

TV +TEXT JUST NU Åklagaren: "Kvinnorna kunde inte komma undan och lät därför Assange fortsätta – det fanns inget samtycke" Aftonbladets Torbjörn Ek rapporterar direkt när rätten i London ska besluta om Julian Assange ska utlämnas.

Judges retire to consider Assange appeal

Andrew Drummond, AAP

Brisbane Times

July 13, 2011

Judges considering the extradition of Julian Assange need to find evidence of "monumental proportions" to excuse the Australian from facing sexual assault allegations in Sweden.

That is the argument of prosecutors who have already convinced one British judge of the need for the WikiLeaks founder to return to Stockholm where two women claim to have been victim to his forceful and at times violent sexual actions in August 2010.

In February Assange, now 40, was ordered to return to Sweden by Senior District Judge Howard Riddle, who dismissed claims by defence lawyers that the extradition was without legal basis and would result in a violation of human rights.

Advertisement: Story continues below

Assange has appealed the extradition order in Britain's High Court, overseen by Lord Justice Thomas and Mr Justice Ouseley, who on Wednesday heard a second day of argument over the detail of a European Arrest Warrant which alleges three counts of sexual assault and one of rape against two women on two separate occasions.

Assange has not been charged and denies the allegations, including that he deliberately broke a condom to have unprotected sex, saying that on each occasion sex was consensual and that Judge Riddle's extradition order was "wrong".

"If a woman chooses to spend the night in a single bed with a male, there is an inevitable possibility that she will come into contact with an erect penis at some time," barrister Ben Emmerson, QC, told the court.

Lawyers for Assange further argued that the extradition warrant fails to meet points of law, including that he is not named for prosecution, but instead simply wanted for questioning, which could be done by phone.

However prosecutor Clare Montgomery, QC, said that the warrant is valid and contains allegations capable of justifying criminal charges.

"Those charges as claimed are substantiated by probable cause," she told the court. "With that as a factual background, your Lords would need evidential clarity of quite monumental proportions to displace what the (Swedish) prosecutor has complained about."

Comparing evidence in the arrest warrant to that detailed in a prosecution dossier and not yet made available to the court, Ms Montgomery said the particulars are essentially the same.

"In my opinion, when one does that (comparison) it is perfectly plain that what one is looking at is not only ... non-consensual, coerced sex .... but that that is clearly the only inference that can be drawn from the claimants," she said. "They did not freely consent ... (but) were coerced either by physical force or after having been trapped into a position where they couldn't (refuse) and ... they let him continue. If what they say matters, they are clearly describing violent sex acts where there was no reason to believe consent had been granted." *[Nonsense. I hope that for her sake this is the lowest point in Ms. Montgomery's career.--A.B.]*

Ms Montgomery accused Assange's lawyers of "19th Century conceptions of consent", adding that in contemporary law, consent to share a bed, or even engage in foreplay, does not translate to consent to have intercourse. Furthermore, to Assange's desire to engage in unprotected sex, Ms Montgomery referred to a witness statement made by one of the complainants that: "(Assange) preferred virgins because he would be the first to impregnate them". *[Unsubstantiated and, in any event, totally irrelevant to this case.--A.B.]*

Mr Emmerson said the allegations needed to be considered in their entirety and not with the "socially desirable interpretations of consent" suggested by the prosecution.

The judges have reserved their decision in the appeal and will hand down their findings at a date to be confirmed.

UK judge defers judgement on extradition of WikiLeaks founder Assange

*Robert Stevens
World Socialist Web Site
14 July 2011*

On Wednesday, at the conclusion of a two day hearing, UK High Court judges Lord Justice Thomas and Mr. Justice Ouseley deferred judgment on whether WikiLeaks editor-in-chief Julian Assange should be extradited to Sweden. A final judgment is not expected to be made for at least three weeks.

Assange was at the High Court at London's Royal Courts of Justice to appeal against his extradition under a European Arrest Warrant (EAW) to Sweden. He faces trumped-up allegations of sexual assault and rape.

The two-day hearing followed the February 24 ruling by District Judge Howard Riddle at Belmarsh Magistrates' Court that Assange can be extradited. Riddle ruled that extradition would not breech Assange's human rights. He also concluded that would get a fair trial if he was ever charged in Sweden.

At the hearing Assange's representative Mark Summer argued that the EAW was not valid, as the document states that Assange is only suspected "with probable cause" in Sweden. Summers pointed out he has not yet been charged, so is not "accused", making the arrest warrant not valid.

Summers argued that regarding Sweden's issuing of the EAW, "There was from the outset of this case an easier way to proceed. A more proportionate way."

He explained that existing legislation allows judicial authorities alternative mechanisms for contacting a person in another country, without the issuing of an EAW. In a later statement to the court on the refusal of the Swedish authorities to use established procedures within the existing Mutual Legal Assistance (MLA) legislation to contract Assange, he said that MLA was used precisely in order "to enable these type of inquiries in another state".

In their submission to court, Assange's lawyers stated that an EAW can only be issued by an authorised judicial authority. The authority must be independent of both the executive and the parties involved. Assange's defence maintain that Swedish Prosecutor Marianne Ny did not have the judicial authority to issue an EAW.

In reply Lord Justice Thomas said that if this argument was correct, "it drives a substantial wedge into the application of the European arrest warrant".

In his February ruling, Judge Riddle ruled that Ny did have the authority to issue an EAW and that the EAW was valid. He also judged that the accusations of sexual assault and rape, which allege the use of force, would be recognised in English law.

Representing the Swedish authorities and the UK Crown Prosecution Service, Clare Montgomery attempted to undermine a central contention that Assange's defence team had made the previous day. Assange's representatives had argued that EAW was

"misleading in the extreme" and failed to provide a "fair, accurate and proper" description of the alleged sexual misconduct. They contended that Assange was a victim of a "mismatch" between English and Swedish law on what constituted a sex crime.

The extremely arbitrary nature of the entire EAW system was revealed in Montgomery's contention that "Extradition offence means the conduct complained of. It has nothing to do with the evidence." She added that there is "nothing to suggest the prosecutor has intent to bring the case as described in some of the witness statements rather than as put in charges." [Which means what? --A.B.]

Regarding the fact that Assange is not described in the EAW as an accused person, Montgomery baldly stated, "Assange is accused in a popular sense if not in a technical [i.e. legal --A.B.] sense".

The prosecution barrister also claimed that it did not matter that Assange was wanted for questioning, rather than facing charges, and said the wording of the warrant was deliberately vague in this respect. Yet in February, Montgomery had stated that the case was "extraditable" because the EAW issued by Ny "clearly denotes a sufficient intention to prosecute".

That argument was itself a *volte-face* on earlier assertions that Assange merely faced questioning in Sweden. Aware that Assange's legal argument that questioning did not warrant extradition is correct, the prosecution at that time claimed that the Swedish authorities intended to indict Assange on a charge of rape. They put forward no further evidence to justify this assertion— either in the form of a statement by the Swedish authorities, or by producing any new substantive evidence that would make such a prosecution likely.

In Wednesday's hearing, Montgomery argued that Assange was being accused of "non-consensual, coerced sex" by the Swedish authorities and sought to portray the witness statements of the two women involved in that light. In contradiction to the statements made by one of the two women known as AA, Montgomery asserted that she had been the victim of "coercive violent sex".

In relation to the woman known as SR, Montgomery claimed, "She may later have acquiesced," but added, "That didn't make the initial penetration anything other than an act of rape."

Replying to Montgomery, Justice Thomas signalled some agreement with her statement that an extradition offence "means the conduct complained of. It has nothing to do with the evidence." He told the court, "We are not concerned with whether this is a good case or a bad case, but whether what is charged amounts to a crime." [But, again and again, he is not charged with anything. --A.B.]

Justice Thomas did question why the Swedish authorities had refused to allow Assange to be interviewed without extradition, in the spirit of "EU co-operation". He asked, "Why are we precluded from acting with sense in this European Union when the commission talks about [judicial] co-operation?"

In a statement to the court Ben Emmerson, Assange's barrister, said Montgomery's earlier argument in isolating a moment of lack of consent in an encounter that was consenting both before and after "is crazy".

Refuting the points made by Montgomery, Emmerson argued that one of the women had later told another person that she felt she had been "railroaded" by the Swedish police and that she had only wanted Assange to get a blood test. *[That is not an "argument", but a fact documented by the Swedish police. --A.B.]* She said she did not want to press charges, said Emmerson.

Referring to the woman known as AA, Emmerson stated that she "did not even say she had been exposed to abuse; she didn't even want to go to the police,"

Addressing the wording of the EAW, Emmerson told the court, "The clearest possible facts have been concealed through the terminology of the warrant. That is wrong."

Emmerson told the court that the women had consented in their sexual encounters with Assange and under English law he would not have been charged. "What (Swedish prosecutors) must prove beyond reasonable doubt is that if these circumstances, as alleged, had happened in London, would they have constituted offences?" he said.

Summers, for the defence, stated that that a district court in Sweden "have confirmed reasonable suspicion", but that the EAW does "not spell out a concrete charge." On this point he contended, "The use of the word suspect in the EAW takes us no further at all".

He concluded, "The prosecutor has never sought to explain why she has not engaged all other mechanisms [i.e. other than extradition] to progress this investigation... The reason there is a stand-off is entirely of Sweden's making. What a waste of time."

In February, Assange described the High Court's proceedings as a "rubber stamping process" and the "result of a European arrest warrant system run amok."

The EAW system was agreed in principle by European Union member states in December 2001 and introduced in August 2003. As part of the so-called "war on terror", EAWs are used to extradite people to any country of the European Union without due consideration of the facts of the case against them. Three people are extradited every day from the UK alone on EAWs.

<http://www.wsws.org/articles/2011/jul2011/assa-j14.shtml>

Weird accusation or proof of lies? More about the Assange case

Goran Rudling
WL Central
14 July 2011

In the Detention Memorandum (Häktningspromemorian) there is an attachment, "Bilaga – Skäligen misstänkt", that lists all the sex crimes that Julian Assange is suspected of. It is a long list. It is one rape, one sexual coercion and five sexual molestations. Sofia Wilén is the the alleged victim of rape. According to the police investigation Anna Ardin is supposed to be the victim of six sex crimes.

In this article, that will be short, I will look closer at the alleged sexual molestation, the one that is supposed to have occurred on Wednesday August 18. But before that, just a comment. The interview with Anna Ardin was on August 21. The interview was conducted over the phone and lasted for 49 minutes. During this time the police took Anna's story and they also read back to her the contents of the interview. The interview is what is called "konceptförhör". It is just a summary of what the interviewing officer thinks is important and is the officer's interpretation of what is said. When I read the interview I have a very hard time finding five descriptions of sexual molestations. One must be the alleged destruction of a condom. And the other one Julian's rubbing of his naked body against Anna. But I can't find the other three. If anyone that reads this can help me to find three more sexual molestations I will be thankful.

According to Anna's interview this is what happened on the Wednesday August 18. "At one point, on Wednesday 18 August, he had suddenly taken off all his clothes on his lower body and then rubbed against her body, with his erect penis against Anna." If you read this out of context it sure sounds like Julian is some kind of freak that undresses his lower body and rubs himself onto unexpecting ladies that are in the vicinity. "Anna said that she felt this strange behavior and uncomfortable". Just from this description, and it happened during the day, it sure sounds weird and it is seems reasonable that Anna felt it was uncomfortable.

But what did really take place? And why is Anna telling the police about it? Is this really important?...

First let's look at what really happened on that particular Wednesday based on the contents of Anna's police interview. It isn't easy since Anna leaves out so much information that she obviously does not want the police to know about. But there is part of a sentence that explains the context. Anna "... had therefore moved down to a mattress and slept there instead of up in bed with Assange." What we can understand is that Anna was in bed. And that this incident took place late at night because it says "... slept there instead of up in bed with Assange."

It is late at night, Anna is in bed. Julian removes his clothes, as you normally do before going to bed, and leaves some clothing on his upper body. Could it be a T-shirt? He gets into bed where Anna is. He obviously has an erection. And he touches Anna with his lower body and erect penis. Rubbing according to Anna. Anna then gets out of bed and decides to sleep on a mattress on the floor instead of sleeping next to Julian in the bed.

"To a question Anna answers that Assange had stayed in her flat but that they hardly slept together as Assange had been awake at night working on his computer. When he went to bed, at approximately at 7 o'clock in the morning, Anna, in [essence] got up."

From Anna's interview we can conclude that Wednesday was one of the rare nights the couple actually slept together. Julian in bed and Anna on a mattress on the floor. According to Anna this was due to Julian's peculiar behaviour. It would be of interest to size of the bed. Was it 120, 140, 160 or 180 cm wide?

What Anna is describing in her police interview, and what the police and prosecutors regard as sexual molestation, does not look like anything out of the ordinary when a man and a woman, who have been intimate, share a bed together over a period of time. You touch each other and sometimes you make passes without saying **anything**. To me it seems like Julian is trying to say to Anna that he would like some intimacy. Nothing peculiar. The only thing that is weird to me is Anna's description of events and that the police did not try to investigate what it was all about.

I must say I am surprised that Anna did not accuse Julian of indecent exposure as well. At some stage he must have undressed in such a way that Anna had seen his naked body and experienced discomfort in some way.

Why is it that Anna tells the police about this event? There is one reason. One reason I did not think about until I talked to Peter Kemp, the Australian lawyer that gave me motivation to continue to write about this case.

In Kajsa Borgnäs' interview we can read "Anna had been sad and thoughtful, she wondered how she could explain for example at a trial that she had let him to stay on despite everything that had happened." This is from Anna's and Kajsa's conversation at a party on August 20 after Anna had been to the police. It is before Anna is interviewed by the police. More from Kajsa's interview. "Then it had also emerged that police had taken up a report from Anna and that the police had interpreted it as if Anna also was a victim of crime. It was then that Anna told her that Julian first did not want to use a condom and that they had wrestled about it and that Anna had curled up."

From what Anna is telling Kajsa at the party we can understand that Anna does not agree with the police that she is a victim of rape. How come Anna didn't make that clear when she was at the police station. At the party Anna realizes that she will be interviewed by the police because the police believes that she is a victim of rape. It is in this context the line "... she wondered how she could explain for example at a trial that she had let him to stay on despite everything that had happened" should be understood. Anna knows that she has to be able to explain why Julian stayed in her flat for so long, and why she decided to move out on Thursday evening.

In the interviews with Donald Boström and Petra Ornstein it is evident that Anna learned about Julian's intimacy with Sofia Wilén on Thursday August 19. Why did Anna move out on that Thursday? Does it have to do with Anna's finding out about Julian's relationship with Sofia?

My conclusion is that Anna in her interview with the police on August 21 is making up the story of the alleged molestation on Wednesday in order to get a "justified reason" to move out of the flat on Thursday. It is a cover story. "The night after, Anna had stayed with a companion when she did not want to hang out or stay close to Assange because of his strange behavior." When Anna offers an explanation to the reason she moved out she is avoiding questions from the police to the reason she moved out of the flat. And evidently it worked. The police did not ask any questions. It seems like a strategy that worked. But it has consequences.

Anna wants us to believe that when she experienced Julian rubbing his naked body and penis against her it was so uncomfortable that she decided to move out the following day. If the rubbing is so uncomfortable, why didn't she move out earlier when allegedly much worse events had taken place. And if Anna was sexually assaulted on Friday August 13 why is that she decided to tell people that Julian was welcome to stay, she arranged a crayfish party for him, she tweeted about how amazing it was to be next to him and the coolest smartest people and why did she decide to become his press secretary? It does not make any sense.

Anna's remarkable story about the events on Wednesday August 18 is just additional compelling evidence that the Anna's story of sexual assault is made up. It is proof that nothing had happened before Wednesday August 18 and that nothing happened on Wednesday August 18. It just proves that Anna's story is a deliberate and calculated lie. And that the police and the prosecutors are sleeping.

[Note: Göran Rudling is a Swedish campaigner for more stringent protection of women's right to grant or refuse their consent to sexual relations. As in this article, he has provided valuable information and analyses which exonerate Julian Assange from all accusations of sexual misconduct toward the two Swedish women. But for some inexplicable reason, he has also held Julian Assange largely responsible for the contemptible conduct of the Swedish prosecutors--despite the voluminous evidence to the contrary that he and others have provided. Readers of Mr. Rudling's other articles are therefore advised to pay more attention to the evidence he cites than to the often contradictory conclusions he draws from that evidence. --A.B.]

Hearing coverage

WL Central

16 July 2011

<http://wlcentral.org/node/2006>

<http://wlcentral.org/node/2015>

Links to other parts of the series

Documents in PDF format

Require Adobe Reader or similar program

Part 1: 14 August 2010 – 16 December 2010

www.nnn.se/nordic/assange/docs/case1.pdf

Part 2: 17 December 2011 - 17 February 2011

www.nnn.se/nordic/assange/docs/case2.pdf

Part 4: 8 August 2011...

www.nnn.se/nordic/assange/docs/case4.pdf

For more and better-organized information:

www.nnn.se/nordic/assange.htm

Other resources

<http://wlcentral.org>

<http://justice4assange.com>

<http://rixstep.com/1>

<http://www.samtycke.nu>

<https://www.flashback.org/sok/assange>